

THƯ TỪ LAI VÃNG
1992

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

Thiền sư Lương Sĩ Hằng Vĩ Kiên

(1923-2009)

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thư tự lai vãng xuất phát từ chỏn tâm đáy lòng của mọi người, đã dấn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cũng chung đóng góp từ trước tới thanh, từ thanh tới trược để mọi người cơ cỏ hội tự cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau từ giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tự dấn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

Kính thưa Sư,

Sg 6.12.91

Con kính thăm Sư, cũng quý quyến được nhiều sức khỏe. cũng mọi sự như ý

Kính Sư, con là học trò của cô Hồng-Nga. thời gian con học may với cô, con thường nghe cô nhắc nhở đến Sư và cô cũng có hướng dẫn con xem những bài pháp của Sư. con có sự ham thích, không biết làm sao có sự trực tiếp với Sư, lúc đó cô cũng để tâm tìm kiếm Sư dùm con, song hoàn toàn vô hy vọng, không ngờ con vừa nhận được thư cô báo đã gặp lại Sư ở USA. như vậy diễm phúc cho tui con biết mấy.

Thưa Sư, quả bất ngờ đối với con, vì cô Thúy anh đã đi mấy năm rồi vẫn không nghe tin tức về Sư, con cảm thấy mong manh quá. đời, biết đâu mà tìm. phận xứ lạ quê người thật là không có hy vọng mấy mai nào cả. Tuy vậy con vẫn có niềm tin sẽ gặp lại Sư. con hỏi cho cô Hồng-Nga có cơ hội gặp lại Sư.

Kính thưa Sư, chưa biết Sư, con mong được biết Sư. khi biết Sư rồi con đi ngại vô cùng, biết Sư có tiếp nhận con không? vì đạo con lấy giới. không được như xưa nữa

so với cô Hằng-Nga con lại không chung cũng một đạo với cô.

Qua kính ông, con thành thật kính thăm ông, không biết nói làm sao với ông đây nữa, là con rất mừng được tin ông, biết ông vẫn còn khoẻ mạnh ở xứ người. con thấy có sự vui mừng. Như vậy cô Hằng Nga và cô Thuý anh đã hoài tâm vừa ý và con cũng có sự chung vui cùng hai cô. Xưng hàng con với ông rất là xa lạ. tự nhiên thấy vui vui ông ạ! hình như..chắc không lạ làm phải không, thưa ông.?

Được tin ông con cảm nghĩ, là lạ làm, nghe chừng đây là sự an-ủi lớn đối thưa ông, có sức-mạnh nào đó, như là con tế không còn bơ-vơ nữa. từ ngày thấy con qua đời, con thấy con bơ-vơ lắm, sự đạo của con bập-bênh lắm, cũng may con gặp được hai cô. không chừ từ thân con bây-giờ ra-thế nào? từ ngày biết hai cô đời con sướng lắm. Bây giờ được biết ông nữa ắt là đến ngày con thong-dong an-nhiên tự-tại lắm đây-hy-vọng là như vậy. có lẽ nghiệp lực con đã mãn, nên có sự bất ngờ như thế này.

con xin tạm dừng bút nơi đây, kính lời thăm ông cùng Bửu quyến vạn-sự như-ý/ con kính bút

C T X H

Atlantic City ngày 3.1.1991

✓ H

Thư của con đã đến tay Ông ngày 6.12-1991, được biết con đã nhận được tin vui về Tâm Đạo

Người đời thường tìm hướng về bất cứ một điều gì tốt đẹp, cuối cùng cũng sẽ thành đạt, đó là nguyên lý tự nhiên và siêu nhiên, thành tựu trong mỗi dung điểm khác nhau, niềm hy vọng luôn luôn ẩn tàng trong tâm thức.

Hồng-Ngọc có liên lạc với Đài Băng Điện Thoại, lúc này Hồng-Ngọc vẫn vui trong cuộc sống, xa quê hương, nhưng cảm thấy tình thương tăng tận độ về với ngọc nhiều hơn lúc ở bên nhà, là điều may mắn tốt nhất của Hồng-Ngọc đã thành tựu, những con đường tu học khởi nhờ Tâm Thức vẫn còn đó, đã mang xác tấm người thì phải được điều luyện tới đa, nhiên hậu mới được tiến hóa về Tâm linh, đó là luật thanh lọc của Trời Đất.

Con có duyên lành mới được đọc quo những lời tế mới mẻ giải vui cho hồn của chính con, niềm tin càng ngày sẽ càng được đổi dào hơn, cho đến lúc con cảm thức được chân lý vô sanh, tức là ở trên một đất này chẳng có một ai có thể biến chế Tâm Thức của chính con được, nó là độc nhất vô nhị, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ Duy Nhất này, hiểu được nguyên lý này con sẽ không còn hổ thẹn với tình đời đen bạc nữa, ngược lại con là một khả năng trong vũ trụ, cảm kính yêu Trời Phật lại càng được nâng cao trình độ tiến hóa từ Tâm lõm thân, duyên lành sẽ đến trong đây trong Tâm Thức, con xa thấy con những con biết Tâm Thức của con là vô sanh, thì tình cha con sẽ không còn xa cách nữa.

Ông Tám lúc này vẫn khỏe mạnh và vẫn dùi yêu mọi người.

Chúc con vui khỏe.

Dùi thương, Lương Sĩ Hùng

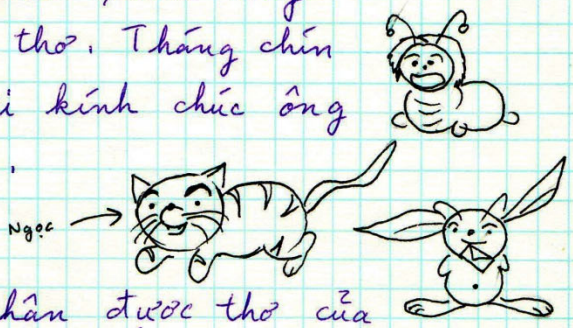
Montréal, 29/12/1991

Kính thăm Ông Bà Tám.

Hôm nay cháu có vài hàng gởi thăm Ông, Bà Tám, Chúc Ông Bà Tám trong năm mới được dồi dào sức khỏe. Cháu lâu quá không có gặp lại Ông Tám vì cháu bận đi học xa, nên ít khi về thăm nhà. Hôm nay nhân ngày tết dưỡng lịch cháu về thăm nhà, Ba Má cháu kính thăm Ông Bà trong năm mới được mọi sự như ý, riêng phần má cháu công việc làm không có nhiều lắm nên nghỉ dài dài và chán đời lắm. Những lúc nào cũng nhớ đến Ông Bà Tám luôn, và thường nhắc nhở chúng cháu luôn luôn cố gắng niệm Phật, vì từ ngày biết Ông Tám và nghe băng thay đổi tính tình và nguyện cố gắng tu sửa nhưng vẫn bị khảo liên miên, nhưng vẫn nhớ đến lời Ông Tám văng vẳng bên tai và thường khuyên chúng cháu không quên Ông Tám. Riêng phần cháu vì sức khỏe yếu nên học hành gặp nhiều khó khăn và nhiều thử thách vô cùng, cháu không biết ngày mai này sẽ ra sao. Cháu ao ước được tiếp tục học lên cao về nghành recherche về pharmacologie ở bên mỹ thuốc về nghành này không biết có được không, Ông Tám có thể cho con ý kiến được không vì con đã học lên đến đây, ngoài sức của ba má con, nên không giúp con được ý kiến gì cả. Ông Tám đã cho con bài thơ "bệnh rồi nhiễm bệnh không nghừng," con

vẫn cố gắng phải làm gì cho rỏ ràng họ Lưỡng ai cha mẹ con nghèo bị khinh khi cho nên con nguyện cố gắng hết sức của con để tìm hiểu học hỏi hy vọng sau này ngày nào đó trở về quê hương mà đem sự học ra diều dắt những chị em, anh em không được may mắn học hành đó là ước nguyện của đời con. Con biết khi con viết thơ này, con sẽ bị rầy nhưng con chấp nhận, con mông ràng Ông Tám sẽ thông cảm cho chị em chúng con Ông Tám sẽ chỉ dẫn chúng con trên bước học và tu.

Con là L H N, năm nay 17 tuổi. Má con vẫn thường rầy con về tội buông bỉnh và thường khuyên niệm phật nhưng mà con hay quên hoài vì bận học hành. Có lúc nhớ lúc không. Ông Tám chỉ dạy con và con kính xinh ông Tám cho con một bài thơ. Tháng chín con vào Cegep. Năm mới kính chúc ông Tám dồi dào sức khỏe.

Chúng con rất mong nhận được thơ của ông Tám. Kính thư chúng cháu Trúc, Phúc, Ngọc ...

L T T
L H P L H N

Atlantic city, ngày 14 tháng giêng năm 1992

T con,

Ông Tám đã nhận được thơ con đề ngày 29/12/91 được biết con đang dấn thân học hỏi tiến hóa theo sở nguyện của chính con . Đó là tinh thần rất cao quí.

Chế độ hiện tại luôn luôn nâng đỡ người hiếu học, vậy con nên tiếp xúc với nhúng cơ quan cho vay về tài chánh theo dõi chương trình học vấn, sau khi ra trường sẽ hòan trả . Có rất nhiều người thành công cũng nhờ chánh phủ giúp đỡ. Còn vấn đề tu học hướng thượng niệm Phật thường xuyên để đạt được chơn thúc của chơn tâm là cuú cánh duy nhất của phần hồn ở tương lai. Tự mình tạo một ý lực giải thoát nhiên hậu mới cúu giúp được quần sanh ở tương lai. Tu ở kiếp này là xây dựng ở kiếp sau, đó cũng là một kỳ công tụ trở về thục chất của chính mình. Chúng con có tổ ấm gia đình, nhưng ý lực là vô cùng. Chị em mỗi đúa khác nhau, nếu trì tâm hướng thượng giải thoát thì việc báo hiếu đời đạo sẽ phân minh. Ngoài cha mẹ bằng xương bằng thịt, lại có Cha Trời Mẹ Đất lớn rộng mênh mông. Chỉ có thật sự tu hành thì mới cảm thúc được vị trí tâm linh của mình tiến hóa không ngừng nghỉ. Các con phải đi từ giai đoạn một, cuối cùng mơi có cơ hội thăng hoa tốt dẹp.

Ở đời này loài người bị sai lầm, phân sự giàu nghèo về tiền của nhưng quên đi chơn tâm là chánh. Luật nhân quả rõ rệt, biết quí thương cha mẹ, tương lai ơn phuớc sẽ tràn đầy, các con cố gắng tu dù nhiều hay ít, cũng dụng tâm tiến hóa là chánh. Lo thực hành để tụ đạt. Hiện nay trình độ còn yếu kém, xin thơ các con cũng khó hiểu thấu, cố gáng tu một thời gian sau, chính con huớng về tâm linh, thi phú sẽ dồi dào. Tu là học hỏi, tiến hóa, chú không phải nhu học chữ rồi quên, chết không mang đi được.

Năm mới chúc các con và gia đình vui khỏe.

Quí thương.

Lương Sĩ Hằng,

ST. L ngày 02 tháng 01 năm 1992

NAM - MÔ A - DI - ĐÀ - PHẬT

Thầy kính mến.

Hôm nay con có vài hàng gởi đến thầy, trước hết kính thăm sức khỏe của thầy và sau xin thầy từ bi chỉ dạy con một vấn đề mà con thắc mắc.

Thầy kính! Hôm chị Mai qua thăm thầy về chị có nói với con, thầy khuyên em nên tinh khẩu niệm Phật và niệm để gia đình ở Việt Nam. Thưa thầy điều này thì từ trước đến giờ thì lúc nào em cũng muốn gởi đến ở lại phê nhà, nhưng mới đây em có nhận được tin gia đình 20-1-92 nói Việt-Nam, thì em không biết là sao? Con có nên nói thẳng cho gia đình em biết gấp để ở lại hay không? Xin thầy chỉ dạy cho con. Còn riêng về phần em thì qua những thì chỉ dạy trực tiếp của thầy, cũng như qua các băng thì em cố gắng học và tinh theo thầy cho đến ngày cuối cùng của đời con.

Con thành tâm xin kính chúc thầy luôn luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con trên đường tới và đạo.

Kính thưa.

Con: N v N

Atlantic city, ngày 15/1/1992

N con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 2/1/92 được biết con có một tâm hồn tu học, đó là điều quí nhất cho phần hồn tiến hóa. Còn về việc nghiệp duyên ở đời, tiền kiếp có vay kiếp này phải trả, không có một ai có thể trốn tránh được luật nhân quả. Tổ ấm gia đình con đã tạo, thì chính con phải gánh vác, duyên nghiệp mới kết thúc được. Pháp Lý Vô Vi mà con đang hành, ứng dụng cho đời đạo song tu, nhờ hoàn cảnh nhịn nhục mà tiến thân. Gia đình có cơ hội tái ngộ, con nên nhận lấy tình thương đó mà tiến hóa. Tâm đời luôn luôn nghịch với đường tu, nhưng cố công tu luyện thì sẽ hóa giải mọi sự trở ngại ở tương lai. Con không nên ngăn cản mọi việc đã kết thúc, hoan hỉ đón tiếp tình thương.

Chúc con vui khỏe và tu hành tinh tấn.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

M V. 28-12-91

Kính Đức Thầy Tôn Kính.

Con là L H đang lời vấn an Đức Thầy. có 2 ân chứng xin Thầy chỉ dạy

(1) Đang ngồi Thiền chợt Thấy một vệt sáng từ trên chiếu xuống đùi bên trái có một chiếc chìa khóa. Bẻ trên dạy con điều gì?

(2) Một tuần lễ sau, con cũng đang ngồi Thiền. Mắt bên trái con phóng ra một luồng điện thẳng tới một khu vườn thông có hàng rào bằng gỗ chiếu cho thấy một người Nam đầu hoe, dựng lưa lưng vào hàng rào, tay trái nắm giờ lên cao.

Như vậy ý nghĩa là sao xin Thầy mở hí ngu cho con.

Chân thọng cam tạ Đức Thầy.

Kính bái

L H N

ATLANTIC CITY, NGÀY 15/1/92

Kính Gởi bác M ,

VUI NHẬN ĐƯỢC THƠ BÁC, ĐỀ NGÀY 28/12/92, ĐƯỢC BIẾT BÁC NHẬN ĐƯỢC NHIỀU ẤN CHỨNG CỦA PHẬT SỰ ÂN CHIẾU TÙY TÂM HƯỚNG THỰƠNG CHƠN THÀNH CỦA BÁC. CẢNH GIỚI BAO LA SẼ TƯƠNG HỘI NHIỀU CẢNH GIỚI KHÁC NHAU, NHƯNG TÂM PHẢI GIỮ NGUYÊN LÝ THANH TỊNH, BIẾT MÌNH LÀ VÔ SANH BẤT DIỆT, THÌ CỨ AN NHIÊN THIỀN ĐỊNH, KHÔNG CẦN LƯU Ý THA LỰC THÌ MỚI TIẾN HÓA KỊP KỲ, GIỮ PHÁP THỰC HÀNH TINH TẤN, TÂM THỨC HÒA ĐỒNG SẼ ĐƯỢC KHAI MỞ, QUÁN THÔNG MÀ TIẾN TÙY THEO THANH TỊNH.

CHÚC BÁC TẬN HƯỞNG NIỀM VUI THANH TỊNH, NHÌN RÕ CUỘC ĐỜI LÀ BỂ KHỔ, NHƯNG NÓ CŨNG LÀ CƠ HỘI TIẾN THÂN, BÁC NÊN LƯU Ý VÔ SANH THÌ MỌI ĐIỀU SẼ ĐƯỢC GIẢI THOÁT.

CHÚC BÁC VUI TIẾN TRONG THANH TỊNH.

QUÍ THƯƠNG,

LƯƠNG SĨ HẰNG,

A , 30th - 12 - 91

Kính thưa thầy Tâm,

Con có vài điều thắc mắc về Tâm Linh Khi tánh pháp
Kính xin thầy giải đáp giúp con 5 điều:

1/ Cách đây khoảng 5 tháng, trong lúc ngủ mê thì con thấy như nửa mê nửa tỉnh tâm dục đến và muốn xâm chiếm lấy mình rất mạnh, Con liền thu ý niệm Phật trên đỉnh đầu để giải tỏa. Thấy lăng tăng và có lúc rút đi lên từ đỉnh đầu thật mạnh. Con nghĩ đó là điển rút? Và ngay sau đó mình thấy trong tim chân mày con thấy có sự luân chuyển từ trái và phải một chất màu đỏ, trong ấy có những sắc vàng đi cùng. Và từ 2 bên phải trái luân chuyển quyện vào nhau Kết tụ lại thành một viên tròn đỏ tử nhỏ đến lớn. Sau cùng viên tròn đỏ ấy tách rời 2 giòng luân chuyển ấy và rời vào ánh sáng vàng nhạt dần rồng lớn dần chan hoà phía sau làm vầng tỏa ánh sáng ấy xung quanh. Xin thầy cho con được biết đó là điều gì?

2/ Cách đây 3 tuần, sau khi thiền định con nằm ngủ trở lại, có lẽ được 5' - 10 phút con tỉnh trở lại và cảm giác mình đang ngủ ngồi. Muốn xác định hư hay thực con mở mắt để kiểm chứng, thấy mình ngồi tòa thiền từ bao giờ trên chiếc giường trong căn phòng. Lấy làm lạ con nhìn xuống thân mình có thật không thì thấy thân mặc áo Phật ngồi bán già, toàn thân lớn hơn trước được lúc kiểm chứng ấy tất cả đều trống rỗng, hư không thật nhẹ như không khí. (Nhớ đến con vẫn còn thích cái cảm giác đó.) Trong bóng đêm con nhìn thấy mình cùng màu áo tất cả chỉ là một màu xanh re chai lạm

(2) Con có gắng tìm lại trong trí nhớ rằng có phải con đã ngồi tọa Thiền hay đã nằm ngủ thì phải có gắng ngồi dậy để cùng Thiền Định với thầy con đang ngồi kế ấy. Khi có tìm về trí nhớ con thấy tự tưởng bị lùi lại về phía sau thật mau và như những khoảng khắc vượt qua nhiều đoạn của tiền kiếp rồi tự tưởng trở lại với thân xác nằm trên giường có trở mình thật nặng nề khó khăn. Và ngay kế ấy thầy con đang ngồi rụt biến mất thật nhanh. Khi hình ảnh biến mất con như chụp hình ghi nhận thấy được phía sau lưng mình ngồi trong áo của Phật, kế xoắn thành nhiều viền tròn cột cao trên đỉnh đầu, ngồi rất nghiêm chỉnh và thật tịnh.

Con biết con bị động nên hình ảnh ấy bị biến đi. Bởi con có hơi lo sợ khi ngủ mê có thể nào ai miệng xúc ấu? Chuyện ấy có thể xảy ra không thưa Thầy? Xin Thầy giúp con giải thích để con được hiểu tận tường mà tọa Thiền được tịnh tấn khi con thả tâm về Hư Không của Đại Thanh Tịnh.

3/ Thưa Thầy, Sau khi Pháp Luân Thường Chuyển là Thiền Định đã ngủ với ý tập trung trên đỉnh đầu rằng: "Có gắng xuất hồn lên tận tế Phật." thì con có thể niệm Lục Tự hay thả tâm hoặc ý vào Hư Không được không? Con không nghĩ gì cả để đỡ ngủ!?

4/ Và khi ngồi Thiền Định con có thể ngồi tắt bàn tay trái lên bàn tay phải, 2 ngón cái đưng chạm lại vào nhau được không trong tư thế bán già? Bởi con thấy ngồi như vậy thoải mái với con hơn mỗi khi tập trung ý tưởng.

5/ Xin Thầy giảng nghĩa cho con được hiểu Thiền Bệnh Là gì để tránh trường hợp có thể mình bị Lạc vào

(3)

Cuối thư con xin Kính Chúc Thầy thân tâm an Lạc và sức khoẻ luôn dồi dào để dìu dắt cùng Tường tộ Chúng sinh sớm thức tỉnh trở về sự thanh tịnh.

Con,

Kính Thầy.

TB: Con được biết Thầy có bài cho con một bài thơ nhưng có lẽ con sẽ nhận được trong ngày mai. Con cảm tạ Thầy đã gợi tiếc và bàn chút hồng ân cho con qua bài thơ Thanh Tiển đó.

Con tự thấy mình còn thấp kém trong sự tu học nên xin nhận những lời chỉ dạy của Thầy bất cứ lúc nào khi Thầy nghĩ đến.

Kính.

ATLANTIC CITY, NGÀY 15 THÁNG 1 NĂM 1992

K H ,

THẦY VUI NHẬN ĐƯỢC THƠ CON ĐỀ NGÀY 30-12-91, ĐƯỢC BIẾT CON THỰC SỰ DẤN THÂN TU HỌC, CHO NÊN CON CÓ CẢM THỨC ĐƯỢC NHIỀU CẢNH THANH NHẸ KHAI THÔNG VÀ TẠO CHO CON MỘT Ý LỰC GIẢI THÓAT MẠNH MẼ, NHẬN ĐỊNH NGUYÊN LÝ VÔ SANH MÀ THẦY ĐÃ TỪNG GIẢNG. CẢNH SỐNG CỦA NGƯỜI CHƠN TU KHÔNG PHẢI Ở TẠI ĐÂY, NHƯNG KỲ THẬT NÓ LÀ Ở NƠI THANH TỊNH VÔ SANH. Ý LỰC LÀ CHÁNH, TÂM THỨC SẼ TRÒN ĐẦY, ĐÁNH TAN MỌI SỰ MÊ CHẤP, THÌ KHÔNG BAO GIỜ BỊ LOẠN LẠC NỮA.

QUÊ CỦA NGƯỜI CHƠN TU LÀ THIÊN ĐÀNG CÓ THẬT, TRẬT TỰ THĂNG HOA NHẸ NHÀNG, DÙ ĐỨNG TRƯỚC TÌNH CẢNH NÀO CŨNG VẬY ĐÓ THÔI. SỐNG Ở THẾ GIAN KHÔNG BÈ PHÁI NHƯNG CHỈ HƯỚNG VỀ CHƠN TÂM THĂNG HOA VÔ CÙNG, THÌ SỰ VINH QUANG LÚC NÀO CŨNG CHAN HÒA TRONG TÂM THỨC.

CÁCH NGỒI CỦA CON ĐÃ TẢ TRONG THƠ RẤT ĐÚNG, THANH QUANG CHUYỂN CHẠY ĐỀU HÒA, KHÔNG CÓ GÌ TRỞ NGẠI CẢ. CỨ TIẾP TỤC HÀNH NHƯ VẬY TRONG MỘT KIẾP NGƯỜI, THÌ SẼ VIÊN MÃN. KHÔNG NÊN A TÒNG BẤT CỨ MỘT LÝ THUYẾT MÊ CHẤP NÀO CẢ. CÒN ÔM GIỮ SỰ MÊ CHẤP LÀ TRÌNH ĐỘ MA QUỶ MÀ THÔI.

THẦY CÓ GỞI CHO CON MỘT BÀI THƠ, CON CỐ GẮNG ĐỌC NHIỀU LẦN, THÌ KHỐI TỪ QUANG TRÊN BỘ ĐẦU CỦA CON SẼ ĐƯỢC THĂNG TIẾN. THẦM TU THẦM TIẾN MỚI THÀNH ĐẠO. KHÔNG CẦN CHO MỘT AI BIẾT CHUYỆN CỦA CHÍNH MÌNH, THẬT TÂM HƯỚNG VỀ THANH TỊNH MỚI THÀNH CÔNG.

CHÚC CON THÂN TÂM AN LẠC.

QUÝ THƯƠNG,

LƯƠNG SĨ HẰNG.

M , ngày 7-1-1992.

Kính lạy Thầy Tâm Kính mến!

Đa tạ Thầy, con đã nhận tấm thiệp kính của Thầy đã chụp nhân dịp Noël 91 để tặng cả bạn đạo 5 châu. Nhìn tấm hình Thầy bận bộ đồ veste màu vàng lợt với nước da hồng hào đầy phúc tiên bao quanh, với con mắt người đời chỉ đoán Thầy chừng 55 tuổi là cùng. Trẻ hơn cả tấm hình Thầy gửi cho con cuối năm 90 và 4 tấm do Bạn Dung gửi đến con cách nay gần 2 tháng nay, thật xứng đáng công Thầy bỉ chí nhau, lắc. Có lẽ từ nay gặp bao đời, con cần nói đạo, con chỉ cần một tấm hình cách nay ít năm của Thầy và 3 tấm hình trong hai năm 90, 91 và cuối 91 đầu 92 là con đủ có để tại đi nói đạo. Tội trẻ con của con nó vô tấm hình Thầy, ngoài ra không chớp mắt. Đúng như cái Thầy đã từng dạy chúng con "Làm một việc cho hết cả mọi việc". Hèn con xin đội ơn Thầy, con không được cái may mắn đi dự khoá Nhau-Lắc do chính Thầy thông nom vào đầu năm 91 tại TV Vĩ Dạ. Xong con thu dọ các cuốn Video và băng giảng, cần nhiệp bạn đạo đi khoá và con đã tự nhau lắc băng các cuộn 6 viên thuốc mỗi lần; con mua nhân dịp đi dự Đại hội Hà PC. và hiện nay hàng ngày dùng 4 giờ thức con chỉ ăn dùng 2 miếng bát cơm gạo lứt thôi chung với Kê, sáng 2 lát bánh mì như Thầy đã dạy. Ngoài ra con niệm Phật, Soi hồn chiếu mình đối đa. Hè vừa qua con đi đánh tennis suốt mùa hè. cho đến nay sức khoẻ của con hơn hẳn hồi con 50 tuổi ở VN. Năm nay con 66 tuổi (tuổi Bính dần) và đêm con ngồi 2 tiếng không biết mỏi chân. Thì nào cơi mới có thiền chứng thấp khớp viêm thấu con bèn dùng nước dừa như Thầy chỉ. Hồi mùa hè vừa qua con đi chơi tennis với mấy ng. canadian. Để tỏ cho họ biết ng. già VN không tệ, con có vượt mặt hai bạn, hôm nay con bị tê quá trong ng. lại, là không hề chi đâu gọi dặn 4 chút, đêm về nhà đau rêm. Con bèn nhờ Tòa nước dừa của Thầy, mới đêm về sáng, con dùng làm 4 ly cốt nước dừa, xong con uống thêm 2 ly nước lạnh sáng ngày sau con hoạt tuyệt chói như thường.

Hiện nay con đã đổi địa chỉ mới, con vẫn ở chung nhà với chú Phong. Kinh tế canada 2 năm nay yếu kém, các cháu không gửi nổi mongeat cái 93 Hanson, nên chúng đã phải bán lỗ vào dịp cuối năm 91 vừa qua. Thiền đường của thầy con hồi này cũng không còn chung thiền vào mỗi chủ nhật cuối tháng như hồi cách nay mười năm trước. Vì nhà chú quá chật con chỉ hy vọng nó bán một được cái này con không phải gửi mongeat cho nó, con đi thuê nhà chỉ phải vài bedrooms thì chúng con mới họp được. Tháng 7/91 vừa qua, nhà con về VN nhân đi viếng cảnh Dalat, có mua được 1 thửa đất diện tích 5.000m2, có được 500 gốc cafe, 40 gốc hồng ăn trái một ít dây mít và chuối vv... không có nhà, mới có 2 cái túp tàm che mưa nắng với giá 5 cây vàng. Thì con dự thu vài tháng nữa thì con về đất làm một cái rộng. Chỉ có hồi thuận tiện cs VN không còn. Lúc đó con xin phép thầy con đi cái tên TĐ Bá Lâm mà thầy đặt tên cho với Dalat VN để con được toại ý phục vụ bàn đạo cho đến ngày con ra đi là con mãn nguyện lắm. Cuối xin thầy chúng lâm cho bông sen cấu của con. Nay chỉ còn vài tuần nữa năm tân mùi đã mãn. Năm thầm chúc đến với Long mong mỏi của dân Việt hy vọng có đổi mới. Con cuối xin ấn chỉ. Bao nhiêu lòng tin đến thầy và gia đình để thầy dìu giắt bàn đạo 5 châu chúng con một đoạn đường, mà chúng con hằng mong mỏi. Cũng để tỏ lòng nhớ ơn thầy. Con gởi là có chút quà mọn kính biếu lên thầy. Cuối xin thầy nhận cho con. Con xin đa tạ thầy.

Nam mô Vi Kiến Phật.

Đệ tử của thầy.

J a L

Atlantic city, ngày 16/2/92

Kính gởi anh L ,

Vui nhận được thơ của anh đề ngày 7/1/92 cộng với món quà quí giá. Trong thơ anh đã tỏ ý muốn độ đời sau khi thực hành phương pháp bao nhiêu năm, không nhiều thì ít, ai ai cũng muốn giúp người kế tiếp thừa hưởng sự thanh tịnh của chính mình, tức là phần hồn bất diệt nằm trong nguyên lý vô sanh, sự phát tâm là một chuyện, còn sự gặt hái được hay là không cũng do tâm người hiền hướng thượng tự phá mê phá chấp, nhiên hậu mới khai thông ý đạo nơi cỏi vô cùng thanh nhẹ. Chúng ta biết được cảnh đời là bãi trường thi, thiên đàng là có thật, đêm ngày tham thiền vun bồi ý lực giải thoát cho kỳ được chơn tâm sẽ được sáng bừng và thăng hoa.

Ở đời này ai ai cũng thích sự cao quí và tươi đẹp, chỉ có ý thức được ánh sáng từ bi là vô sanh thì mới có cơ hội đem lại sự an vui cho mọi người ở tương lai, ngược lai hận thù và tranh chấp thì chỉ phá hủy thần thức của chính mình mà thôi.

Kính chúc anh chị cùng gia đình an vui trong tâm thức thanh nhẹ. ,/.

Quí thương.

Lương Sĩ Hằng,

Tí T ngày 20-12-91

Kính gửi Thầy

Hôm nay con có vài lời thăm gởi đến thầy. Đầu thư con xin chúc thầy luôn luôn vui-khỏe

Thầy thương!

Con xin giới thiệu con là Hồng Sang em của chị Hoàng Anh và anh Danh Tấn Lập. Con bị bệnh "Tâm thần phân liệt". Vào mùa xuân năm go có bắt bảy thanh da có vào thăm và bắt mạch. Bữa đầu là con bị tức một nơi thầy thăm kinh

Hiện giờ có con có vài câu hỏi thầy nhé: Sao khi con ngủ như có ai lấy kim châm vào đỉnh đầu hai đến chân mày... giống như châm cứu. Con có hỏi anh Hợp. Anh trả lời là: "Ông tám đến châm" và với sau con thấy ê sau đó vài hôm con nghe tiếng thầy giảng pháp với các bạn đạo hoặc nghe đâu phát thanh. Khi giật mình tỉnh giấc thì ra là con nằm mơ

Hai hiện tượng trên có phải do thần kinh con yếu hay là do bên ngoài muốn xâm nhập? Mong Thầy giải thích và con hằng mong thư Thầy.

Cuối thư con xin chúc Thầy, Bà Tâm và các bạn Đạo
Hữu mãi trên đường Đạo và xứng đáng là chiến sĩ của
trường Đế*.

Hình thư
Vàng

TB: Thầy gởi thư về

Thầy Kính nhớ!

Trên đường về nguồn mới đầy gian
nan thử thách, nghịch cảnh bao vây
hối thúc Tâm con thêm cố gắng. Dầu lúc
nào con cũng cảm thấy Thầy luôn mãi
bên con. Xin hãy con cứ mãi trông đợi
và mong một ngày gần đây được về V.N.
cùng các Bạn Đạo hội ngộ.

Con.
H - A

H A

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 20/12/91 được biết khối thần kinh khối óc của con đang bị nhiều độc tố xâm chiếm, tâm thần bất ổn.

Con nên thanh lọc nước chanh theo lời chỉ dẫn kèm theo đây, có thể dùng nước chanh và đường mạch nha hoặc mía theo cân lượng đã ghi trong sách , nhịn ăn và thanh lọc thì con sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và thiền lâu hơn. Sau khi ngưng thanh lọc, con phải uống nước cam như sách đã chỉ dẫn rồi từ từ ăn đồ nhẹ , nhai thật kỹ khoảng 40 lần mới nuốt, vì cần chữa trị tuyến nước miếng và thần kinh, con bắt buộc phải nhai kỹ trước khi nuốt. Sau khi thanh lọc xong, con có thể dùng cơm với rau hấp hay luộc, và nhai kỹ, con sẽ thấy cuộc sống thoải mái và thanh nhẹ.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thầy quí thương,

Con xin lỗi vì mực lem không đẹp con muốn viết đẹp cho Thầy đọc cho mát con mắt nhưng mà lem rồi càng bận tâm càng hỏng lắm vậy -

Thưa thầy con muốn xin Thầy dạy dùm con mấy cái rắc rối tơ lòng này.

1 - Con muốn về Toronto để tìm việc làm và sống gần bạn bè tốt nhưng do con vì việc đời và vì nhân nghĩa, ở Ottawa này không có một bạn nào tốt với con - Họ đến với con là để con giúp họ mà thôi nay con đã cạn xẹp lép hết rồi - Sức nào mà nhìn cảnh vật vô tình vô nghĩa ở không ở nhà hoài thì lãng phí, con xin đút đơn hồi 10 chớ rồi không ai kêu làm cả. Còn về phần dạy tụi sống gần Montreal nhưng con thấy chán chường nếu Thầy là ở trên không cần con phải nói hết ra Thầy thấy rõ tâm can ai muốn gì làm gì vì bệnh tim của con thì rắng tới đâu hay đến đó. Còn việc hàng thiên thì lúc này con tuột xuống 4 lần tệ hơn lúc chưa tu, không còn nửa mê nửa tỉnh nửa mà lo lắng loạn động tới bời.

hỏi thứ nghệt, có khi con càng
càng tệ hơn, rốt cuộc tìm
đập loạn xà ngầu không biết
mình hành sai pháp thế nào mà
sức khỏe rồi xuống dốc như vậy.
Hay là nghiệp con quá nặng nên phải đến
bù thế thôi? Lần này không giải thoát được con
muốn bỏ xác này chờ luân hồi kiếp sau lên
núi ẩn tu luôn. Con chán nản lắm rồi.
tuyệt vọng. vì việc làm khó có, bạn tốt
cũng không, bạn đạo thì không bỏ. Con
mất hết rồi: Thầy, sức khỏe, nghề nghiệp
nhân nghĩa, giải thoát đều xa tầm tay con
rồi.
Hay là một lẽ nữa từ khi con tiếp xúc với
đám L. Minh Đ cứ diễn của con diễn dồn
thành tà ma quỉ quái khiến ai ai cũng ghê
sợ muốn tiêu diệt con loại bỏ con ?!! con
đang sống trong ác mộng của thời thánh
Tâm thần con như chết rồi con có gắng khắc phục
từng ngày mà vô hiệu quả, chỉ muốn chết
thôi. Vì thế con muốn dọn về Toronto may
ra gặp lại bạn cũ để tìm lại nghị lực kẻo
còn trễ mà phần đấu trở lại, ở Ottawa một
mình con thấy lẻng phí quá. Nếu qua Vancouver
thì xa quá bên ấy ít lạnh hơn nhưng tốn kém
lắm con sợ quá sức bệnh nên thôi luôn

xin ... giờ mà cho con rõ con phải làm gì -

Đời, còn chuyện ra gì!
Đạo, mất hết điều này không còn tu được nữa không biết làm sao.

Đây là tiếng kêu S.O.S emergency đó Thầy
Xin Thầy giúp con tỉnh rằng sao lần này
Con không muốn quyết định sai lầm nữa
ở Toronto có nhiều việc chắc con có đường sống
hơn ở Ottawa, ở đó lại có bạn thân true friend
giúp an ủi con, còn dọn lên Ottawa là để theo
học Đại Học nữa học được vài course thôi
thì bị bệnh bỏ nữa chứng bấy giờ về Toronto
cũng học gì khác để phấn đấu nuôi con bé
lúc tuổi xế chiều. Vì già chán quá
không làm gì nổi nữa sinh, lão bệnh, tử, ôi
cái vòng lẩn thẩn nhàm chán đó!

Vài hàng Thầy rõ chắc con không có duyên với
Với nên bạn đạo với bắt buộc con, con đành
về Toronto sống một mình tu luyện như mấy
ông ẩn tu trong rừng hoang dã.

Trong lòng con vẫn không quên cái cảm giác lần đầu tiên
gặp Thầy ở Florida và cái ân điển mất mười kí
lô của Thầy lúc con bị nhân điển đi't - Suốt đời
không về Tứ Bi và giải thoát tuy con ♀ làm được.

Rất lễ nhớ thương Thầy

Atlantic city, ngày 23/12/92

Y con,

Thầy nhận được thơ con được biết con mang tâm bệnh của xác phàm ảnh hưởng đến tâm đạo. Sự trách móc tràn lan trong thần kinh khối óc , điều đó là thường có ở nơi người mang bệnh tim.

Ở trên đời này không có ai xấu và chẳng có ai tốt cả. Chỉ có người bằng lòng nhịn nhục, lấy oán làm ân, thì mới có cơ hội lui về sự thanh tịnh của chính mình, người đời ai ai cũng có một nghiệp thân của chính họ, chẳng có gì ân nghĩa quí báu bằng tâm tự thức. Không nên trách moc mà càng ngày càng lún sâu vào sự suy nghĩ không cần thiết. Cảnh đời là bãi trường thi, con đang đứng trong tình trạng dự thi và thức tâm. Chấp nhận mảng xác làm người là phải bị kích động và phản động, nhiên hậu mới hiểu được lấy oán làm ân thì mới thức đạo.

Con đã trải qua con đường nghiệp duyên và phản trắc của trường đời thì mới thấy rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, chẳng còn có gì lo sợ và buồn tủi cả. Sự nhỏi quả là sự tiến thân, tu hành trôi sụt cũng là cơ hội thức tâm. Cuối cùng tâm làm thân chịu, chẳng có oán trách một ai cả.

Hiện tình con đang mang bệnh tim, vậy con nên tuân theo lệnh của bác sĩ mà chữa trị , thì mới thấy rõ nghiệp thân và đạo lý hơn. Ở trên đời này mọi người đang thực hiện luật vay và trả. Còn nói về bạn đạo Võ Vi hiện tại đã đổi hội trưởng mới, tức là Phan Cao Thăng, điện thoại số 514-651-6885, nếu khi cần sự tiếp tay của người , con nên điện thoại trực tiếp sau giờ làm việc, vì Thăng là một thanh niên giàu lòng giúp đỡ và bác ái. Hiện người đang lo về Mục Bé Tám, nếu con cần có thể liên lạc, trong đó có đầy đủ sự giải thích về cuộc sống của tâm linh.

Nếu con có ý định dọn đi Toronto thì tuỳ duyên quyết định của con, chứ Thầy thấy Toronto lúc này kinh tế khó khăn, thì nơi nào cũng vậy đó thôi. Sự cần thiết là con nên chữa trị bệnh tim trước khi đi chỗ khác.

Chúc con vui khoẻ. Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

S. Đ , ngày 20-12-1991.

Kính thưa Thầy,

Con xin trình bày cùng Thầy sự việc sau để xin Thầy cứu vớt linh hồn con.

Con tên là V v H6 đang sống trong Trường La Sơn cũ, hiện là Trường Đào Tạo Cán Bộ Quản Lý Nông Nghiệp tại Phường 6, Thị Xã Sơn Tràng, số 37 Đường Mậu Thân 68.

Con bắt đầu theo Pháp của Thầy từ năm 1977 do anh Hợp dạy. Con rất mừng vì đây là cái Pháo duy nhất cứu vớt linh hồn con. Con cố gắng công phu tinh tấn.

Nhưng thời gian cách đây 6 năm đến nay trong người con có 1 hiện tượng kỳ lạ. Bất kỳ con gặp người đàn bà nào, hoặc thuở thoáng nhìn đến ai, hoặc đọc sách thấy tên 1 vị tiên cô tiên, ông nào là tự nhiên lưỡi con xuất hiện 2 tiếng: Đi Ngủ. Sự việc này cứ xảy ra khi con

nghĩ đến Cha Kính. Con lật đật trí niệm liền để khỏi nghĩ tiếp. Nhưng rồi những lần khác con đều bỏ 2 tiếng ấy ám ảnh. Nhất là lúc ngồi thiền, lúc bắt đầu Trì niệm Cha. Nhiều lần, sau khi ngồi thiền được 1 lúc, đã có lần dù dội thì xuất hiện 2 tiếng ấy thì đã có biết bao nhiêu lần khi có gì xảy ra. Chứ 6, 7 năm về trước, trong lúc ngồi thiền, sau khi thấy đã có lần đi đi đi đó là con thấy càng hiện ra trước mặt như xem phim, nhưng sau này từ khi có từ tiếng đây thì con không thấy cảnh nữa

Con rất lo sợ. Nhất là đối với Cha Kính. Con rất kính trọng, sùng bái. Từ khi có Cha đến giờ con chỉ Trì niệm Hồng danh Cha thay cho câu lục tự. 2 chữ ấy nó xuất hiện khi con nghĩ đến Cha Kính. Con biết làm sao bây giờ. Nói riêng với Mẹ rất con không biết nói

cũng ai. Con nghĩ là con bị nhiễm trùng và Tà xâm. Xin thầy giúp ơn dùng uy lực chữa trị cho con, đuổi phải tà đó đi.

Xưa kia trước khi ngồi thiền pháp này con đã ngu muội đọc sách khiến dâm rồi xử dụng "thứ dâm", suy nghĩ bậy bạ trong khi thử dâm. Đến khi ngồi thiền thì con đã dẹp bỏ. Nhưng con nghĩ phải trước cũng đã xâm nhập trong con rồi.

Lại 1 vấn đề nữa, khi mẹ con mất, khi liệm xác thì mấy người đó hỏi, ai muốn xem mặt mẹ lần cuối không, nhẹ họ lại đưa tấm vải trước mặt con, lúc đó không kể con né tránh, thành ra con có thấy mặt mẹ mình. Mà mẹ con tuổi Thân, con tuổi Tý - Con cho rằng 2 tuổi này kỵ nhau nên khi đó phải trước cuả mẹ con đã nhập vô con. Bởi vì 2 tiếng Đi Ngược là mẹ con hay thốt ra khi còn sống

Xin thầy gửi ơn xưa tuổi phấn
Trước đó ra khỏi cổ thể để con
tu hành tiếp tài hơn. Con rất sợ.
Bởi vì nhất là khi ngồi thiền,
khi nghĩ đến cha kêu hay vị nào
là con kêu theo 2 tiếng ấy.
Sau cùng con xin thầy cho con
1 tấm ảnh. Cuối cho con xin thầy
gởi cho : Cô V H

nhờ trao cho Trương Việt Hồng.
Kính xin chúc Thầy được nhiều
sức khoẻ để dìu dắt chúng con
trên con đường tu hành.

Kính thư
Con của Thầy

V V Hồ

Atlantic city, ngày 23tháng 1 năm 92

V H ,

Thầy nhận được thơ con đề ngày 20-12-91, được biết con đang đúng trong hành trình dục hành. Người tu về Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp chỉ biết niệm lục tự Di Đà mà thôi, sáu chữ ấy là chấn động thanh tịnh khai mở nguyên lý vô sanh, chắc chắn là không có phần xâm chiếm, ngược lại nếu niệm danh Cha mà không ý thức rõ rệt, tức là rước ma vào xác, ý dục sẽ bành trướng, gia tăng sự tham dâm, quên căn bản thức tâm tiến hóa. Từ ngày Thầy tu cho đến bây giờ, chỉ trì niệm lục tự Di Đà mà thôi, không chấp nhận bất cứ danh xưng của một vị nào, có thể tạo cho thiên ma xâm nhập, loạn tâm và mất quân bình. Các con ở VN, nghe đến danh Cha thì chỉ biết ỷ lại nơi Cha, quên hành đúng theo PLVVKHHBPP, ỷ lại, tự tạo trần trược cho chính mình mà không hay, cho nên gần đây Thầy bắt buộc phải niệm trọn một cuốn băng Nam M ô A Di Đà Phật, dành riêng cho những người thực tâm tu theo PLVVKHHBPP, tự hành và tự mở, không ỷ lại bất cứ một ai, thực hành đúng theo PLVVKHHBPP thì sẽ có cơ hội hiểu rõ nguyên lý vô sanh của phần hồn.

Ăn ít thiền nhiều thì mới sớm đạt thức.
Ăn cơm với rau, thực hành tinh tấn, thì tâm thân sẽ được an nhẹ, không nên ăn uống nhiều thứ trong một lúc, thì thần kinh sẽ bất ổn trong lúc tham thiền, mỗi ngày một tăng thêm độc tố trong thần kinh khối óc, cho nên mới nghe được âm thinh ma quỷ vận trong khối óc, nội khoa tâm lý bất ổn, muốn hết tình trạng đó, thì phải trì niệm Di Đà cho đến lúc dứt khoát ngoại xâm, thầm tu thầm tiến thì mới đắc pháp.

Cách ăn uống rất quan trọng, đừng tưởng ăn uống nhiều là bổ khỏe, kết quả những bệnh nhơn nằm trong nhà thương, hỏi kỹ lại đều là ăn uống mất trật tự, sanh ra bệnh hoạn mà thôi.

Người tu có chút ít ấm no thì lúc tham thiền mới nhận được thanh quang bổ dưỡng của vũ trụ quang. Ăn ít thiền nhiều, thì mới chứng minh được người chơn tu.

Thầy vẫn khỏe mạnh, chúc con vui hành tinh tấn.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

M , ngày 20-1-92.

Kính gửi Cô Bé.

Trước hết, tôi xin tự giới thiệu là L M A , có hai điều nhỏ cô vui lòng tính Thầy để nhờ sự minh giải của Thầy để tôi được an lòng hành pháp.

Điều một : Sau hơn 11 năm lao động, hiện nay tôi bị bịnh nội thương khá nặng, dù kết hợp với thuốc bác sĩ cho, tôi áp dụng phương pháp thở Chiếu Minh để tự bịnh. Mỗi ngày tôi dành 3 giờ để thở Chiếu Minh (4 lần, mỗi lần 45 phút). Mỗi khi thở Chiếu Minh tôi đều nghe bảy giảng của Thầy. Tôi nghĩ rằng với 3 tiếng đồng hồ đó nếu tôi tận dụng niệm Lục Tự Di Đà, thì đó là một khoản thời gian đáng kể. Tôi dự định thực hành như vậy trong 1 năm.

Sau đây là điều thắc mắc của tôi :

Khi thở Chiếu Minh, tôi có thể vừa thở vừa niệm Lục Tự Di Đà không? Khi hít hơi vào bụng tôi niệm 1 câu, khi thở ra tôi niệm 1 câu. Như vậy 1 hơi vô, ra tôi niệm được 2 câu. Tôi nhận thấy khi áp dụng cách này, thì tôi không lo ra và dù niệm Lục Tự tôi vẫn nghe được lời Thầy giảng, không phân tâm.

Vậy xin Cô hỏi dùm Thầy, tôi làm như vậy có được không?

Điều hai : Nhân dịp này nhờ cô xin Thầy ban cho con gái tôi một bài thơ để gửi đó nó về Đời

cũng như Đạo.

Tên nó là: L - M - N - P

Tôi chân thành cám ơn sự giúp đỡ của Cô. Kính chúc Cô mãi mãi nuôi tiếp trên đường đạo pháp. Cô cho tôi chuyển lời Kính thăm Thầy và Kính chúc Thầy vạn an trên đường hoằng pháp, cứu độ chúng sinh.

Kính.

Thư xin gửi về:

L M S

Atlantic city, ngay 31/1/92

M S ,

Vui nhận được thơ anh đề ngày 20/1/92, được biết anh đang áp dụng pháp tu để trị bệnh.

Những bệnh đem lại cho thân xác cũng do sự ăn uống mà ra. Anh nên lưu ý ăn trật tự, tức là ăn cơm với rau trong bốn tiếng đồng hồ tiêu hóa thì bệnh hoạn tự nơ sẽ thuyên giảm. Còn ăn cá với rau, đừng ăn lộn với cơm thì cũng làm cho thân xác được nhẹ nhàng. Ăn uống phải nhai thiết kỹ, mới nuốt thì hỗ trợ cho bộ ruột tốt, điện năng khối óc sẽ được dồi dào, chung qui cũng là bộ tiêu hóa mà thôi.

Còn việc hít thơ, trong lúc hít vô và thở ra, luôn luôn phải nghĩ ý lực giải thoát, tu cho phần hồn, không phải tu cho cái xác. Cái xác chỉ sống tùy duyên nghiệp mà thôi, nhưng cần trật tự cho xác được yên ổn, hồn mới dễ tu. Vậy anh nên nghiên cứu kỹ về trật tự ăn uống, không phải ăn nhiều mà khỏe đâu. Vừa đúng là sẽ hỗ trợ cho bộ tiêu hóa, máu huyết điều hòa, thân xác yên ổn. Người tu phải luôn luôn nuôi dưỡng ý lục giải thoát, tức là biết được hồn của chính mình là vô sanh bất diệt, thì rất dễ tu và tiến nhanh. Ngược lại, ôm ấp chuyện đời làm ô nhiễm tâm thức, hắc bạch không phân minh thì rất khó giải thoát. Xác chúng ta là tạm, tâm chúng ta là chánh, vạn sự trên đời là không. Không nên nhầm lẫn tình đời là thật, ngược lại phải ý thức luật Trời là chánh, có luật nhân quả rõ ràng, tám lãm thần chiu, không có người nào cứu mình bằng mình tự thức và tự cứu. Đó là đường đạo vô sanh. Ước mong anh thực hành đúng đắn. Niệm Phật cũng phải ý thức rõ ràng nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà tôi đã từng giải thích trong bảng. Người tu Vô Vi tiến thẳng một đường khoa học huyền bí rõ rệt, không ỷ lại và mê chấp, đi đúng đường đến giờ phút lâm chung vẫn tỉnh táo ra đi trong lòng hoan hỷ, chứ không có sự buồn tủi như người thường.

Chúc anh vui khoẻ và tinh tấn.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

Kính Thầy,

Sẵn dịp Mẹ con gởi thư thăm Thầy, con xin viết vài hàng trước để chúc Thầy 1 năm mới vui - khoẻ để dẫn dắt chúng sanh., và sau đó để tâm sự cùng Thầy.

Những lời dạy dỗ của Thầy trong cuốn băng "Zuang Vinh Thanh nhe" vừa rồi con mãi khắc ghi và giữ phép lo tu ẹ lo chạy theo bên ngoài như 1 số ban đạo. Có lẽ con bảo thủ và "mê" Thầy nhưng "Mặc ai biếm mặc ai gièm - Chậm lửa đốt Trời nhọc xác thêm" Con Thầy đường con đi ẹ sai lầm. và mỗi người có 1 căn cơ trình độ khác nhau làm sao nói được. Đối với người chưa có minh Sư Thị họ có quyền chọn lựa, nhưng đã có pháp rồi mà còn đổi pháp Thì ẹ đúng là người tu. phải ẹ Thầy? Hay con còn có chỗ chưa đúng lắm, Xin Thầy dạy dỗ con. Tu hoài mà chưa xuất Hồn được có phải Bậ Trần đang thử tâm, hay con còn kẹt ở vấn đề ăn uống ? "nghỉ bậy" như lời Thầy trả lời con trong đại hội Người Sinh. Hiện giờ con ăn rất ít và bớt "nghỉ bậy" nhiều lắm, đôi lúc nhớ tập

trung vào công việc, Niệm Phật và làm công quả ở Thiền đường mà con tránh được nhiều tà niệm. Tuy nhiên, làm công quả nhiều lúc cũng gặp thử thách, đó là lẽ đương nhiên. Con vừa tốt nghiệp kỹ sư điện, về mặt đời thì con làm thành công nhưng chính cái bằng cấp đó mà nhiều gia đình có con gái đã ý đến mà khỏi nói là người trong bàn đạo. Thử thách lúc nào cũng có và con quyết chí phải vượt qua. Đôi lúc đã lỡ ý cũng rán mà con buột phải làm buồn lòng quý Cô Bác có lòng thương nghĩ tới con, nhưng con ẹ biết làm sao hơn. Thầy có dạy "lấy vợ lấy chồng là lành chung thân khỏi sai". Gương sáng của Anh Chị đi trước đã nhắc nhở con nhiều lắm. Nói thì dễ, hành thì khó, con phải cố gắng nhiều hơn. Con đang bàn khuân ẹ biết nên đi học Tiến Master hay, tiến sĩ vv hay đi làm. Bởi vì còn đi học thì con còn nó xã hội và giúp đỡ gì cho gia đình trong khi Ba con đã lớn tuổi mà phải gồng gánh cho cả gia đình. Nhưng đi làm có tiền thì dễ vướng vào con đường duyên nghiệp. Nói chung con còn chưa quán thông nên chưa dứt khoát. Nếu hiểu rồi thì đi làm hay đi học thì tâm đạo vẫn giữ phải ẹ Thầy? Hiện thời kinh tế khó khăn nên khó

kiếm việc làm nhưng con vẫn tiếp tục viết đơn xin việc chỗ này chỗ nọ, còn thời gian rảnh có gắng thiền nhiều hơn vì con có cảm giác thời gian rất kề cận mà con còn lo nhiều quá sanh vọng động.

Mẹ con và Dì con (Hồ thị Nghiã) nghiệp già càng còn nặng quá nhưng tâm rất thanh và siêng năng hành pháp lắm. Vì nặng nghiệp, hành ẹ tiến bộ nên đôi lúc buồn và viết thư hỏi Thầy. Riêng con Thầy Thầy phải làm việc nhiều nên ẹ dám phiền Thầy, con chỉ có gắng Thiền nhiều, theo sát lời khuyên mới nhất qua băng giảng rồi tự mình giải toả cho mình như Thầy đã dạy là thư này gởi gởm tâm sự của con đến Thầy cũng như dâng lên Thầy món quà chúc tụ chúc hành, nếu Thầy quá bận rộn thì xin Thầy hãy giữ sức khoẻ và đừng hồi âm. Con sẽ đón nhận tình Thầy qua những giấc Thiền an định. Kính chúc Thầy và Quý Bạn Đạo mạnh khoẻ và tiến mãi trên con đường trở về nguồn cội.

Con kính bút

P m S

23/1/92

Atlantic city, ngày 31-1-92

M S con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đang trong hành trình tiến hóa đổi lần đạo.

Phận sự làm con trong gia đình, điều quan trọng là phải báo hiếu, làm cho cha mẹ vui thì đường đạo con mới tiến. Pháp Lý VÔ Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là đổi đạo song tu, nền tảng của nó là ý lực giải thoát, tu để giải nghiệp tâm chứ không phải tu để ôm thêm nghiệp. Con bằng lòng tự thực hành, hướng thượng, giải tỏa nghiệp tâm thì tương lai sẽ làm được đại sự cứu đời. Tự quang càng ngày càng thanh nhẹ, ảnh hưởng mọi người tự tỉnh cảm cho đến chân lý. Ngày hôm nay con được đại phước nghe qua những lời giảng nguyên lý vô sanh thì con có thể dấn thân bất cứ nơi nào, giải thông nghiệp chướng, đem lại sự bình an cho mọi người, khi được gặp con. Chứng ta người tu nuôi dưỡng ý lực giải thoát, thì tương lai sẽ có pháp lực độ tha tại trần. Vạn sự trên đời là không, chính con đang mang xác làm người một thời gian nào đó, cũng phải hoàn trả lại mặt đất rồi ra đi, nuôi dưỡng sự giải thoát ngày bây giờ thì tương lai hạnh đức của con sẽ được đổi đạo tốt đẹp, vinh quang và thanh nhẹ, ngược lại tình đời duyên nghiệp ô nhiễm tâm thức trì kéo sự phát triển của tâm linh, uổng cho một kiếp làm người, không biết rõ vị trí vô sanh của chính mình, là tâm ma ý quỉ sẽ thường trực phá hoại tâm thần. Con người có học phải ý thức minh xét rõ rệt những chuyện cần thiết và những chuyện không cần thiết. Con tự tiến hóa về nơi ổn định, không còn lệ thuộc bất cứ một người nào, noi theo chơn lý mà hành, chỉ có chơn lý mới sửa được tánh tình tốt đẹp, khai thông trí tuệ, vô sanh độ đời, Lương từ bi càng ngày càng rộng mở, thức hoà đồng sẽ giúp đở biết bao nhiêu quần sanh ở tương lai. Con còn trẻ, có ý thiện lành tu học, là một đại phúbc cho quần sanh ở tương lai. Con khép mình tạo đức nhịn nhục thì tương lai sẽ có cơ sở tâm linh tốt đẹp, hiện tại mắc ai chê mắc ai ghét, mắc ai khen cũng là thầy của chúng ta cả. Nhờ những sự kích động đó, mới thấy rõ vị trí của chính con là thanh tịnh hoá giải tất cả những gì kích động. Thầy tu đến nay cũng trên 35 năm rồi, Thầy đã vượt qua biết bao nhiêu sự chống gai cam độ, nhưng ý chí không thay đổi mới có duyên lành bạn bạc cùng con trong lá thơ tâm huyết nhơn sinh hiện tại.

Sự học hỏi là sự cao quí, nếu con có ý học cao hơn, thì tương lai con sẽ đỗ được nhiều tầng lớp tiến hoá.

Chúc con vui khoẻ và tu hành tinh tấn.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng

S ngày 23/01/1992.

Kính thưa Thầy.

Con là H t T 53 tuổi VN qua đoàn tiếu 1 năm nay là mẹ của Sơn (nhỏ) trong ban văn nghệ ở thiền đường N. Phương Sydney.

Đầu thư con xin thành tâm chúc Thầy trước thềm năm mới sắp tới, Thầy được dồi dào sức khỏe, diu dắt tâm linh chúng con, qua tiến trình tiến hóa.

Kính bạch Thầy, vừa rồi con có dịp được nói chuyện của Thầy qua điện thoại với các bạn đạo năm châu tại Sydney con với bà chị là Hồ thị Nghĩa du lịch qua cùng với con của con là Sơn. Vì sợ lần nữa thì giờ của bạn đạo con ở dám hỏi Thầy; nên con đành viết thư này, trước thăm Thầy sau con có vài câu hỏi, xin Thầy giải đáp dùm con.

1/ Sơn (con của con) có đi thanh lọc ở thiền Đường Melbourn về, và đã chỉ rõ cách thức nhưng ăn thanh lọc cho con, nay con đã thanh lọc được ngày thứ 4, nhưng không biết tại sao con ngồi niệm tế chân lớn hằng ngày con rán ngồi lâu cũng không được, vậy tại sao thưa Thầy?

2/ Con tọa thiền từ năm 1981. Con khó tập trung tư tưởng lên bộ đầu, trên đỉnh đầu có lỗ hổng, nhưng con rất tâm tối, chưa thấy được ánh sáng. Xin Thầy khai mở cho con.

3/ Con bị tê 2 bàn chân, mang dép không thể kêm hay bị rớt đã 15 tháng. Chữa trị cũng không hết. Con tới Bác sĩ chuyên khoa tìm cũng không thấy gì, con đi châm cứu 6 tháng liền ở thuyên giảm. Xin Thầy chỉ dạy con mọi điều, để con được khỏe mạnh lo tu, hầu đáp ơn Thầy trong muôn một.

Một lần nữa con chúc Thầy an vui khỏe mạnh.

Đệ tử H t T

Atlantic city, ngày 31/1/92

H t T ,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 23/1/92, được biết con đang trên đường trở ngại của nghiệp thân.

Đó cũng là do sự ăn uống mất trật tự mà thôi. Thanh lọc chưa đầy đủ, máu huyết chưa lưu thông đều hòa, vậy Thầy gởi kèm theo đây toa thuốc con đi mua và uống một ngày 3 lần như vậy, từ từ máu huyết hành thông thì sẽ bớt tê chân. Nếu có cơ hội Thầy qua Úc sẽ gặp lại và chỉ tận tường hơn cách tự trị thanh nhẹ khỏe mạnh.

Chúc con vui khỏe.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thư số 1 H ngày 26-Jan-92

Kính gởi Thầy,

Đây là lần đầu tiên cũng như lần cuối cùng con viết thư cho Thầy. Không biết thư này có đến được tay Thầy hay Không và Không biết Thầy có trả lời thư con hay Không. Nhưng con cũng phải gởi thư này đến Thầy để trình bày vài cảm nghĩ của con trước khi con xa Thầy.

Thưa Thầy, con có duyên may gặp Thầy và Võ Vi Pháp. Nhờ Thầy và Võ Vi con đã hiểu đạo và chịu Khó học đạo. Nhưng càng ngày con càng thấy mình như bị lún sâu ở còn đường nào đi hết. Con chán nản nhiều lần muốn tự tử chết nhưng nếu con có tự tử chết thì con cũng phải làm sao đừng có liên lụy đến danh nghĩa Võ Vi và Thầy, vì trong quá Khứ và hiện tại nhiều người học trò Võ Vi đã làm may tiếng Thầy và Võ Vi, mặc dù Thầy ở mãy đến tiếng tăm scandal nhưng con cảm thấy rất Khó chịu khi nghe hay thấy những điều dở hơi do học trò Võ Vi làm ra. Thưa thầy, con thấy phần đông học trò Võ Vi, nếu ở cuồn tín thì cũng Kiêu căn, dở hơi, ở có ai con gặp qua mà kính phục ngoại trừ Thầy. Cho nên giờ đây con thấy rõ là con cũng gần gần và chán đời nên con quyết định sẽ tự tử chết nếu con ở tìm ra Thầy để đi học đạo. Con thấy con thiếu Võ Vi mà con càng ngày càng lùi dần thay vì tiến bộ, con nghĩ con đã hết duyên với Thầy và Võ Vi Pháp nên con cúi xin Thầy cho con

cúi đầu lễ tạ ơn Thầy và con sẽ xin từ nay đi tìm một đường lối thiền khác và sẽ học tu trở lại. Con xin Thầy một lời chỉ dạy con lần chót trước khi con bái tạ Thầy. Còn như nếu con vẫn ở ra khỏi trạng thái chán nản như hiện tại, con sẽ tự tử chết để mong đi tìm một lối thoát khác. Con ngán ngẩm những học trò cưng của Thầy ở Houston và khắp mọi nơi. Con chán con và chán luôn cuộc đời này.

Hôm nay con gởi thư này đến Thầy để xin bái tạ ơn Thầy đã chỉ con con đường đạo, những con bất lực và ở dưới ý chí để tu hay là tại Con làm gì sai quấy nên ở thấy tiến trên đường tu, nên con xin tạ từ Thầy nơi đây. Con chỉ còn 2 con đường để đi = một là chết hay là tìm gặp được Thầy để chỉ dạy con tiếp tục trên đường tu học.

Con xin tạ ơn Thầy và Pháp Vô Vi. Con cúng xin Thầy tha thứ lỗi lầm của con nếu con đã làm phiền Thầy qua bức thư này.

Con,

M D L

Atlantic city, ngày 31/1/92

L. con,

Thầy đã vui nhận được thỏ con đề ngày 26/1/91, được biết con đã mang một tâm sự lo âu cho ngoại cảnh.

Người tu Võ Vi luôn luôn phải hướng về thanh nhẹ, giải nghiệp tâm, chứ không phải ôm ấp thế sự mà tạo sự bấn rộn trong nội thức của chính mình, tự tạo diện năng của chính mình bị yếu dần mất, đó là không đúng với nguyên lý vô sanh.

Còn chuyện thiền đường tại Houston cũng do sự phát tâm đóng góp tùy khả năng của bạn đạo, muốn cơ một nơi rộng rãi, ổn định và trật tự để hướng dẫn người kế tiếp, đó là hạnh cao quý, nhưng việc chùa thành âu là duyên lành chùa thành tựu. Việc đó là việc thế gian, không phải việc tâm linh tu tiến. Người tu ngược lại phải ý thức rõ phần hồn là căn bản vô sanh, thanh đài bất diệt, phải chấp nhận bất cứ một sự lo âu tranh chấp nào cả, mới thực sự là người tu Võ Vi, ngược lại chán đạo này đi theo đạo nọ, cũng vậy đó thôi. Trên con đường xây dựng tâm linh thì phải dùng tâm làm việc cho chính mình, chứ không phải dụng lý đời luận sai tạo loạn cho nội khoa tâm lý. Đó là yếu hèn nhất của tâm linh tại thế, người tu phải tận dụng ý lực giải thoát thì mới hiểu rõ phần hồn là vô sanh bất diệt, không cần hướng ngoại, nhưng chỉ giữ nội tâm tu tiến mà thôi. Việc ngoài tai để ngoài tai, chăm chú xây dựng nội thức của chính mình mà thôi.

Còn về việc thiền đường mở rộng ở Houston, Thầy đã nhận được sự phát tâm của một người bạn đạo dấu tên, muốn làm những điều tốt cho những người kế tiếp biết đường đạo để tu, người ấy đã làm thành sự hai nơi. Một nơi ở Calgary và một nơi ở Cali. Thật sự xây dựng tâm thức cao quí đó đời và không chấp nhận bất cứ sự tranh chấp nào, vì thế Thầy cơ thường lượng với bạn đạo tại Houston, cho hay cơ người muốn phát tâm xây dựng thiền đường, mở rộng đường đạo cho mọi người được tham gia, nhưng việc ấy chùa thành cũng do bạn đạo Houston không thật sự dấn thân, gặp người phát tâm bần bạc chởn lý, tận độ quần sanh thì việc đó chùa thành mà thôi.

Con đường tu là chính mọi người phải ý thức tại sao tôi phải tu, tu để giải thoát, chứ không phải tu để ôm lấy sự tranh chấp, thiếu tha thứ và thường yếu, thức hòa đồng không có, du chạy đi bốn phương trời cũng không tránh khỏi lưới đầy đọa tâm thân. Con phải ý thức đóng cửa đời, mở cửa đạo, con tu cho chính con trước hết, nhiên hậu mới độ tha tại trần. Người chớn tu thì việc gì cũng có thể tha thứ và xoá bỏ được, không nên dụng ý nghi kỵ người khác trong lúc mình chưa đạt được sự thanh nhẹ của nội tâm.

Còn việc theo Vô Vi mà tu, hưởng thụ hóa giải nghiệp tâm thì tùy duyên của mọi người mà thôi. Thầy không có quyền bắt buộc một người nào tu, chính Thầy tự đạt mỗi đêm sự thật ra cống hiến cho mọi người tạo đức nhịn nhục cho bản thân, thì cuộc sống mới có ý nghĩa hơn. Dù có xa Thầy hay gần Thầy cũng không nên bỏ tâm của chính con. Tâm của con là quan trọng nhất trong vũ trụ này, nó tự nguyên lý vô sanh mà ra, nên thức tâm trở về với căn bản thì thức hồi sinh càng ngày sẽ càng mạnh mẽ hơn. Lượng từ bi sẽ lớn rộng và độ tha tại trần. Vấn tất ít hạng, quí thượng con và muốn con tiếp tục xây dựng đức hạnh đấng Trời Phật, uất hận sẽ tiêu tan.

Chúc con tâm thần an lạc.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

T 22 - 1 - 92

Kính Đức Phật Thầy và Bà Đàm Thường,

Con vô cùng mừng rỡ và sung sướng khi nhận được thư của Thầy, được biết Thầy vẫn luôn dồi dào sức khoẻ, con rất xúc động khi nhìn thấy Thầy tươi, khoẻ và sáng chói, trong lành như ánh sáng ban mai, trong tâm hồn con nặt nào niềm vui vô tận. Con cám ơn cha đời đã lo cho thân tứ đại của Thầy để có tạm ngày có được sức khoẻ dồi dào sau bao lần Thầy đã đem chính bản thân để thử thách qua đạo, từ đó thử thuốc cho đến phương cách nói, vọng khẩu để chứng con một niềm tin vững chắc và nắm lấy đó mà có phấn tu cho đến tích đức cho bao thế hệ thoát bao vòng nghiệp tu, nhiều lúc niềm tin đã bị lung lay tận gốc.

Đức Phật Thầy ơi! riêng cá nhân con, con vẫn một lòng, tuốc làm sao thì sau làm vậy, dù bao biến chuyển từ những bài học của đời trong đạo mà Đức Thầy đã chuyển dạy con, con vẫn luôn thực thi để mong hoà hết nghiệp thân với niềm tin vào "Lục Tự" và thấp lý con dạng hành

Cám ơn Đức Thầy đã cho con những tin tức cần biết. Vậy là Cynthia đường nói, dù xuất thì có xảy ra vụ gì đi nữa thì Cynthia và gia đình có cách để nói xử đó. Con vẫn luôn luôn nhớ ơn ~~con~~ Cynthia đã giúp đỡ con và 2 cháu, cho dù bây giờ Cynthia có hiểu lầm con gì đi nữa thì con vẫn biết con có phần lỗi trong đó, lỗi vì thiếu thốn, ở thế làm gì hơn được, con

hy vọng một ngày gần đây con được gặp lại Cynthia và các vị ân nhân của con ở Thái Phi Tớ, nói một xứ nào thiên thế gian này để nói lên lòng biết ơn của con, khi con khó, qua lời giới thiệu của Đức Thầy mẹ con của con được qua cơn khốn cùng đó.

Đức Phật Thầy ơi, con ghi nhớ trong tâm con những điều Đức Thầy viết trong thư con vừa nhận được, bước đường con phải đi để hạ bài trên con đường tu học để được giải thoát ở kiếp này, con có thể nào tránh khỏi con đường này vì từ phía đều bế tắc chỉ còn một con đường này nên con dấn thân vào đó để xoay xở từ việc đời cho đến việc đạo, tuy thân xác con vô cùng mệt mỏi nhưng ý chí tu học của con vẫn như lúc đầu. Con hy vọng được gặp lại Đức Thầy trên đất Pháp. Hiện con đã đổi chỗ ở để tiện bề làm việc. Con có đọc thư Đức Thầy gửi cho con, cho Bác Mai và Thầy Uphe. Thầy cũng lo lắng như con, đối đã có được gì, chỉ mong yên thân để lo tu mà vì sinh kế, mà hiện này bụng nên cũng phải vật lộn với đời để có được thì giờ tu học, đời đau lòng thành thật là vô vàn khó khăn, nếu có chí, chẻ nhích một chút là tiến tới luôn.

Bác Mai và Thầy Uphe kính lời thăm Đức Thầy và Bà Bảy riêng con, con nhớ Đức Thầy vô vàn, hai cháu kính lời thăm Đ. Thầy, và Bà Bảy, chúng nó hy vọng được mời Đức Thầy và Bà Bảy một bữa cơm do chính tay chúng nấu vì chúng nó vẫn còn nhớ câu mời Đức Thầy và B. Bảy, 8 năm về trước ở Phi là: tui con mà có đc Rest. là tui con mời Thầy và Bà Bảy bữa cơm.

Kính thưa.

Con Thương.

AtLantic City ngày 22-2-1992

X H,

Thấy nói đi coi Thuật Giảng võ Tới ngộ Đông Đạo Bạn Tu năm nhiều lão ấu Đông Trong tình Thương yêu và Thân mật, rất cảm động. Còn cháu Bà Thi Lo Học cho kịp Bằng Cấp Bác Sĩ y Học chữa Bịnh Bằng Thuốc Nam lưu Chế, được công ty sản xuất Thuốc Bán Khen, cháu rất Kính Nhờn Học Hỏi để cứu Đời, Giúp đỡ được không ít Bạn Đạo khỏe mạnh, Khám Bịnh Bằng Energy rất Thích Hợp cho người Tu Thiền.

Chúng Ta mỗi người đang Đời mang nặng Tam Hồn Tứ Bí Thay Thế và Thương yêu, ý Thức rõ Phần Hồn là vô sanh Bất Diệt, Sống để Học Hỏi rồi Phải Lìa xác mà Học Hỏi Tuy Theo Duyên nghiệp của mỗi Cá Nhân; Hưởng Thường và Thường Thiện Tu Học Thì được Còn sự Bon chen của Trần Đời Còn Hưởng Hạ Thọ ý Dục Xem chẳng Tình Đời Tạm Bợ Thì Không Khác Phần Hồn đang mang nó Rách, Thay vì đó Giáp Tình Thương của Trời Phật, Suốt Đời chỉ Lận Đận và Chẳng Đặng Đâu cả, Uất Hận và Buồn Tủi mà Thôi, ý lực Tu Học Tụi nó Biếng mất Trở Thành Kẻ Cô Đơn, Thức Hòa Đồng Không Bao giờ mở được, Luống Tủi Bị Bạn chơi lớp mà Không Hay, chỉ Biết Vật lộn với Sự mê Chấp mà Thôi, Không Biết Thương và Khai Thác chơn Lý chính mình, Rốt Cuộc Tìm vào đi cũng Bị Lạc đàng Tu Học cả, Sự Nhìn Nhục là Cửa Bồ Sắc mạnh Từ Bi, Nếu con Không Nhìn Nhục Thì mẹ Còn Cứu con Làm sao Cứu Giúp đoàn Tụ Như Ngày Nay; Không Thụ Bất Cứ một Giới Tất cả Đều là Tam Nhơn của chúng Ta, Phải Biết Nhìn Nhục Nhẫn Nhịn mới Thấy Giác Tình Yêu Thương của Thượng Đế, Thầy đã

Khổ Hạnh Tu Hành Trên 35 Năm "Thông Giám Phẩm Bậc Một Đời, Nhưng Người Vẫn Hiếu Lầm, Và Tự Phá Hoại Lấy Họ Mà Thôi, Thầy Luôn Luôn Dạy Trong Những Sự Hiểu Lầm Oan Trái Của Người, Vì Họ Chưa Thật Sự Dứt Khoát Với Dược Điển Còn Phải Biết Chữa Sửa Của Mọi Việc, Từ Nhỏ Đến Lớn, Chuyện Lớn Nhất Trong Suốt Một Kiếp Làm Người Là Gì Con Hiểu Chưa? Thầy Chưa Minh Chỉ Cho Con Xem, Và Sự Hiểu Dần Trên Mặt Đất Bao Gồm Bốn Chất Từ Bi Thanh Nhẹ Chưa Ta Đang Có, Còn Việc Lớn Nhất Ở Về Sau Là Lúc Lìa Đời Với Mấy Tầm Thức Sáng Suốt Và Thanh Nhẹ, Nếu Ta Tiếp Tục Còng Mãi, Thì Phước Điền Này Sẽ Thành Tựu Ở Tương Lai, Sẽ Không Biết Bao Nhiêu Được Sống Đang Đau Khổ Vì Sự Hiểu Lầm Mà Thôi. Kỳ Thật Chẳng Ai Hơn Ai Cả, Chỉ Có Nhận Thức Tu Sửa Là Con Đường Tỉnh Dưỡng Nhất Ở Trong Mọi Thời, Người Lại Tiếp Tới Dành Vòng Cương Thường Mong Đi Đến Được Cõi, Chánh Tâm, Tu Thân, Tề Gia, Trị Quốc, Bình Thiên Thiên Hạ Thì Thực Hòa Đồng Mới Khai Thông, Tại Được Là Hướng Thượng Của Sự Ở Nhục Trong Nội Tâm, Thì Mới Cảm Thấy Thế Gian Vô Nghĩa Sự, Chẳng Còn Mà Chấp Và Lo Âu, Chỉ Biết Sống Chung Với Trời Thật, Thì Việc Có Không Cũng Như Nhau, Đi Được Đến Khi Tâm Mở Trí Thay Vì Toàn Chấp Trước Tạo Oan Cho Chính Mình; Cho Thầy Thường Nói Không Biết Thương Mình, Tức Là Phải Trác Con Đường Tu Học Mà Mình Đã Phát Nguyện Từ Đầu! Sẽ Tạo Ra Sự Bối Rối Và Không Tối Thật.

Chúc Con Các Cháu Và Các Bạn Đồng Hành Sớm Thực Tâm Thức Hành Thiện Con Đường Chính Mình Đã Đang Đi.

T.B. Bà Tám, Chị Thương, Cô Thía Đều Gửi Lời Chúc Phúc Gia Đình Con Cùng Các Bạn Yêu Dấu.

Đức Thường Lê

Thường - Sĩ - Hương

Nhận Thư
T. L. V. Nay
24-2-92

S Bà ngày 14. 11. 1988

Kính gởi ông Tám.

Ông Tám Kính!

Đã gần 10 năm con không được những lời dạy vàng ngọc của ông Tám.

Hôm nay tiện, con có đôi lời kính thăm ông Tám nhiều sức khoẻ, con rất mong được nghe những lời vàng ngọc của ông Tám dạy con qua lá thư này. Con có vài lời kính thăm ông Tám. Con xin phép dừng bút, chúc ông Tám được nhiều sức khoẻ.

Kính, con

Thơ về con!

N t T

Atlantic City ngày 14-11-1988

T Con,

Ông Tâm vui nhận được thư của Con ngày 26-9-88 được Con vẫn khỏe mạnh, thế Hiện Trên Công Chức Quí Quyến.

Cuộc sống nhanh như chớp, mới đây đó 10 năm và chết, sự Biến đổi không ngừng nghỉ từ Kiếp Thứ này đến Kiếp Thứ nọ, óc của Loài người là vô cùng, vẫn Giáo Cảm Trong Sự Thương Nhớ Trong Lành của Trời Phật ở Ấn Độ, Ông Tâm Năm nay cũng đã ôm xác Hàm Tại Thế đã 70 năm rồi, Cuộc Sống vẫn người Dường Tâm Đạo cho đến Ngày nay, Chúng Ta đã nhận Lãnh được một Lần Sống, Rồi sẽ một Lần Chết là xong Cuộc Hiện Diện ở một Đất, Người người Chịu Tu Tâm Giải Thoát Lại Có Cơ Hội Chung Sống với ý Lực của Trời Phật, Thật là Vi Diệu vô cùng, Trên mảnh Giấy Chúng Ta Lại Có Cơ Hội Bàn Bạc và Thương Nhớ Nhau, Trên Đường Tu Học Tiến Hóa, Hướng về Niết Bàn Bất Diệt, Quí Thay và Lành Thay Dịp may vẫn Còn.

Chỉ có Tu Thì mới Giữ được Trọn Lành Hiểu Nghĩa Nhân Sinh, Còn Tâm Thần yên ổn Hơn là Hướng Ngoại, Lục Lội Thế Vật với Hồn Tâm, Thì Rất uổng Cho một Kiếp Làm Người. Mỗi Nơi do Trời Đất Hình Thành, mỗi người Cũng Do Tâm Linh Tiến Hóa mà Tự Thức, Giữ mà Phá Chấp Thì Mọi Việc Sẽ được An Nhiên Tự Tại.

Chúc An vui Khỏe./.

Quí Thường

Kính thăm thầy được đồi giáo sức khoẻ
Chúc thầy được sống lâu trăm tuổi
Để dạy bảo chúng con thường yên hoà đồng
Để biết đường về nguồn cội
Thầy đã thương yêu chỉ dạy mà chúng con
cô rảng học hoài mà dửa đi đến đâu.
con cố gắng đi mà đi rất chậm,
xin thầy tha thứ cho
Kính thầy.
Con h v g

Cho con gởi lời thăm cô bé mạnh khoẻ
cô Bé tôi đã nhận được thuốc cô gởi rồi,
cô mua bao nhiêu tiền thuốc cho biết đặng tôi gởi
còn cô rồi chúng bịnh tiến anh kêu là gì
thì tôi không biết kêu là gì hết, chỉ kêu là chàng tê,
tôi có rồi anh thường thì ảnh nói Bác sĩ mới biết
chớ làm sao tôi biết được.
thuốc đó uống mong hay mát vậy cô bé,
tôi uống vô thấy nóng trong mình làm đó cô Bé,
cảm ơn cô đã thăm hỏi tôi,
tôi rất thành thật cảm ơn.

Pearland ngày 17-2-92

Montréal city ngày 25-2-92

Con,

Thầy đã nhận được Thư Con đề ngày 17-2-92, được biết Con vẫn khỏe mạnh và chúc Thọ cho Thầy, Thầy rất cảm động.

Con ơi! ở đời này chỉ có Hai Đường Tiến Hóa, một là sống Hai là chết, Nhưng Chúng Ta đã có Lớp Trường Tu Học, Hướng Thiện Giải Thoát, Thì Chẳng có Gì Đáng Lo Ngại Cả, Tóm Tu Chỉ Hướng về Phật Tổ Như Lai, Chu Đáo Lúc Tự Đạt Thức Tỉnh Thì Tâm Hồn Sẽ được Tiêu Mòn, Cuộc Sống Hiện chỉ Có Hai Chiều Đen và Bạc mà Thôi, Chẳng Cần Bận Tâm Lắm Gì Lúc Này Rất Vui Khỏe, Cơm Thầy là một Khẩu Hàng Trong Vũ Trụ Đường Này, Ai đi Cứng Đang Học và Đang Tiến Cả, Chỉ Lo Tu Sửa Là Duy Nhất mà Thôi, Kiếp Này là Hội Tụ Sự Việc Của Kiếp Trước, Nếu Chúng Ta Chịu Tu Học Hiểu Lường Tự Thức, Thì Kỳ Tới Sẽ được An Lành Hơn.

Chúc Con vui Khỏe và Tinh Tấn./.

Lời Thương

Thầy

Thượng Sĩ Thanh

T K V

Ngày 24 - 1 - 1992

Kính bạch Tôn Sư Lương Sĩ Hằng,

Tôi là một thành viên dự một buổi lễ Kính Mặt mới của quý P.L.V.V. K.H.H.B. P.P. từ năm 1973 tại Việt Nam.

Sanh vào ngày 10 tháng 6 năm 1924 tại Cholon (Saigon) bị đi học cải gọi là cải tạo tại miền Bắc V.N. từ 15/6/1975 và được đến định cư tại Houston hầu tiện tu với huynh nội và với quý Hội Ái Hữu tại Houston (202 - HAWKINS). vào ngày 15/1/1992 vừa qua mà thôi.

Đã ba lần Kính viết thơ đến quý Tôn sư từ Việt Nam để xin được chỉ bảo thêm nhưng không được hồi âm, có lẽ do đã bị thất lạc tại quê nhà, nên hôm nay xin Kính làm phiền quý Tôn Sư chuyển cô cho môn sinh theo lời dặn rằng "muốn tu giải thoát, phải gặp Tôn sư".

Kính bạch Tôn Sư, môn sinh đã được thầy tại Tam tinh từ năm

1987 vào một đêm thuyền định lúc bơi trên thuyền nhẩn và Mặt Trăng tròn nằm trong bầu trời xanh mát, rồi lúc thuyền định (định thả) con thuyền lướt trên trên dòng sông, rồi đến con thuyền cặp vào bến có một gốc cây cổ thụ thật to để rồi lại tiếp thành một cây đào trái tròn xanh (như trái cam) rất lạ mà lại có một chùm trái màu vàng khác nhau nhưng có vài trái màu vàng cam như sun kist vậy. Từ đó đến nay, môn đệ cũng được thấy nhiều như Cô Biển vào năm 1990 và năm 1991 lại được nghe xưng danh và cấp bực cũng được tiếng đồn đạp "Bạc Hải" và "Đạ". Ngoài ra cũng được dạy bảo qua tinh ảnh màu chữ T. trên sau cùng ở tầu một cái trấp (như cái qua tầu) màu vàng kim sáng chói do hai vị mặc áo màu chói mắt màu lam sậm và lợt khiến vào. v.v.... Môn đệ đã trường chay và gần như chấm dứt dục nam nữ, hiện đã cầu nguyện sau những bữa ăn và tập thể dục thở luân cùng xoa các huyệt đạo.

Chúc thầy năm mới Nhâm THÂN, kính chúc Quí TÔN Sư và quí môn sinh trên quê địa cầu này được luôn luôn tường ngộ đạo CHÂN LÝ.

Atlanta ci Ty ngày 25-2-92

Mến gởi T K L

Rất nhận được Thư của Bạn rất tiến triển đã Tâm linh, trong chu Trình Học Hỏi.

Những Gì Bạn đã nhận Thấy Trong Bài Canh Tâm Linh, Tức là có Tiến Hoá đang có Bài: Bạn nên Thường Hướng về Phật Tổ như lời để nhận Lãnh và Học Hỏi Nguyên Lý Vô Sanh của Thân Hoá Bất Diệt, Chước Ta đã Hoàn Diện Được Sống Làm Người, nay lại có Cơ Hội Tiến Hoá về Tâm Linh, Tức là Phước Huệ Song Tu, cứ Giữ Lòng Chân Tâm Thanh Tịnh mà Hành, Tự Quán Thông mọi Chiều Tiến Hoá. ở đây Thì Khai Học Nhận Như Tôi đã, Chấp Nhận Chữ Như Đối Ngoan Đạo mà Tu, Thì Cuối Cùng Sẽ Giải Quyết Được mọi việc Hoà Hợp với Tự Nhiên Vô Siêu, ở Trên đây Không có Chân Lý nào Rồi nào Rồi Bằng Chân Lý Chính mình Tự Khai Thông.

Chuyện Bạn Chứng Kiến Trong Thanh Tịnh, Thì Bạn mới nhận Ra Bạn là một Khả Năng Trong Vũ Trụ, Bằng Lòng Hành Đạo Độ Thế Tại Trần, Chẳng Còn Tự Phước Về Buồn Vui của Tình Đời, Chỉ có Tu Tâm Trong Lành là Trên Hết, Sự Thành Thật Tu Học Thì Lúc Nào Cũng có Cơ Hội Tường Ngộ.

Chúc Bạn Vui Khoẻ và Tinh Tấn Trên Đường Đạo Khai Triển Tự Thực Chất mà Ra.

Quí Thương,

Chương

Chương Si-Hoàng

T.B. Không cần đến Cả những Gì Bạn Thấy Sẽ Tiến Hoá Nhanh../

TPH-C-M., 26-1-1992

Võ Lượng Thọ Phật!

Những lời chân ngọc đến tay trần,
Tinh tấn thực hành chẳng kể thân.
Mong đạt Đạo lành như ý nguyện
Đền ơn chúng cõ vạn muôn lần.

Kính thưa Thầy,

Tôi rất vui mừng khi tiếp được bao nhiêu lời dạy dỗ có ích lợi vô ngần cho bản thân tôi từ đây đến về sau...

Những lời thơ mong đến cho tôi sức mạnh và điển lành của Thầy, làm cho tôi có thêm sức hấp dẫn để thực hiện rốt ráo những lời chỉ dạy.

Để đền ơn lòng tri ngộ của Thầy, tôi hứa: "Tu tâm sửa tánh tiến hoài
"Không ngừng"
Mặc dù: Thân già, nhưng tâm trẻ vui
sẽ Đạo mầu".

"Từ con nguyện niệm rèn tu
Khai thông Ngũ-Luân để được an vui Đời đời"

Kính dâng lên Thầy những lời chân thành tưởng niệm và mong không ngày được tiếp ân điển của Thầy, là sức mạnh thường giúp các con "AN_TỊ"

A.Di_ĐÀ PHẬT
Nguyễn_thị_T.
Kính thỏ,
Ich

T.L 26-2-92

Kính Gửi Bà — ST Lâm Tức Ci Tư ngày 27-2-98
Nguyễn Thị I ,

Nhận Thư Cảm Động vô Cùng
Biết Bà Tâm Thức [illegible] Bao Dung Tu Hành
Chưa Đời Kiếp Đọa Cảnh Trần
Thường yếu Chẳng Có, Có Hoàn Xác Thôi
Trời Buồn nguyên lý [illegible]
Tuổi Thường Dạy Được Đời Còn Dằng Vậy
Đời Tâm Tiến Hoá Hoặc ngày
Trời Buồn Tình Đẹp Vui Say Đạo Đời
Sống Trong nguyên lý Chân Lý
Và Sanh Tử Thước Đo Đời yếu Tuổi
Xá Thân nguyên lý RÊU Trui
Dù Hoàn Tâm Đạo Hướng Mùi Đạo Tâm
Hướng về Thực Chất Kiếp Tâm
Đường Đi Trong Thước Tại Tâm Tự Do
Hướng Tâm Hoà Khí Đủ Thi
Trời Buồn Tình Đẹp Tuổi ngày Thực Hoàn
Tâm Không ngày Việc Cảnh Trần
Không Biết Không Tên Hướng Thanh Đạt Hoà
Mong về Phật Giới Thiết Thân
Tuổi Lo Cuộc ngày Hiệp Chân Hoà Tình Thường
Còn Khổn Vì Trụ Mười Đường
Quên Bình Tự Đạt Theo Giáng Pháp Trời
Đổi Thay Thay Đổi ngày Đổi
Nay Đã Thức Giấc Tu Rồi Xác Thân
Thế Giới Tâm Bao ngày Ân
Tự Mình Thức Giấc Bao Còn Dằng Vậy .

Đệ I Thường Ngưỡng Lưỡng Sư Hoàng

E 25 - 2 - 1992

Kính thưa Đức phật Thầy Tường Sĩ Thăng.
Kính thưa Chị Bé.

Con Xin gởi² Cho Thầy năm mười đô la này nhờ Thầy nhận dùm.
Con nhờ Chị Bé lấy tiền này mua rau Cải Cho Thầy ăn dùm.
Con Cám ơn Thầy Cám ơn Chị Bé đã giúp đỡ Con, Con bít mỗi² lần gọi Thầy, Thầy nói chuyện với Con Thầy bí mật thanh Điều² và mệt. con Không bít lấy gì đền đáp Công ơn của² Thầy.
Cầu Xin Thường Đế ban sức Khoẻ² Cho Thầy được dồi dào để² giúp đỡ nhân loại thân con được hoằng hoá độ pháp.

Kính thư.

Thuan

H o T H

T.B. Khi nào Thầy Khoẻ² Con xin Thầy Cho Con đài chử².

Atlantic city, ngày 12/3/1992

T H ,

Thầy đã nhận được thỏ của con đề ngày 25/2/1992 , cộng với quà qui giá.

Thầy rất cảm động và xin thành thật cám ơn con đã có lòng tưởng nhớ đến Thầy.

Chúc con vui khỏe trên đường tu tập tinh tấn.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

Feb 4th 1992

Ông Tám kính yêu,

Hôm nay là ngày đầu năm mới, con kính chúc ông Bà Tám và bửu quyến một năm tràn đầy ơn Thượng Đế và riêng ô Tám sống lâu trăm tuổi.

Thứ Bảy vừa qua con và em Thúy Anh có lên Thiên Đường Dallas và nghe ô Tám nói chuyện. Vừa đến Thiên Đường con gặp chị Bình, chị Bình cho hay là ô Tám hỏi thăm con với chị Võ, con thật cảm động với tình thương của ô Tám đã dành cho con. Dù xa

xôi cách trở nhưng tâm tư
con lúc nào cũng hướng về
ông. Ông đã đem nguồn ánh
sáng đến cho con, nên việc
gì con cũng dễ thông. Tuy
cuộc sống đến tiền bạc,
người ta lành tay khoẻ chân
kiếm việc không ra, còn con
ở trong hóc chẳng ai biết
đến mà có công việc đem
đến đều đều, mỗi tuần trung
bình con được 125 dollars. Tuy
ít ơi nhưng con thấy vui, thay
vì con ở không.

Tuy con bệnh tật nhưng
từ nhỏ đến giờ con đi đâu
cũng được kẻ yêu người chuộng
đó là điều an ủi cho con.

-2-

Mà con rất yêu thương con,
và con cũng thương mà con
nhiều lắm. Cầu mong điều lành
ở. Tâm phù trợ cho mẹ con
con xum họp. Mới về em
thấy anh của con thì công
phu lúc nào cũng tiến triển
trước con, nhưng tại sao em
con nóng tánh quá, không tự
kiềm chế được, và có đôi lúc
con buồn nhiều lắm, nhưng
con lúc nào cũng tha thứ và
yêu thương.

Ông Tâm bình thường,

Sống gần em con tâm
tư mình không được bình an,
vui đó, giận đó, khó đo lường.
Nhớ lúc con sống với mà con

-3-

thật là hạnh phúc, má con vừa
là bạn vừa là mẹ, má con
là cái chân của con, con chỉ
ngồi một chỗ điều hành và
công việc gì cũng trôi chảy
và tốt đẹp. Nhớ khi xưa con
đi làm sở Mỹ, con ngồi một
chỗ mà ai cũng nể vì con
làm được nhiều việc hơn người
bình thường. Lần đầu đi làm
với chức vụ thư ký, con đánh
máy rất nhanh mà không trật
chữ, con lại biết vẽ nên con
vẽ bản đồ rất dễ dàng từ
nhỏ ra to và ngược lại, nghe
và trả lời điện thoại được
tới 4 vùng chiến thuật, lúc
đó con làm cho quân đội Mỹ

-ú-

ba năm, sau đó con thuyên chuyển qua Cô quan Trung Viên Quốc phòng. Làm được 3 năm thì giải phóng, sau đó con trở thành thợ may và ở phải đi học, con lại dạy được nhiều người thành tài. Đó là mọi sự do Trời thương con, ban cho con sự sáng suốt, và ban cho con tình yêu thương loài nên con ở ghét ai mà chỉ thương, con ước mong tình thương của con sẽ làm mọi người trở nên tốt hơn.

Con tạm dừng bút, ước mong một ngày gần đây con sẽ tới ngó cùng ông.

Thương ông nhiều

H H

Atlantic city, ngày 12/3/1992

H N ,

Ông Tám vui nhận được thỏ con đề ngày 4/2/92 được biết con đã mãn nguyện sau cuộc chung họp tịnh chỉ em ở tha hương. Con đã mang một thân bệnh tạo cho con cơ hội học nhịn nhục tối đa để độ tha tại trần. Con nên nuôi dưỡng ý thiền lành, tâm từ bi khai mở tới vô cùng, tự dứt khoát sự mê chấp tại thế gian, hướng về Phật Pháp để tu học, khai mở tâm từ bi tiến thân tận độ chúng sanh tại trần, đó là điều cao quí của con người thức tâm sống trên mảnh đất này. Cuộc chung vui hiện tại của con cũng do tâm con hướng thượng và nó sẽ hình thành nhiều chuyển bất ngờ ở tương lai mà chính con không biết được. Cần sự dung hòa tận niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tự lập lại sự quân bình tự trường diện năng trong tâm thức của chính con, thì nội khoa tâm lý của con lúc nào cũng được tròn đầy và bằng an. Còn về phần em của con nóng nảy là vì nó chưa hiểu được chính nó mà thôi, nếu có cơ hội niệm Phật cho nhiều, thực hành pháp lý tinh tấn thì nó sẽ tự thấy nó là một khả năng trong vũ trụ này cần học,tiến hóa giải mê phá chấp, tự khêu dạy tâm từ bi, thực hiện chơn pháp, đó là sẽ mang được một cái áo tinh thương và đạo đức, thực hiện chơn tâm độ tha tại trần thì sự nóng nảy sẽ tự nó tiêu tan, và đức nhịn nhục càng ngày sẽ được càng gia tăng, thì mới thấy rõ cảnh đời là bài trường thi, chỉ có bình tâm học hỏi, thì mới giải thông được từ việc nhỏ cho đến việc lớn, tức là lúc đo em con sẽ nắm được cây gậy chơn lý của Phật Pháp mà tiến thân.

Ông Tám lúc nay cũng vẫn mạnh khỏe, chúc con vui tiến trên đường khai mở đạo pháp và an vui.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng

1/ S J February 25- 92

Kính thưa Thầy hôm 1 năm rưỡi qua Con ở gặp thầy tâm mắt những về tâm thức điều quang Con gặp 5, 3 lần và nuôi gặp thầy bảm bảo Vedio thấy là gặp, tuy nhiên cũng gặp hên hên thức bóng dáng mà thôi, Vừa qua thầy về thăm dưỡng thăm thức tại LosAngeles thầy thuyết đạo và thầy ân tế chư Tăng bạn đạo Cali, ngày đó trời mưa tầm tã tại San Jose và có lụt bão lớn, nhưng Con và anh Kiệt có tới, Có Hành bất chấp mưa gió và giàn nguy cũ chi miễn sao gặp thầy thấy là thỏa rồi nhớ thầy bởi người trong tâm thức, nhưng gặp tận mặt thấy thầy Siêu khoẻ thời đạo và thầy thuyết đạo hăm ngày thành điều và bổ sung thầy khá và tốt, diện mạo thầy khôi ngô, như một vị phật như Lai Chư tọa bừa họp, Con mượn ở ngủ chùa đêm đó, rồi về nhà Sướt 1 tuần Con ngủ ở chùa và qúa thương thầy mà Con không Sướt tuần mất Con thì lỡ đi, vì bác Chi Hoá ca bài mẹ đi chi phí đông quá chi gửi không mất thầy chi không rồi thầy cũng phí đông không theo làm Con tế tái chết tử đoạn tâm Con bác đó nước mắt Con tuôn rơi xa, giờ Viết là tha thẩm thầy Con ấy ở Sao cầm mới nước mắt 1 là Con quá mừng thầy Siêu khoẻ thời đạo thành quang diệu lành thầy như ánh hào quang 2 là Con ngộ pháp Vô Vi rất là vô cùng diệu phúc mà Con ngày nay Con gặp chùa thầy người thuỷ người đó vai vậy cầm giáo, Con đi đúng pháp của Con ngộ pháp đời tại thế ai có gì quái bằng, có gì hành phúc bằng Sao mà Con có phước diễm duyên thế đấy tiếc Con gặp thầy mà ở thao tâm và nói chuyện lời gì, vì thầy ở thế tiếp rước cá nhân ai thầy lo cho cuộc Cang đời Vô vi ngày tới nên Con chỉ nhìn thầy 1 cặp mắt thiền mến mà thôi, nên hôm nay Con Viết vài hàng Chữ mô tả Cái mới lạy của Con thấy khó thấy kính thầy Viết tu học của Con có tiến nhưng đi chậm ở nhanh như các bạn đạo khác và Viết tác của Con, Con ở muốn nói trên đàm thoại với Con ở muốn cho bạn đạo khác nắm chắc biết, mình tu chứa có ra gì và tu trì mà ân chỉ nói ra ở lời cho Con và Con ấy ở đám mưa rước qua mất thế, còn thầy đối với Con là tình cha Con, thầy là mất đấng đại từ phụ, 1 vị minh Vương thầy xót Con do nên Con mới thổ lộ cho thầy và thầy giải đáp cho Con vài điều Con muốn biết Cái lạy do thầy ngăn nắm ghi tạc.

Kính thầy Khi Con thành lạc lần thứ 2 vì kiên cố ở thầy ngồi thiền và có điện và ở bao giờ thầy thấy Con gởi thơ cho thầy, thầy cho Con bài thơ thầy phúng Con tu và thầy mới dạy phần ấn ánh thấy thấy, nên Con yên tâm lo tu ở nghĩ chiêm bao chi cả thì có 8 thấy Tổ lần Con thấy thầy trở lại lần lần thấy 1 lần, có hôm Con thiền xong Con đi tiểu ở thì thấy cảnh trên vô cùng đẹp mà Con chưa thấy lần nào, thấy thấy ở 1 cái nhà đẹp vô cùng ngoài có 2 con rồng Châu, ngó quý mày phủ tuyệt tự bên cạnh quỳ có 2 con nai ăn cỏ Con đến

21 quỳ lạy thầy ngoài đầu con ạ đám vô tư tinh của thầy, thầy thấy con thấy cười rồi con đi về phía nam qua 1 cái cầu nhỏ lên dưới nhà thấy hỏi xoá rồi con thì lại gặp tế nhào con thuế tính thích chim bao và em nuôi thầy nhà thấy ở thôn đang đợi quá ấy ra suốt ngày con người đâu tử tế nhà thấy mãi con vật gì cho con thuế chim đang quét nhà thấy thì ở ăn gì cao quí bẩy thứa thấy ăn dẻo thấy thôi ở trạm thái nào thấy hỏi thuê hay hỏi người có đâu lắm con người có 1 cô ở về đây con đi ngang qua cô ấy mới tới là vợ anh mà mà cô ta ấu yếm lắm, con nói tới có vợ nhà rồi cô ấy chọc tới con thấy chim bao, sau 3 tháng con thấy 1 lần nữa con thì bưa thì ta và con lại bưa người lỗi con phải nói thôi 1 lần còn bị mất thêm 5 tháng sau nước có thêm lại rồi con ạ gặp cô ấy nữa, sau con người thêm cái đầu nhẹ của Sư Chơn nhỵ khi sau thì con nghe nam thấy bay cùng nước ngày qua cùng nước khác có lúc thấy cho con thấy mặt thấy có lúc nghe thấy nói mà ạ thấy thấy, mà sao con lại ngồi thiền và lúc nghe có thấy 1 em bé trai độ 3 tuổi nó theo con nó chọt chơi thì bé mặt khói ngộ của nó ấu nước khôn ngoan quá nó cứ theo con nó chơi hoài có phải anh nhỉ ạ xin thấy cho con hỏi, cách đây 1 tuần lúc con ngồi thiền nó mất ạ con biết vị trí nhà ở đâu, bỗng nhiên con thấy cái thấy ở đầu cao tới trời xanh nước tuần nước cảnh đẹp qua ạ tả thuế thấy ở tít cao nhất con lên thấy có 1 thác tao thiền quá con bèo 1 thái con cứ ngon quá con ấu vừa xong thì thấy thuế phật Thích Ca hiện ngay trước mặt con hỏi về có cây bồ đề mà thuế phật đang thanh thiền, thuế phật nói gì con ạ hiểu có tiền nói rồi con quì xuống lạy phật rồi phật biến mất lúc đó con đứng ngoài trên gọi thiền thấy 1 giờ sáng con ngồi 2 tiếng thấy hỏ mà như có 20 phút, rồi con lên xuống nam nghe nó cứ niệm phật mãi người mà cái đầu nó rất nhột nhột và mát mát và ngứa ngứa cái đầu nhẹ lành lắm mình hay mình có cái đầu con ạ thì tính như cái đầu ạ có vậy con thuế nhiều ân cha nữa nhỵ con ạ để hết thấy nghe, bây giờ con thấy thấy quá con hãm thuế đem tới chỗ hèm lấy mà thấy vừa xanh tay phải kéo con lên chỗ thanh nhẹ ôn thầy ạ sách về nào ta hết thuế con muốn làm sao chuyển dạy thấy quét nhà thấy giải thích thấy thì là thiền con nó hỏi con là con của thầy và con năm nay 72 tuổi rồi ạ biết con chết lúc nào, vậy con xin Sư phụ cho con biết khi con chết xác con chôn hay đốt xin Sư phụ giải thích cho con để có lúc xa Sư phụ dạy con biết con của con làm theo ý Sư phụ dạy bảo ạ lạy tạ ơn Sư phụ ký tên Lê Tiến Bảo

3/ Kính thưa Thầy 6 tháng qua Vân đã sinh hoạt tại lớp nấu ở có anh Kiệt Châu là thủ Võ Vì tại SAN JOSE có phần thì thẹ, vì lý do anh Vân mất đi làm Việt luôn cả thứ 7 và Chủ nhật rồi kế tiếp anh về V. Nam hơn 1 tháng qua, còn anh Vinh bây giờ mất luôn bài từ 7 giờ sáng đến 8 giờ tối mới về nên lớp Việt tu học bị thì thẹ mà nhờ anh Kiệt nên lớp Việt trỗi chạy ở bị hẻ bởi vì do như: Vân Việt mất lo nuôi sinh cuộc sống thì Con và anh Kiệt đề nghị mở ra 8 thiếu thuỷ lưu động nên 2 tháng mới có 1 phiên họp nhà anh Vân và anh Vinh như mà tuần nào cũng thiếu chạy luôn luôn ở bỏ giải đoạn tuần nào, hôm tháng 11 thời mùa tâm tạ và lạnh anh Vân anh Vinh nào có hay, anh Kiệt gọi điện thoại cho con phối hợp 2 anh em đi mua thuốc phẩm chở lên thiếu Viện hai ở cho 3 tu sinh ăn nếu lúc đó ở đem thuốc phẩm lên thì mùa lụt lạnh leo lắt gì tu sinh dậy, anh Kiệt lấy xe anh rồi xuất tiền anh ra đợt đầu mua thuốc phẩm cho tu sinh dậy anh thì sinh cây và của ở lại tâm thời, còn thiếu thuỷ lưu động anh xuất tiền ra mua 4 độ 1 cái gối mà anh mua 35 cái gối ở lại tiền quỹ rồi vào bữa chủ nhật anh liên lạc tất cả ban đạo nào ở biết nhà thiếu lưu động thì xe anh đến nhà chở từ ban đạo đi thiếu Chủ như anh Vân và anh Vinh ở biết chi cả, mọi Việt gì của hội nếu cần thì anh Kiệt sẽ sắp giúp cho hội cả ở Chân kế ở phần nàng làm Việt đạo rất hay sáng, hôm tết con đây cùng anh Kiệt mua đồ ăn và đến thiếu Viện hai ở ăn tết Chủ vui vẻ tu sinh anh Vân ở Việt nam, anh Vinh mất mua bánh có có tâm và thọ tự có 8 người ban đạo thế Con và anh Kiệt xuống lớp ăn tết Chủ cũ thầy tại Lost Angeles rồi con và anh lấy 1 số sinh hoạt tại nhà in Võ vì vậy con đem đến thư Viện phát rồi 1 số đông người Việt và người Mỹ coi rất đông rồi con rồi các phụ mạch báo sĩ nhà sĩ và mới lấy công họ coi rất nhiều, còn rủi con thì thu băng Cassette ban ra ở nhà hay Việt nam, ở mỹ quá nhiều các mới họ đã hiểu vô vi quá nhiều và lời giảng của thầy Con xuất tiền mua băng và rồi ra có hơn 400 cuộn băng của thầy họ bình luận là băng Sư thanh hai mới xem hay quá Còn băng thầy mới nghe ở hay mấy, như nghe băng Sư thanh hai 3, 4 lần thì chán quá ở có gì nghe vì chỉ kêu gọi mọi người thức tâm bỏ tu mà thôi Còn băng thầy nghe 5 vòng trở lên thì hay quá Còn nghe Còn thấm thía với băng thầy chỉ dẫn thức tế và chiều dài phần hồn đi có mạch lạc, Còn băng Sư thanh hai giảng như nào ở có liên chỉ thức tế như thế thầy

41

Tóm lại thì bảy giờ họ mê bắn thầy nhiều lắm ai ai cũng nói sẽ tu theo pháp môn của ông Tám, Vậy cho nên anh Khánh gởi thư cho thầy con mang phù hiệu thầy ấn tết tại thiền thất thuốc tám, và con có 2 thùng chai [illegible] cặp Võ Chí nó cũng tu theo Võ bi con dẫn 5 người theo võ bi rồi, còn rất nhiều người chịu khó hay chỉ chùa tu, Còn bên thầy về Việt Nam quá nhiều Sau thầy con có gởi thư lần từ 5 đến 6 bên rồi sau gởi nhiều vậy lọt được có 2 bên thầy mới giảng tại thiền thất vừa rồi thì 2 bên đó chừa nay ở tại pháp, và tuần tới về Việt Nam và về Mỹ họ tóm lại lời giảng phương pháp của thầy, lời vàng tiếng ngọc của thầy con lắm lắm cho thầy Các nơi nhiều lắm, nhưng họ chỉ biết thầy về bề mặt còn chiều sâu về tâm linh chỉ người tu đạo võ bi mới hiểu huyền bí của thầy mà thôi tóm lại xin thầy chỉ bảo cho anh biết xử dụng 1 chiếc sẽ võ bi hành đạo cứu nhân bất vụ lợi.

Con xin cuối lạy ơn thầy để con ra lần thứ 2 nếu ở có thầy hôm nay Con đã [illegible] hơn có mực xanh rồi rồi

Con đảnh lễ thầy 12 lạy bảy chiêm quỳ bẩy tâu để Tiểu Bảo

đảnh Cô Bê thưa Cô làm ơn Cô gởi cho tôi 3 hộp thuốc rửa mắt loại thuốc mà thầy rửa mắt đó bị mắt tôi nhiều bà mắt và chảy nước mắt thỉnh thoảng nghe bên thầy giảng thầy có nói có loại thuốc nước rửa mắt thầy rửa có 5 thứ mà mắt thầy bị ra, thiếu gì tôi, và vợ tôi, và anh Khánh gởi thử cho thầy đều bị mắt hết Vậy Cô gởi lần cho 3 hộp nếu bết Sẽ gởi tiếp vợ Cô gởi cho loại thuốc thanh lọc bên thế nhưng ăn để thanh lọc đó Cô gởi cho tôi thanh lọc 10 ngày ngày nuốt 3 hay bốn lần chi đó nhưng lần 6 hay 8 viên chi đó nhớ có hộp đàn rồi tôi nhận thuốc xong Sẽ gởi tiền qua cho Cô Xin Cô vui lòng, tôi làm phiền Cô khi Cô thơ thới cho tôi nhé

đảnh thầy đầu thầy 4 ngày anh Kiệt lên thiền viện hai ở để anh tu thuê anh ở hai ba tay chi đó, con cũng thấy tội cho anh lên ở thời gian nhỏ Con ở hai đảnh ở được ngày nào hay ngày đó nhưng con ở dám nói với thầy là bao lâu vậy Xin thầy chỉ dạy cho con và anh Kiệt lên tu thuê cho thanh nhẹ, đầu thầy 4 con và anh Kiệt đi, con đợi thuốc Cô bê về con thanh lọc rồi con lên mười hai ở ở

Atlantic city, ngay 12/3/1992

T B con,

Thầy đã vui nhận được thơ của con đã thực hành tinh tấn và khai triển tâm thức tường ngộ cảnh giới vô sanh tươi đẹp; đó là cơ hội tiến tới một hiền nhân tại thế chăm lo tu học, tiến thân thì phần hồn luôn luôn tiến hóa, và tâm thức càng ngày càng rõ rệt về đạo pháp hơn, hơn là việc tranh chấp ở đời. Còn sự phát tâm cứu độ chúng sanh cho mọi người biết được cơ hội tự thức thì đó là cuộc phổ đạo độ tha tại trần. Nếu làm được điều ngày thì giờ phút lâm chung của người phát tâm khác hẳn với người thường không biết đạo, tức là có cơ hội trực chỉ thiền đăng thay vì đọa lạc cõi âm. Thầy rất cảm động biết được mọi người thực hành PLVVKHHBPP đã bắt đầu thật sự hướng tâm về nguyên lý vô sanh, tự phá mê phá chấp chung hợp tình thương huynh để bắt diệt, thể hiện nguyên lý tự bi sẵn có của chính mình, tận độ anh em chung sống hòa bình, đó là điều cần thiết của nhân loại cũng như Trời Phật. Các con quí mến Thầy, thực hiện đúng đường tu học tinh tấn, tức là tặng cho Thầy món quà yêu quí vô cùng.

Ở trên đời này không có gì quí hơn sự phát tâm và thật thà của chính mình bất vụ lợi, chính bản thân của Thầy đã ngày đêm thực hiện trên 35 năm đến ngày hôm nay, Thầy càng hiểu rõ nguyên lý vô sanh thì chúng ta không còn sống chết và tội phước nữa, chỉ biết tu thiền, hướng về quê xưa chốn cũ ở cõi Trời. Về đời thì chúng ta phải noi gương phục vụ thiên lành của Thượng Đế đã trao tâm. Lúc chết không còn lưu luyến đến xác nữa, nhủng chỉ giữ tâm thăng hoa và tiến hóa, cầu mong cho người kế tiếp đốt xác chúng ta đi, phần tro rải dưới biển là quí rồi. Của thiền trả địa không ôm giữ làm gì nữa, nhủng chỉ giữ tâm thanh nhẹ tiến hóa là đúng đường hơn hết.

Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng,

Thưa bác B , về thuốc xin bác liên lạc với Bích ở Hai Không để Bích mua dùm bác thuốc và hỏi Bích về thuốc thanh lọc luôn. Bích có phương tiện và khả năng hiểu biết để giúp bác về việc này. B.

TP.H C M , Ngày 17 tháng 12 năm 1991.

Chú thiếm TÂM kính mến !

Đầu thư, cháu là L -K -Q có lời gởi lên thăm hỏi Chú Thiếm TÂM, chúc Chú Thiếm được nhiều sức khỏe, vạn sự như ý trong dịp Noên và Tết nguyênđang sắp tới. Vì Cháu bận công việc làm ăn để lo gia đình, nên ítcó dịp để viết thư thăm Chú Thiếm , rất mong Chú thiếm thứ lỗi cho.

Vừa qua, cháu đã có làm nhiều chuyện rất không thích đáng làm cho Hai vị buồn về Cháu iều, đây một lần nữa cháu xin lỗi chú thiếm với tấm lòng thành kính nhất.

Thời gian gần đây, cháu đã nghiên cứu thành công sản xuất ra một loại sản phẩm mới và được thị trường tiêu thụ rất mạnh, cuộc sống của cháu nay đã đỡ nhiều. Đó là niềm thật đáng khích lệ đối với cháu nay thành kính báo lên cho Chú thiếm biết.

Gia đình cháu đều bình yên, chỉ có Ba ruột của cháu mới đầu tháng 11 âm lịch vừa qua vì tuổi già sức yếu, bệnhcũ tái phát, sơ ý bị tẻ, chân trái bị liệt nay đang điều trị đó là điều gia đình buồn duy nhất.

Sự yêu thương của chú thiếm đã dành cho cháu, cháu thật cảm động, thời gian trước cháu đã có nhiều sai lầm và không thông hiểu được sự ưu ái của chú thiếm đã dành trọn phần cho cháu. Được sự chấp thuận của Ba Mẹ, nay cháu xin thành kính trình lên hai vị chú thiếm kể từ ngày hôm nay, cháu tự nhận làm con nuôi của Chú thiếm. Sau đây cháu xin thay đổi cách xưng hô. Ba Má nuôi Kính mến, trước hết con xin nhận lỗi trước Ba Má vì sự ngu dại của con Kính mong Ba Má tha lỗi cho con, con sau khi trải qua nhiều đêm suy nghĩ, nhận thấy tình cảm của Ba Má đã dành cho con nhiều năm qua là một tình cảm thiên liên mà con đang sống trong vườn hạnh phúc mà bản thân lại chưa nhận thấy điều đó. Từ nay con xin dâng lên tấm lòng hiếu thảo của con cho Ba Má, kính mong Ba Má nhận lấy nó, và con xin hứa sẽ không bao giờ làm buồn lòng Ba Má nữa, mong Ba Má chấp nhận.

Nay việc sản xuất phụ tùng xe HONDA của con sau 2 tháng miệt mài nghiên cứu đã được thành công trọn vẹn, thị trường tiêu thụ nhiều, con rất lấy làm vui sướng trước sự cố gắng và đã có kết quả như vầy. Hiện nay con chỉ muốn làm thế nào đầu tư thêm phát triển

mạnh ngành nghề này, mong Ba Má thương tình trợ giúp.

Con xin tạm dừng bút, Nhân dịp xuân về và Tết nguyên đán sắp tới, Con xin cầu chúc cho Ba Má được nhiều hạnh phúc, vạn sự như ý, phước lộc song toàn và luôn gặp được nhiều may mắn. Con rất mong từ nay về sau, Ba Má hãy thường xuyên thư về cho con, chỉ bảo dạy cho con được thành đạt trên đường đời, con chân thành cảm ơn sự quan tâm của Ba Má.

Con của Ba Má,

L K Q

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Q con,

Ba đã nhắn được thơ con được biết con dấn thân vào đời mưu sinh mới biết được giá trị của con người tại mặt đất, là một ánh sáng tự bi rõ rệt, phải tự thức tận dụng nguyên lý đó, thì mới có cuộc sống thoải mái tốt đẹp ở tương lai. Đó là tu thôi, thực hiện hiếu thảo, biết ân nghĩa của cha mẹ, biết thương yêu Trời Phật hướng thiện thì tâm thức mới được minh mẫn và hướng về con đường giải thoát mới biết được xác của chúng ta là tạm. Cảnh đời là bãi trường thi, phải dung chạm mới thức giấc mới thấy rõ xác của chúng ta là chiếc thuyền đang trên đường đưa hồn về bến giác. Tâm lầm thân chịu, tâm nghĩ điều sai quấy thì thân xác sẽ bị tai nạn triền miên, dâm dục tạo loạn cho tâm thần bất ổn, lương tự bi sẵn có không được khai mở và phát triển, bị lạc vào cảnh đồng tiền địa vị, ánh sáng bóng đèn của nhân gian mà dành bỏ quên lãnh vực ánh sáng tự bi của chính mình thì rất dễ loạn lạc trong sự mê lầm của tình đời giả ảo không có sự thật, vạn sự trên đời là không, không có sự thật, tâm là chánh . Nếu ở kiếp này không lo tu học, chạy theo đồng tiền cạnh tranh, thì chỉ mất tâm, cuối cùng cũng mất cả tiền, của thiên trả địa, cơ tiền mua nhà mua xe hòi cũng đều là đất mà thôi. Lúc chết, nhắm mắt ra đi với hai bàn tay không, chẳng có gì đạt được cả. Con còn trẻ, con phải nhớ điều này, lo tu học, tâm con là của cải cuối cùng của chính con mà thôi. Cha mẹ sanh ra xác phàm, nhưng tâm thức là vô sanh, con tự hiểu và tu tiến, đó là điều chánh giác, cha mẹ chỉ biết thương yêu mà thôi. Tình Trời cũng vậy, nếu Trời Phật không biết thương yêu chúng ta, thì chúng ta không có sự sanh tồn ở ngày nay. Nếu ngày nay chúng ta biết được phần hồn, thì sự sanh tồn sẽ tiến tới vô cực vô biên, sẽ không còn đau khổ trong cảnh dâm loạn tạm bợ ở thế gian nữa. Nhìn nhục tiến hóa thì tâm thần sẽ được ổn định ở tương lai.

24/12/92 ba sẽ về Montreal lâm rằng, khoảng sáu tuần sẽ rời khỏi Montreal đi Tây Đức và Pháp Quốc, nhiên hậu mới trở lại dạy an nghỉ.

Năm nay ba mà cũng lớn tuổi rồi, nhưng thấy chúng sanh vẫn còn mê chấp đau khổ, không nỡ nào làm lơ mà vẫn ước mong và cầu nguyện cho mỗi người sớm thức tâm trở về với chính nó và tu đẹp sự tham lam, gây hận thù tạo mê chấp, hờn vía bất an, quá tội nghiệp, cho nên ba vẫn còn đi thuyết giảng đó đây, cũng không ngoài nguyện ý tận độ chúng sanh. Nếu con có thì giờ nên liên lạc với những người tu PLVVKHHBPP mà nhận sách về đọc, để hiểu rõ hơn cõi bên kia thì việc làm của con sẽ được trôi chảy và tinh vi hơn người khác. Tu thức mới thực sự được bình an, không phải dụng lý luận của đời nói mà không hành thì mọi việc ở tương lai cũng sẽ đều thất bại cả.

Chúc con vui khỏe. Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Đ v TH G , ngày 20 tháng 2 năm 1992.

Kính bạch Đức Thầy

Ngày 13.01.92 sau khi điện đàm với Thầy, con được rõ tình trạng sức khỏe của Thầy - sau lúc mổ để làm lại hàm răng - phải cần có một thời gian dài để tĩnh dưỡng, mới được khang an, chúng con liền liên hệ ngay với Ban Giám đốc Jugendzentrum Ronneburg dành hoãn khoá sống chung (dự định 5 ngày từ 21. 4 đến 25. 4. 92) và xin được dời lại vào một thời gian khác thuận tiện hơn.

Ban lãnh đạo Ronneburg đã đồng ý và tận tình giúp đỡ, dàn xếp với một vài Tổ chức đã thuê mướn nơi đây để cho chúng con có được MỘT KHOÁ SỐNG CHUNG VỚI THẦY. May mắn thay — nhờ có Bê Trên và điện lực của Thầy hỗ trợ — việc dàn xếp đến nay đã có kết quả rất tốt, và KHOÁ SỐNG CHUNG VỚI THẦY TẠI ĐỨC NĂM 1992 SẼ ĐƯỢC TIẾP TỤC TỔ CHỨC Ở RONNEBURG TRONG 5 NGÀY, TỪ 5. 6. 92 ĐẾN 9. 6. 1992. Thời gian này thật lý tưởng vì trong đó có hai ngày cuối tuần và một ngày lễ Pfingsten (lễ cái Tháng ?). Do đó huynh đệ Âu châu sẽ rất dễ dàng hội tụ bên chân Thầy. Chúng con, đại diện Ban Tổ chức và bạn đạo Châu Âu KÍNH DÂNG LỜI MỜI ĐỨC THẦY VỀ SỐNG CHUNG VỚI CHÚNG CON vào dịp này.

Chúng con cũng dự định sẽ tổ chức thêm hai buổi "thuyết giảng trước Cộng đồng Việt Nam" tại Frankfurt và Wiesbaden (vùng kế cận Ronneburg) vào Thứ bảy và Chủ nhật các tuần kế tiếp (có thể là 13-14/6/92 hoặc 20-21/6/92) vì nơi đây có đông đồng-hương Việt nam, vả lại Thầy khỏi phải đi chuyến xa, vất vả.

Thông thường, các khoá sống chung hoặc các khoá Thiền, Thầy đều đặt cho một danh xưng. Có thể "khoá sống chung Ronneburg" này cũng không ngoài thông lệ. Nếu được, xin Thầy cho chúng con một "Tên Khoá". Hai buổi thuyết giảng trước Cộng đồng - con thiển nghĩ - cũng cần có Tiêu đề để tiện bề thông báo trên báo chí và truyền đơn buôn bán. Chúng con xin chờ tôn ý của Thầy.

Gần đây, chúng con có nghe chư đạo hữu Võ Vi Pháp cũng có ý định tổ chức một Khoá sống chung với Thầy và đang thỉnh tôn ý. Huynh đệ Pháp đông đảo, nếu toàn bộ được dịp sống gần gũi với Thầy cũng một địa điểm là điều quá quý báu. Chúng con mong rằng Thầy sẽ vui lòng đáp lời của Đạo hữu Pháp quốc. Về thời điểm, nếu Thầy thuận ý quan lãnh Pháp, chúng con xin Thầy tránh cho chúng con thời gian Từ 5. 6. 92 đến 21. 6. 1992, vì đây là thời gian chúng con được gần gũi Thầy tại Đức.

Lời mọn, chúng con tha kính chúc Đức Thầy thân yêu của chúng con dồi dào sức khỏe, việc làm lại hàm răng chóng được bình phục, an lành. Toàn thể Đạo hữu Âu châu đang nức lòng phấn khởi chờ đón ngày đoàn tụ bên Thầy. Xin cho chúng con gửi lời thăm cô B.

Ngày 13.01.92 sau khi điện đàm với Thầy, con được rõ tình trạng sức khỏe của Thầy - sau lúc mổ để làm lại hàm răng - phải cần có một thời gian dài để tĩnh dưỡng, mới được khang an, chúng con liền liên hệ ngay với Ban Giám đốc Jugendzentrum Ronneburg dành hoãn khoá sống chung (dự định 5 ngày từ 21. 4 đến 25. 4. 92) và xin được dời lại vào một thời gian khác thuận tiện hơn.

Ban lãnh đạo Ronneburg đã đồng ý và tận tình giúp đỡ, dàn xếp với một vài Tổ chức đã thuê nhiều nơi đây để cho chúng con có được MỘT KHOÁ SỐNG CHUNG VỚI THẦY. May mắn thay — nhờ có Bề Trên và điều lực của Thầy hỗ trợ — việc dàn xếp đến nay đã có kết quả rất tốt, và KHOÁ SỐNG CHUNG VỚI THẦY TẠI ĐỨC NĂM 1992 SẼ ĐƯỢC TIẾP TỤC TỔ CHỨC Ở RONNEBURG TRONG 5 NGÀY, TỪ 5.6.92 ĐẾN 9.6.1992. Thời gian này thật lý tưởng vì trong đó có hai ngày cuối tuần và một ngày lễ Pfingsten (lễ cái Tháng ?). Do đó huynh đệ Âu châu sẽ rất dễ dàng hội tụ bên chân Thầy. Chúng con, đại diện Ban Tổ chức và bạn đạo Châu Âu KÍNH DÂNG LỜI MỜI ĐỨC THẦY VỀ SỐNG CHUNG VỚI CHÚNG CON vào dịp này.

Chúng con cũng dự định sẽ tổ chức thêm khoảng "thuyết giảng trước Cộng đồng Việt Nam" tại Frankfurt và Wiesbaden (vùng kế cận Ronneburg) vào Thứ bảy và Chủ nhật các tuần kế tiếp (có thể là 13-14/6/92 hoặc 20-21/6/92) vì nơi đây có đông đồng-hương Việt nam, và lại Thầy khỏi phải đi chuyến xa, vất vả.

Thông thường, các khoá sống chung hoặc các Khoá Thiền, Thầy đều đặt cho một danh xưng. Có thể "khoá sống chung Ronneburg" này cũng không ngoài thông lệ. Nếu được, xin Thầy cho chúng con một "Tên Khoá". Hai buổi thuyết giảng trước Cộng đồng - con thiển nghĩ - cũng cần có Tiêu đề để tiện bề thông báo trên báo chí và truyền đơn bướm bướm. Chúng con xin chờ tôn ý của Thầy.

Gần đây, chúng con có nghe chư đạo hữu Võ Ví Pháp cũng có ý định tổ chức một khoá sống chung với Thầy và đang thỉnh tôn ý. Huynh đệ Pháp đông đảo, nếu toàn bộ được dịp sống gần gũi với Thầy cũng một địa điểm là điều quá quý báu. Chúng con mong rằng Thầy sẽ vui lòng đáp lời của Đạo hữu Pháp quốc. Về thời điểm, nếu Thầy thuận ý quan lãm Pháp, chúng con xin Thầy tránh cho chúng con thời gian Từ 5.6.92 đến 21.6.1992, vì đây là thời gian chúng con được gần gũi Thầy tại Đức.

Lời cuối, chúng con xin kính chúc Đức Thầy thân yêu cùng chúng con dồi dào sức khỏe, việc làm lại hàm răng chóng được viên phục, an lạc. Toàn thể Đạo hữu Âu châu đang nhớ lòng phấn khởi chờ đón ngày đoàn tụ bên Thầy. Xin cho chúng con gửi lời thăm cô B.

Kính bái

Thay mặt đạo hữu Âu châu

Atlantic city, ngày 12/3/92

Kính gởi anh D V T ,

Vui nhận được thỏ anh được tổ chức những cuộc vui họp sắp tới, như anh đã đề ra trong la thỏ. Chúng tôi hoàn toàn chấp nhận lời mời của anh. Nếu việc làm răng của bác sĩ được sớm chừng nào chúng tôi sẽ qua bên đó sớm chừng nấy. Cũng đã lâu ngày rồi, chúa cơ cở hội tương ngộ, nay lại có mợt dịp tái họp giữa sự mong muốn của chúng ta, là điều quí nhất của người có tầm đạo.

Chúng tôi xin thành thật cám ơn, lời mời của quí hội, và kính chúc tất cả bạn đạo vui khỏe.

Qui thủơng,

Lương Sĩ Hằng

Đ m ngày 4-10-1991

Kính anh chị Cẩm

Hai em kính gởi lời thăm anh chị và cháu Tuyết cháu Quốc, hôm trước cháu Minh có gởi hình chụp chung anh cháu Tiên, cháu Minh kể rằng anh ốm quá vì anh sút mất nhiều quá làm cho cô thể quá suy yếu dần kể rằng thấy anh ốm và già lắm, vậy anh đừng nên sút mất nữa kể rằng anh tuổi già rồi em xin anh nên nghỉ ở nhà với chị Cẩm cho chị vui tội nghiệp chị cứ ở một mình rất buồn tủi Cậu Cường con bà Cang Hưng có về Việt Nam thăm cậu có tới nhà em có nghe qua Cường nói là chị Cẩm ở bên đó già trẻ cũng khổ tội nghiệp vậy kể nào có tiền các bạn đỡ giúp đỡ cho anh, anh nên gởi về cho chị xài tội chị, em nghe cậu Cường nói em rất thương chị, vậy từ nay anh đừng nên gởi tiền về Việt Nam cho làm gì kể rằng, của hàng anh hai buôn bán rất nhiều khách hàng đất lắm anh hai còn cháu Quà cũng khá lắm không có ai tưng khó đâu, anh có gởi về thêm phung phí vô ích số tiền đó anh nên gởi cho chị Cẩm đó là sự hạnh phúc an ủi kể tuổi già để cho chị vui anh đừng nên để chị buồn vợ chồng kể tuổi già còn phải quí trọng với gần nhau anh ạ, em thấy vợ chồng chị ba kể tuổi già anh đối xử với chị rất tệ, chị ba đau bịnh còn điều trị tại Saigon anh thì lo tìm vợ khác để cặp ẻ, kể chị ba bịnh nặng các cháu đánh điện mà anh không thèm về còn cho là ông Tổng thống còn chết muốn chi đâu em thấy anh rất bạc đối con người anh rất tệ, không hiểu trước kia chị ba bị cái nghiệp gì mà nay lại bị hoạn cảnh như vậy, em ghét em cũng không thèm tới nhà anh nữa, mấy cháu Hoa, Lộc Phúc, Hải đứa nào nó cũng thế ba nó, còn buồn cho má nó mất hạnh phúc kể tuổi già đứa nào cũng hận ghét ba nó, nó nói là để má nó nằm tại Saigon chừng nào chết thôi nó không cho về Quinhơn với ba nó, nó hận lắm.

Còn về phần Dì Năm Dì vẫn khỏe có nhiều được bà tiền anh gởi về cho Dì gởi lời cám ơn anh chị đã thường đến Dì lúc tuổi già. Chỉ riêng có phần Dì ở chung với anh Hai mà ăn riêng, có lúc đau ốm thì có em lui tới lo thuốc thang và ăn uống cho Dì chớ còn anh Hai thì một viên thuốc không có, thắp ngọn điện ba tất trong phòng còn phải trả tiền tháng chớ anh không cho thắp, chỉ còn chút Dì thì lâu lâu anh gởi cho chút ít năm chục hay một trăm cũng được rồi để cho Dì bỏ mùng chớ cũng tùng nên gởi cho ai chi thêm phung phí uổng. Về phần gia đình hai em và các cháu vẫn khỏe em đã có cháu ngoại rồi sắp có cháu nội nữa, còn về phần buôn bán làm ăn cũng tàn sống qua ngày tin cho anh chị mừng. Còn chị Năm cũng thong thả lắm, còn phần mộ của ông Ngoại với cậu Sản ở làng Tịnh Giang mấy chị em gái bỏ tiền ra xây mộ. còn anh Hai không rót ra một đồng anh keo lắm, để tiền cho con dâu út vợ thằng Chính nó xài thoải mái nó phung phí lắm lớp ăn lớp ở không tiết anh dâu dám nói.

Cuối thư hai em xin kính chúc anh chị và các cháu khỏe và vạn sự như ý

Em Chín Lam

Ngày 12/3/1992

Cô C ,

Anh đã nhận được thỏ của em, được biết chúng em rất có lòng thương mến gia đình anh và khuyên bảo anh là điều quí.

Những sở nguyện của anh lúc khởi đầu tu đến bây giờ cũng thực hiện đều đều và giúp đỡ mọi người tự biết tu học để tiến thân. Anh không còn lưu luyến chuyện tình cảm u ỏ của trần gian, nhủng anh chỉ hướng tâm về thực chất tiến hóa của chính anh mà thôi, nhiên hậu mới anh hướng mọi người đồng hành đồng tiến, tụ vượt qua mọi sủ đau khổ đua đòi của thân xác, chẳng đi vào đâu.

Ở bên ngoài, họ nhìn anh đối đãi với chị không tốt là hoàn toàn trái ngược sự thật. Chính chị Tâm là người hưởng phước nhiều nhất và không lúc nào thiếu thốn, chị có thiếu thốn sự tu học của chính mình mà thôi. Những người theo anh chỉ mong ước được tu học tiến hóa, hướng về tâm linh giải thoát, chứ không hướng về sự tranh dành thị phi mê chấp của trần gian, mà không đi vào đầu cả. Anh rất lấy làm cảm ơn những sự chiếu cố ở xung quanh nhủng tâm của anh trước sau là một, chỉ có nung nấu sự tiến hóa và giải thoát mà thôi. Còn tiền bạc là phụ thuộc, không phải điều chánh mà anh mong muốn. Còn sự giúp đỡ là do hạnh đức tu học tủ gặt hái được và không mến tiếc tiền bạc mà lầm nạn, trách móc lẫn nhau một cách vô lý và phần hồn không tiến hóa nổi.

Mọi người đều có một chơn lý của chính họ, tức là thật thà với chính mình, hướng về con đường giải thoát, bằng không sẻ bị lầm lạc trong sự mê chấp và trói buộc lấy chính mình.

Sự hiện diện của con người ở mặt đất này thật sự nó là một ánh sáng từ bi mà thôi. Không lý do gì người tu đắc lại bỏ người chủa tu.

Ngày nay tuổi tác của anh cũng đã lớn, nhưng tâm hành đạo của anh lúc nào cũng trẻ trung, vui hòa với các giới là mong tất cả mọi người đồng hành trong chu trình tiến hoá, không bị lệ thuộc vào tiền tài danh vọng hủ ảo của trần gian nữa.

Bao năm xa cách chúng em không biết được sự tiến hóa tâm linh của anh đang ở vị trí nào.

Nếu sau nầy cơ dịp tương ngộ thì em rất hãnh diện được một người anh mang xác phàm nhủ các em nhủng giàu lòng vị tha tại trần. Lúc nầy cháu Minh cũng đang tìm tòi, đọc nhưng cuốn s/, nghe qua nhưng cuốn bằng với lời giảng giải của anh, trên 2000 cuốn băng đã giúp đỡ mọi người. Từ ngày anh ra đây đến nay, làm việc không ngủng nghỉ, hành khổ để tiến thân, chủ không sung sướng gì đâu. Người có hành đạo thì lại cảm thông và thương quí anh nhiều hỏn, cho nên gần đây gia đình Võ Vi càng ngày càng rộng, mọi người đều biết thương nhau và cùng nhau xây dựng cỏ đô tâm linh cho hậu thế tiến.

Nếu em cần sách vỏ tu học, nên viết thơ cho cháu Minh và kêu cháu

Minh lần lượt gởi về cho em để đọc và nghe chớn lý của một tử mầu, của một hiền thê và con người hiếu nghĩa phải hanh bằng cách nào cho cuộc sống được an vui. Chúc em và các cháu vui khỏe.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

G. Đ NGÀY 10 THÁNG 2 1992

THƯA ĐỨC ÔNG TÁM KÍNH TRỌNG,

Con đây là MADAME C T NHỦ DANH L T T., MẸ CỦA T . CON RẤT MỪNG GẶP LẠI THUẦN SAU NHIỀU NĂM XA CÁCH. CÒN CẢM TẠ ÔNG TÁM NHIỀU THÊM NỮA, CON CÓ NHẬN CỦA Ô. TÁM 1000 Đô. CON ĐÃ GIÚP CÁC NỖI KHỔ HẠNH: VIỆN DƯỠNG LÃO THỊ NGHÈ
VIỆN TRẺ EM TÀN TẬT THỊ NGHÈ
VIỆN TRẺ EM MỒ CÔI GÒ VẤP (BOSCO)
TRẠI HỦI CÁT LÁI, BÊN SẮN

NHÂN DỊP TẾT, CON CŨNG LẠI ÔNG TÁM, CHÚC SỨC KHỎE ÔNG TÁM VÀ CẢM TẠ ÔNG TÁM THẬT NHIỀU./.

A. T.

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Kính gởi Madame C T ,

Vui nhận được thỏ của bà đề ngày 10/2/1992 được biết bà đả hủóng tâm về nhiều người đau khổ, tận tình giúp đỡ mọi người là điều vinh quang nhất của phần hồn ở tương lai.

Duyên lành mới có cơ hội làm việc thiện trong lúc tuổi tác cũng cao. Đó là sự tu phước ban tú quang cho các con trế được hưởng lượng từ bi của bà ở về sau.

Kính chúc bà được vui khỏe và tiếp tục hướng thiện giải thoát là điều duy nhất của phần hồn ở tương lai.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Bạch Thầy

Con xin cám ơn
thư hồi âm của Thầy
Đọc thư Thầy như ăn
được quả đào tiên, khiến con Thấy
tăng cường hi vọng, từ nay con sẽ
lo cho sức khoẻ và tu luyện, con đã
ở nhà 6 tháng rồi, có khi thấy
mình vô dụng quá không làm ăn
gì được không ra thờ trông gì cả
con càng bồn chồn lo lắng con càng
không tập trung nhập định được
nhắm mắt mà cứ thấy chớp lia lịa
thì ra thần kinh căng thẳng ảnh
hưởng đến tuần khí thần. con bị chậm
thở, cố gắng tu hoài bây giờ con thấy
hơi mê mê tỉnh tỉnh, nghe bảng mà biết
mình quên gì vẫn nghe tiếng nói nhưng
mê đi đó ½ tiếng là con thấy hết,
muốn ngủ, rồi, lại trợn tục thở chiếu
minh, con thấy con thở được sâu hơn
trước có phần vui mừng -
Con xin nhớ mãi đến chữ VÔ SANH
BẤT DIỆT - GIẢI THOÁT những danh từ

vĩnh cửu đã làm con say mê như điên
dại từ khi con vừa đúng 20 tuổi - Suốt
20 năm qua con đi tìm lý tưởng, con thất vọng
vô cùng nay con gặp pháp này con yên tâm
theo đuổi từ đây cho tới đời sau, cho dù
phải xuống địa ngục con cũng chấp nhận
ngồi dưới đó tu luyện, lên trời hay xuống
địa ngục con cũng vẫn theo pháp này vì
nước miếng con luôn ngọt lịm đến vậy
con biết không phải con bị gạt nữa.
Nhờ đến Thầy và các Đức Dì Đà, Diêu Trì
Kim Mẫu, Đức Yêu vv.. là con thấy vui
mừng rồi. Con vẫn tinh đường vừa học thêm
cho có vốn kiến thức để lo kiếm sống, năm
nay chắc con đi Đại Hội không được nhưng
chắc con sẽ mượn tiền đi vì từ nhỏ con
sống với người Tàu, con có pa, ba mới
của con là người quảng con nguyện viếng
thêm nước Tàu 1 lần trong đời con, khi
còn là 1 tu sĩ ở dòng Tiểu Muội chúa
Yêu con có nguyện dâng mình cho nước
Tàu, con có ý định sang HK ở với chị
TO' Anh vài tuần để thực hiện nguyện ước
từ lâu. Con đang học nói tiếng quảng để
chuyển lị sang bên đó. Con không hề có
ý nguyện về Việt Nam, được ra khỏi VN là
phước lớn như tái sinh rồi, nếu có về A' dòng là
con sẽ về Tàu - Xin Thầy giải đáp cho con
tại sao Con luôn hướng về Tàu mà không về VN mặc
dầu cha mẹ con là người VN, trong lòng con không

có H'xiu nào là VN cả - con sanh ra và lớn lên ở Cao Miên chung đụng với người Tàu và miên nhiều về VN năm 1970 sống 10 năm với người VN nhưng lúc nào con cũng thấy xa lạ với họ, kiếp trước con chắc chắn con không phải là người VN, điều này không quan trọng con chỉ chú tâm tu luyện chứng sau này Thượng Đế đãy đi đâu cũng được trong lòng con không phân biệt chủng tộc màu da đen da trắng de không vì cũng đều là con người chung thân phận kiếp người con đâu phân luận gì nữa, nhưng trong thâm tâm đập rỉ ngày đêm về sống với người Tàu. Khi nhớ đến điều đó con thấy vui sống thêm lên.

Kính chúc Thầy yên lành sáng lạng muôn năm - Con thường nhớ Thầy luôn từ đời này đến đời sau mãi mãi có xuống địa ngục cũng nhớ đến Thầy ngục thầy giảng con như kẻ ăn mày chân lý, ngôn ngữ nuốt từng lời giảng chân lý con đói khát chân lý lắm Thầy có biết không cho dù con vắng mặt nhưng con vẫn hướng về Thầy với đời mất đói khát chân lý và tinh thần ngàn kiếp rồi con chỉ đói khát thuở này. Thà chết có đón, chết đứng một mình chỉ vì cho chân lý và tinh thần hoàn hảo này mà thôi.

Xin Thầy thấu cho lòng con

Y

FEB 7th 1992

Atlantic city, ngày 12/3/1992

Y con,

Thầy đã nhận được thỏ con được biết tấm thức của con vẫn còn sự mê chấp và ước mong. Con phải dày công niệm Phật để tự lắp lại sự quân bình trong tấm thức của chính con, nhiên hậu con mới cảm thấy thức hóa đồng là cần thiết, tự minh phá mê phá chấp, không còn ôm lấy một lý luận nào cả, tấm thức sẽ trở về không. Đó là căn bản của hành trình tu học, khi con đạt được chữ Không và lui về Chỏn Không thì thức hóa đồng và lượng chất từ bi của con sẽ được dồi dào, phong phú hơn xưa, chỉ có biết chúng sinh đau khổ là vì họ chưa biết họ mà thôi. Giống dân tộc nào trên mặt đất này cũng ôm lấy khối ốc nhưng chưa chịu thực hiện chơn pháp để tự khai mở thức hóa đồng, thì nội khoa tâm lý lúc nào cũng không được yên. Không còn tàv tầy đối với người chơn tu Vô Vi, chỉ có chơn thức để hóa độ chúng sanh tùy duyên trao pháp mà thôi.

Ngay hôm nay con đã thấy rõ nhân thân nan đắc, tức là xác của con không phải có một ai có thể chế tạo ở trần gian này cả, pháp nan ngộ, tức là phương pháp khử trược lưu thanh mà con đang hành tại chỗ không bán thì rất khó tìm. Ngày hôm nay con đã có cơ hội, vui thay và lành thay, tự xây dựng và khai triển trên đường đời cũng như đường đạo, không còn sự sống chết với chính con nữa. Nhưng có duyên bất ngờ, đó cũng do hạnh đức của chính con mà con đã tự ngộ. Con nên vui lên, học nhịn nhục tối đa, tâm thần tiến hóa từ giây phút khắc, nhiên hậu mới cảm thông được nguyên lý vô sanh của càn khôn vũ trụ đã sẵn có và ban chiếu cho chúng sanh tự thức, thăng hoa để dài.

Chúa là sự thanh nhẹ vô cùng, còn Phật cũng là phải tự giải thoát mới được thanh nhẹ. Sự cảm thông vô sanh ấy cũng là một mà thôi. Ước mong con tự tạo lấp một kỹ công tu luyện cho chính bản thân của chính mình, tự thức nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần. Con không hiểu được con thì con cũng không có khả năng nào cứu giúp được đứa con của con cả. Hướng thượng giải thoát là điều chánh tâm tu thân trong hành trình tiến hóa, nhiên hậu mới có cơ hội độ tha tại trần.

Chúc con vui tiến. Cười lên những nụ cười thanh nhẹ, nguyện ý cảm thông cả càn khôn vũ trụ, đó là hạnh phúc nhất trong đời của con người chịu tu, giải bỏ sự ô trược, mê chấp mà tiến thân.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

* Kính gởi thầy Tâm.

Đầu thơ con xin chúc Thầy cùng các đạo-hữu ở CANADA được gặp nhiều may mắn và nhiều sức khoẻ.

nhân dịp được biết địa chỉ của Thầy nên con liền viết vài lời; trước hết để hỏi thăm Thầy và sau đó con có 1 vài điều xin Thầy giúp-đỡ cho.

-Thưa Thầy chắc kiếp trước gia-đình con vụng tu nên ngày hôm nay mới gặt hái nhiều đau khổ như vậy. Đêm đêm con và mẹ con ngồi thiền và cầu nguyện trời phật để cho gia đình sớm tai qua nạn khỏi; nhưng mà rốt cuộc vẫn bị nạn mãi hoài; cho nên con muốn nhờ Thầy giúp đỡ cho gia-đình con; kẻo sự cầu nguyện của con và mẹ con cũng không sao kéo được gia-đình con ra khỏi chốn tối tăm này.

Thưa Thầy con có 1 người em trai năm nay được 25 tuổi (tên nguyên thúc vị) pháp danh như hải; ngay từ lúc sanh ra em con đã khó khao và gặp quá nhiều đau khổ cứ hoài nạn cho đến lúc trưởng thành; nhiều khi con thấy hết nạn này đến nạn khác đến với em con; thấy nó vật vã sống vất vưởng lòng con sầu bi lắm đau lòng; nhưng mình không biết phải làm cách nào để cứu em con, chính vì vậy mà con xin Thầy cầu nguyện dùm cho em con và gia-đình con để sớm tai qua nạn khỏi; ơn này suốt đời gia-đình con không bao giờ quên được.

Thưa Thầy gia-đình con gồm 6 người:

Mẹ con: Nguyễn.
Con: Nguyễn
em con: Nguyễn-
Nguyễn.
Nguyễn
Nguyễn.

(2)

với sự giúp-đỡ của thầy tay sẽ lo không ăn lên đối với gia-đình con.

Khi nào Thầy qua Paris; xin Thầy cho gia-đình con biết; gia đình con rất lấy làm hoan-hỷ và rất mong ước được gặp Thầy.

Thưa Thầy; hiện giờ con đang luyện tập về pháp môn thiền của Thầy do 1 vài người quen ở Paris chỉ dẫn dùm cho. con đã hành thiền được khoảng chừng 8 tháng nay; nhưng con gặp quá nhiều khó khăn và trở ngại không thể nào diễn tả được; nhiều lúc con cảm thấy rất là thất vọng và muốn quăn bỏ đi cho xuôi; mình như con đã có cam kết với pháp môn thiền này, và rồi con quyết định không bỏ dở và tiếp tục luyện trở lại; mặc dầu cho gặp khó khăn tới đâu con vẫn không ngừng; không chịu thua. Nhiều đêm trong lúc làm phép chiếu minh và thiền, tự nhiên con có cảm tưởng mình như có 1 người nào trong thâm tâm con nói với con rằng: "Mầy đã thấy chưa; từ trước tới giờ mầy đã luyện tập rất chuyên cần nhưng mà chả có kết quả gì cả; công của mầy chỉ bằng công đổ trăng trong thùng; con người mầy vẫn còn đầy tà-khí, tánh vẫn còn thô lỗ, cộc cằn; đầu óc, mầy sẽ không bao giờ tiến lên nổi; bức màng đang màn trước mặt mầy không thể nào bị thâm thủng được, mầy sẽ không thể nào thấy được những cái gì sau bức màng này; chính cái màng này đang bao bọc xung quanh đầu của mầy; nó sẽ không bị phá nổi; nó sẽ là vô địch". Những lời này làm cho muốn điên đầu lên; con muốn bốc thật lớn và chết đi cho rồi; con có cảm tưởng rằng suốt đời con sẽ không bao giờ cất đầu lên nổi và vẫn sống mãi mãi trong sự tối tăm. Thường xuyên trong

(3)

lúc ngồi tập trung tư tưởng con đã cảm giác thật sự rằng có 1 bức tường đang chắn trước mặt con, chính bức tường này đã làm cho con chết đi sống lại; từ người biến xuống thành chó, đó điên đó khùng trong suốt 8 năm trời.

Thưa Thầy hiện giờ con đang tiến thối lưỡng nan; đau khổ tuyệt vọng, con không biết phải làm cách nào để thoát khỏi tình thế này. Con chỉ còn nhờ vào Thầy hướng dẫn dùm cho con, lời chỉ dẫn của Thầy con tuyệt vọng rằng sẽ giúp cho con tìm ra 1 tia sáng cuối cùng để tiến lên trên con đường mà con đã định; xin Thầy sớm cứu giúp cho con và gia-đình con.

Đến đây con xin dừng bút; con xin chúc Thầy gặp nhiều nhân duyên tốt đẹp trên đường truyền Đạo cứu những vong linh đang chìm đắm trong Biển Khổ; trong cõi hữu hình và vô hình. Rất mong thầy sớm hồi âm.

Nguyễn.

- Gia-đình con gởi lời chúc đầu năm đến với Thầy.

- Con muốn xin 1 tấm ảnh bán của Thầy để treo trong phòng con; để hàng đêm con có thể tưởng niệm đến Thầy trước khi vào Thiền.

- Hiện tại con đang gặp nhiều khó khăn trong việc tập trung tư tưởng và định tâm; xin thầy chỉ cho con cách luyện tập thế nào để sớm vào định.

Atlantic city, ngày 12/3/1992

T P ,

Thầy đã nhán được thơ con được biết con đang mang một tâm trạng bối rối của nội khoa tâm lý. Có tiền căn mới có hậu kiếp, kiếp trước ta làm điều không phải quá nhiều, kiếp này phải nhận lãnh luật nhân quả nhiều hậu mới được tiến hóa. Biết được luật tiến hóa của tâm linh thì ta phải tù thức và lui về thanh tịnh, chấp nhận những sự nan giải hiện hành, chuyển tâm hướng về tu học, giải bỏ tất cả những gì tự bao nhiêu kiếp đã nung nấu, muốn hình thành một việc không thể bao giờ đạt được. Vậy ta nên bình tâm nhìn thẳng vào luật nhân quả của xác thân này đã định rỏ việc tiền kiếp đã gây nên, mỗi mỗi đều có bằng chứng, không phải cầu nguyện mà đạt thành được, chỉ có tu bổ sửa chữa, tân trang khối óc bằng lương tử bi sẵn có của chính ta, học để tiến, tụ giải mở lấy để thông thì mọi việc không cầu mà nó sẽ thành tựu. Nắm vững ý lực giải thoát, xây dựng nội khoa tâm lý của chính mình nhiên hậu mới đạt thành. Ở trên đời này, ai ai cũng muốn thành tựu một việc mà mình hằng mong muốn nhưng những chuyện bất ngờ luôn luôn xảy đến với chúng ta. Đó là chứng minh ta không thể cầu mong bất cứ một sự việc gì ở thế gian này, nơ đến rồi nơ sẽ đi bằng một cách tự nhiên và hồn nhiên. Có hội đó mới là một cỏ hội tự xây dựng theo chiều hướng của định luật tiến hóa không ngừng nghỉ. Ngày nay con mang xác làm người, biết bao nhiêu chuyện thử thách từ việc lớn cho đến việc nhỏ, cũng đều là cỏ hội cho con vớn vẹn học hải chữ nhịn nhục mà tiến thân. Chẳng có gì phiền hà cả, trên đời này vạn sự là không, tâm làm thì thân chịu, nhưng phải hiểu rỏ tâm ở đâu. Tâm lúc nào cũng hiện ra từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, kích động và phản động không ngừng nghỉ, nhiên hậu mới giúp được khối óc của chúng sanh, tụ tìm ra chân lý tự nhiên và hồn nhiên, tức là đạo giả. Đạo là điển năng quân bình tử trong cỏ tạng tới khối óc, cũng do sù sáng suốt của con người tự tìm ra, nó là liều thuốc linh dược trị bệnh tâm lẫn thần.

Con lấy cặp mắt đời nhìn thấy và lỗ tai đời nghe hiểu, nhưng sự cảm thông cũng do chính mình va chạm phải, dấn thân tu học, giải mở nó ra, thì ác nghiệp sẽ không còn lưu luyến trong tâm hồn của chúng ta nữa.

Luật nhân quả rất công bằng, tâm làm thân chịu, không có trách móc và nhơ đỏ ai được cả, tìm ra tội lỗi của chính mình mà cải sửa nhiên hậu mới có cỏ hội tiến hóa hợp thời được.

Trong pháp Vô VI có khuyên người đời nên tù thức, niệm lục tự Nam Mô A Di Đà Phật để tù thu hồi chấn động nguyên căn quân bình, đã tu sai tử bao nhiêu kiếp, cho nên người tu Vô Vi nuôi dưỡng ý lực giải thoát và dụng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật không ngừng nghỉ để sớm được tù giác và cảm thức sự quân bình của tâm linh là duy nhất, nhiên hậu mới truy ra căn bản tâm lý mà tù học hỏi, giải mê phá chấp, không còn tiếp tục rước chuyện ngoài tai, phá hủy trí óc và dập tắt nguyên lý tử bi khai triển của tâm linh. Phải nuôi dưỡng tâm thức giải thoát, tu luyện cải tiến văn minh, điện năng càng ngày càng đổi dào và không bao giờ cảm thấy bỏ vở giữa vũ trụ và con người thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên lý vô

sanh mà chấp nhận sự kích động và phản động trong chu trình tiến hóa dù khó khăn cho cách mấy, nếu ta thành thật với chính ta, tự hướng về chơn tâm giải mở thì mọi sự nan giải cũng sẽ biến thành không. Ở trên đời này chẳng có gì quan trọng bằng tự thức thì chơn tâm mới giao cảm được, cũng vạn linh mà tiến hóa. Khối Vô Vi là một nhóm người nhỏ tu tu tự tiến, tự lập một kỹ công nhịn nhục, thăng hoa và giải mở tất cả những sự ràng buộc trong tâm thức. Tâm lắm thân chịu, luôn luôn trì niệm lục tự, cảm minh đời đạo mà tiến thân.

Không chấp nhận lấy danh đạo, không hành là tự hủy với tiềm thức sẵn có của chúng ta. Nó là một kỹ công tiến hóa hòa hợp với càn khôn vũ trụ, không phải là một của cải riêng biệt của một cá nhân, tâm linh tiến hóa là hành trình chung của nhân loại tại mặt đất. Người tu Vô Vi không còn ỷ lại nhỏ đở và nuôi dưỡng sự mê chấp nữa, chỉ có tự tu tự tiến thì mới thật sự gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tương lai.

Làm người đã sẵn có cuộc sống là quan trọng, và cuộc chết cũng là quan trọng. Vẹn vẹn chỉ có hai điểm trong một kiếp người, chỉ có sống và chết mà thôi.

Ngược lại người tu, khi chết được thanh nhẹ, cũng nhỏ nói sự cải sửa của hành giả mà thôi. Nếu chúng ta hướng thiện tu thân tiến hóa thì sẽ không còn sự chết sống hãm doa. Cuối cùng cũng phải lui về chốn không tự thức, tức là Vô Vi chánh pháp.

Con nên bình tâm tu học và đọc những tài liệu của Vô Vi đã và đang có như Địa Ngục Du Ký, Thiên Đàng Du Ký, cộng với những bàng giảng của Thầy thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp tâm rõ rệt. Mừng được khổ để tiến hóa, thay vì sung sướng tự cao và sẽ đâm chìm trong cõi âm lúc nào không hay. Không nên nhìn cảnh sung sướng của nhân gian, phận anh thấy mình đau khổ là điều sai vô cùng. Mỗi mỗi đều là chân lý dọ Trời sắp đặt, không chịu tu thì không bao giờ vượt khỏi nạn tai sẵn có.

Nếu con có ý định tu Vô Vi thì con phải cố gắng liên lạc với nhóm Vô Vi ở Pháp hay là ở Hoa Kỳ để thâu nhận thêm tài liệu tu học do con người tu hành tự thức và tự giải được nghiệp chướng trong tâm. Chúc con vui tiến. Kỳ tới Thầy đi Âu Châu, nếu con có thiện chí thiện tâm tu học, sẽ được gặp Thầy tại Pháp. Con liên lạc với Huynh Minh Bảo tại Paris để nhờ rủa hình Thầy, nếu con muốn.

Qui thuờng,

Lương Sĩ Hằng

1

D. M. C

A , 26. 2. 92

Thưa Thầy,

Cảm tình con người đôi lúc như sóng nổi ba đào, có khi lại vô cùng tĩnh lặng, ghi lại những khúc tự tình, được kết hợp lại thành bài thơ dưới đây, kính gửi đến Thầy.

Có, thì đó là những lời chân thật phát xuất từ tâm can nhưng thỉnh thoảng vẫn còn cảm giác mình chưa phải thật như vậy!

Có chăng thì thường con người vẫn thường gạt gẫm lấy chính họ? Cho đến bao giờ?!

Con.

Đạt Chau

2

Nhớ thuở bao giờ!

Giòng Đối Chát Chứa Phù Sa,
Ta Về Ta Tắm Ao Nhà Vẫn Hơn!
Gắn Liền Tình Nghĩa Keo Sơn,
Nước Sông Chẳng Phạm, Tranh Cơn Sóng Dìm
Tu Thiên giữ Kỷ Trong Tim
Bộ Đầu Hướng Thượng, Im Lìm Giả Ngây
Non Cao Chẳng Dám Sinh Tày
Hoà Mình Với Nước Trong Ngoài Thản Nhiên
Hoá Hình Bầu, Ông Nào Phiền
Mặt Lòng kẻ Khách Ven Biên, Dặm Đàng
Thâm Sơn, Cùng Cốc, Quan San
Đường Quê, Phố Thị Bạt Ngàn Phong Sương
Chữ Tình liền Với Chữ Thường
Vẫn yêu gieo Dịnh Vẫn Đường Vẹn Nghi
Hận thù Gửi Gió Bay Đi,
Dư Âm Những Khúc Lâm Ly, Đoạn Trường!

Thử Tha lòng Hết Vấn Vương
Ấy Đời Truyền Kiếp Theo Vùng Mây Tan
Lắm Mùa Rười Khắp Trần Gian
Tuyết Dòng Phiền Não, Tâm Nhân Thường Trăng.
Lung Linh Soi Bóng Nguyệt Hằng;
Cười Tươi, Nắng Rải Anh Vàng Đầy Ao.
Rì Rào Mấy Ngọn Phù Lau,
Nhìn Ta Ôm Bóng Trăng, Sao Ngờ Ngẩng
Đất Trời, Vũ Trụ Mênh Mang
Cô Thân Chiếc Bóng Trở Đàng Về Quê
Biết Chăng, Ta Nhớ Câu Thề!
Tử Sinh Bao Lượt Lết Lê Phong Trần
Giang Hồ Mỏi gót Chinh Nhân
Bâng Khuân Tách Bước Xa Lần Bến Mê
Mộng Tan, Chửa Chín Nỗi Kê!
Thực Hư, Giả Thiệt Muôn Bề Éo le
Đời No Ấm lạnh Kẻo Bẽ
Sang Hèn, Vinh Nhục Em ghê Tâm Linh
Tử Thân Rằng Lấy Cuộc Hình?!
Thất Tình, lục Dục gạt Mình Bấy lâu
Mê Nhiều lại lụy Càng Sâu
Đắm Hoài Trong Khổ, Ôm Sầu ích Chi?

(2)

4

Cõi Vòng lẩn Quẩn Vất Đi,
Mi, Nam Tử, Nữ Nhi Mà Đào.
Trở Về Hợp Với Trời Cao,
"Tâm Không" Bủng Mở Rạt Rào "Tình Siêu".
Thứ Tha, Hãy Thứ Tha Nhiều,
Thương Yêu Muôn loài: Yêu Điều Trước Thanh
Lặng Thinh Tâm Ý Phân Rành,
Mở lòng Như Thể Trời Xanh Dung Tình.
Vẫn Còn Đây Mảnh Địa Linh,
Vẫn Còn Trăng, Nước Hữu Tình Nên Thơ.
Vẫn Còn Như Thuở Bao giờ...
Vẫn Mong Da Diết Con Khờ Thức Tâm.
Càn Khôn Lo Dạn, Bao lần,
Thiên Cơ Xoay Chuyển Âm Thầm Vì Ai?
Hỡi ôi! Ân Nhân Đời Mãi,
Đền Mình Tạo Dựng Cơ May Quy Hồi.
Đạo Đời, Đồng Tịnh Đi Đôi,
Cha Trời Công Khó Vun Bồi Đắp Xây.
Hỡi Ngoan Bài Cảnh lâm Thầy,
Câu kinh Vô Tự Vui Vầy Sớm Hôm.
Hoa lòng Hé Tỏa Hương Thơm,
Quyện Trong Miệng Gió, Đượm Nồng Tâm Linh.

Atlantic city, ngày 13/3/1992

Đ M C ,

Thầy nhận được thơ con, được biết qua hành trình tu học của chính con, con đã tự đạt được tứ quang thanh nhẹ, giải mê phá chấp, tu hoà tiến thắng.

Bài thơ con đã viết ra, tức là bài học của chính con, nếu theo đó mà cảm nhận tứ quang do tâm và trình độ hướng về Phật Pháp, nhận lấy và tự giải mê phá chấp, thì mọi sự sẽ đạt thành ở tương lai. Vốn vẹn chỉ có cái tâm. Tâm càng thanh tịnh, thì thi thơ sẽ càng dồi dào, và lưu lại cho những người kế tiếp, tự hiểu lấy họ và tự đi. Hành trình bị lôi cuốn bởi xác thân trần trược, nhưng tâm vẫn tiến hoá đều đều. Tâm tức là nguyên lý vô sanh, hằng hữu nơi mọi khởi ốc ở trần gian, càng dày công tu học thì sẽ đạt thông mọi điều, và sẽ không lường gạt lấy chính mình nữa. Cứu cánh của nó là thanh tịnh mới tự đạt được thực hoà đồng, đem lại sự an vui cho chính mình và tất cả mọi người ở tương lai. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

TP. HCM. 12. 2. 1992.

Kính chú Thiếm.

Tết, con cùng gia đình mới về thăm Quê nhân vào thì tiện đến thăm - Anh em lâu ngày gặp nhau mừng lắm, tiện cho biết mức khoẻ chú tốt hơn trước và nhìn kiểu chú thấy có ốm hơn nhưng nước da tươi tốt; con biết mức khoẻ chú đã phục hồi hoàn toàn so với trước đây khi xem cuốn băng chú giảng ở Mỹ ốm và già đi, con lo quá. Ba con bệnh liên miên cao đã giảm nhưng ở tuổi 80 nên không còn mạnh mẽ lắm, nhưng cũng yếu đi nhiều - Vừa rồi chị Ba có nhắn con lên gởi 250 đ tiền chú cho ăn tết, con chân thành cảm ơn chú. Ở đây con cố gắng làm việc vừa sức mình và đồng thời cố gắng tu hành theo lời chú dạy bảo để thăng tiến trong đời sống tâm linh, con vẫn vâng lời nghe lời chú dạy:

Thì gian vô nan nhẫn.
Bá nhẫn thành kiên thị thái hoà.

Vâng! ở tuổi 40 khi tâm hồn đã bớt đổi nỗi, những lúc buồn nản nhất, thất vọng nhất con nhớ

Vâng! ở tuổi 40 khi [illegible]
những lúc buồn nản nhất, thất vọng nhất con mới
hiểu rằng dù cuộc đời con không có chú, con cũng
không biết mình sẽ đi về đâu và làm việc gì.
Chắc mai mốt thay vì hạnh phúc thay khi con
được làm cháu của chú. Dài dòng, do cảm ứng
bởi chú dạy, tiện quang xoay chuyển, con xin gửi
chú bài thơ diễn đạt tâm ý trên đường tu học,
mong nhận được lời dạy bảo của chú tiếp theo.

TỰ VẪN.

Đầu năm nhận được tin vui.
Xác thầy nay đã kim thân vĩnh trường,
Hồn thầy toả rộng bốn phương.
Dặt dìu con trẻ tiễn đưa về quê.
Dạy con lập bỏ thờ mẹ.
Chỉ con thấy nỏ ngọ về chôn nhẹ.

*
**

Bá nhân lời thầy văng vẳng đó.
Thành kiến tri thức tất khai thông.
Thái hoà tâm thức tuỳ duyên biến.
Cửu đỉnh, liên hoa ứng hiện tiền.
Ứng hiện tiền lục tự phải minh
Rỏ mình sẽ đến cõi vô hình.
Âm thinh sẽ thưởng từ nay diệt,
Biệt niêm thường xuyên, biệt niêm vô!
Hỏi rằng hành giả trong hoàn vũ.
Ai tròn chí nguyện đến Tây phương?

*

* *

Tây phương xa? gần lắm?
Ở cùng tận tuổi xanh?
Hay ở tương tâm thức?
Hỏi người nơi cho ra?
Thấy biết mà không nói!
Trò mê lắm quẩn tìm!
Tây phương đâu có xa...
Hay cùng Bé Tám ca.
Hoa vui cùng hoan lạc
Hận thù hãy thứ tha...
Vô Danh nguyện lý ấy.
Trường tồn thức đó tha.
Ác ma là chính ta...
Thiên thần cũng là ta.
Sống tròn vẹn tình thương.
Tây phương đâu còn xa.

Chân mến chúc.

L. K. Q.

Atlantic city, ngày 13/3/1992

K Q ,

Chú nhận được thỏ con đề ngày 2/2/92, được biết gia đình vẫn bình an. Lúc nầy chư vẫn khoẻ, và sẽ tiếp tục đi Âu Châu vào tháng tới.

Hiện tình con đã hiểu được chú đã lãm gì cho chính mình, giải nghiệp tâm và thắng hoa tu tiến. Ở đời nầy chỉ có hai điểm quan trọng, một là sống , hai là chết. Xác thân nan đắc, pháp nan ngộ, nhưng may thay vã lãnh thay, chúng ta đang nắm trong tay xác và pháp, cứ thúc hãnh mã đi tới để khi chết được thanh nhẹ, hơn là chết nặng nhọc. Con đã ý thức được con đường tu, vậy nên cãm đầu tu, tưởng lai sẽ có cỏ hội ảnh hưởng quần sanh ở tương lai.

Chuc con và gia đình vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính thưa thầy

Đầu thư con kính xin chúc thầy thanh tâm thường lạc, kể từ lần từ [illegible] con trở về VN, cho đến nay con mới viết thư thăm thầy, và nhân đây con xin bày tỏ nguyện vọng của con cho thầy con xin thầy vui lòng mà thương cảm tình cảnh của con hiện nay mà thầy giúp đỡ cho con. Bây giờ con đang ở nhờ bên nhà vợ, mà gia đình vợ không còn cho con ở nữa, xua đuổi vợ chồng con đi ra khỏi nhà, con cũng không thể trở về nhà con được, con rất buồn vì không biết nương nhờ vào đâu nữa. Nên con mạo muội kính xin thầy nếu có điều kiện thầy cho con mượn 300 đô la để con tìm nơi sinh sống, và con kính chúa với thầy con sẽ làm để trả lại

cho thầy. Con xin lạy thầy ba lạy
để con xem thầy như cha, con không
dám lợi dụng lòng tin để làm phiền
thầy, mà vì hoàn cảnh bắt ngang con
đồng con như thế, con mong rằng
thầy luôn dìm con, nhà thì con
không thể viết hết nỗi lòng con được
nên thầy giúp con được, xin thầy
gởi về địa chỉ như sau

– Nguyễn thị Hường
Số 9 đường võ TRứ
phường 9 – Q8 TP – Hồ chí Minh

Kính thư
Con

Hường

T V P

Atlantic city, ngày 13/3/1992

V P ,

Thầy đã nhận được thơ con được biết con đã lâm vào tình cảnh bi đát, đau thương của tình đời. Do cũng là cõi hồi thúc tâm, thấy ở sự đen bạc của tình đời đã đối xử giữa con người và con người chẳng có gì đáng lưu luyến cả. Chỉ có biết tu là thượng sách, những tình cảnh đã qua, con đã chứng kiến ở xứ người, cũng đều là do sự tham gian xảo trá và không bao giờ đem được kết quả tốt đẹp cho nhân sinh. Chỉ có tự tu tự tiến thì mới có cơ hội giải quyết những sự nan giải, lấp hạnh tu học thì hạnh duyên sẽ được đổi đao, tự giải nghiệp tâm nhiễn hầu mới cảm thông tình yêu thương quí báu của Trời Phật đã dành sẵn cho nhân loại trong cõi tiến hóa này, sau cái khổ là cái sướng đó con!

Cơ cõi hội khám khổ tu học là một cõi hội tốt nhất ở về sau, sau khi nhắm mắt lìa xác, hồn sẽ được vinh quang do sự nhìn nhục cầu thanh, lòng tự bi khai mở, độ tha tại trần, không còn mưu lợi, gây thù hận, kích bác lẫn nhau nữa. Đó là cảnh giới thật của phần hồn nếu tự bằng lòng tiến đến đó. Chỉ có PLVVKHHBPP mới thật sự xây dựng ý lực tiến hóa của nhơn sinh tại trần.

Con không nên buồn về chuyện đời, lấy oán làm ân, ngược lại chúng ta phải cảm ơn những người bạc đãi chúng ta, thì tâm tư bi sẽ được khêu dậy, chấp nhận tiến hóa trong sự khai mở đổi lần đao, thông suốt trong hành trình tiến hóa. Bổn phận làm người chỉ có nuôi dưỡng sự sống và chờ chết là hai điểm duy nhất mà thôi. Nay con đang sống vật vưởng trong dung điểm sống của lòng người, đen bạc phần mình, chỉ còn cái chết. Nếu con hướng thiện thì sự tiến hóa của phần hồn sẽ được thanh nhẹ ở về sau.

Con nên dồn tất cả ý lực hướng về Trời Phật thương yêu và xây dựng, tẩn độ tâm con sớm thức cho mọi sự nan giải dồn dập trong tâm của con nợ sẽ tiêu tan hết.

Chỉ có tu mới giải quyết được cuộc đời tự ô nhiễm đến trong lành, thật thà với chính mình là điều cần thiết.

Thầy năm nay cũng lớn tuổi rồi, không làm gì ra tiền bạc, chỉ chăm lo tu học và chấp nhận mọi sự tiến hóa xảy đến. Nếu con đã hiểu qua trình lực Thầy ở VN đến bây giờ cũng vậy thôi, không bị ô nhiễm về tiền bạc, duyên tình và địa vị, không dính líu với Thầy. Tâm của Thầy đã dứt khoát từ lâu, nếu có dịp ban đạo muốn giúp đỡ tiền cho những người đau khổ, Thầy sẽ nói họ gởi đến số tiền mà con cần. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

HỘI ÁI HỮU VÔ-VI DALLAS-FORT WORTH

THIỀN ĐƯỜNG THÔNG HẢI
4806 LARUE STREET, DALLAS, TX 75211
Điện thoại:

Dallas, ngày 24 tháng 2 năm 1992

Kính Gửi: ĐỨC THẦY.

Chúng con trong Ban Chấp Hành cùng toàn thể bạn đạo Dallas-Ft.Worth và các vùng phụ cận trân trọng kính mời Đức Thầy nhìn chút thời gian về Thiền Đường Thông-Hải để chúng con có dịp gần gửi Đức Thầy trong tình thương yêu kính mến. Hiện nay chúng con đã làm xong phòng vệ sinh nối liền với cốc của Thầy và đã gắn máy 'central air' sử dụng cho cả hai mùa nóng và lạnh, và một điện thoại cũng được gắn xong.

Chỗ nghỉ ngơi của Đức Thầy được hoàn tất và trang bị đầy đủ phương tiện là do sự phát tâm của tất cả các bạn đạo địa phương chúng con đóng góp mà thành hình. Đó là món quà tinh thần, tình yêu thương kính mến mà chúng con kính dâng lên Đức Thầy với tất cả tấm lòng kính yêu của chúng con.

Chúng con xin kính chào và mong tin Đức Thầy.

Kính thư,
T/M Bạn Đạo VOVI Dallas-Ft.Worth

Trần Minh T
Quách Long V
Nguyễn Văn T

Tái bút: Chị Bề:

- Chúng em kính mời chị Bề về thăm tụi em trong dịp Thầy về đây.
- Chúng em kèm theo một money order $1,000.00 trong thư này để Đức Thầy và chị làm phương tiện di chuyển.

Atlantic city, ngày 14/3/1992

Kính gởi Hội Ái Hữu Võ Vi Dallas,

Nhận được thỏ của quí Hội cộng với lộ phí mời chúng tôi đến thăm thiền đường. Chúng tôi thành thật cám ơn, hiện giờ khoảng 24/3 này, chúng tôi phải trở về Canada để làm lại bộ răng theo sự chỉ định của bác sĩ. Chương trình sau khi làm răng xong sẽ đi Tây Đức, Pháp rồi có thể trở về Atlantic city. Khi thuận tiện, chúng tôi sẽ ghé thăm quí thiền đường.

Thành thật cám ơn sự ưu ái của quí thiền đường, chúng tôi ước mong sẽ có ngày tái ngộ gần đây. Kính chúc các bạn đạo vui tiến và khỏe mạnh.

Quí thương,

Lương Si Hang

H , NGÀY 14.02.1992

Kính gởi Phụ Thân thưởng quí ,

Vợ chồng con và các cháu kính lời thăm Phụ Thân an vui. Con đi về VN, 5 tháng qua tuy mệt, ốm đau , qua bao sự khảo đảo , thập tử nhứt sanh , để lo cứu khổ ban vui ,đạo pháp truyền bá khắp nơi nơi , vui mừng thay , và hạnh phúc thay , cho nhân loại biết tu. Tâm con bao quảng khổ nhọc với chiếc xe hai bánh (con ngựa sắt) trên đường dài , nhờ điện tử của Phụ Thân sống gần con và Trời Phật .

Con xin kể chuyện vui cho Phụ Thân nghe :
Tháng 11.91 đi Di An , không có ai ở Saigòn chở , nên anh Sáu Luông lấy chiếc xe mobilette từ thời 63 , đi từ Dĩ An lên Saigon đến gặp con , là chết máy , anh Luông sửa hơn nửa giờ mới nổ máy , con lo chắc xe sẽ nằm đường nên niệm Phật quá xá ; xe cứ nổ bit-bit mà chạy và bù đạp , đến đoạn đường đang trải dầu hắt dính luôn chiếc dép của anh Luông , con không hay , xe cứ chạy bit-bit đến Dĩ An là ra máy nằm luôn ; đến nhà anh Luông nói " tôi còn một chiếc dep như Bồ Đề Đạt Ma " , lúc ấy con mới hay vụ mất dép . Chuyến ấy đi ngồi đau đít quá , mà không dám than , vì thấy anh Luông cực khổ hơn con . Nhiều chuyện vui buồn ở VN làm con khó quên ; kỷ niệm êm đềm nhứt là tình thương của quý Bạn Đạo VN ,tuy nghèo mà chơn thật không có quyền hành ; con rất thích ngồi đất ăn cơm và ngồi ghế củ , phải học từ thanh đến trước , từ giàu đến nghèo , từ cao đến thấp mới biết thương người . Năm tháng qua con sống lang bạc bình dân khắp nơi , nên ai cũng quí thương con .

Phụ Thân à ! hình như năm nay con trưởng thành hơn xưa, con tự cảm giác như sẽ có sự đổi mới về tánh tình , (diện quang bửng sáng rỏ mình hơn ai) . Lạ một cái là hết người này , lại có người khác chở đi . Cõ Cha Trời lo huyền diệu quá . Tất cả Bạn Đạo VN kính thăm Thầy . Bao giờ Phụ Thân trở lại quê hương thăm lại người xưa ? Khi con rời VN biết bao người thương tiếc , làm tâm con rời lệ ,chia tay cũng như lúc tưởng phùng , làm con người khó hiểu quá .
Xin Phụ Thân an tâm con tự biết tu sửa , con không còn dám nóng nói làm người chung quanh buồn nữa ; vía con hay bướng lắm , con cũng khổ về tánh con lắm , bởi vậy muốn bỏ xác chết ; con xin thế nhịn nhục (lần đầu tiên) tối đa để làm Phụ Thân vui ; dù con có chảy nước mắt khóc , con cũng phải nhịn nhục theo lời dạy . Phụ Thân nói từ bi thiếu nhịn nhục cũng như không .

Con mua nhà trên miếng đất 1900 m2 ở trước mặt đường ; con định xây cất nhà lầu và phát tâm làm Thiền Đường , xin Phụ Thân và Trời Phật chứng tâm thành của con. Nhà ở xa thành phố 6-7 cây số , có gió mát , khí hậu trong lành ; Phụ Thân se thích lắm , giống như villa ở Kam Sheung Road , hồi xưa con nói với anh Hoàn Lưởng mua tặng Phụ Thân ở , Phụ Thân không chịu ở , tụi con hết tiền là phải bán ,, nửa trả tiền bank . Khi nào Phụ Thân và Má Tám về VN , tụi con kính mời Phụ Thân về ở chung , Bửu Chía chịu ở chung với con . Trời đang lạnh qua từ Tết đến nay không có mặt Trời , lạnh chảy nước mũi tê cả tay chân. Miếng đất nhà đứng hưởng hạp tụi con ; con có mua máy Sony video , quây Bạn Đạo VN ; Chị Tám con gái Ông Tử có kính lời thăm , bác bay Đông và Vân cũng thăm Phụ Thân . Chiếc vòng CT của em Bê còn ở Hong kong vì chưa bán được , chừng nào Bê qua HK Đại Hội chị đưa lại . Số tiền ở Florida anh Lạc đưa cứu giúp Bạn Đạo VN và còn lại 440 US$ (con định lấy tiền in cuốn sách thiền mới của Phụ Thân cho Bạn Đạo ,

con cũng photocopy một sổ , Bạn Dạo cho không đủ , luôn 10 ngày thanh lọc uống nước chanh hiện giờ đang phổ biến . Tiền , con coi nghèo thật mới giúp , và giúp đỡ người nghèo .

Chuyện bác Ba Tạo , từ lúc con về bác chở con đi đạo đã 3 lần , và kiếm mua nhà ; thấm thía ấy con cảm thương lắm (bác 74 tuổi) ; ngày 13.10.91 bà Thái Thúc Nha (k âu a phò) mời ăn cơm trưa xong khoảng gần 3 giờ đi Thủ Đức , đến ngã tư lộ 13 , bác không thấy xe camionnette màu xanh , rồ ga chạy thẳng đâm vào hông xe ; con và bác đang ra chết giấc , khi con tỉnh lại (vài giây) thấy bác nằm chết dưới đất , mắt mở trợt trắng đứng tròng rồi , đầu thì bên mặt lủng một lỗ bằng ngón út , tay chân mặt đầu chảy toàn máu , con sợ quá khóc , mấy chục người bu quanh coi , tài xế chạy trốn mất sở ở tù , con khủng khiếp chưa bao giờ thấy , con kêu người đở bác dậy , bác ngó ngay con mửa máu và chảy nước mắt ,(có phải bác chết ức lắm không ; trước một tháng bác đòi chết hoài , con xin quẻ Thổ Thần nói bác chết đúng số ; sau bác cho biết là số tử vi có nói bác chết 74 tuoi ở ngoài đường xa không thấy mặt vợ con , người dưng chôn luôn); con lúc ấy muốn phát điên , kêu xe xích lô trở đi nhà thương , có người nói ông già chết rồi , máu chảy quá đi không kịp , người khác kêu xích lô mấy , con leo theo , trên con đường đi nhà thương Chợ Rẫy ; máu lỗ ở đầu chảy ướt người bác , con để tay trái vô bịt lỗ niệm Phật chuyển điển qua bịt lỗ máu hết chảy , con mắt vẫn đứng tròng hết thở , tay con dính toàn là máu của bác , lúc ấy con khủng hoảng quá , con để một tay lên đầu , một tay lên ngực chuyển điển lực qua bác , cầu xin Trời Phật và Thầy cho bác sống lại ; Vô đến nhà thương bác chưa tỉnh, mắt vẫn trợn trạng , y tá bảo con lấy khăn nhúm nước lau hết máu khô , con lúc ấy mới ớn sợ máu, con cứ tiếp tục cầu xin và tay để lên đầu bác , đến lúc gần 6 giờ chiều bác mới nhắm mắt lại , đầu tiên chỉ biết tên Tổ Anh và hỏi tôi ở đâu đây , con nói bác ở nhà thương Chợ Rẫy , bác cứ hỏi tôi ở đâu đây , tại sao tay tôi chảy máu , Tổ Anh không sao (thật là huyền diệu , con không hiểu tại sao con không có gì , chỉ có ba sưởng non bị bầm và lưng bầm), bác tỉnh mà quên hết vợ con gia đình , chỉ biết ngoài con ra ; con tiếp tục để tay trên đầu chữa lại bộ óc , bằng cách thoa bóp sửa lại và nhắc bác các chuyện xưa kêu bác niệm Phật ; gần 8 giờ tối đi chụp quang đầu đây mảnh quá lỗ đầu tết lại chảy máu có vòi , nhờ con biết nên kêu bác sĩ , 9 giờ đêm đi may lại băng chỉ luôn chân , làm đến 10 giờ mới ra phòng lạnh ; con cho vô nước biển mua thuốc chích cho bác , đến 11 giờ 15 con mới đi xích lô về ; con lạnh như xúc chết , mượn áo xích lô mặc , cả nửa ngày lo sợ ở nhà thương đâu có ăn cơm , về đến nhà 12 giờ khuya, chị Liêm sợ con đi đâu , con ôm chị Liêm khóc và bịnh luôn một tháng đến tuần thứ 5 mới có điển lại , mỗi đêm con vẫn thiền niệm Phật mà mệt quá Phụ Thân ơi ! tưởng chết rồi , con khóc ; thường người trả giá rất đắc, luôn mạng sống của mình ; cả tuần đầu ngồi thiền là thấy bác người đầy máu hiện ra trước mặt , đến bây giờ con cũng chưa mạnh như xưa . Tình ơn người con phải trả xong ; Phụ Thân , tại sao điện quang trong người hết , mắt cũng mờ , cả tháng sau mới sáng lại .

Đạo hiện giờ đang trở lại , đông Bạn Dạo tu lại rất đúng , con chỉ lại cách lạy của Phụ Thân , mặt ai cũng sáng ra , thanh lọc ngũ tạng , nước chanh với mật nha có nếp hay lắm ; con hỏi Bạn Dạo , Tổ Anh có hữu dụng hay không , Bạn Dạo trả lời TA rất hữu dụng , đi đến đâu làm mọi người vui và đoàn kết tu trở lại hết ; con nói nếu TA hữu dụng , TA sẽ về VN ở , bây giờ nhiều người mới tu do miệng quảng cáo của con ; Phụ Thân coi con tài không ! cán bộ cũng tu , vì người ta bịnh quá , nhứt là bịnh tâm thần nhiều lắm ; họ thấy con không già , vui tánh , bình dân , tóc không bạc , mắt sáng ,người con leo ngựa sắt được mỗi ngày , có tinh thường , nên họ cảm mến ,chịu tu , họ thật tâm tu mới lạ ,vui vẻ mà tu ; mở tiệm phải có chắc lưỡng , ngon thơm ở cần tiền mà chửa hết bịnh ; nhứt là phương pháp phải chỉ đúng . Sau này Phụ Thân về VN , con sẽ tặng món quà vô giá cho Phụ Thân , là chúng sanh phải biết tu trong tình thường tha thứ .

RÀY ĐÂY MAI ĐÓ ĐI MÃI MÃI
HỌC HỎI TINH HOA CỦA ĐẤT TRỜI
TẤM CON ĐÂU SỒN BAO VẠN NẺO
SỐNG VỚI TRỜI ĐẤT RỘNG MÊNH MÔNG
SỐNG CÙNG CHA TRỜI TÌNH HỌA ÁI
SỐNG VỚI PHỤ THÂN NHỎ NHỎ THƯỜNG
SỐNG CÙNG NHÂN LOẠI TÂM TỪ BI
TINH HOA VŨ TRỤ CON HỌC HẾT

Kính thưa Phụ Thân , 18.2 con đi VN đến 15.3 con về HK.
Đại Hội con cúi xin Phụ Thân chu toàn dum .
Con mới đi họp ngày 14 tháng 2 với ban tổ chức của Hotel , là lui thêm một tháng đến cuối tháng 4 để cho Bạn Dạo ghi danh ; Vì đạt 20 000 HK$, họ có gởi catalogue Hotel cho trên 100 địa chỉ T/Đ và T/T .
Tháng 5 , 10 tây phải trả thêm 50% số tiền chắc chắn bao nhiêu người.
Con về sẽ điện thoại bái kiến Phụ Thân ; khi Phụ Thân đi du thuyết khắp Năm Châu , cho con xin kính lời thăm chức hết Bạn Dạo ; con xin cảm tạ và hôn Phụ Thân nhiều ; kính biệt hẹn tại ngộ trong Đại Hội .

Kính bái ,

con , T A

H , NGÀY 14.2.1992

CUNG THỈNH ĐỨC SƯ PHỤ

Con xin thay mặt Ban Tổ Chức Đại Hội , kính mời Đức Thầy giá lâm dự lễ , chủ tọa đại hội DU HÀNH TỰ THỨC vào ngày 24 đến 26 tháng 7 năm 1992 tại Hotel Miramar , Hongkong . Kính mong Đức Thầy nhận tấm chơn tình của toàn Ban Tổ Chức Đại Hội cảm tạ thâm ân .

Ngày 11.2.92 con điện thoại Đức Thầy nhận lời mời tham dự Đại Hội , từ Âu Châu sẽ đến Hongkong. Tâm từ bi của Đức Thầy làm con dược sưởi ấm tâm hồn , thật tình làm con cảm xúc siết bao .
Cầu xin Trời Phật và Đức Thầy cùng chư Tiên , ban cho tụi con và quý Bạn Đạo Nam Châu , đồng cầu nguyện cho Việtnam và thế giới thái bình , hạnh phúc .
Ban Tổ Chức và quý Bạn Đạo Nam Châu , mong chờ ngày Đại Hội vinh hạnh thay Đức Thầy giá lâm ban rải tình thương. Thượng chúc Đức Thầy hành trình du thuyết khắp nơi an khang .
Con kính xin Đức Thầy tặng cho Đại Hội DU HÀNH TỰ THỨC một bài thơ để dâng lên Lá Thơ Võvi , con xin cảm tạ .

KÍNH BÁI
THAY MẶT BAN TỔ CHỨC

M. T A

Atlantic city, ngày 14- -1992

T A ,

Vui nhận được thỏ con đề ngày 14-2-92 được biết con sẽ tổ chức đại hội tại Hongkong ngày 24-26 thang 7 nam 1992.

Qua cuộc điện đàm khắp năm châu vừa qua, mọi người sẽ chọn theo chiều hướng đại đa số. Kết quả ngày nào Thầy chưa biết, vì thời gian ranh rỗi của mọi người riêng biệt.

Nhưng con tổ chức vào 24-26/7 năm 1992, nếu có dịp và có phương tiện và sức khỏe, Thầy sẽ đến đó tham dự, chung vui với các bạn đạo tại Hongkong.

Thầy sẽ đi qua Âu Châu một vòng từ tháng 6 đến tháng 7, vẫn còn ở Paris. Mọi sự thành tựu sẽ do sự quyết định chung của bạn đạo, như Thầy đã tuyên bố giữa đại hội Hồi Quang Phản Chiếu từ rày về sau tổ chức đại hội đều là do bạn đạo tổ chức, nếu có phương tiện Thầy sẽ đến tham dự, bằng không thì thôi, bạn đạo tự tổ chức hằng năm để có dịp trao đổi và học hỏi thêm, đó là trách nhiệm chung của bạn đạo, chứ không phải riêng một mình Thầy - từ rày về sau, làm được điều gì hữu ích chung, phải có sự đồng ý chung họp. Vậy con nên liên lạc về Uỷ Ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ, rồi quyết định cùng chẳng muộn.

Từ rày về sau, Thầy sẽ làm việc tùy duyên mà thôi.

Thành thật cám ơn sự chiếu cố của tất cả bạn đạo tại Hongkong.
Kính chúc tất cả mọi người vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

cc: Uỷ ban tổ chức
và anh Vũ Quang Minh

N , ngày 25.02.1992

BẠCH ĐỨC THẦY!

Vài hàng kính thăm sức khỏe Đức Thầy được bằng an.

Những cuốn băng cassettes mới mẻ của Thầy như: "QUANG VINH THANH NHẸ" và mấy cuốn băng "ĐIỆN ĐÀM" vừa qua đến với Ban Đạo Úc Châu thật là quý giá.

Thật vậy; đây là tiếng chuông chân lý đã cảnh tỉnh một số Bạn Đạo Úc Châu, trong lúc mang danh tu mà thiếu hành, nên trong một thời gian vừa qua tâm thức trên đường tu đạo không được ngay thẳng và chân chính. Hướng ngoại loạng quạng. Tình thương của Thượng Đế, của Chư Phật và của Đức Thầy luôn luôn vẫn xây dựng, thương yêu, tha thứ và hướng độ.

Con nhận được điện thoại của chị Xuân An, có nhắc muốn con là một hội viên của ban tổ chức Đại Hội "DU HÀNH TỰ THỨC" để giúp chị Mã Tố Anh hình thành Đại Hội Hong-Kong khả quan hơn. Mọi bối cảnh trang hoàng trong hội trường cho ngày Đại Hội con đã xắp sẵn trong tâm thức. Về phần nội dung của Đại Hội xin Thầy gởi cho con bài thỏ khai mạc Đại Hội. Con sẽ dựa trên những lời thỏ để thảo nội dung cho chương trình Đại Hội trong tương lai.

Thành phần tham dự Đại Hội của Ban Đạo Úc Châu kỳ này chắc khả quan hơn mấy kỳ trước là nhờ sự đồng ý của Thầy và đa số Bạn Đạo đổi ngày Đại Hội vào tháng 12. Nhưng rồi con lại nhận được thỏ của Mã Tố Anh ngày 17.02.92 cho biết thầy vẫn đồng ý tổ chức Đại Hội vào tháng 7.1992. Vậy xin Thầy xác nhận lại cho con rõ, cùng với thỏ này con gởi cho Mã Tố Anh để lấy dữ kiện kích thước phòng hội để con giúp Mã Tố Anh trang hoàng cảnh trí Đại Hội.

Con xin tạm ngưng bút chờ tin Thầy. Kính chúc Thầy được bằng an.

Chân thành kính thương,

Con

HỘI ÁI HỮU VÕ VI ÚC CHÂU
VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

V Q M

DU HÀNH TỰ THỨC

Du ngoạn không trung rỏ chuyến trình,
Công trình khối óc tạo thần khinh
Địa cầu thâu ngắn nay tương ngộ
Huynh tỷ cùng yêu mơ hành trình.
Hành trình khai mở địa linh,
Chỏn tâm sẵn có hướng khuynh Phật Trời,
Dấn thân học hỏi nỏi nơi,
Cảm thông thiên địa tự vơi lòng sầu.
Không gian có sẵn không cầu,
Chỏn hồn có sẵn chiếc tàu về quê.
Cảm thông nguyên lý muôn bề,
Á Âu tương ngộ giải mê cỏi trần.
Hành trình tự xét tâm thần,
Nhỏn sinh khối óc tối cần dựng xây.
Xa xưa cho đến ngày nay,
Vô Vi khai mở tâm này đạt an.
Chung vui Đại Hội bạc bàn,
Lui về thanh tịnh cảm an cảm hòa.
Dẫn ta khai triển đường xa,
Du hành tự thức chan hòa tình thương.
Chẳng còn chèn ép đau thương
Văn minh tiến hóa hợp đường khai thông
Người tu tự thức lập công
Đạo tâm phát triển một lòng thảnh thơi
Khai thông trí tuệ tự rỏi
Vui trong ý thức nỏi nỏi an toàn
Cùng chung tương ngộ hợp thời
Huynh huynh đệ đệ mở lời nhủ khuyên.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng
Ngày 9 tháng 3 năm 1992

B , le 22/2/1991.

Thầy Kính mến,

Đầu thư con thành Kính cẩn chúc cho thầy cùng toàn thể gia-quyến luôn dồi dào sức khỏe, dồi dào an lành.

Đầu cuối năm 91 bọn con về Việtnam có quay được cuốn băng video tại nhà mới của bác Bảy

Nhà ở đường MINH-PHUNG đã bán từ lâu và hiện nay ở cả nhà mới cất kiểu VILLA rất đẹp Rộng rãi và khang trang, cho nên ông Bảy có nhân thầy và Bà Tâm về VN chơi, có nơi để nghỉ ngơi.

Điều chúng con đang mừng nhất là được biết Thầy đã có nhà, để hưởng tuổi già, và tiếp tục hoằng dương đạo pháp để cứu độ chúng sanh. Gia đình con nói chung tất cả đều bình an, Riêng về phần con đã lập gia đình ngày 20/7/1991 Sau nhiều ngày đấu tranh với ba con và giữ pháp cuối cùng đi đến quyết định. Hiện tại ba con đã bỏ hút thuốc lá, thay vị mới ngày từ 2 đến 3 gói.

Về phần bên vợ con ~~tôi~~ anh vợ là chủ nhà hàng ở THUYSI (Suisse) vợ con làm phụ bếp, và có ý muốn con qua làm phụ bếp hoặc Serveur ((4 có bắt buộc)) tuỳ ý lựa chọn

Không con có nghe bằng thầy khuyên bảo tạo không nên mở nhà hàng, vì sẽ gây thêm nghiệp sát. Riêng ý con thì muốn đi làm ở hãng xưởng, nhưng kết chưa biết tiếng Đức như vậy con có thể rửa chén tạm thời trong nhà hàng, như vậy có gì trở ngại trên đường tu học của con không?

Hiện tại con con ở bên pháp và đã xin nhập quốc tịch pháp hồi tháng 4 năm 1991 nhưng chưa có quyết định ho cho vô hay là ~~4~~. ~~Ngoài~~ Khác vô con cũng đang nhập quốc tịch thuỵsĩ và nếu có giấy tờ hợp pháp sẽ bảo lãnh con qua thuỵ. ~~Nếu~~ vô con thì bị bỉnh bán thân bất toại đã trên 2 năm nay. Con đã dùng phương pháp châm cứu nhưng chỉ bớt thôi nhưng chưa được như ý muốn, vì bà ấy quá mập con có giới thiệu mẹ con qua Đức chỗ ông BS ZIMMERMANN để rửa ruột nhưng BS bên thuỵsĩ họ ~~4~~ cho đi, và nếu mình tự ý bỏ tiền túi đi họ sẽ huỷ bỏ hồ sơ tiếu trị và ~~4~~ chịu trách nhiệm. vậy con phải làm sao? Kính mong thầy chỉ dạy. và cho con ý kiến.

Ít hàng vấn an sức khỏe đến thầy con xin tạm dừng bút. và một lần nữa Kính chúc thầy.

Vạn sự an lành.

Kính thư
con

TB: Rất mong thư hồi âm của thầy.

Ngày 14/3/1992

T P ,

Thầy đã nhận được thỏ con được biết con đã có gia đình, nhận nghiệp và sẽ tự giải nghiệp. Cảnh đời là bãi trường thi, tùy duyên phát triển, nhưng giữ pháp tu là cần thiết. Sống với cha mẹ, lo bệnh hoạn cho cha mẹ, ngày nay sống với vợ thì phải cộng thêm bệnh hoạn của mẹ vợ. Đó gọi là nghiệp chướng, càng ngày chỉ càng gia tăng; nếu có con, con cơn sẽ gánh vác nhiều hơn, nhưng nuôi dưỡng ý lực giải thoát, nhịn nhục tối đa, hòa với mọi người, đó cũng là cơ hội tu học tiến thân, nằm trong nguyên lý đời đạo song tu, càng ngày càng biết mình ngu, thì mới có cơ hội thức tỉnh, nhiên hậu mới thấy đạo là cứu cánh của tâm linh.

Ngày hôm nay con đã có gia đình, thì cũng phải tùy duyên trợ hành, tùy công việc làm ăn mà phát triển, làm ngành gì thì hướng ngành đó, duyên nghiệp nhân quả rõ ràng, đã vạch rõ trong tài liệu Địa Ngục Du Ký. Con chỉ bình tâm tận nhân lực tri thiên mạng. Nếu mẹ con muốn xúc ruột thì tại Thụy Sĩ cũng có cho xúc ruột rất tốt, khỏi cần đi ông Zimmerman. Con nên liên lạc với chị Yến Minh (hỏi anh Dominique sẽ cho số điện thoại), hỏi địa chỉ của bà xúc ruột tại Thụy Sĩ.

Người tu PLVVKHHBPP phải chấp nhận đời đạo song tu, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm. Bả con đã bỏ thuốc là điều quí, giúp cho thể xác về già được yên ổn hơn, trong lúc chết cơ thể bớt được một phần ô nhiễm trong bộ phổi và khối óc. Thầy cũng biết rõ bác Bảy đã mua nhà, nhưng gần đây bác Bảy đã lâm bệnh, cũng vì sử ăn uống bất cẩn mà sanh ra, và vẫn đang chạy chữa ở VN, chưa biết ra sao.

Thầy vẫn khỏe mạnh, chúc con và gia đình vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

M K 04-1-1992

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con kính thăm Thầy và gia đình Thầy.

Chúng con bên này vẫn mạnh. riêng con còn ngu muội, tối tăm kính xin Thầy mở trí cho con để con được sáng suốt tu học tinh tấn hơn.

Con làm pháp luân chắc còn sai nên hơi ngắn - chưa thông nên tánh nóng và hay quên. Càng ngày càng thấy nhiều tánh hư tật xấu - nên còn bịnh cho đó con hay giải đãi, lười biếng nay con mới bắt đầu hành niệm mỗi ngày một tiếng. và lạy kính Ngô Vi.

Kính xin Thầy ban cho con lời dạy bảo.

Cuối thư con kính chúc Thầy
được nhiều sức khỏe để dẫn
dắt chúng sinh trở về bến giác

Con

L . m M

Ngày 14/3/1992

L N A & L N M ,

Thỏ của con được đến tay Thầy hôm nay, được biết con muốn tu hành đắc đạo là điều mừng cho tất cả nhân loại. Vậy con nên ý thức rõ rằng tại sao tôi phải dấn thân tu học. Tu học để làm gì? Nguyên ý phải hiểu rõ sự giải thoát trước hết, nhiên hậu mới thực hiện chơn pháp một cách tinh tấn, từ đó sẽ dẫn tới cho con một sự khai mở tuyệt vời trong tâm thức của con. Con sẽ nhận định rõ rệt mức tiến của phần hồn.

Phương pháp của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thực hành đúng đắn, tâm không hướng về chuyện đời thì pháp sẽ sớm thành tựu, ngược lại ôm lấy sự đua đòi tranh chấp thì mang tiếng tu Pháp Lý nhưng chẳng đi đến đâu. Nghiêm chỉnh Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, con sẽ tự khai thông Nhâm Đốc, điện năng càng ngày sẽ càng được dồi dào hơn, ý thức rõ sự liên hệ giữa con người và Trời Phật không ngừng nghỉ. Vì con đang ăn những thực vật qua ngày, năm , tháng do vũ trụ quang chuyển hóa , những gì con đã thâu vào xác, tất cả đều là điện năng của vũ trụ mà thôi, liên hệ với sự yêu thương của Trời Phật tận độ nhơn sinh trong chu trình tiến hóa. Người tu Pháp Lý Vô Vi tự thực hành và tự khai mở tâm thức, quân bình nội khoa tâm lý thì không còn bỡ vờ trong chu trình tiến hoá sẵn có của Trời Phật đã ân ban.

Ý thức rõ thì niềm tin càng rõ rệt, khối óc của chúng ta không phải là người thế gian có thể chế được. Tự cảm thức sự hình thành hiện tại, tâm thức của con người là vô sanh và bất diệt, nó cũng là một khả năng trong vũ trụ, một tâm tử bi sáng láng sẵn có tùy duyên thực tiến hóa của chính nó. Mỗi khi thực hành Pháp Lý, phải nhớ kỹ sự nhịn nhục là trên hết, lấy oán lấm ấn thì mới có cơ hội tiến thân dễ dãi, còn tranh chấp và thù hận sẽ bị đắm chìm trong cõi vô minh càng ngày càng lún sâu và không bao giờ thức giác được. Con nên ý thức rõ rệt những điều kể trên trong khi hành pháp và khi nhận pháp để tu tiến, phải thực hành tinh tấn mới khai minh tâm đạo được. Ngược lại, nói chuyện thần thông của thiên hạ đốn đãi là tự hại lấy tâm thần của chính mình mà thôi.

Vậy con nên liên lạc với những người có nhận được pháp thiền tu học rõ rệt hơn, gần đây đã in ra cho tất cả mọi người nghiên cứu và thực hành. Tuỳ duyên hành đạo của mọi người thì mới khám phá được thực chất thương yêu của Thượng Đế cũng như sự ban chiếu từ bi của Chủ Phật. Tự con cũng sẽ cảm thức khả năng từ bi sẵn có của chính con ngày càng phát triển. Lúc ấy mới cảm vui, tự giải nghiệp tâm và nhận lãnh từ quang ban chiếu của Chủ Phật, vui say trong mùi đạo thì tâm thần sẽ được thường lạc, cũng do đức hạnh của người tu học mà thôi. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

S. , 20/1/1991

Kính thưa Thầy,

Con thành thiền được hơn một năm, sau ngày giải phóng Thầy có đến nhà anh Toàn mỗi tuần giảng cho một số bạn đạo có cơ duyên, lúc đó mỗi tuần con đều đến, lúc Thầy giảng con thiền, con cảm thấy bản thể con tan biến ra từ hơi thở vào ra, thân thái lúc đó rất sung sướng và nhẹ nhàng con không thể diễn tả được.

Hiện nay con không còn gặp lại thân thái đó nữa, như vậy con tu không có tiến sao?

Con niệm "Bát chân" điều chỉnh chậm con có niệm niệm không? Điểm thứ 6 trong cuốn "Phương pháp công phu" năm 1991 khác với cuốn "Thế giới thân của ông Tư, vậy cuốn nào đúng?

Con đọc bài "BÉ TÁM" giải
hoà được nhiều nỗi thắc mắc
trong con.

Thầy kính yêu.

Ngày thôi tự giờ thầy và
các con cũng gần tết mà con
thì tâm tới quá thật đáng tội
Con mình mong được sự chỉ dạy
của thầy.

Con kính chúc thầy được
nhiều sức khỏe thong dong mãi.
để dẫu dắt chúng con trong
bước đường tu tập. Kính chúc
Bụt Bảm thường tiến.

Thầy kính yêu
Con

TB: Đây là chú mà, chị
bé em con kính
mong được sự
giải đáp của thầy
cho từng người. Em B

Ngày 14/3/1992

N B ,

Thỏ của con đã đến tay Thầy hôm nay, được biết con đang thắc mắc trên con đường tu học. Người tu chỉ biết tâm là quan trọng, cho nên lúc con tường ngộ với Thầy, chúng ta dừng tâm hưởng thường, nghe lời chỏn lý phần giải tiến hóa nhẹ nhàng. Đó là cỏ hội chứng minh được tâm của chúng ta cơ thể hòa tan với cản khôn vủ trụ. Đó là nguyến lý vỏ sanh, không còn mế chấp và lo âu nủa. Còn về phưởng pháp công phu tư xưa đến nay cũng vậy đó thôi, nhưng cớ điểm phưởng cách nắm hit thở đế hỗ trợ điện năng trong bộ ruột được thanh nhẹ hỏn, cuối cùng cũng qui vào pháp SOi Hồn, Pháp Luấn, Thiền Định của ông Tủ, chứ không có tacch rời, vi con người tham lam nóng nẩy, ai ai cũng muốn tu cho mau đắc đạo, nhưng quên đi cấn bản thanh tịnh và từ bi của chính chúng ta sẳn có, chuyến thức thành sư thắc mắc mà thôi. Kỹ thật, người tu phải tận dụng nguyến lý tủ nhiến và siêu nhiến đế giải toả trước khí của bố gan, nhiẹn hau mới nhan lanh duoc thanh quang tiến hoa trong khối oć, thì mơi ý thức được cầu ông Tám thưởng nói: "Ban thân bất độ hà thân độ". Chính mình, mình không có giải được cho mình, lầm sao giải được cho người khac được! Gần đây con có cò duyến đọc mục "Bé Tám", cũng như Thầy đã sống bến canh con, và thở thế trong tâm con đế chở con cớ cỏ hội tự giải quyết một cách nhẹ nhàng. Chúng ta chung sống trong nguyến lý điện náng của cả cản khôn vủ trụ sẳn có, hòa làm một, thì pháp luấn thủờng chuyến mỏi cơ hiệu lực. Điện nấng cảng ngày cảng dồi dào hơn. Dấn thân vui tiến trong hạnh đủc sẳn có của chính mình, nhiến hậu mới cớ cớ hối anh hưởng cho người kế tiếp. Chúc con thanh tinh đế minh xét lại nguyến lý của cản khôn vủ-trụ mà thục hành thì nợi khoa tâm lý của con sẽ không bị xaó trộn. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lường Sĩ Hằng,

Quận , 09 - 01 - 92

Kính thưa Thầy,

Hôm nay, con xin mạo muội viết thư này đến Thầy để nguyện mong nhờ hồng ân soi sáng, dẫn dường chỉ lối cho chị của con sớm trở về sum họp gia đình.

Chị của con đi Mỹ từ 1974, và từ khi ly dị với chồng cách nay khoảng 5 năm - thì bỗng nhiên không có thư từ, tin tức gì cho gia đình nữa! Cha thì ngày già yếu, ngày đêm trông đợi mỏi mòn!

Kính xin Thầy dạy bảo để chị sớm trở về Việt Nam.

Thành kính tri ân.

Kính thư,

Mỹ. t. M Q - L

→

Atlantic city, 15/3/1992

Q L ,

Nhận được thơ con đề ngày 9/1/92, muốn dụng thần lực để chuyển cho chị con trở về với gia đình. Đó là điều không thể làm được, vì Thầy đã lớn tuổi rồi, không lãnh nhiệm vụ dụng tha lực để phục vụ ,mọi giới. Chỉ cơ khuyên người tử tu, thức tỉnh trở về với chính họ, chứ không làm chuyện bùa phép như con đã tưởng lầm.

Nếu con thành tâm học pháp tu luyện để khôi phục sự quân bình của nội tâm của chính con, nhiên hậu mới đến đáp được sự đối đãi giữa con và cha mẹ hiền, không cần phải tiền bạc hay sự thăm hỏi giả tạm ở thế gian. Chớn tầm của con là chánh, nếu con chịu tu hủống về thanh nhẹ thì con mới là thật sù cứu độ cửu huyền thất tổ, chứ không phải chỉ con có khả năng làm được, dù cơ sự hiện diện của chị con cũng vậy mà thôi. Tuỳ theo duyên nghiệp nhân quả luân hồi của cha mẹ mà tiến hoá sau giờ phút lâm chung. Trên đời này chẳng có ai có quyền hại vã chuyển tâm thức của một người khác, trừ phi họ tự tu tự tiến. Đơ là điều cần thiết nhất của một linh hồn tại thế gian.

Chị con đã có chồng, nhưng không biết hướng tâm về cha mẹ thì chị của con sẽ bị khảo đảo bởi luật nhân quả hiện hành ở về tuổi già. Phần còn lại chính con phải tìm đường tu học, siêng năng tu hành tinh tấn thì sẽ gở rối cho gia cang ở tương lai. Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

Thiền Đường Bankstown Sydney

Bankstown, NSW 2200
Australia.

ngày 2 tháng 3 năm 1992

Kính thưa Thầy Tám.
Kính thưa các bác, các chú, các anh,
các chị, các đạo hữu ở khắp năm
châu quí thương.

Trích yếu: V/v Chương Trình Đại Hội DU HÀNH TỰ THỨC.

Được tin rất hoan hỉ là đại hội sắp tới đây sẽ tổ chức tại HONGKONG trong 5 ngày từ ngày 23/7/1992 đến ngày 27/7/1992, và được sự chấp thuận của Đức Thầy với tên là DU HÀNH TỰ THỨC, chúng tôi một số bạn đạo của thiền đường Bankstown Sydney Úc Châu có một số nhận xét như sau :

- Trong 10 năm qua chúng ta đã có 10 lần đại hội, hầu hết là được tổ chức tại Mỹ, Gia Nã Đại, Pháp. Và đây là lần đầu tiên chúng ta có một đại hội được tổ chức tại Á Châu, và đó là một nơi có nhiều người việt tỵ nạn đang được chờ đợi đi định cư đang nằm rải rác trong các trại tại HONGKONG.

- Trong 10 lần đại hội đó chúng ta đã học hỏi rất nhiều cho sự phát triển tâm linh. Tuy nhiên chi phí cho một lần đại hội quả thật là rất tốn kém mà lợi ích cụ thể thì chỉ có những người được may mắn dự đại hội mà một thiểu số rất nhỏ trong các bác, các anh, các chị là lãnh hội được thôi.

- Ở thời điểm hiện nay, số người ở các trại tập trung, trại cấm tại HONGKONG không phải là ít, sự đau khổ trong tình trạng tuyệt vọng để được đi định cư khiến cho nhiều người phải hủy mình. Và mới đây có những vụ ẩu đả ở trong các trại này giữa các người Việt mình với nhau gây ra có nhiều người bị chết và bị thương.

- Chúng ta là những người may mắn được định cư sớm, và càng may mắn hơn nữa là chúng ta đã PHÁP trong tay chúng ta không thể nào làm ngơ cho đành mà thưởng thức món ăn ngon ở đại tửu lầu ngủ êm ấm trong khách sạn đầy đủ tiện nghi để được thảnh thơi dự đại hội và rảnh thời giờ đi du lịch và mua sắm ...

Trong các nhận xét như trên, chúng tôi gởi thư này với mục đích là tha thiết kêu gọi mọi ý kiến đóng góp trong chương trình đại hội sắp tới đây, như thế nào đó mà chúng ta không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm để kết quả đại hội được thêm phần có giá trị, lợi ích cho toàn thể nhân loại nói chung và đồng bào Việt Nam nói riêng.

Chúng tôi mạn phép đề nghị một số ý kiến sau:

- Kính xin Đức Thầy cho phép tổ chức đại hội này như là một dịp để chúng con được góp phần nào đem lại niềm an lạc cho đồng bào con hiện đang khao khát bận tay cứu vớt của Thương Đế bằng cách chuyển phương cách tổ chức đại hội không như mọi lần, mà là tổ chức các buổi nói chuyện, trong các trại; và chúng con sẽ sinh hoạt chia sẽ ngọt bùi với đồng bào trong trại.

Với phương án giải quyết đó chúng con nghĩ rằng may ra chúng con trả được phần nào công ơn dạy dỗ của Đức Thầy bấy lâu nay. Dù rằng sự chờ đợi để được đi định cư có tuyệt vọng đi chăng nữa thì với phương pháp hành thiền này chúng con chắc rằng sẽ xoa dịu được phần nào nỗi đau khổ đang còn vướng vấn ở đó.

Với vài dòng thiện ý như trên, mong cầu ơn trên ban phước lành cho đồng bào chúng con.

Kính chúc các huynh các tỷ thân tâm thường trụ.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT, VẠN VẬT THÁI BÌNH.

Thay Mặt
Chúng Đệ Tử TĐ Bankstown Sydney
Kính Bái,

N H A

Atlantic city, ngày 18-3-1992

Kính gởi ban đạo N H A ,
Đại diện thiền đường Bankstown, Sydney

TRÍCH YẾU: VỀ VIỆC TỔ CHỨC ĐẠI HỘI TẠI HONGKONG

Chắc hẳn các bạn đã nghe qua những lời tường trình của anh Vũ Quang Minh tham dự đại hội Hội Quang Phản Chiếu. Tôi đã tuyên bố như sau rằng: "Muốn tổ chức đại hội là do bạn đạo phát tâm hình thành, chứ không phải do quyền của bất cứ một người nào.

Mười lần đại hội đã qua ở khắp các nơi là do bạn đạo tu thiền thức tâm đứng ra tổ chức. Về phần tôi, tôi được mời đến tham dự cũng xây dựng tình thương yêu trong hành trình giải thoát, chứ không có ý đồ mưu lợi cá nhân. Sự đóng góp chung đã hình thành trong nguyên lý thiện lành, vui hòa học hỏi, thắng hoa tâm thức, cam thức mọi khía cạnh đều là chơn lý tiến thân của mọi phàm hồn.

Qua những lời minh xét của bạn đạo thiền đường Bankstown, Sydney đóng góp không ít cho những người có thiện ý độ tha tại trần. Đối với người tỵ nạn, chính bản thân của tôi làm việc trong tầm tay khả năng sẵn có. Tài chánh eo hẹp, mấy năm về trước, tôi còn phải lãnh những bệnh nhân nhà giàu mới được chút đỉnh tiền đi thăm người tỵ nạn tại Hongkong và in sách tìm cách gởi vào trại cấm cho những người tỵ nạn đau khổ đọc để tự thức tâm. Tại Hongkong, có một lần tôi được mời đến trại tỵ nạn nhưng những người có trách nhiệm với chính quyền không đồng ý, tôi phải ra về. Những người trong trại đã mời tôi đến nhưng họ không có được phép đem người ngoài vô trại để giảng đạo, thành thử cuộc nói chuyện không thành công. Tại Hongkong, muốn làm điều gì cũng phải tiến bạc đi trước, người đi sau. Vừa rồi, anh Phước tại Philadelphia qua trại Hongkong cũng cảm thấy sự đối đãi của họ có thái độ kỳ thị người VN. Điều này đã tạo cho anh Phước một không khí không được cởi mở. Khi anh về đây gặp tôi, anh than thở cho những số phận của những người tỵ nạn tại Hongkong trong trại cấm. Do đó, với ý thiện lành của các bạn đạo tại thiền đường Bankstown có nhã ý muốn chia sẻ cùng đồng bào trong trại cấm, nơi các bạn đang ở là gần Hongkong hơn chúng tôi, các bạn có thể liên lạc trực tiếp xem họ có cho phép, nếu được nhân dịp đại hội Hongkong thành công, thì chúng ta có thể để nghị một ngày ra cho mọi người xem xét, có thể tham gia hay là không, cũng do ý của bạn đạo mà thôi. Chính bản thân của tôi làm việc không ngừng nghỉ, tùy duyên trở hành, nơi nào cần, tôi sẽ đến, và tôi rất ít khi nào từ chối, trừ phi thiếu phương tiện và sức khoẻ mà thôi.

Chúng ta đồng tu đồng tiến, chứ không có một nhà độc tài nào có thể không chế chúng ta được. Vậy quí thiền đường có thể liên lạc trực tiếp với Ủy ban Tổ Chức Đại Hội tại Hoa Kỳ để cùng nghiên cứu một giải pháp tốt đẹp với sự đề nghị của các bạn tại Úc Châu. Sử dẫn thân làm việc là điều quí, có dẫn thân thì mới rõ sự việc hơn là lý thuyết suông mà chưa làm được việc gì. Riêng tôi, tôi không có quyền hành gì trong ban tổ chức. Tôi chỉ giúp đỡ khi họ cần đến tôi mà thôi. Còn việc làm cứu độ là do khả năng và tầm thức tu học của chính tôi gặt hái được bao nhiêu thì sẽ cống hiến

được bấy nhiêu, ngày đêm tu luyện thành tâm hồi hướng về những người đau khổ là do những người đồng trong cảnh ngộ tỵ nạn, thức tâm lo tu, mới thật tâm thức lòng làm việc thiêng liêng này. Tôi ra đến đây bao nhiêu năm nay, không có ngày đêm nào dám bỏ quên những người đau khổ đã đồng hoàn cảnh như tôi đã nếm qua. Ngày nay được sự thương yêu của quí vị nhớ tưởng đến người đau khổ, tôi cũng ước mong quí vị có dịp dấn thân cứu độ một lần cho biết.

Những lời đề nghị trong lá thỏ của quí thiền đường, chúng tôi cũng đã và đang làm trong khả năng tài chánh eo hẹp của chúng tôi. Nỗi niềm nhớ nhung của người đau khổ trong trại, chúng tôi không bao giờ dám quên. Hiện tại thiền đường Montreal cũng đã bảo lãnh những người tỵ nạn các nơi về đó, cũng do khả năng đóng góp và phát tâm thật sự của bạn đạo đã và đang làm. Chúng ta nên làm thật, không nên nói mà không làm. Điều cần thiết nhất là nhiều hay là ít, cũng do tâm thành thật của chúng ta mà ra. Qua nhiều lần ghé qua Hongkong, chúng tôi cũng đem được một số người nhỏ nhỏ về Canada như Montreal và Vancouver. Một hành trình dài đằng đẵng, đối với người tỵ nạn như tôi, tài chánh eo hẹp, phải đi làm việc phục vụ những người có tiền, để có chút dính đóng góp vào cho những trại tỵ nạn. Chúng tôi đã làm rất nhiều năm không bao giờ dám quên.

Còn về việc tổ chức cuộc Du Hành Tự Thức, bạn đạo Mỹ Tổ Anh yêu cầu tôi làm một bài thỏ thì tôi đã làm xong. Bản sao tôi đã gởi cho Lá Thỏ Võ Vi và anh Vũ Quang Minh. Còn sự thành tựu và ngày giờ cũng do bạn đạo lựa chọn theo đại đa số. Kính xin quí bạn đạo xét kỹ lại việc làm của tôi do sự yêu cầu của bạn đạo, chứ không phải do tôi đề ra, vì khả năng và phương tiện, tôi không có. Tôi chỉ thừa lệnh và thực hành đúng theo niềm tin giải thoát, theo sự dấn thân hành đạo của tôi và chung hợp cùng mỗi tâm thức thực hành tu tiến.

Nhiều người đã tu cho chính mình nhưng hay đổ thừa "do lệnh của Thầy Tám" là điều sai quấy, không đúng theo luật đạo. Lúc nào tôi cũng giữ thức bình đẳng và học hỏi nơi các bạn. Tôi ước mong rằng từ rày về sau những người đã lợi dụng làm ăn kiếm tiền nhưng đổ thừa "lệnh của Thầy Tám" là điều không đúng.

Chúng ta đang trong hành trình tự tu tự tiến, nên ý thức và minh xét từ giai đoạn một, không nên đặt mình vào chỗ mê tín dị đoan, và tạo cho người khác sự va chạm lẫn nhau, là phạm luật Trời, cuối cùng những người ấy đạt được mục đích tiền tài danh vọng, nhưng rốt cuộc phải lãnh sự bi thảm của phần hồn ở về sau.

Trong hành trình trên 10 năm ở hải ngoại, tôi tự cảm thấy tôi đang học nhịn nhục và chỉ thừa lệnh tùy theo nhu cầu của bạn đạo và sự khai mở tâm linh cho chính họ, cũng như sự tiến hóa của chính tôi. Sự mong ước của tôi đối với khối óc con người là phải có thức bình đẳng trao đổi, học hỏi trong sự tiến hóa có thực chất, không ỷ lại Bề Trên mà không dấn thân tự làm việc cho

chính mình. Chính tôi rất kính phục bạn đạo Úc Châu đã có những buổi họp chung sống hòa bình hằng năm, cộng hưởng sự tiến hóa tâm linh của bạn đạo mà không cần sự hiện diện của tôi. Tôi cũng ước mong từ rày về sau các nơi sẽ noi gương thiện lành của bạn đạo Úc Châu, tự tổ chức khắp các nơi để có cơ hội tương ngộ và cảm thúc sự giải tiến của tâm linh. Giá trị đó là vô cùng.

Thành thật kính chúc các bạn tâm thần thường lạc, tu hành tinh tấn.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

Tue March 24, 1992

Kính thăm thầy Tám,

Đầu thơ, con kính chúc thầy trường thọ và vạn sự như ý, con tên là M C t N, trước kia ở Philippine con có học nhóm võ với của Thầy Trọng minh Bửu. Con vào nước Mỹ năm 1990, thì khoảng tháng tư con mang thai với người làm việc ở tiệm may, gia đình con nói rằng con phải ra khỏi Texas, chớ không thì làm hư thanh danh gia đình. Con đi qua Florida nhờ ở nhà chị bạn, Chị ấy tên là chị Thủy. Được 2 tuần con qua Minnesota con ở tạm với nhà bạn con tên là Thuận Cảnh cô đơn, con, sau khi sinh ra đứa con trai con đặt tên cho con của con là D c N, sinh ngày Feb 19, 1991. Tháng 12, 1992 con vô nằm ở nhà thương tâm thần, người ta để con con trong nhà foster parent; người ta nói khoảng tháng tư người ta cho con về nhà và tháng 6 người ta cho con đứa con lại. Con rất mừng chỉ ngày đoàn tụ với con

Con rất thương David mà con thì lại uống thuốc Con viết thơ này hỏi thầy con nên giữ David, hay là cho một gia đình có đầy đủ điều kiện và tiền bạc. để gia đình nuôi David được nên người.

Ngày mai con bắt đầu đi học lớp Day treatment program. March 25, 1992. Người ta sẽ kiếm việc làm, Con có nghề may trong tay mà con ở trong bịnh viện nên khó kiếm việc làm. Con mong nhận được thơ thầy hồi âm và xin cho con biết điều con quyết định giữ David nuôi là đúng hay sai, trước giờ con dựa vào liên xã hội, nay con quyết định đi làm, con thương con lắm nên muốn biết quyết định giữ đứa con nuôi là đúng hay sai, đợi thơ thầy. Kính thư

m c

Montreal, ngày 31 tháng 3 năm 1992

M C con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đang do dự không biết có nên cho con hay giữ lại nuôi trong hoàn cảnh khó khăn. Theo Thầy thấy, con nên cho con cho một gia đình có giáo dục để đứa bé có điều kiện trưởng thành, và có một tương lai sáng lạng hơn. Không nên ôm lấy đứa con trong khi mình khong có phương tiện và khả năng dìu dắt nó tiến kịp nền văn minh hiện tại. Con nên tiếp tục đi học, và nếu có cơ hội cho cháu được an ngụ nơi tốt đẹp hơn.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

đầu năm Quý Dậu.

Gần đây, trong lúc công-phu bỗng dưng con linh cảm được rằng, về sau khu vườn này sẽ phát triển thành một làng rau vô vi nho nhỏ vào lúc đây V.N sẽ có nhiều làng vô vi chứ không phải 1. Ấ! Có một chi tiết này là gần đó có 1 số nhà chôn rải rác, có ảnh hưởng gì không thưa Thầy?

Chúng con rất mong nhận được ý kiến dạy bảo của Thầy về việc này; nên tiếp tục hay dừng lại? Nếu mọi việc tốt đẹp và được như ý của Thầy, thì chúng con rất vui được công hiến cái kiến thức nào nhỏ tạo dựng làng vô vi ở V.N, hiện chúng quanh vườn chúng con còn rất nhiều đất trống. Cuối năm nay ở đây sẽ có điện.

Con đã làm mất thì giờ của Thầy quá nhiều khi kể lể dài dòng, nhưng được Thầy đọc thư là một điều khó, cho nên xin Thầy cho con bỏ vài điều của riêng con.

Năm nay con 38 tuổi, hành pháp hơn 10 năm, độc thêm, muốn sống hoàn toàn cho đạo pháp, nhưng còn 1 mẹ già và 1 người anh mất sức lao động, phần anh nuôi dưỡng, nên phải sống nửa đời nửa đạo. Con làm nghề thợ sơn, sức khỏe không được dồi dào lắm, nên hành pháp chưa đạt kết quả khả quan như mọi người. Nhưng con luôn cố gắng, mỗi ngày cúng 3 thời; khuya, sáng, trưa, mỗi lần ngồi từ 1g đến 1g30 cố gắng lắm thì chỉ 2 g. Khi công-phu đầu viên còn lạc, thỉnh thoảng lại chúi tới trước, lưng hơi cong, nhưng vẫn tỉnh táo, ít thì chiều mình được vài hay ngủ quên.

(2) Về vật chất thì không đáng kể, đặc biệt hơn hết là trường hợp của anh con, người được coi như là luyện trưởng ở p.thiết vì anh hành pháp đã lâu, có học thức cao (kỹ sư điện tử). Khi chưa đến khu đất trên đây, anh không có ý định lập gia đình vì cho rằng mình có khả năng quản lĩnh được âm dương trong bản thể. Sau khi tháng ở lại một mình nơi vườn, anh thay đổi nhiều, đầu-liên anh đối với 1 cô nông dân lắng giềng. Con đã hoang mang và đau khổ rất nhiều khi biết ý định ấy, vì con rất coi anh như là thầy dạy đạo và đời cho con. Việc tạo dựng khu vườn này là do con đề ra; nơi mục đích tiến hóa chung cho mọi người chứ không vì lợi ích cá nhân, thế mà anh con lại có ý định tạo dựng nơi đây thành 1 khu vườn riêng của gia đình nơi đây đủ bản chất rất đời. Con đã can thiệp rất nhiều không cho cô ấy, nhưng lại có một điều con rất nơi cô này. Anh có ý chí cứng rắn ở lại vườn 3 năm theo lời nguyện rồi - về thị xã cưới vợ khác, cuộc sống vợ chồng đã làm anh tan vỡ, nhiều bạn đạo thấy vậy đã năn nỉ chuyện - phiếm khác.

Riêng con nhờ sự việc này mà không còn bám víu vào một ai. Con đã phát nguyện trường chay, tuyệt dục một đời để phụng sự cho cơ tiến hóa.

Trở lại khu vườn, khi anh con rút lui, chúng con đã chật vật một thời gian để tìm người thay thế. Hiện nay 1 chị bạn đạo tình nguyện lên ở một mình, và rồi bạn đạo nữ cũng dần tính lên hội tụ vào

đỉnh đầu nhô lên khoảng 1/3 quả trứng gà, từ điểm này xuống xuống ngoặc chếch, lồm 4 đốt nhỏ dần đều ngón tay.

Có lẽ vì mở phía sau nên con thường thấy ma. Trong lúc công phu chứa thấy gì, những mở thì thường thấy hai tiền kiếp, trong đó có 1 kiếp là con trai thứ hai của gia đình bác Lý Nhân Tân đời Phương Thuần. Kiếp gần đây nhất là nữ cư sĩ Pháp.

Những khi gặp đại nạn, con thường được thấy Quan Âm đến trong mộng trấn an. Tuy thường khi thuốc giải con khóc nức nở tiếc cho thế xác còn tâm tư rất thanh tịnh.

Những điều trên đây thì khó tin, điều đó không quan trọng. Hiện tại con luôn cố gắng thực hiện tam công, nó đã trở thành sinh hoạt thường nhật không thể thiếu rồi của con.

Con tin thầy sắp về rất muốn gửi mà con đã đính đăng lên thầy là mỉ hoàn chỉnh phần công phu, cũng giải bạch nghiệp gia đình để công hiến trọn đời mình cho đạo pháp.

Kính thư

con

Hương

04/6/2

Ngày 7 tháng 4 năm 1992

H đ L ,

Thầy đã nhận được thơ của con ngày 30 -2 năm 92, cộng với sự phát tâm lớn lao của chính con, gom một ý lục cúu độ chúng sanh.

Người tu PLVVKHHBPP đạt được không nhiều thì ít, cũng muốn phát tâm trao pháp cho những người kế tiếp, đó là hạnh của người tu Vô Vi qua hành trình nhịn nhục vị tha, kết quả sẽ gặt hái sự thiện giác cho chính mình, không sợ thiếu, cũng chẳng khổ tâm, vui trong mùi đạo thăng hoa, tiến hoá đến vô cùng, nằm trong nguyên lý vô sanh bất diệt.

Ngày hôm nay con đã và đang tận dụng khả năng của chính con, lui về thực chất, khai thông căn bản tha thứ và thương yêu, mở lượng từ bi cứu độ chính mình và ảnh hưởng những người ở xung quanh; đó là nguồn sống bất diệt của tâm linh. Con công phu tham thiền chưa định được, đầu còn lắc, tức là luồng điển của chính con chưa thừa tiếp được thanh quang của vũ trụ. Vậy con nên kiểm lại sự ăn uống trong ngày, để tránh sự kích động giữa thực phẩm, có thể gây nên trục điển trong tâm và khối óc. Ăn dụng là sao? Ăn dụng là ăn lộn xộn, cơm, với cá, rau,. Ăn như vậy sẽ chậm tiêu, dễ lên men, cho nên không cung ứng được điện năng thanh nhẹ cho khối óc. Khi điển xuất ra, lại bị dội trở lại, cho nên bộ óc phải lắc. Vậy con nên lập lại sự ăn uống trật tự như sau: ăn cơm với rau hấp cho dễ tiêu (trộn với dầu và chanh với xì dầu) thì trong vòng 4 tiếng đồng hồ sẽ tiêu, như thế điện năng bộ tiêu hóa sẽ cung ứng cho bộ đầu tinh khiết hơn. Con thủ dùng trong một tuần lễ xem thì khối óc của con sẽ nhẹ và bớt lắc. Nếu con không ăn được cơm với rau thì có thể ăn cá với rau cho no bụng, cũng rất dễ tiêu khoảng 4 tiếng đồng hồ, không nên ăn cá, cơm và rau chung một lượt, khó tiêu và trì trệ điện năng khối óc, khó thoát và hòa với vũ trụ được.

Con thủ nhìn xem những cây cổ thụ, dụng rễ hút nước và dưỡng khí của vũ trụ mà có thể sống trên trăm năm, ngược lại chúng ta ăn uống phức tạp, nhiều gia vị hơn cây cổ thụ kia mà chỉ sống được mấy chục năm mà thôi. Người tu phải xét kỹ hậu quả của những thực phẩm ruớc vào thân xác sẽ ra sao? Hướng thiện thì sẽ được hòa hợp với tình yêu thương của Trời Phật, càng ngày càng lớn rộng, phần nhẹ làm trời, phần nặng làm đất và nhận định rõ rệt thì mới cảm thức sự sống thiên nhiên hơn, nhiên hậu mới thấu đáo căn bản siêu nhiên, vô sanh ,tự thức. Còn về chuyện mồ mã, thì tâm làm thân chịu, mỗi người duyên nghiệp khác nhau, xác của con người là một nấm mồ ở trần gian. Khi chúng ta biết được điều này thì sẽ không có sự dị biệt giữa kẻ sống như người chết, tâm tu sửa thăng hoa mà thôi. Hiện tại t a hoạt động tại mặt đất hiện hành, tức là đã có sự sống, chỉ chờ sự chết. Đó là hai điểm quan trọng nhất : sự sống và chết mà thôi. Khi chết, nếu hướng thiện là con đường tự cứu. Nếu hướng hạ thì có định luật trừng trị thẳng tay. Mỗi mỗi đều có định luật của chính nó, không nên lo nghĩ về mồ mã của người khác mà đành quên tâm thân của chính mình, thức hòa đồng không mở được, lẩn quẩn trong vòng mê chấp . Bao nhiêu lời kể trên, mong con ghiền gẫm để tự thức, nắm lấy mà đi. Chúc con vui tiến.

Quí thương,

S [illegible], ngày 19 tháng 1 năm 1992

Kính thưa Thầy,

Gia đình "Pháp-Lý Vô-Vi Khoa-Học Huyền-Bí Phật-Pháp" rất cởi mở, tự do, không hề đặt ra nghi lễ có nội qui hay điều lệ gì ràng buộc cho vấn đề nhập môn. Tuy nhiên, đã quá quen việc trước khi vô nhà của bất cứ ai cũng đều phải lên tiếng cho trong nhà có người mở cửa mời mới nên vào, cho nên con là người đã tự âm thầm, cô đơn tu tập theo Vô-Vi ở VN được hơn một năm, đã đến định cư tại nước Mỹ theo diện HO được vài tháng nay, rồi đã dọ hỏi và sinh hoạt được vài tuần nay với "Thiên-Đường Thiên-Thai", "Nhà Tu Vô-Vi", con thấy có bổn phận phải trình bạch với vị "trưởng hộ" của gia đình Vô-Vi là Thầy mà con chưa có dịp được diện kiến, đành lễ dù con hằng ngưỡng mộ, nước ao được gặp. Do đó, sau khi biết được địa chỉ, con vội viết ít hàng may xin trước hết cho phép con được gọi bằng Thầy như các bạn đạo khác, sau là được tự giới thiệu sơ lược dưới đây tiểu sử của con, để gọi là giản tiện ra mắt Thầy.

Con tên Nguyễn-phước-Nhưng, tuổi Ất-Sửu, là cựu sĩ quan Quân-lực VNCH, thuộc gia tộc thờ cúng Phật với Ông Bà và chịu ảnh hưởng của Khổng-giáo nên cứ tưởng là ăn ngay ở thẳng, làm lành lánh dữ, giữ cho tròn Tam-Cang, Ngũ-Thường và đem hết tinh thần ra phục vụ cho non sông, đất nước là quá đủ rồi. Bởi quá mê muội như vậy và cũng do công việc biến chuyển theo thời cuộc ngày càng rắc rối khiến quá bận rộn, con chưa để ý lo nghĩ gì đến việc chăm sóc tâm linh. Mãi đến sau ngày 30/4/75, vì ở lại VN, phải đi cải tạo, cho đến khi con được 56 tuổi là tuổi ở VN phải về hưu, con mới có cơ may biết và để ý đến Vô-Vi qua một anh bạn tù. Rồi lại phải chờ đến sau ngày 8/9/87 là ngày được trả tự do (đã chịu tù đày hết 12 năm 2 tháng 25 ngày) nhằm khi đã được 63 tuổi là tuổi "lão giả an chi", con mới có cơ duyên mượn mối được với chị bạn đạo là vợ của anh bạn tù kia để mượn chép lần lượt được vài cuốn sách rồi trả lại (bởi tu tập theo Vô-Vi ở VN còn bị cấm đoán, bắt bớ triệt để nên ai còn kinh sách, châu báu được đều coi như của báu) như: "Tôi Tầm Đạo" của bạn đạo Hồ-văn-Em, "300 câu vấn đáp" của Thầy, "Thượng-Đế giảng Chơn-Lý", "Địa-Ngục, Thiên-Đàng Du Ký".

Sau khi chép, đọc xong, con không sao tránh khỏi có nhiều thắc mắc, nhất là lo ngại vấn đề bị tẩu hỏa nhập ma nếu chẳng có Minh-Sư, nên cố gắng tìm

2/ gặp được vài bạn đạo để hỏi thì đều cho biết cứ mỗi hành pháp, chẳng thấy có gì để chỉ dẫn thêm, còn các bạn đạo lâu năm có tiếng lúc trước thì đều đi ẩn tu lâu hầu tránh bị giam cầm, không sao gặp được.

Tuy gặp trường hợp gay cấn như vậy, nhưng những "chiêu bài": "Tu tu tại tiếu", "Không bị ràng buộc bởi luân vì sắc tướng", "Chẳng lẽ thuốc một ai, v-v-" rất "hạp" với lòng con và như thúc giục con mãi nên con quyết tâm hành thử, thâm nghĩ cứ làm đúng theo trong sách, đúng sửa đổi, thêm bớt thì có lẽ chẳng sao đâu. Trước khi bắt đầu, bởi thấy Thầy có khuyên như vậy và nhắc là "Kim Thân Cha nhắc đi nhắc lại, nhấn mạnh nhiều lần việc ăn chay trường với diệt dục là tối cần thiết cho giai đoạn nầy, còn tại như là để thử ăn chay trường với ngưng dục một thời gian, nếu thấy chịu đựng được thì sẽ tiến hành luôn, còn không thì theo chỉ cho vô ích.

Thử liên tục được độ 2 tháng, thấy ăn chay vẫn ngon chớ không bị có gì phản ứng, còn về ngưng dục có cảm thấy khó chịu mỗi khi bị "căng", không có nhiều tư tưởng nhớ, đợi, nhưng con đều cố gắng chế ngự chẳng cho đi đến hành động, nên con bắt qua hành Thiền thứ 3 pháp Soi Hồn, Pháp luân Thường chuyển và Định Thần luôn. Được ít tháng sau thấy có vài triệu chứng đúng như trong sách viết, như: cảm thấy tăng tăng trên bộ đầu, rồi mát mát theo khe tóc như có gió thổi lùa, rồi hơi rần rần, lúc Soi Hồn quả có nghe tiếng ồ ồ, việc tập trung tư tưởng có giảm bớt loạn động đôi chút, v-v-, con cảm thấy có đủ khả năng hành thiền chứng thức luôn nên con chọn đúng ngày rằm tháng giêng năm Canh Ngọ (1990), khi hành thiền phát Nguyện vào giờ Tý như thường lệ, con đã lập đại nguyện như sau: để tự ràng buộc triệt để vào việc tu tập, khỏi bỏ cuộc nửa chừng vì chán nản hoặc vì lý do nào khác:

1)- Trường chay và tuyệt dục suốt thời gian còn lại của cuộc đời nầy,

2)- Nếu được đắc quả, sẽ cứu độ chúng sanh tuỳ theo trình độ hoặc tuỳ theo sự phân công của Bề Trên.

Sau khi đến Mỹ được vài tháng, nếp sống của gia đình được tạm ổn định, con có dịp tìm đến được Thiền-Đường Thiền-Thất và nhân dịp đến ngồi Thiền chung được mấy lần, con có học hỏi các bạn đạo lâu năm nên vài thắc mắc trước kia có được giải đáp, cũng như về Soi-Hồn, được chỉ bảo 2 ngón tay và giữa lại cho đúng

3/

chỗ hơn. Ngoài ra, con cũng được biết có nhiều thay đổi và mới mẻ hơn ở VN, như
- người mới tu tập chỉ nên hành 2 pháp Soi-Hồn và Pháp-luân chiếu-Minh thay vì đủ 3 pháp Soi-Hồn, Pháp-luân thường-chuyển và Định-Phần,
- phần Nguyện bớt câu "Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn" và thêm "Qui y Phật, Qui y Pháp, Qui y Tăng, Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình",
- phần Xả Thiền có thêm việc úp 2 bàn tay lên bộ đầu rồi mới chà tay,
- thêm phần Lạy Kinh Vô Vi và Cầu Nguyện sau mỗi bữa ăn,
- không nên công phu từ 3 giờ chiều đến 9 giờ tối,
nên con cũng đã làm bớt sửa theo.

Nhờ có đến Thiền-Đường hành pháp chưa mấy lâu, con cảm thấy bộ đầu có phần được nặng nặng hơn trước. Tuy nhiên, con vẫn chưa thể tự mình chứng nghiệm là có điều và được thấy chưa để hành thêm pháp Mật Niệm Bát chánh, cũng như con cảm thấy kết quả đạt được so với thời gian đã tu tập hình như có phần chậm chạp, chẳng rõ tại đó là do:
- con còn thiếu sót phần nào cần thiết trong việc công phu,
- hoặc còn hành sai điểm nào của pháp (như đã bấm sai 2 ngón trỏ và giữa khi Soi-Hồn)
- hoặc đầu óc còn lẩn quẩn đâu về chuyện gia đình, xã hội
- hoặc có vọng động gì hay có phạm gì gọi là cống cao ngạo mạn mà con hay còn tâm tối chưa tự nhận ra để tránh, diệt (như đã từng hiểu lầm là ý nghĩ không thôi, dù là xấu, cũng chẳng có tội gì hết)
- hoặc là kiếp trước hay kiếp này con đã gây tội lỗi gì nặng nề mà con không biết nên khiến cho việc hành Thiền của con phải bị trì trệ, khó thăng tiến được.

Con cũng biết con là người trần mắt thịt, thế nào con cũng có lắm thói hư tật xấu, về chữ Dung và chữ Bi thì có thể con có được chút ít, nhưng riêng về chữ Trí thì thật là uổng tiếc, còn quá mê muội, ngu đần, phải đợi đến già đầu mới thức giác được phần nào mà vẫn chưa hiểu thấu đáo những lời giảng của Thầy trong bài, sách, thành ra thấy con đường trở về nguồn cội hãy còn tăm tắm, mù mù trong khi thời giờ đã quá cập bách nên con thiết tha thành khẩn xin Thầy hãy xót thương cho một bé có lòng thành, bất cứ nan hồi tiếc cho những tội lỗi đã gây ra trong quá khứ, có thiện chí bắt đầu lo tu tập,

u

chăm sóc đến tâm linh, mà chỉ vì còn quá non nớt, muộn màng, lại thêm tối dạ, chậm hiểu, để:

- dặt ân ban cho con một bài thơ "Soi cầu"
- nêu ra những sai lầm, thiếu sót của con
- và ban cho những lời chỉ, dạy, giảng, giải quý báu về trường hợp riêng biệt của con

để làm kim chỉ nam soi đường dẫn lối, giúp con, với cô tâm trau dồi không ngừng nghỉ, được mở mang trí tuệ, thêm phần sáng suốt, minh mẫn, thấy được những tội lỗi cũng như khuyết điểm, lầm lạc, thiếu sót, hầu kịp thời lo ăn năn sám hối, tự từ bỏ lần lần những thói hư tật xấu nào còn tồi tại, sửa sai, bỏ khuyết những sơ suất, lệch lạc trong việc hành pháp, mà sớm tách rời được bến mê và kịp tới nơi bến giác.

Cuối thư, con xin thành kính tri ân Thầy và nhân dịp năm mới Nhâm Thân sắp đến, con cầu xin cho Thầy được sức khỏe thật dồi dào để tiếp tục làm tròn sứ mạng cao cả của Bề Trên giáo phổ và dìu dắt gia đình Vô-Vi được ngày càng tiến bộ về mọi mặt.

Trân thư,

Nhung K. Nguyen

N - p - N.

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

P N ,

Thầy đã nhận được thơ con, ôm ấp một nỗi lòng thăng hoa hướng về đạo pháp, tình yêu đó sống động hòa thành một biển yêu lớn rộng, liên hệ với trời đất, tình duyên đời đạo rõ rệt.

Nay con đã có một dịp chứng thực khối óc của nhơn sinh phát triển tùy thời tùy lúc, mỗi người một nghiệp duyên, học từ bài học trần trược cho đến thanh cao, cuối cùng là tâm linh giải thoát, cứ việc lo tu thì việc đâu sẽ vào đấy, gia đình sẽ được ổn định ở tương lai.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

KÍNH THƯA THẦY CON CÓ NHIỀU
CÂU HỎI MUỐN HỎI THẦY XIN THẦY GIẢI THÍCH CHO CON CẢM ƠN THẦY

CÂU 1: ĐỨC PHẬT TẠI SANH BẰNG TÂM GÌ
2: PHẬT GIÁO LÀ GÌ
3: ĐẠO PHẬT LÀ GÌ
4: ĐẠO PHẬT DO SỰ SÁNG LẬP NÀO
5: VÌ ĐÂU CÓ CÁC MÔN PHÁP CỦA ĐẠO PHẬT
NAM TONG
BẮC TONG
THIỀN TONG
KHUẤT SĨ
BA LA MON
VÔ VI
TỐI THƯỢNG THỪA
6: ĐẠO PHẬT DU NHẬP TỪ ĐÂU ĐẾN
7: DUY THỨC LUẬN KHÁC GIỚI SIÊU LÝ HỌC CHỖ NÀO CỦA TIỂU THỪA VÀ ĐẠI THỪA
XIN THẦY QUAN HỆ GIẢI THÍCH CHO CON TƯỜNG TẬN

M
H ,H 3-12-92

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

M con,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 3/12/92, được biết con đang thắc mắc về các đạo khác nhau trên đường tu học.

Chung qui chỉ có một mà thôi, trăm con sông cũng trở về biển, vạn đạo cũng về trời, tất cả cũng do tâm con người sanh ra mà thôi. Đạo nào cũng chỉ dẫn cho tâm được thanh nhẹ và tiến hóa, tuỳ theo khả năng của hành giả mà thôi. Con đã thực hành Vô Vi thì phải tự ý thức rõ con đường giải thoát và tiến hóa đến vô cùng thì tâm của con sẽ không còn lệ thuộc bởi đạo này đạo nọ nữa. Nội khoa tâm lý sẽ không còn bị xáo trộn và thức tâm niệm Phật cho khỏi ốc quân bình và tiến hóa nhanh nhẹ hơn, không còn bở ngở trên đường tu. Nó cũng là chìa khóa, vượt khỏi sự thử thách của đời lẫn đạo. Ở trên đời này, không có một môn phái nào xấu cả, chỉ có tâm của hành giả, chịu thực hành đến nơi đến chốn hay là không đó thôi!

Muốn truy nguồn gốc của mọi sự việc thì phải ý thức nguyên lý vô sanh, trong không còn không nuả., thì mới rõ được căn cội vô sanh, mà đồng thức. Người tu pháp Vô Vi mà thiếu niệm Phật thì chỉ sống trong mờ ảo mà thôi. Ngược lại , bằng lòng niệm Phật , tự thắng hoa, từ bi khai triển thì cuộc sống sẽ được an nhiên tự tại, vẹn vẹn có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, thực hành đúng thì mọi việc sẽ được giải quyết tốt đẹp.

Vạn sự trên đời là không, vậy lo tu là trước hết. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Qui Thương,

Lương Sĩ Hằng

L x , ngày 08 tháng giêng âl 1992.

Thành Kính đảnh lễ Thầy.

Cầu chúc sức khoẻ Thầy thuở đó đảo để Thầy hội ngộ và dẫn dắt chúng con tu học.

Đã hơn mười năm, nay được biết tin chắc chắn về Thầy con mừng vô cùng + Phấn khởi này. Xin Thầy ban huấn từ và cho con pháp danh - Con sanh ra đi học, mãi tới bây giờ dùng tên họ không phải cha mẹ đặt ra - thật sự họ trong thân tộc của con là họ Trương. văn... Giang... Bấy giờ trở lại họ thân tộc cha mẹ chết mất hết rồi - Thầy là tôn sư về linh hồn con.

Hôm rồi, cháu tử Điệp về quê nhà ăn Tết có cho một bức ảnh nhỏ nhứt của Thầy thấy ảnh nhìn không được vì lí tưởng mãi lúc sau mới nhìn kỹ, cháu Điệp nói Ảnh Thầy thay đổi nhiều, Thầy không ăn thực phẩm nhiều nữa.

Hiện giờ phải nhờ cháu Điệp thỉnh thoảng liên lạc với Thầy, ở nhà gia đình khó khăn quá.

Kính chúc Ba Thầy và cháu mạnh. Kính bái,

Tử H

Kính Thầy xem tiếp sau -

Hồi trước về cuộc tranh đấu Phật-giáo, chánh quyền gán cho con tên Thích Thiện Hạp - con muỗi Cường thiện Hạp.

Hiện giờ con ở tại gia đình những muốn trở về chỗ cũ tu mới học đạo là ở tại viện nhà. Khi xưa mới bắt đầu học đạo - đang có thì hành bước tiến học đạo. Con nhớ rõ Thầy có dạy: đắc được thanh tịnh thì Long Hoa trước mắt chớ đi đâu tìm " ở gần gia đình có nhiều trở ngại quá -

Kính Bái,

T H

Ngày 11 tháng 4năm 1992

T H ,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 8-1-92 được biết con đang trên đường tu học giải tỏa nghiệp tâm.Ở trên đời này, danh là danh giả, dàng là dàng tu. Người tu Vô Vi không cần pháp danh nhưng cần sự thực hành tinh tấn . Khi đạt tới nguyên lý giải thóat thì sẽ làm việc theo trình độ và khả năng từ bi của hành gỉa . Danh là dành riêng cho những người phàm tục để nhớ nhưng vị trí tạm bợ của mỗi hành gỉa mà thôi, chứ kỳ thật Vô Vi là không danh không lợi tu tiến đến chơn không là kết quả. Còn mỗi gia đình đều có sự kích động và phản động để diù tiến tâm linh, thế gian vô nan sự, đối với người chơn tu thức hòa đồng khai mở, chỉ giữ tâm thanh tịnh, nhịn nhục tối đa, thăng hoa không ngừng thì mới lấy oán làm ân, hổ trợ cho cuộc hành trình tiến hóa, bình tâm niệm Phật, đâu sẽ vào đấy và an nhiên tự tại, tâm hướng về không, trong không sẽ không nữa, thì chẳng còn ôm lấy sự mê chấp ở trần gian mà đau khổ.

Thiên dịa hữu tình nhơn loại hóa,
Mặt người thú tánh nhận không ra, l
Long lanh trước mắt cho là dẹp
Hóa dục quần sanh lãnh khổ mà!

Thầy vẫn khỏe mạnh, ước mong các con ý thức rõ rệt đường tu giải thoát của Vô Vi đã và đang hành. Cứu cánh của nó là vô sanh, bất diệt, chỉ biết ngày đêm lo thực hành, thì mới khai ngộ được chánh pháp.

Chúc con vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

B 3-17-92.

Kính gửi Đức thầy !

Con là T v Đ con sang thăm thầy với gia đình thầy mới chuyển với bạn đạo khắp nơi chơn, trước đó con có hỏi thầy vài câu hỏi bức thư sau,

Sư Khoa thầy khoẻ ạ, con rất cám ơn thầy thầy rất mệt sau khi mới chuyển với bạn đạo say ngày thứ bảy, ngày đó thầy nói con, như con vậy ạ tui nói thầy, con về nghe hỏi thầy tới Seal và thanh lọc, nay sư Khoa con đó được rất nhiều, tại sao thường xuyên con như đến được thầy trên trán của con, à con có hỏi thầy về vụ đi làm 11 giờ đêm đến 7 sáng, xong con đi bộ thể thao, nay cũng chưa quen với giờ ngủ vì làm, thầy cho con xin hỏi thầy làm thế nào để cho mình không thiếu ngủ hoài không hư như lời thầy bảo ngày, con thấy tất cả mọi chuyện ở nhiều con ngủ rất dễ bị xa ngã dưới không trên, con như trời trong mây gió thấy nhẹ nhẹ rồi em phải tìm 1 cái gì con để quan thầy tu thanh nhiều, quên đi cảnh thế gian là tạm, con rất nhớ đến Đức thầy, con ạ bao giờ được được sư cùng ở đây để ơn thầy cho cảnh đó giúp cho con

Thôi cúng thì thầy cũng sắp sửa ra đi về canada con lạy trời xin cho thầy sư Khoa đi đến đến đất chùa con cũng khỏe đau tại trán gian, con có chút thoải nhẹ con lại xin thầy nhận dùng cho con, con xin đảnh lễ thầy trong tâm ơ con

con T, D 30 tuổi tại B

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Đ con,

Thầy đã vui nhận được thơ của con với món quà, được biết con đang bị dằn dọc giữa đời và đạo. Sự mưu sinh ở trần gian luôn luôn tạo ra sự cạnh tranh vô lý, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm, con đang hòa mình trong giới đó. Thầy thường nhắc rằng cảnh đời là bãi trường thi, học xong bài học rồi cũng phải ra đi, vậy hằng ngày con phải dụng tâm hướng thượng tiến về con đường vô sanh giải thoát thì con mới thấy rõ ánh sánh từ bi của con đã sẵn có từ bao nhiêu kiếp. Ý thức điều này thì sự bận rộn của chính con và xung quanh con sẽ tan biến mất. Trong pháp Vô Vi, dụng nguyên ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để tự cảm thông mỗi cữ mỗi động của chính mình. Vậy con nên dùng ý niệm càng nhiều càng tốt, bất cứ ở vị trí nào.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

G , ngày 06.04.92

Thưa Ông Già!

Con không hiểu làm sao mà con người, cứ mỗi hành động, cứ chỉ, ý nghĩ, thường hay ghét đều "được" hay "bị" Ông Trời "sơ" cho hết vậy?
(Con muốn nói là chacun de nous est inspiré par Dieu pour la moindre pensée, les moindres sentiments ou présentiments ou envies.)

Vậy con người sống chỉ có nhiệm vụ "chịu đựng" và "thi hành" ?
Kết quả xấu thì họ phải trả, còn tốt thì họ được hưởng?
Cứ trả và hưởng mãi đến khi nào họ cảm thấy chán, để chấp nhận và chịu đi tìm Gốc Điển?
Vì những gì họ nhận được direct của Ông Trời hay họ được ông chiếu để biến cái lại đều là biến thể của Điển Quang cả, có phải vậy không?

Con mong Ông Già dịch lại dùm cho gọn và rõ ràng ý nghĩ của con vì viết ra lâu và khó quá, con chỉ có cảm nhận nhưng khó tả ra lời.
Mong Ông hồi âm nếu ông không bận chơi Roulette hay đi thăm bác khỏe nha sẻ!
Ông không trả lời cũng không sao, con đi hỏi Ông Trời.

Con,

Y M

Cái Động Như Sinh Hút Bởi Trời
Tâm Tình Cảm Kiếp Nói Nói
Tâm Thần Trí Trẻ Duyên Không Đẹp
Buồn Bỏ Đời Nay Rất Thanh Thản

Một Cái Một Động Của Như
Sinh, Đời Thu Hút Bởi Chúng

Ngày 11 tháng 4 năm 1992

Kính gởi chị Hai Y M ,

Già đã nhận được thơ của chị dạy già học chữ tây. Rất tiếc già đốt chữ tây, tự già nẩy nở ra 4câu thơ để đáp lại nguyên ý của chị Hai như sau:

Cử động nhơn sinh hút bởi Trời
Ý tâm tình cảm khắp nơi nơi
Tâm thân trì trệ duyên không đẹp
Buồn bỏ đời nay rất thảnh thơi.

Già nhờ chị Hai dịch dùm 4 câu này gởi qua cho gia học tiếp. Thành thật cảm ơn cô Hai Yến Minh.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

(1)

T. ngày 06. 04. 1992.

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin cầu nguyện ơn trên cho Thầy được nhiều sức khỏe cùng Bà Tám và Cô Bé.

Thật là một sự hạnh phúc và sung sướng biết bao khi được tiếp xúc với Thầy bằng giấy trắng mực đen, hôm nay con bạo dạng viết thư gửi Thầy, xin Thầy thứ lỗi cho con.

Con là V T P , chồng con là L M T , con có hân hạnh được dự khóa học HƯNG TÂM ở Thiền viện Quy Thuận vào năm 1987 và chồng con dự khóa DŨNG CHÍ. Con vào Thiền từ năm 1978 ở Việt-Nam nhờ một chị bạn dạo chỉ biểu, dùng vào năm Thầy rời Việt-Nam nên con chỉ được nhìn hình ảnh, một phương pháp tu luyện mà con từng ao ước từ nhỏ thế mà cho đến nay, vì lười biếng ham đời, dông loạn con cũng không tiến bộ là bao. Mấy tháng gần đây nhờ ơn trên chuyển con được rảnh rang. Con có lạy kiếng Cha ngày 2 lần mỗi lần 50 cái nhớ Thầy dạy và Thiền ngày 2 buổi. Bỗng dưng con thích làm thơ, một điều mà từ trước con không thích và không làm được một câu. Con làm thơ và viết trong một cuốn tập của riêng con để đọc đi đọc lại nghiền ngẫm, thích thú và tự hỏi tại sao mình có thể làm được. Con xin Thầy dạy con những điều sau đây.

— Con không biết đó là do khả năng của con hay do phần điển ơn trên gia độ. Con đi có đúng đường Thầy hay không? Nếu con làm thơ được, thì nên tiếp tục làm nếu ý nghĩ chân thiện để học hỏi hay tốt hơn nên giữ tâm thanh tịnh, phẳng lặng. Và nếu con làm thơ nên giữ riêng cho con học hay thỉnh thoảng mang ra đọc cho bạn đạo cùng nghe.

— Tại sao vài năm gần đây Thầy dạy Chí niệm, chỉ bắt đầu bằng 6 chữ NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT (ba lần) mà không cần niệm đàng Cha NAM MÔ NGỌC HOÀNG — THƯỢNG ĐẾ VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN.

— Sau nữa là người tu mình không có nên dùng máy móc để dò huyệt đạo mà châm điện không? Điều đó tốt hay không tốt đối với một người bình thường không bệnh hoạn gì hết.

— Cuối cùng con xin Thầy cho con một bài thơ dạy bảo con thêm trên đường tu tập của con, và một bài cho Chồng con là Lê Minh Tuấn sanh năm 1948. Còn con là Võ THỊ PHƯỢNG sanh năm 1949.

— Sau đây con xin dâng Thầy bài thơ LẠY mà con làm tập tễnh

Quỳ đầu quy LẠY tiếng Cha,
Thức hành thệ thảo thực là quý Thay.
Năm miền cúi đứng Thăng Ngay.
Mỗi ngày hai cử Chuyên Lạy Tâm Thân.
Pháp sở Thầy dạy ân cần.
Tường là thứ yếu chẳng cần hành qua.
Rồi đem lý luận ba hoa,
Điều này lẽ nọ mà là không cần.
Tâm ngu, tánh khí, cố chấp.
Tánh não, tật này quấy quần lấy Thân.
Ngộ đâu diệu pháp đường chân,
Thức hành càng thức, mới lần đường đi.
Lạy này tỏ đẹp lời thi.
Cái Ta ngã mạn, chảo ni là chừa.
Toàn dân khắp nước càng ưa
Theo đường Trung Đạo quyết Thừa hướng lên.
Hàng cùng ngõ hẻm tiến lên.
Cùng dìu-tả-hữu tiến lên về-nhà.
Lạy này-tỏ hiếu mẹ cha.
Lạy này-đến-tỏ nợ mà ơn cảm.
Quan minh nghiệp nặng tiêu tham.
Lạy này-đến đáp thâm năm trời.
Nghiệp ân gánh nặng không lời.
Nhịp nhàng lên xướng. Tâm thời dứng tâm.

(2)

Mở khai từng lớp chăng lầm —
Sáng soi mới chứng thật tâm tìm về —
Cảm ơn ân đức muôn bề —
Ơn này thêm nặng, đường về — lẽ chân.

14-2-1992.

Thầy kính yêu,

Con biết Thầy đã dìu dắt con từng với rất nhiều, Thầy là người gần gũi con hơn cả Cha Mẹ, Chồng Con, Tình Thương và Sự biết ơn này con biết nói sao cho vừa —

Xác Thân này — do Cha Mẹ tạo.
Mạng Hồn — Kia lại chịu ơn Thầy —
Biết Trung một gánh bên vai nặng
Ơn này phải Trả, Chữ đường Tu.

16-1-92.

Thôi, Con không dám làm mất thời giờ của Thầy — nữa. Con luôn cầu nguyện ơn trên cho Thầy có sức khỏe để tiếp tục đường đi của Thầy ban vui và dìu dắt chúng con cho đến khi thành đạo.

Con.

V T P

Ngày 21 tháng 4 năm 1992

P con,

Thực hiện do tâm kết quả thành
Thi Thơ giao cảm trí hòa thanh
Trí tâm mênh mông duyên hành tiếp
Tái ngộ chơn tâm kết quả thành.

Võ trụ càn khôn chuyển tiến lần
THị hòa tâm sự giữ tâm thân
PHụNG loan kết hợp tình duyên đẹp
Thức giấc về quê xét xét phân.

Xét phân chuyển tiến bao lần
Đời nay tâm loạn ân cần dựng xây
Bộ đầu khai mở vui vầy
Nam Mô lục tự đổi thay thế tình
Tu hành thanh tịnh càng minh
Tình thương đạo đức hành trình tu thân
Điển thanh siêu diệu xét cân
Thơ thi lưu loát nghĩa ân trần đầy
Đạo tâm khai mở vui vầy
Trí tâm thức giấc vui say đạo mầu
Cơ duyên thanh nhẹ là tầu
Đưa hồn tiến hóa đổi trao chơn tình
Vô sanh nguyên lý hành trình
Giúp cho nhơn loại tự mình thức tâm
Lý trời siêu diệu thức tâm
Trí tâm hành pháp dương âm điều hòa
Cảm thông nguồn đạo thiết tha
Tỏa ra khắp nẻo chan hòa tình thương
Thực hành nguyên lý rõ tường
Nơi nào cũng vậy cũng đường tâm tu
Tùy tâm học hỏi chẳng mù
Khai tâm mở trí trùng tu hoài hoài
Càn khôn vũ trụ thanh đài
Trí tâm giải thoát tiến hoài không ngưng
Pháp luân kết hợp tưng bừng
Bề trên tận độ lại ưng luật trời
Thức tâm tiến hóa hợp thời
Đó đây là một tự rời tham sân
Dũng tâm hành triển cao tầng
Lâng lâng nhập định cân phân điều hòa./.

Qui Thương,

Lương Sĩ Hằng,

T.P.H.C. ngày 30/3/92

Kính thăm Cậu mợ,

Bác Tư sắp về lại Canada, con viết thư kính thăm Cậu mợ với ước mong vạn sự an lành luôn đến với cậu mợ.

Thưa Cậu mợ, Lâu nay khi mọi việc lo cho thì đi chữa tư không xong, con dẹp hết mọi ý định cũ, phó mặc cho định mệnh - và chữa tư thì trong khả năng làm hiệp cùng với cậu may thêm đôi tay và sức lực của chính mình. Tạm thời nó cũng bất tuyệt và vẫn mập. bất tuyệt là con đã khỏi phải xào, luy vòng tiếng lại khi up bar gạo với người cuốc vàn mình, thì có may sẽ thành lập người bịnh viện tại VN và lúc đó chắc là thì sẽ được chữa trị đúng mức.

Con đã dồn hết số tiền dành lo cho chàu đi tư bịnh để đầu tư vào địa ốc. và con đã thành công trong buổi đầu với khả năng khiêm tốn sẵn có. con đã mua đất và cất được 1 căn nhà khá rộng lớn khoảng trăng. và chẳng con rất bận rộn, cực nhọc trong buổi đầu ít nhà quá heo hắt lo 2 nơi! nhưng cũ đầu cũng xong - nay con đã thu xếp mọi việc tạm ổn. con đã rước má con về nhà mới để

chăm sóc và an ủi mẹ con phần nào trong những khi đau
khổ khoan mà mẹ con chịu đựng quá lâu - về đây được ở
trong phòng sống, mát mẻ, tiện nghi mà con nay có về thời
tiết, lương thực con rất vui mừng vì đã tiếp tế phần con
tận hưởng phần nào các khoảng đời còn lại. Sẹon lúc nay
cúp điện dữ dội. 1 tuần lễ cúp liết H ngày, mưa trong nay
càng ngập thế con đã thường xuyên đưa Hei về phía mới
để nó được hưởng gió mát - phía con cất 1 hết 2 lầu
khá đẹp, thoáng mát, con trồng hoa phía ở lầu trên và
sân thượng, chiều chiều đẩy Hei con trên xe lăn ra ngoài
hoa - Hei con thích lắm và lòng con ngập tràn hạnh phúc
vì ở ngồi trong 1 khoảng gian ngắn con đã thực hiện được
hoài bão ấy. Con chỉ cầu xin ơn trên thương mẹ con để
cứu vớt mẹ con qua cơn bệnh, bình phục lại để sống
những tháng ngày còn lại êm đềm, nhẹ nhàng, an vui - gì
đây những gì có thể làm được cho mẹ, trong khả năng là con
có làm.

Em Tiến con về VN chơi đã qua
lại mấy - nó rất thích căn nhà mới
của con, xa cách quá lâu gặp lại nhau
mười mấy tuần tháo, chúng con ôm nhau

PAR AVION VIA AIR MAIL

quả khoác, rồi thì những ngày tết vui vẻ ngắn ngủi qua nhanh bao nhiêu là tâm sự là đưa ghẹn lại những cho những khói lóc lên đứa và bây giờ là nhớ nhung, nhớ đi rồi cả nhà cả nhắc nhở và nhớ thương -

Thứa Cậu mợ, Bé gái rất thích tìm hiểu về tâm linh - nên hôm bác Tú đến ở nhà con chơi với Bà nói chuyện - nó cứ theo tìm hiểu về Hiền và nay bác Tú đi rồi, nó vẫn nói tới ngồi Hiền nó rất ao ước được gặp Cậu để được chỉ dạy - Con nghe nói có thế mợ ~~sẽ~~ sẽ về VN chơi vậy nên dặng nhờ vậy chương với mợ cho hay để con đi đón và mợ ở với chúng con cho vui - Con sẽ thu xếp đưa nhỏ đi chơi

Trên đây con gửi biếu Cậu mợ 1 bó hoa cúc vàng của Hồng Kông mà trên con bán - vì nó gọn gàng trên cho Bác Tú mang đi - mợ nhớ chưng trong phòng để nói khi nhìn nó nhớ đến "con ngoài phúc" là được rồi - ở đây chúng con vẫn nhắc đến Cậu mợ thường - em Tiên về cũng kể nhiều về Cậu mợ hàng tất cả tình tình yêu.

Kính chúc Cậu mợ được nhiều sức khoẻ và an lành, mong sớm gặp lại Cậu mợ -

Cháu của Cậu mợ

T. T. K - P

Ngày 21 tháng 4 năm 92

K P con,

Nhân dịp bác Tư về Canada, có dem thơ con và bó bông cho cậu mợ và kể chuyện ở bên nhà,. Cậu mợ rất vui mừng.
Cuộc đời biến chuyển từ hoàn cảnh này cho đến hoàn cảnh nọ nhưng tâm vẫn là tâm, căn bản hiếu thảo vẫn trường tồn giữa mẹ con yêu quí, dùm bọc lẫn nhau đến giờ phút cuối cùng của tâm linh. Qua những cơn thử thách vày xéo tâm linh, giúp cho mẹ và các con tiến hóa không ít, tầm nhìn sâu và hiểu rộng, đối với thể xác thì cũng sẽ ra đi với hai bàn tay không, còn phần hồn sẽ tiến hóa sau bao kiếp học hỏi ở trần gian mà ra đi với trình độ sẵn có của người. Đó là luật trời, công bằng và bác ái, dù có xuống địa ngục đi nữa, cũng là cơ hội học hỏi và tiến hóa mà thôi, trừ phi những phần hồn gian ác ám hại nhơn sinh thì chính nó sẽ bị tan rã.
Con nhìn Thi thì con sẽ thấy rõ căn bản của nhơn sinh đều có tâm đạo nhiều hay là ít đó thôi. Cháu mới lên 10, đã ước mong được cơ hội tu, chứng minh kiếp trước cháu đã có tu, cho nên kiếp này được sống dưới sự quí yêu của cha mẹ. Cháu cũng là một giềng mối đem lại tài lộc cho gia cang.
Chúng con làm cha mẹ phải cố gắng tìm hiểu và nhận xét tâm linh của mỗi đứa con một. Có kẻ thiện người ác, càng ăn thịt nhiều thì lại càng ác ôn hơn, tức là mưu lợi trong sự chết của vạn linh, nhưng không biết đường lối để hành giải và cứu độ, thì tương lai sẽ nhận đủ nghiệp lực tàn phá cơ tạng trước khi lìa trần.
Hiện tại ở xứ văn minh bên ngoài, những nhà tỷ phú đều hướng về con đường trường chay để bảo vệ sự sống ở phần tuổi còn lại, tự nguyện đem kinh nghiệm của chính mình giúp đỡ những người kế tiếp. Nghịch lại , những người gieo thù hận, thì tự hành hạ lấy chính mình mà không hay, tưởng lầm tiền bạc là có thể giải quyết hết mọi sự việc, nhưng kỳ thật đồng tiên không chế tạo ra con người. Con người là một ánh sáng sáng tạo tại mặt đất, lúc nào nó cũng có khả năng tự vệ và tự tiến tùy theo khả năng sẵn có của chính nó.

Nếu tháng 7 này có dịp đi HongKong thì Mợ sẽ về VN thăm con. Cậu có nghe được các con về quê lùng bắt người yêu của ba, là một điều sái quấy, ba cũng đã già rồi, duyên nghiệp của người thì phải để cho người có cơ hội tận thức trong lúc các con bận rộn và không có cơ hội báo hiếu. Cậu khuyên các con nên giữ lấy chữ hiếu, không nên làm phật lòng ba má trong lúc tuổi già. Người cha mà các con đã từng kính trọng, nay các con lại phản trắc, thì đó là một lỗi lầm to lớn nhất. Các con nên cùng yêu thương những gì cha mẹ quí, thì mới đúng luật nhơn đạo. Cậu vắn tắt ít hàng thăm các con và ba má các con. /.

Quí thương,

G G , ngày 18 tháng 3 năm 1992

Kính gửi : Đức Thầy

Kính Thưa Thầy,

Con là T T B , con xin mạo muội đánh máy lá thư này gửi đến hầu kính thăm Đức Thầy và bửu quyến, cùng các thân hữu đang cùng Đức Thầy trên con đường tu tịnh, con xin Đức Thầy bỏ lỗi cho, vì con đã không viết tay, mà lại đánh máy như vầy.

Sau đây con xin thú thật là con rất dốt và không mấy khi biên thư, học lực rất ít, chữ viết rất to và xấu quá, nên con đánh máy để trình bày rõ ràng hơn.

Lần đầu tiên con viết thư đến hầu Thầy và kính xin Thầy hóa giải cho con những khổ nạn, đã từ hơn năm qua, con không thể nào giải quyết được nổi. Vậy con kính xin Thầy cứu giúp cho chúng con; con có thằng con trai tên là Từ-Quốc-Toàn, sanh năm 1960, tuổi Canh Tý, hiện nay là 33 tuổi ta (4/5/1960), nó đã mất trí tử 4 năm qua. Vì mất việc làm, bị áp bức ở sở, nên đã tự tử bằng fogger, tức hơi ngạt để giết dán, nó để 4 bình hơi ngạt trong phòng, mở lên hết và ngồi ngay giữa. May mà con có ở nhà, hay ra và cứu kịp, chứ tưởng nó đã chết lúc bấy giờ rồi.

Sau đó con hỏi tại sao, nó không bao giờ nói cả, nhưng con biết cháu Toàn không phải bị thất

tình dầu, vì tử trước tới giờ cháu Toàn không bao giờ có bạn gái, và cũng không có bồ bịch gì hết.

Lúc rồi trí, con đã nghe theo lời nhiều bạn bè, ai chỉ nơi nào con chở cháu Toàn đến đó, nhưng không có kết quả gì hết, còn bị gạt nữa.

Con kính xin Thầy bỏ lỗi cho con, sở dĩ con phải kể lại hết với Thầy, là vì lúc con hoạn nạn như vậy, và cũng vì thường con nên ai bảo sao con cũng nghe. Nào là Ông Bảo Truyền, Ông Tôn-Thất-Lăng (Nhân Điện), và sau rốt là Ông Thầy bùa, xưng là Thầy Năm Thất Sơn Tam Bảo, ở xéo xéo trước nhà con hiện giờ.

Lúc trước cháu Toàn bị bệnh, chúng con vì ở trên Suland, quá xa Bác-Sĩ Tôn-Thất-Niệm, nên chúng con phải dời nhà về Santa Ana ở cho gần BS để gần vùng này, và để dễ dàng đưa Toàn đi Bác-Sĩ. Nhưng tưởng đến vùng này có nhiều người đồng hưởng sẽ được giúp đỡ, con đầu ngờ, con bị gạt nhiều hơn, như ông Bảo Truyền vv.. Ai cũng bảo con quá ngu, dễ nghe lời quá, và đã mất đức tin với Chúa nên bị phạt, con nhận hết và cũng có một vị cứu tinh để cứu cháu Toàn.

Khi con mới dọn nhà về vùng Garden Grove này, con chưa quen hết con, tự nhiên Ông Bà hàng xóm chạy vô nhà con, tự ngã sau, nhé trong lúc con đang khuân các thứ vào nhà, bảng ngã sau. Ông bà cụ này cũng rất tốt với chúng con, một thời gian sau, lối 2 tháng thì con có nghe bà cụ nói là con bà là Thầy Năm Thất Sơn Tam Bảo (là Thanh-Long đao của Cha Gia Lam) và bảo chúng con đem cháu Toàn qua bển, cho con Cụ chửa cho, và có nói là chỉ

chửa cho cháu Toàn trong vòng 2 tuần là sẽ khỏi. Nhưng sau đó Thầy qua nhà con, bảo con phải dẹp hết hình Chúa Jesus và hình Đức Mẹ Hằng Cứu giúp, con xin lỗi con quên nói với Thầy chúng con có đạo chúa Con không hiểu sao lúc đó họ bảo sao con nghe hết, và về sau con thấy con đã có lỗi với các đấng con đã thờ phượng; nhưng vì cháu Toàn con đành phải làm theo, hầu mong Thầy đó chửa cho con của con khỏi bệnh.

Rồi thời gian qua, càng ngày Toàn càng gầy ốm, không chịu uống bùa của họ nữa, ra cũng cự lại, không chịu đến lễ Phật như lúc đầu, thế là đã gần 8 tháng. Lúc đầu họ bắt Toàn uống những lá bùa vẽ bằng giấy vàng, chủ đỏ, sau đó xâm vô lưng hình Phật, gọi là Năm ông, bằng chu sa pha với vàng lá bột. Đã 2 lần xâm như vậy, rồi bắt buộc Toàn cạo tóc và mặc quần áo màu nâu như sa di, và phải ăn chay luôn. Hồi đầu con thấy làm như vậy cũng tốt, vì Thầy Năm dạy cho ta biết tu hành, ăn chay niệm Phật, thôi thì rán tu để cầu mong Phật Trời cứu giúp cho Toàn được chóng lành mạnh.

Thầy Năm đã dẹp hết đồ thờ bên Chúa và lập trang thờ cho con. Trên trang có rất nhiều vị Phật như là : tượng Đức Phật Thích Ca, tượng Phật Bà Quan Âm, tượng Phật Di Lạc, và một khung vẽ bùa tức là Chư Vị 5 Ông. Đồng thời, ngoài cửa bước vô thì có một kệ thờ tượng Quan Thánh, và dưới thì có tượng Ông Thần Tài hay Ông Thổ Thần con không biết rõ vv...

Rồi thì bắt đầu từ đó trở đi con phải cúng bái mỗi tháng hai lần, vào ngày rằm và 30 âmlịch Từ trước tới giờ con đâu có biết cúng lạy, cầu tài, mà bây giờ lại cúng hoài, khói hương cả ngày, y như là một cái am vậy. Vì ở xéo nhà con, nên bên đó bảo qua bên đó thiền mỗi đêm, từ 12 giờ trở đi, con và cháu Toàn qua đó thiền và đọc kinh bằng tiếng Tổ. Thật sự thì con cũng không biết gì hết, cứ ai bảo gì là làm cái đó, y như cái máy vậy, và cũng cạo tóc, ăn chay, và kính nể Trời Phật. Thật sự trong tâm con không có gì cả, nhưng con nghe Thầy Năm nói là sẽ dạy cho con lên đồng như Thầy và các người bạn kia. Con không dám cãi lại, nhưng vẫn không muốn làm bà thầy bói, hoặc bà đồng đâu. Con có nói với họ là, con đã gia rồi, thôi thì cho con tự thân thôi, chớ nhà con không chịu cho con làm như vậy đâu, và lại con không thể bỏ gia đình con mà lo bên Tam Bảo đó.

Còn cháu Toàn, thì nó không chịu làm đâu thân thể nó hoài, nó nói : đó không đứng đầu, đứng có thờ ma nữa. Rồi bỗng một hôm nó bị bên đó lôi kéo nó qua, nó đã đánh họ, và không cho bên đó qua nhà con nữa Sáng hôm sau nó mang thang ra gỡ hết các bùa, mà lúc trước Thầy Năm đem qua dán khắp các nơi trong nhà con cũng như bên ngoài và các cửa .

Thưa Thầy, nhà con lúc đó y như một cái chùa, bùa dán đầy nhà, Toàn nó đã gỡ hết và đem ra sau nhà đốt hết. Con sợ họ ếm cháu Toàn, nên có nan nỉ, Thầy Năm đem các Tượng về thờ dùm, thì họ có gỡ

bảy hình về 5 ông và hình hổ lô đem về bên đó rồi, còn lại vài món họ không đem đi hết.

Sau đó Toàn nó gỡ hết các bùa và gói các tượng Phật, đem lên cúng trên chùa Hưởng-Tích hết, nhưng vẫn còn quên vài lá bùa nữa. Trong lúc Toàn lấy mấy tượng Phật đó, con có dấu bốt tượng Đức Phật Bà và cái chuông, hiện giờ con đang thờ trên trang, con kính xin Thầy chỉ dạy cho con có nên thờ vị Phật Bà hay không. Vì tượng này do Thầy Năm khai quang điểm nhãn và mang từ bên nhà Thầy qua đây thờ. Lúc thường các tượng Thầy đó có cúng, rải muối gạo và các thứ đầu đủ màu, gọi là bình khắp nhà con, và sau đó Thầy bảo con cúng 2 lần mỗi tháng, nếu không thì họ phá, và con phải đốt giấy tiền vàng bạc nữa.

Con cũng rán cúng cho cháu Toàn chồng hết bệnh, nhưng có hết gì đâu, mà trong nhà còn rối ren hơn, chồng và các con của con, chúng nó cứ nư quá, Lúc hồi đó như một người điên khùng, đêm không ngủ được, nhìn chỗ nào cũng thấy như có bóng đi ngang, đêm con không ngủ mà đọc sách hoặc làm việc nhà hoài. Con phải đi Bác-Sĩ thần kinh một lúc, cứ tưởng là con cũng sắp điên luôn. Lúc bấy giờ có một cậu cũng theo nhóm của Thầy Năm, bảo nhỏ con là nên nói với Thầy Năm ổ tại nhà tu cũng được. Con đã có nói với Thầy ấy là: Xin đừng giận Thắng Toàn vì nó quá bệnh hoạn và đồng thời cũng xin cho con được ở nhà tu thôi, khỏi phải qua bên ấy thiền nữa, con cũng nan nỉ rằng là : con đã già quá rồi, chồng thì hay rầy, con dâu, mẹ bệnh, mà phải thức mỗi đêm để thiền không chịu nổi nữa vv...

Cũng nhờ cậu Trần-Văn-An đã chỉ dẫn cho con, nên con đã cho con biết bến đó là vô Phật, con không thể theo nổi. Vì thế cậu An đã chỉ Chi Khê, và con đã tìm đến Chi Khê, con đã được sự giúp đỡ về mặt tinh thần nơi Pháp Lý Vô Vi và bạn đạo rất nhiều, không còn gì vui mừng và sung sướng cho bằng con đã tìm được đường về nhà xưa. Con có cảm tưởng tự bấy lâu nay con đã đi lạc đường tìm về nhà cha mẹ, nhưng tìm chưa ra, bây giờ được gặp rồi. Tối ngày con say sưa nghe băng Thầy giảng, có đi ra ngoài thì thầm niệm Phật, tự nhiên thấy thanh nhẹ, yên vui, không còn muốn ăn ngon, mặc đẹp nữa, không so sánh với ai hết, an phận thủ thường, không còn đi mua sắm, mà chỉ thích nghe băng thôi.

Lúc trước con không làm được những việc gì rồi rắm, không thể dọn dẹp sạch sẽ, mà bây giờ con vừa làm vừa niệm Phật trong đầu, mọi việc đều gọn gàng sạch sẽ hết. Lúc đó là con bệnh rồi, đầu nhức, nóng nảy hay giận dỗi, không thể xếp nổi một đống quần áo nhiều, đi học không nổi, làm việc cũng vậy. Thế mà bây giờ thì thấy thanh tịnh, vui vẻ, ai làm sao cũng đặng, không để ý, và biết lo cho họ nhiều hơn. Lúc trước bên kia cử đầu xe trước nhà hoài, thì con rất giận, nhưng bây giờ thì nghe lời Ông Tám, mọi sự trên đời này đều là Ông Thầy tốt, nhờ họ mà mình làm nổi bậy, và đã trả bậy rồi.

Giờ đây con xin cám ơn tất cả các vị đó đã có lòng chỉ cho con biết thờ phượng các đấng thiêng liêng, vậy cũng nhờ hạnh của Đức Thầy cảm hoa cho con.

Lúc con lên Thiền Viện Vi Kiến, con có rất nhiều điều muốn thưa với Thầy, nhưng con nghĩ là ngày Tết Thầy về chung vui với các con, để thấy Thầy và các bạn vui, nên con không dám thưa thốt gì về sự trở ngại của con.

Vậy hôm nay con xin Thầy ra ơn gỡ rối dùm chúng con về những lá bùa và 3 điều sau đây:

1)- Con xin gửi kèm theo thư này những lá bùa đó xin Thầy ra ơn hóa giải và trả lại cho họ giúp chúng con.

2)- Ông Thầy Năm đó chửa thu hết các âm binh mà ông ấy đã rải trong nhà con (bây giờ con không còn cúng lạy họ nữa)

3)- Thầy ấy vẫn nói là còn ông Tổ ở trong thân của con và Toàn, vẫn còn chửa về Thiền.

-Đồng thời bà cụ bên ấy vẫn tới lui nhà con và hay nhắc con cúng Phật, và cho con trái cây đã cúng ở bên đó, con không dám làm bà cụ buồn, nên tạm nhận, rồi khi cụ về là con đem ra sau vv..

Những lúc Bà Cụ ở cho như vậy, là con có cảm giác như là đồng loạn trong chỗ gần hầu môn, con biết là có phần âm theo phá rồi. Con không thể nào làm buồn Bà cụ của Thầy Năm, vì bà vẫn tốt với con. Con đã biết bên đó thờ âm binh, và lên đồng, múa vỏ (vỏ Phật). Con có tâm sự với Cô Phụng, Phụng dạy chỉ con là nên uống một chút nước tiểu của mình, con đã uống và hết. Cũng có lúc con bị họ đeo nơi đầu ngón chân trái, chỗ ngón áp út, làm đầu ngón đó tê không cảm giác nữa.

Con kính lạy Thầy, xin Thầy ra ơn cứu con xin chỉ cho con phải làm sao để dứt khoát nợ nần với bên Thầy bữa đó. Trước khi rút lui về, con đã làm lễ cúng tại am Thầy năm để trả lễ, và bà con ở đó đã biết, thình thoảng con cũng có gửi chút tiền nhang khói, nên bên đó không có giận con, họ còn mong con trở về với họ nữa.

Hiện nay con chỉ muốn học theo Phật Pháp Vô Vi của Thầy, để được yên tịnh tự tu, âm thầm ở nhà tu. Con cầu xin Thầy giúp con giải hóa được các vụ rắc rối đó, để con tu thiền an ổn, chỉ nếu cứ bị họ qua lại hoài, và dòm ngó con thờ phượng thì làm sao con thờ được kiên vô vi. Con đã xin phép Thầy hôm ở Vi Kiến rồi, nhưng vẫn sợ họ biết và gây rắc rối lắm. Thưa Thầy con rất dốt nên nói năng lượm thượm quá, con kính mong Thầy thương mà độ cho con vượt qua mọi chướng ngại kia, để theo Vô Vi Chánh Đạo mà tu học. Từ nay con nguyện học theo hạnh Thầy, ai chửi cứ cứ xem đó là Thầy mình, và có bị ức hiếp và đau khổ thì cũng cám ơn những kẻ đã làm mình khổ. Con nghe nói Thầy còn khổ gấp trăm ngàn lần con mà, vậy con phải noi gương sáng của Thầy, chịu đựng tất cả, vì không có cái gì là thật hết, rồi mọi sự vật cũng qua, và cứ thế mà tiến hóa mãi mãi.

Nhìn hạnh Thầy lòng con đã thức tỉnh, nghĩ đến Thầy thì lại thấy đó là Ông Cha nghiêm trang và cũng là Bà mẹ nhân từ. Kính lạy Thầy cho con được kính mến và quí trọng Thầy như Cha Mẹ ruột của con,

vì trên cõi đời này con không còn Cha mẹ ruột nữa, nhưng phước đức thay con lại gặp Thầy. Lần đầu tiên qua điện đàm với Thầy, con đã thưa với Thầy về vụ cháu Toàn, và con được Thầy dạy bảo nên lo tu hành để cho gia đình an vui và con cái hưởng phúc. Lời Thầy đã dạy con xin ghi ơn muôn vàn, từ đó cho đến nay con có tập ăn chay, niệm Phật và mọi việc đã được tốt đẹp an vui, đó là nhờ ân điển của Thầy ban cho gia-đình con. Con lại cầu mong Thầy độ cho mọi người trong gia-đình con chịu đến với võ vi, và cũng chịu nghe bằng Thầy như con vậy. Con chưa đủ trình độ tu học, nên chưa có thanh điển, bảo cháu Toàn tu được. Nếu trong gia-đình con đều tu học Võ Vi hết thì an vui lắm, vì mọi người biết kính nể lẫn nhau, chung học, chung thiền, ăn chay hết, và như vậy là còn gì tốt cho bằng. Nếu cả mọi người trên thế giới này đều tu như Thầy thì đâu có chiến tranh, hòa-bình khắp nơi rồi.

Trước khi con dứt lời, xin thành thật chúc Thầy an khang, khỏe mạnh, sống mãi để dìu dắt đám con cháu lạc đàng, đem về bến giác.

Trân trọng kính chào Thầy, xin Thầy chờ với lo hóa giải cho con, vì Thầy còn phải tịnh dưỡng để lấm răng mới. Xin đa tạ Đức Thầy.

Kính bái,

Con T -T -B

Tái bút : Con xin lỗi Thầy, con không nói rõ về vụ bên Thầy Nam và nhà con, chỉ cách nhau một con đường, nhà con hiện ở là nhà của chúng con mua, nên không thể dời đi dễ dàng được (Cô Phụng khuyên con nên dời đi chỗ khác). Còn bên đó là am, chùa, nhưng họ thuê, đồng thời không có giấy phép nên hàng xóm, nhất là người Mỹ họ than phiền lắm. Vì thường đêm có rất nhiều xe tới đó đánh hết các chỗ đậu xe hai bên lề đường, và cái điều khổ nhất là nhà con thì đi làm về khuya, sau 12 giờ, đôi khi phải đậu xe thật xa (xóm con ở không có garage trước nhà, nên cứ đậu xe trước lề đường trước nhà thôi) Hàng xóm toàn là người Mỹ trắng, nên họ rất khó khăn, họ cứ gọi cảnh sát tới đó hoài, nên vì thế mà chồng con không cho con qua bên nữa. Và cũng có lúc họ cải nhau vì chỗ đậu xe trước nhà, nghe kể lại là lúc trước cũng vì dành chỗ đậu xe, những người trong nhóm đó đã bắn chết em của một ca sĩ vv...

Đã lỡ leo lên lưng cọp rồi, nên chúng con đành phải im hơi, lặng lẽ lui tu về nhà, chỉ chúng con không dám làm họ buồn, và cũng vì thế chúng con không sao được tự do tu học, chỉ sợ họ biết họ ém vv.. Từ lúc con đến với Võ Vi, tới giờ, con nhận thấy có sự bình an trong nhà con, và con làm theo lời Thầy răn dạy, tự tu học, và không còn mê tín dị đoan nữa. Con mong Thầy thương xót cho chúng con, mà chỉ dạy cho, những lời Thầy dạy chúng con xin ghi nhớ đời, và chỉ có Cha Mẹ mới thương và chỉ dạy các con thôi. Muôn vàn đội ơn Đức Thầy.-

Con T -T -B

Ngày 23 tháng 4 năm 1992

B con,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 18/3 , được biết con đang mắc phải lời hứa với bùa phép bên vô phật, vì không hiểu rõ nguyên lý của sự việc, cho nên đã xãy ra sự rắc rối cho gia đình, cũng không ngoài tình mẹ thương con. Ai bày sao nghe vậy, tự mình đánh mất niềm tin đối với Chúa kính yêu.

Người tu đạo Chúa chỉ biết dâng tất cả từ tâm lẫn thân cho Đấng trọn lành và hành đúng nguyên lý bác ái từ bi thì mới được giải thoát ở tương lai. Nhưng nay con đã đi ngược lại con đường tin yêu kể trên, nhưng địp may vẫn còn, được gặp PLVVKHHBPP , là một phương pháp thực hành trật tự, trở về với chơn thức, tự tái lập lòng tin yêu vô cùng hướng về Chúa Thượng để tự giải tỏa sự phiền não sái quấy từ bao nhiêu kiếp và hiện tại. Trong thực hành sớm thức tâm, lui về từ bi sẵn có của chính con, làm một hiền thê , hiền mẫu độ tha tại trần, cũng do sự dày công của chính con, tự khép mình nhịn nhục tối đa và tạo hòa khí cho gia cang thì sự may mắn của gia đình sẽ có ở tương lai.

Thầy đã thành tâm hướng về những vị đã giúp đỡ con qua bùa phép, cho phép con được tự tu tự tiến qua PLVVKHHBPP, để đền ơn những vị đã lo cho con, nhưng chưa thành. Con nên ý thức rõ rệt cuộc sống hiện tại, duyên nghiệp trần đầy, giải chưa xong, lại ôm thêm một mối ân nghĩa về bùa phép, đó là mối nợ nặng nhất của tâm linh, còn về phương pháp Vô Vi là khử trược lưu thanh, tự giải nghiệP tâm, ý thức rõ rệt chính mình đang làm việc cho mình, và tự đào sâu nguyên lý vô sanh của chơn tâm, thì cuộc sống sẽ được khôi phục êm dịu hơn, dù cho phong ba bão táp, ý chí vẫn không sờn, nhiên hậu mới thành đạo được, cũng là một kỳ công tự thức, tự biết cám ơn có Trời Phật, Thầy bạn, mới có ngày hôm nay. Cuộc sống liên hệ với Chư Tiên, Chư Phật, quần sanh cứu độ.

Con muốn giúp đỡ con của con tiến hóa nhanh chóng hơn, thì phải tự quyết tâm niệm Phật bằng trí, bằng ý trong thanh tịnh, thì từ quang của chính con mới có khả năng truyền cảm cho con của con, nghiệp duyên của chính nó cũng sẽ được giải tỏa dần dần. Sự may mắn không phải cầu xin mà có, nhưng phải hành thì mới đạt thành.

Những gì Thầy đang bàn bạc với con đây, chính bản thân của Thầy đã thực hành và đạt thành từ trong khổ mà ra, chứ không nghêu ngao, nói phét, vẽ bùa nhưng không hiểu nguyên lý của bùa là gì, cũng sẽ bị đọa nay mai, chỉ có thực hành khử trược lưu thanh thì mới nhận được phép lạ của Chúa ban. Hoàn cảnh thay đổi bất ngờ, chính con cũng sẽ không sao hiểu được, chỉ cần mồm thực hành, chắc chắn sẽ đạt được kết quả ở tương lai.

Chúc con và gia đình giữ vững niềm tin trong chu trình tiến hóa hiện tại. Việc làm giải thoát là sự cần thiết cho kỳ mang xác làm người này nhiên hậu mới thấu triệt gia trị của thiên cơ và vị trí của chính con.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

E 18 - 4 - 1992

Kính thưa Đức phật Thầy Lường sĩ Hoàng

Hôm nay con viết thơ này nhờ Thầy giúp dùm cho con một vài lời khuyên bảo.

Con có một người chị ở California, chị ấy có nghe con kể chuyện bị người mỹ dùng luồng điện bắn vào đỉnh đầu con đau và làm cho con thấy điện xanh đỏ trong con mắt. Chị con liền gởi hình của bà sư cô Thanh Hải và kêu con đeo và niệm tên của bà Sư cô thì sẽ hết, nhưng con không muốn niệm tên bà sư cô Thanh Hải vì con phải niệm Nam mô A di Đà phật và con sợ đem hình bà Sư cô vô để trong nhà [redacted] vì con có thờ kiếng vô vi hình ông Tử và của Thầy. Con không biết có phải gởi trả hình của bà Sư cô lại cho người chị hay không

Con sợ bà rầy là không chịu nghe lời.
Xin Thầy cho con vài lời khuyên bảo
không biết con để bà sư cô trong bao
thờ để trong nhà có sao không xin Thầy
chỉ dạy vì con [redacted] chỉ muốn tu theo
pháp ông Tổ và của Thầy mà thôi.

Con xin thành thật biết ơn Thầy Cầu xin
Chư Phật ban ân phước cho Thầy sức
khoẻ dồi dào để cứu độ chúng sinh.

Kính thư.

Huan

Hồ Sĩ Huân

TB. Con chỉ muốn tử tu tử tiến không muốn nhờ
đồ và niệm tên bà Thanh Hải.

Con không biết chừng nào Thầy trở về
mấy người tu theo pháp của Bà Sư Cô nói lại nếu
ai mà không tin bà thì sẽ bị tai nạn có đúng không Thầy

Ngày 5 tháng 5 năm 1992

T H ,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 18/4/92, được biết con đang đứng trong tâm trạng bán tín bán nghi của chính mình. Vị trí của người tu Vô Vi luôn luôn phải ý thức là con đường giải thoát là chánh gốc, tức là hồn phải xa lìa xác phàm để học đạo, chứ không tin bất cứ những lời hăm dọa từ đâu xảy đến. Ý lực phải tròn đầy, hướng về con đường giải thoát, từ quang sẽ sống động thăng hoa thanh nhẹ, chỉ nhận từ quang của chư Phật ban chiếu mà hành sự mà thôi, chứ không lệ thuộc bởi giới nào cả: tâm ta ta giữ, đường ta ta đi thì mới đắc pháp. Thầy thường nhắc các con là tâm làm thì thân chịu, không nên nghi kỵ bất cứ một ai cả, chỉ lo tu luyện để tự đạt đến sự quân bình mà thôi, ngày thành đạo cũng chỉ do kỳ công của hành giả mà đạt, còn hình nộm là chiều hướng ảnh hưởng mà thôi, còn có thực chất tu học thì mới có cơ hội đạt thành. Mỗi người có một quyền sống tâm linh khác nhau, có người ỷ lại dựa nương thì tâm mới an, có người tự thức thì tâm mới tiến, cũng do tâm thức của mọi hành giả mà thôi. Thầy thường nhắc là trăm con sông cũng chạy về biển, trăm đạo pháp cứu cánh của nó cũng giải thoát về Trời. Người dốc lòng tu, không cần phải đổi hướng đi của chính mình.

Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, mà hiện tại con đã có cả hai, chỉ chờ ý chí cương quyết của chính con mà thôi. Vạn sự trên đời là không, ý thức điều nầy thì tâm thức vô sanh sẽ được hồi sinh thanh nhẹ và sự mê chấp nó sẽ tiêu tan. Tu là tự chọn đường về Trời, chứ không phải tu để hướng về con đường màu xanh đỏ, để lo âu vô ích. Con hướng tâm về người tu thanh nhẹ thì lúc nào cũng hữu ích cho chơn hồn của chính con. Ở thiên đàng không có sự cạnh tranh giữa các đạo, ngược lại ở cỏi thế gian luôn luôn phải có phe phái khác nhau, nhưng Vô Vi hòa đồng , không dị biệt bất cứ phe phái nào cả, chỉ biết nuôi dưỡng năng lượng từ bi là tha thứ và thương yêu. Đó là cơ duyên tiến hóa của hành giả.

Nếu con cảm thức được bà Thanh Hải có thể giúp cho con tiến hóa trọn vẹn hơn thì con hoàn toàn có quyền chọn lựa, đó là linh quyền tối hậu của chính con. Thầy không cấm cản bất cứ một ai hướng về con đường đạo thăng hoa, tự thức. Thầy chỉ biết hành đạo , chứ không dành đạo, mỗi mỗi đều có lý do tiến hóa của chính nó. Hình là hình giả, tên là tên giả, đàng là đàng tu. Chúc con vui khỏe và tinh tấn.

Quí Thương,

Lương Sĩ Hằng

C APR. 1 - 92

Kính thưa Thầy Tám

Tên con là N T H

Đã lâu con không được gặp thầy. Nhưng con hàng ngày Ngày nhớ đến Thầy Tám luôn luôn cho sáng suốt chiếu rọi cho chúng con.

Nay con có một thắc mắc muốn trình hỏi thầy chỉ dạo cho:

1) Khi ngồi Thiền có Tập Trung trên đỉnh đầu Không? Con thường nghe thầy nói: ngồi Thiền, Tập trung "nhìn Thẳng giữa hai chân mày để thấy ánh sáng".

2) Vậy Tập trung giữa hai chân mày thì làm sao Tập trung ở giữa đỉnh đầu được?

3) Khi nào thì ta tập trung lên đỉnh đầu? hay chỉ Khi ngồi niệm Phật thôi?

4) Con tập trung trên đỉnh đầu có lúc thấy sự nhức nhức ở đỉnh đầu có sao không ạ?

5) Nếu con ngồi Thiền «lúc» thì tập trung ở đỉnh đầu «lúc» thì ở giữa hai chân mày như thế có đúng không ạ?

Chúng con rất chân Thành đội ơn, Công ơn Thầy đã khổ công, nhọc nhằn dạy dỗ dìu dắt chúng con, nhưng chúng con còn u tối nên còn thắc mắc, cúi xin thầy chỉ dẫn. Chúng con xin Kính chúc Thầy Pháp Thể AN Khang để dìu dắt chúng sinh trong 4 bể năm châu thêm con đường trở về nguồn cội.

chúng con xin Đạ tạ

Con: N T H

T. B.

Nếu Thầy có thì giờ, con phiền thầy cho con bài thơ Tên con ở trên và cho con gửi lời thăm cô Bé cùng các bạn Đạo có duyên ở gần thầy Kính mến.

Ngày 6 tháng 5 năm 1992

N t H ,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 1/4/92, được biết con có nhiều thắc mắc về công phu. Trong lúc Soi Hồn, khi tập trung giữa chân mày sẽ gom điển xuất phát từ trung tâm chân mày, lâu ngày mới trụ ngay đỉnh đầu được, chứ không phải tập trung chân mày và đỉnh đầu một lượt được. Nó sẽ tuần tự phát triển từ giai đoạn một thì hành giả mới cảm thức rõ rệt hành trình tiến hóa của chơn tâm. Lúc niệm Phật thì phải nhớ nơi đỉnh đầu, nhắm mắt, ý nhìn thẳng trung tâm chơn mày để tự sửa tánh tình ngay thẳng và không động loạn như lúc mở mắt. Khi tập trung trên đỉnh đầu, có chút đỉnh chuyển chạy, đó là ý lực điển quang đã bắt đầu khai triển nơi đó, không sao đâu. Lâu ngày nó sẽ thành tựu, nhớ trì niệm nhiều hơn thì sẽ có kết quả tốt. Tập trung ở chân mày cũng là tập trung ở đỉnh đầu, nhưng khởi điểm lúc nào cũng bắt đầu từ trung tâm chân mày mà phát triển . Khai mở trung tâm chân mày thì mới cảm thức được chiều sâu của đạo pháp . Dưới đây là bài thơ của tên con:

NGUYễN giáng trần thọ hưởng nghĩa ân
THị hòa tâm sự tự phân lần
HòE sanh ý thức dưỡng tâm đạo
Khai mở dưỡng tu tự xét phân.

Xét phân đời đạo bao lần
Dở hay hay dở ân cần đựng xây
Dù cho thế cuộc đổi thay
Tâm ta vững chắc ngày ngày tự tu
Cảnh đời loạn động tiền xu
Trong đời có đạo học ngu học hòa
Mua sinh thức giác tinh ta
Học hoài không hết tự hòa tiến lên
Thuận trời cảm thức Bề Trên
Vô sanh khối óc đạt nền khai thông
Chẳng còn lý luận lòng vòng
Giải mê phá chấp tham tòng dưỡng tu
Tự minh thức giác giải mù
Qui y Phật Pháp trùng tu hoài hoài

Kỳ công tái lập thanh dài
Lui về thực chất tiến hoài không ngưng
Càn khôn vũ trụ tưng bừng
THanh thanh đạt thức lại ưng luật Trời
Khai thông tiến hóa hợp thời
Yêu thương muôn loại đời đời dựng xây./.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

KINH THUA THAY:

TRUOC HET CON XIN CHUC THAY SUC KHOE VAN SU NHU Y CON CO HIEN TUONG RAT KY LA XIN THAY GIAI THICH GIUM CON CON DANG NAM TREN GIUONG NIEM PHAT KHOAN 2 SANG . KHOAN 15 PHUT THI CON NGHE TIENG NO VANG TU TREN DAU NO RA MUON DIEC LO TAI LUON. CON THAY ONG GIA RAU BAC TRANG NHU ONG TIEN VAY KINH THUA TRANG THAI DO LA GI, CON XIN CAM ON THAY RAT NHIEU.

M

H , H 4-13-92

NGÀY 6 THÁNG 5 NĂM 1992

M CON.

THẦY VUI NHẬN ĐƯỢC THƠ CON. ĐƯỢC BIẾT LƯỜNG DIỄN NƠI TRUNG TÂM BỘ ĐẦU CỦA CON ĐANG BẮT ĐẦU KHAI MỞ. TIẾN TỚI TỪNG SỐ THANH NHẸ. MỚI CẢM THỨC ĐƯỢC NHỮNG LƯỜNG DIỄN CỦA NHỮNG VỊ TIỀN TẬN ĐỘ ZUẦN SANH. CON NÊN NHỚ SỰ XUẤT PHÁT ĐỂ MÀ TIẾN TỚI CON ĐƯỜNG VÔ SANH Ở TƯƠNG LAI. CÀNG TU CON SẼ THẤY CUỘC ĐỜI LÀ TẠM. MÀ HÀNH TRÌNH TIẾN HÓA LÀ CHÁNH. VẬY CON NÊN CỐ GẮNG NHỊN NHỤC THĂNG HOA TRONG TU THỂ KHAI THÔNG ĐỜI ĐẠO SONG TU. CHÚC CON VUI KHỎE VÀ TINH TẤN.

ZUÔI THƯƠNG.

LƯƠNG SĨ HẰNG.

S. L , ngày 11 Tháng 4 năm 1992

Kính gởi: Thầy Kính yêu !

- Con là T. n T , pháp danh T. a n , sanh năm 1929 - (theo năm sanh là 1928, Mậu Thìn, 65 tuổi). ở Việt Nam thuộc Tỉnh Bình Dương. mới đến Mỹ vào ngày 5-3-1992, Thành phố Saint Louis, Tiểu Bang Missouri - Thuộc diện H07 -

gia đình con đáng lý ra đi 6 người : Vợ chồng con 3 đứa con gái và 1 Thằng cháu ngoại Tên Di An 10 Tuổi - Nhưng vào giờ chót, ngày Khám sức khỏe Tổng quát, để hôm sau ra đi, thì con gái út của con Tạ Thị Xuân Đào năm nay 27 Tuổi bị bịnh nên phải ở lại VN thì bịnh đi rau - (Họ nói nó bị người Thiên nhiều nên điên loạn) - con thì không nghĩ như vậy - Lúc nó mới có gì đi cùng gia đình đến Thiền đường Hồ Văn Em, học đạo với Thầy, vì quá thương Thầy nên nó chạy lại ôm bụng Thầy, Thầy cười nói với nó, Tôi có bán vải đâu mà con đo" - về nhà thuật lại ai cũng cười - Lúc đó con ở tù tổng Trại.

Xuân Đào rất kính Thương Thầy, nghe được đi Mỹ diện H0 nó mong đợi từng ngày và nhắc hoài, con được qua Mỹ con sẽ tìm Thầy và xin Thầy cho con ở Thiền đường luôn, con tu cho đến ngày thành đạo - Mà ngày ra đi con của Tôi lại phải kẹt ở lại thì bịnh con buồn quá - hoãn nó từng ngày hết bịnh để qua đây cho gia đình được sum họp - .

Con ở tù từ tháng 6 - 1975, đến tháng 2 - 1982 mới được về nghe Thầy đã viết biên năm 1978 và thiền ở Canada - con có gởi thơ đi tìm Thầy, nhưng kể từ ngày ấy đến nay vẫn bặt tin Thầy.

- Con liên hệ với bạn đạo Việt Nam, nghe bảo và thỉnh Thầy gởi về Việt Nam dạy đạo -

Nay qua đến đất Mỹ, con có đi tìm bạn đạo, để biết tin tức của Thầy và Thiền đường Tại Hoa Kỳ. Nhưng Tại thành phố Saint Louis Thầy chưa Thiết lập Thiền đường - Con có ý định sẽ di chuyển gia đình qua California, đến Thiền đường học đạo và có cơ hội để gần Thầy - May thay con đã gặp được bạn đạo Nguyễn văn Ngoạch, cho con mượn bằng và đặc san, lá thư với con mừng quá. mấy hôm nay, ngoài giờ đi học Sinh ngữ, con thường phát bằng của Thầy cho gia đình và bạn đạo của nghe.

- Con cũng không hiểu - sẽ duyên ra sao ? con thì có ý định di chuyển gia đình đến Cali ở để gần gũi Thiền đường gần Thầy, gần bạn. nhưng khi được người bạn gọi con về Cali nhiều lần và mới hôm qua 9-4-92 gởi cả vé máy bay qua nhưng con lại sợ, từ chối và gởi vé bay trả lại bạn mình -

- Con mong được Thầy mở Thiền đường Tại Saint Louis

Tiểu Bang Missouri để dạy Đạo cho Toàn Thể các con !!
Tiểu Bang này nghe nói có khoảng chừng Năm 5.000 người VN
Tỵ nạn - Thành phố Saint Louis, nơi Hay nghiêm được 1 cảnh
chùa Thờ Đức Phụ Thích Ca và Mẹ hiền Quán Thế Âm Bồ Tát, ở
nơi 13 người Việt Nam vượt biển gặp Tai nạn, cầu nguyện Mẹ Quan
âm cứu độ, Khi được Thoát nạn qua đây, họ Tích cực làm việc
cho có Tiền để Thực hiện lời cầu nguyện Khi lâm nạn Tai - - -
Ban đầu họ mượn 1 căn phòng của hội Thiền Nguyện để
phụng Thờ Chư Phật, nơi đây họ góp Tiền mua 1 căn nhà, để Hay
nghiêm Tam Bảo - Ngày Vía Mẹ Quan Âm mới đây 19.2 - âm lịch
Vía Mẹ được Tổ chức, có hàng Trăm phật Tử Nam Nữ Lễ -
- con xin nhắc lại đêm giao Thừa năm Bính Dần 1986 -
con được diện kiến Thầy Trong điềm mộng, Tuy giờ Tý, con có
hỏi sao Thầy về Việt Nam quá Sớm, con chưa Thiết lập Thiền đường
xong Tại Tiểu Bính Thìn. Thầy có dạy, Trước Sau gì Ông cũng lập
Thiền đường Tại tiểu này. Con có hỏi Thầy, con gặp Thầy Trong giấc
mộng chiêm bao vậy là mộng hay Thực - Thầy bảo người Tu không có
mộng - dù gặp nhau Trong hoàn cảnh nào cũng là Thực - Thầy biến
Thể già con và hẹn Thứ năm Thầy sẽ đến nữa, nhưng con chờ
mãi mà không được gặp lại Thầy -

Kính bạch Thầy, - con xin Thầy hoan hỉ, dạy cho con rõ -
- con và gia đình, nên ở lại Saint Louis hay phải qua California
và bao giờ Saint Louis mới có Thiền đường - và con có cần được
gì đối với việc này không ? Kính xin Thầy dạy cho con rõ -
Đồng Thời xin Thầy cho con biết, bạn đạo Nguyễn Xuân
Liêm hiện Thời ở đâu ? có liên lạc với Thầy không ? Ông đã
qua Mỹ ngót 1 năm rồi - Ông Hồ văn Em, ở Tù về có liên
lạc Thờ Tự với Thầy không ? Cha Kim còn ở Tù Tại Trại
K4 Hàm Tân, Thuận Hải . v . v - -

- Con xin cầu nguyện ơn Trên cha Trời, Bam thông
- âm cho đồng bào dân Tộc VN - và Cầu nguyện Thầy và
bạn đạo được đầy đủ sức khỏe, để chờ ngày Trở lại quê
hương xây dựng đạo - Nhưng con không biết ngày Thầy về
nước còn xa hay đã sắp đến rồi Bạch Thầy ?!!

Nay Kính cẩn

T . N . T

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

T N T ,

Thầy vui nhận được thơ con đề ngày 11/4/92, được biết gia đình đã bình an đến nơi. Con muốn có một thiền đường nơi Missouri thì con phải ý thức rõ do đâu mà có thiền đường? Do tâm của hành giả mà ra. Đường lối của PLVVKHHBPP là thực hành tự đạt, chứ không nhờ đỡ mà không hành. Tâm làm thì thân chịu, hạnh nguyện tự phát, giữ giới thăng hoa, trì tâm tu luyện, tận độ chúng sanh bằng thực hành chứ không nói khoét. Những người không thực hành theo PLVV có quyền phê phán, thì chúng ta cũng có quyền xem xét trình độ của họ đang đứng ở đâu? Bất minh chơn tâm, động loạn nên phê phán, mang khẩu nghiệp tạo ra sự thị phi vô ích cho nhơn quần, hậu quả sẽ tự gánh lấy đau khổ trong giờ phút lâm chung. Với con đường tự tu tự tiến hướng về giải thoát, không quay quần trong sự mê chấp , thì chúng ta ở nơi nào cũng có thể mở thiền đường thanh nhẹ, để ảnh hưởng quần sanh, tuỳ theo thức hòa đồng khai triển của hành giả. Nếu mình biết tự tạo một kỳ công thăng hoa cho chính mình, thì đó là cơ hội tận độ quần sanh; mình làm một việc cho tất cả mọi việc như Đức Thích Ca đã tự hành rồi sau mới tận độ quần sanh. Ở California, đông người VN nhưng vỏn vẹn sự tu học chỉ là do tâm của hành giả mà tự đạt.

Hữu duyên thiên lý nang tương ngộ
Vô duyên đối diện bất tương phùng

Hữu duyên thì lúc nào cũng gặp, kể cả từ trong mộng cho đến thể xác. Tùy duyên mà tiến, tuỳ duyên mà học, giấc mộng không bao giờ quên là giấc mộng vàng, giữ lấy để thức tâm mà tu học, giải mở chánh giác, qui về Phật Pháp, nỗi niềm thanh cao, từ bi bác ái rõ rệt. Đó là đạo, dẫn đến chiều hướng tự thức, tự tu tự tiến là chánh pháp. Chúc con và gia đình vui tiến.

Qui thương,

NAM MÔ Ngọc Hoàng Thượng Đế vô cực
Đại Thiên Tôn. Nam Mô A Di Đà Phật
Kính gởi Thầy ông Tám
Long Toàn Ngày 26-2-92.
Con là P V D, 65 tuổi vợ của con là
N Q B 64 tuổi.
Năm mới vợ chồng con để thăm Thầy con có
đôi lời để xin rồi Thầy, con nhờ Thầy giải thích
dùm là gì vợ chồng con tu nay là được
15 năm nhưng mà còn tối quá con bet lắm cho
nên để nhờ Thầy ban bố diển tánh cho vợ chồng
của con, chó đẻm não vợ chồng của con cũng
hưởng Thượng về bên Thầy. Thưa Thầy tức này
Thế hành bốn thời được thì, con có hỏi qui
ở bên này nói cho hành pháp có hai thời
còn hai thời một là thời 12 giờ Trưa
hành, còn 6 giờ tối thời cũng vậy thì nên
con có thất mất nhờ Thầy giải thích
để hầu lòng, con bây giờ hai sao con
tước lâu thế ngồi có hơi lâu thì nó bắt
cho nên thì có ngồi lâu được, còn cái
này thì thì có đủ 78 cái thế thì được
thì nó đi chừng một chút thì nó chê
thì là ngủ bởi gì con có kiểm
cho nên con biết nó thì phải là ngủ còn
pháp niệm Phật Thông 1 hơi chữ nhưng mà có
tâm 6 cái tuần sa hai là Tập Trung mà thôi
nay con nhờ Thầy giải thích dùm cho con biết
à Nếu mà Rung Rắng thết công phu có thiết hai vì thì
nay con nhờ Thầy cho biết. Thưa Thầy hành cái pháp
vô vi thì thì thì cũng và thì có đốt nhan được thì nhờ
Thầy cho biết. Thôi có bao nhiêu lời để con cám ơn
Thầy con là đệ tử của Thầy con chào Thầy
con là P. V D vợ của con là N Q B
/ con xin Thầy thì xá cho con

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P V D ,

Con có thể thiền buổi sáng, 12 giờ trưa, 9 giờ tối và khuya. Muốn thiền lâu, nên ăn chay, và ăn nhẹ buổi tối. Còn vệ niệm Phật, con dùng ý niệm Phật, chứ không phải dùng hơi thở để niệm Phật. Tu bằng trí bằng ý, chứ không phải tu hình thức bề ngoài. Ngồi thiền không lâu là vì lo chuyện bên ngoài. Tu là ăn thua ý chí thiện lành hướng về Đức Phật, chứ không phải tu bằng xác. Rụng răng cũng tu được mà ở hoàn cảnh nào cũng tu được. Kính chúc bác vui khỏe.

Zui thương,

Lương Sĩ Hằng

V. 15 4/2/92

CON KHONG BIET NOI GI DAY DE CHO THAY HIEU. TU TRUOC DEN NAY CON BIET THAY QUA HINH ANH VA BANG TU DO ANH CHU (NGUYEN HOANG LONG) GUI VE.

HOM NAY CON DUOC DIA CHI CUA THAY PHAN CON XIN BOC BANH CHUNG THAY HET TAM QUE CUA CON VA CAU XIN THAY CHI CHO CON MOT CHUYEN DI DUOC.

KINH THUA THAY! TRUOC KIA CON THEO GIUP THAT SONG THAN QUYEN, DOT YEU LUYEN TAP CHO CO THE DUOC KHOE MANH. VAU NAM CO MOT CUOC BAN CHO XEM, CUON "TA TAM DAO 7" (NAM 1989) TRONG DO CO HINH ANH CAU CON QUY, CON THEO DO MA THEU HANH. CUNG TRONG THO GIAN NAY CON CUOC GAP GO VA TRAO DOI VOI NHIEU BAN DAO, CON DUOC MO TRI KET NHIEU, DUOC "CHAM THAY" NHUNG DIEU CUA NGUOI MA CON TIEP XUC.

CON CO CHUT CUOC TRI BAN CHO BA CON O MOT CHUA CHUOC THIEN VA KET BAN VOI MOT BAN DAO CUNG THEO CHUA NAY VA CUNG CHUNG CUOC HOI THUOC. CHUA TU DO CON BAT DAU KHO LANG VIEC DAO, CON CO DEN BA BAY (O CUC KA THANH PO) VA DUOC BA CHO BIET LA TRUY DUYEN DEN SINH CHUNG CON CUOC VE, DO LA BANH HOANG THU CAM CUA ANH NGUYEN HOANG LONG.

KE TU DO GIONG GIO DA DEN VOI QUA DINH CON, DU THU TREN DAU DE DO AP VAO VA CON CUI TRUOC DAT XUONG DOC MA KHONG QUONG LAI DUOC. CO DI MUC CON MUON BO KHU NHUNG DI VE DAU HAY LANG THANH KHONG, BEN BO. TU MOT NGUOI TRAM TINH VOI VE CON TRO DEN THO LO COC CHU VA THAM LAM DU THU, LAU LAU CONG SINH TRO KHI CHUNG VAI THANG THI THU THANH LAI DUOC VA CON LAI BO TAT CA. CUOC SONG CHUNG TRO NEN KHO KHAN DAP BOI, BAN THAN KHONG VIEC LAM, CON DONG (BA MA) KHONG NUOI NOI DEN VOI DI SINH (CHI CUA ANH LONG) DEN VE NUOI. DEN LUC DO CON

CON KHÔNG BIẾT NÓI GÌ ĐẦY ĐỦ CHO THẦY HIỂU. TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY CON BIẾT THẦY QUA HÌNH ẢNH VÀ BÀI TỪ DO ANH CHỤP (NGUYỄN HOÀNG LONG) GỬI VỀ.

HÔM NAY CON ĐƯỢC ĐỊA CHỈ CỦA THẦY PHẦN CON XIN BỐI RỐI CHỨ THẦY HẾT TÂM SỰ CỦA CON VÀ CẦU XIN THẦY CHỈ CHO CON MỘT HƯỚNG ĐI ĐÚNG.

KÍNH THƯA THẦY! TRƯỚC KIA CON THẢO BẢN THẤT SỰ THÌ QUYỂN, CỐT ĐỂ LUYỆN TẬP CHO CÓ THỂ ĐƯỢC KHỎE MẠNH. VÀO NĂM CÓ MỘT NGƯỜI BẠN CHO XEM CUỐN "TỪ TÂM ĐẠO T" (NĂM 1969) TRONG ĐÓ CÓ HƯỚNG DẪN CÁCH CÔNG PHU VÀ CON THẢO ĐỒ MÀ THỬ HÀNH. CHỨ TRONG THỜI GIAN NÀY CON CHƯA GẶP ĐỒ VÀ THẢO ĐỒ NHIỀU BẠN ĐẠO, CON ĐƯỢC MỞ TRÍ KẾT NHIỀU, ĐƯỢC "CHÂN THẦY" HƯỚNG DẪN CỦA NGƯỜI MÀ CON TIẾP XÚC.

CON CÓ CHÚT CHÚT TRÍ BẢO CHO MÌNH CON Ở MỘT CHỖ CHƯA ĐƯỢC THIỆN VÀ KẾT BẠN VỚI MỘT BẠN ĐẠO CŨNG THẢO ĐỒNG NHAU VÀ CHỨNG CHÚT CHÚT HỌC THÊM. CHỨ TỪ ĐÓ CON BẮT ĐẦU KHAO LÃNG VIỆC ĐẠO, CON CÓ ĐẾN ĐỀN BÀY (Ở CHỖ KÁ THANH ĐỒ) VÀ ĐƯỢC BẢO CHO BIẾT LÀ TRÌ DUYÊN PHẬN SINH CHỨNG CON CHƯA ĐỦ, ĐỂ LÀ BÁCH HƯỚNG THỊ ÂM CỦA ANH NGUYỄN HOÀNG LONG.

KỂ TỪ ĐÓ SỐNG ĐIỂU ĐẠ ĐẾN ĐỀN ĐỦ QUA ĐƯỢC CON, ĐỂ MÀ TRẢ ĐỀ ĐẾN ĐỂ ĐỘ AD VÀO VÀ CON CHỈ TRƯỚC ĐỊNH KHƯỚC ĐỘC MÀ KHƯỚC CHƯỚNG LẠI ĐƯỢC. CÓ ĐỀ LÚC CON MUỐN BỎ KHÍ NHIỀU ĐỀ VỀ ĐẾN HAY LÀNG THÀNH KHÔNG, BẢN BỘ. TỪ MỘT NGƯỜI TRẦM TĨNH VỚI VỀ CON TRỞ NÊN THỔ LỘ CỘC CHỈ VÀ THAM LAM ĐỂ THÍ, LẦN LẦN CÒN SINH TRỞ KHÍ CHỨNG VỚI THÀNH THÍ THÌ THÍCH LẠI ĐỐI VÀ CON LẠI BỎ TẤT CẢ. CHỈ SỢNG CHỨNG TRỞ NÊN KHÓ KHĂN CHẬP BỘ, BẢN THÂN KHÔNG VIỆC LÀM, CON SỐNG (BẰNG MÁ) KHÔNG NUÔI NỔI ĐỀN NỢ ĐỀ SINH (CHỊ CỦA ANH LONG) ĐỀU VỀ NUÔI. ĐẾN LÚC ĐÓ CON QUẨN TRÍ QUÁ KHÔNG BIẾT ĐƯỜNG

PAR AVION VIA AIR MAIL

Hãy giáo cho chúa Kitô còn Hoàn Nam nữa.

Dù như thế Kẻ Dại Nói cho đến đêm nữa gì (khoảng 10 năm) con mới biết việc làm ơn đừng và ăn của thì được để nói Điều này chưng. Đến được gì ăn thông cảm và được như việc thần ăn mà nay con bắt đầu tu hợp trở lại và đang bị kiho đạo.

Kính thưa Cha! Hiện nay con muốn tìm đến trên đường đạo, mong muốn được nhìn thấy không đạo đi được Hiền thiết nào để sống trở về với muôn đời. Con đang mong thấy chúa cho con nói Hiền gì, con xin Nhiệm Chúa thấy là đi cho bắt cứ chương gì xảy đến cho con, con được vào tìm thì con đang sống hợ đạo.

Con kính chúc Cha luôn An Khang, và tất cả chú anh đạo với về khỏe mạnh.

Con

M

Ê M H

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

P M D .

Thầy nhận được thơ của con đề ngày 4/4/92, được biết con đang tự đi và tìm hướng đi. Khi con bước vào con đường trược thì phải đi cho hết con đường trược mới tiến đến thanh. Đang trược mà muốn thanh thì phải gặp những sự đông loạn làm xáo trộn nội khoa tâm lý. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới Phật Pháp, sống trong khổ mới cảm thức sự sai lầm của chính mình mà tự ăn năn sám hối, mới hướng về trọn lành của tâm linh, mới có dịp giải thoát. Tâm tư lúc nào cũng phải dứt khoát tình tiền duyên nghiệp thì mới giải tỏa được sự phiền muộn trong nội tâm, thầm tu thầm tiến nhiên hậu mới có cơ hội đắc pháp. Tình trường là cánh đồng hoa, đố ai vào đó không sa lệ sầu. Rất tiếc cho tuổi trẻ không tin sự vấp ngã của người đi trước mà đành phải làm nạn mà thôi. Rốt cuộc mình phải tự lui về ý chí vô sanh bất diệt của chính mình thì mới ngộ được chơn pháp mà tu. Như Lai thanh nhẹ , thì mình phải trở về với Như Lai thanh nhẹ; lúc đó mình mới có cơ hội giải mê, phá chấp mà tu. Vì cảnh trần trược mãi mê của trần gian lôi cuốn, tạo con đường tham dục và khổ nên khó tu đó thôi. Con phải cố gắng tiềm năng khả năng của chính mình thì mới cảm thức được cõi thế gian vô nan sự, bá nhẫn thành kim thị thái hòa. Cuối cùng phải nhịn nhục tối đa mới thành đạo.

Ngày hôm nay con làm cha trong gia đình, phải tự nuôi dưỡng ý chí nhịn nhục tối đa, nhiên hậu mới đem lại hòa khí cho gia cang, gỡ rối từ giai đoạn một, tài vượng thân an, tâm tịnh hướng về giải thoát, thực hiện cho kỳ được ý thức vô sanh, ý lành xuất phát độ tha tại trần. Cuộc sống ai ai cũng đã hình thành tại mặt đất nhưng chỉ chờ chết thì mới thấy rõ hậu quả của người tu.
Chúc con tu hành tinh tấn, và tiến hóa trong nguyên lý đời đạo song tu.

Zuí thương,

Lương Sĩ Hằng

PA. 3/19/92

Kính gởi Ông Tám!

Cháu có vấn đề muốn hỏi và xin ông Tám chỉ dạy cho cháu. Số là vào năm 1988, cháu có đi học võ ở thầy Mã Thành Lộc (những bây giờ thầy đã mất gần 3 năm), lúc vào học được 5 tháng, vào một buổi tối, vì thời gian còn sớm nên chưa ai vào, trong phòng chỉ có cháu, thầy và một người vào học trước cháu, thầy có kêu anh ấy lại gần thầy, lúc đó cháu ở gần thầy nên cháu thấy và nghe tất cả, thầy lấy giấy vẽ hình người và giảng, cơ thể con người cũng như cái bình, nên khi ta hít vào thì khí sẽ chạy trong cơ thể, và mình dùng ý chí điều khiển nó chạy (khi hít vào mũi cho nó chạy) xuống bụng, rồi tới hậu môn, khi tới đây thì mình nhíu đó đít lại, vì mình làm vậy khi khí chạy tới sẽ không thoát ra ngoài mà sẽ chạy qua luôn, rồi tiếp tục đi lên lưng, rồi lên ót, đầu, vòng qua trước mặt rồi tới miệng thở ra, thầy có nói thời gian đầu tập sẽ không thể làm khí chạy đi vòng được, về sau mới được. Mỗi tối tập trước khi ngủ, ngồi tư thế xếp bằng, mặt quay về hướng Bắc, và trước khi tập miệng niệm 3 lần câu "Huyền Võ Đạo phục ma đại đế quan thánh đế quân, đại bi, đại nguyện đại thánh, đại từ, chơn quân hiển ứng chiêu minh đức bổn đại thiên tôn", sau khi nói xong thầy quay qua nói với cháu là không nên tập bậy, Nhưng vì về điều này cháu rất thích và tò mò, nên nhớ kĩ những điều đó, về sau mỗi tối cháu tập trước khi ngủ, nhưng không đều, có khi cháu bỏ đó cả tháng mới tập lại, nhưng khoảng 2 năm tập như vậy, thì mỗi lần tập xong là toàn thân cháu mồ hôi toát ra như tắm, người nóng bức, sau khi tập xong cháu nằm xuống ngủ. Những thời gian đó cháu hít vào tập trung và cảm thấy có luồng khí nóng chạy trong cơ thể, cháu điều khiển nó đúng theo cách thầy cháu chỉ, lúc đó cháu chỉ giơ tay lên là có cảm giác lòng bàn tay nóng lên, và cánh tay tê tê. Lúc đó khi cháu vào lớp (khoảng thời gian 1990) cháu giỡn với bạn con, cháu và bạn

hai người cùng giơ ngón tay trỏ chạm hai đầu ngón tay, và cháu hít vào điều khiển luồng nóng chạy ra ngón tay trỏ, truyền vào người bạn ấy, nhưng bạn ấy nói là bạn ấy cảm giác có 1 luồng nóng chạy vào cánh tay của bạn ấy nhưng chỉ tới cùi chỏ mà thôi, thấy vậy cháu cố sức thêm, nhưng cũng vậy. Và trong lớp cháu cũng có một bạn cũng có luồng khí mạnh trong người trái với cháu, cháu và bạn ấy đều tinh nghịch nên hai bên đều đưa hai ngón tay trỏ chạm nhau, hai bên truyền khí ra, một hồi ngón tay bạn ấy run lên và bạn ấy giật tay ra, bạn ấy nói bạn không chịu nổi. Lúc đó bạn ấy được anh bạn ấy chỉ tập được 6 tháng, mỗi tháng âm lịch từ 10 → 20, tối ra đứng ngoài trời thu khí mặt trăng, thời gian tập ~~khoảng~~ 10 giờ khuya đến 4 giờ sáng, trong khoảng thời gian đó tập lúc nào cũng được nhưng chỉ thu khí của mặt trăng vào cơ thể không quá 3 lần. Về sau cháu và bạn ấy đổi cách tập với nhau, về phần bạn ấy thì bạn ấy chẳng như không có tập, còn về cháu có tập nhưng chỉ có 1, 2 lần cháu tập ở trong nhà khoảng 10:30 tối, cháu cũng có cảm giác khí chạy theo ngón tay chạy vào người, về sau cháu bỏ luôn, từ đó về sau luồng khí trong người cháu cũng yếu đi, và không còn truyền sang người khác được, và càng về sau thì không còn có thể điều khiển nó chạy theo đường thẳng cháu chỉ nữa. Về sau cháu được bạn khác chỉ cho con tập cách của ông Trương Tam Phong (Võ Đang), tập đưa khí từ đan điền chạy đến chỗ ~~giao nhau~~ giữa hai chân mày, hai ngón tay giữa chạm nhau, rồi từ đan điền đến giữa hai chân mày, rồi đến đầu thấy luồng nóng chạy đến đó, lúc đó cháu nhắm mắt giơ hai bàn tay cháu phát khí thấy tay nóng, rồi hai bàn tay của cháu có thể cảm ứng được với nhau, nhưng về sau cháu ~~Biết thêm nhiều thứ nữa, và cháu không kịp kiểm nhau~~ và còn bận học nữa nên cháu không có tập nữa (cháu bỏ tập đến nay khoảng nửa năm), khoảng thời gian này cháu có tập lại hồi và chiêu minh của ông Tam, nhờ chị bà con ở Úc về chỉ cho, nhưng cháu tập không đến. Nhưng khi qua đây, tới bây giờ cháu đọc được cuốn sách nói về cách tập của ông Tam, cách sơ khởi và chiêu minh và cháu hiểu được thêm một

số việc nữa, nên bây giờ cháu xin hỏi ông Tám, cháu nên bắt đầu tập lại cái gì (trong quyển sách Tới Tâm Đạo), kính xin ông Tám chỉ dẫn cho cháu. Cháu còn một việc nữa hỏi ông là cháu bị một chứng khó thở, cháu bị khoảng 2 năm rồi, cháu không biết là cháu bị trước hay bị sau khi tập. Bây giờ mỗi lần cháu hít sâu vô ~~tiết~~ bụng thì khi hỏi vô tới ngực thì cháu cảm thấy hơi nghẹn và cảm giác như có cái gì đầy ngực khi hít vào ra ngoài, cháu còn cảm thấy đau ngực nữa. Cháu không biết đó là cháu bị gì mà cháu đi khám bác sĩ, không một ai chữa hết và cũng không biết cháu bị gì nữa. Bây giờ thì cháu lại muốn tập thiền theo cùng mục đích với ông Tám. Kính xin ông Tám chỉ dẫn cháu nên tập cái gì và bây giờ cháu phải làm gì.

Cháu quên nói Tên cháu là H Đ T (người việt gốc Hoa)

cháu sinh năm 1975

ngày 17-8 (âm lịch). sanh vào lúc 11:30 trưa

Cháu còn quên nói là cháu thường hay bị luồng khí lạnh chạy từ xương sống lên làm cháu rùng mình ớn lạnh, đến nỗi bây giờ cháu chỉ cần nghĩ sẽ bị rùng mình thì lập tức cháu bị rùng mình ngay. Và đặc biệt là từ nhỏ đến lớn cháu không ăn tỏi được, mỗi lần ăn ngậm trúng tỏi là lập tức ói ngay, và nghe mùi tỏi cháu cũng không chịu được.

Cháu thật biết ơn ông.

Cháu

Con

H.Đ.T

Cháu còn có việc là: khi ngồi tập thiền thì lưỡi để trên nóc họng và răng cắn chặt, nhưng cháu thì để lưỡi được, còn răng thì không được, bởi vì cháu bị ~~sứng~~ hư 2 răng của (hàm trên) nên đã nhổ đi, mà nên như nó còn thì cháu cắn chặt răng, răng của Rùng không dùng, cháu phải làm sao? Xin ông giúp cháu.

cháu quên nói cách ngồi là tư thế ngồi kiết già, cách bắt ấn là:

tư trên nhìn xuống thấy 2 ngón cái, ngón trỏ tay trái, 2 ngón giữa và ngón út tay phải ~

Vào buổi tối ngồi cháu cảm thấy sau lưng mát lạnh, con có niệm Phật nhưng, chỉ bớt lạnh chứ không hết, xin hỏi ông đó là triệu chứng gì? Và bây giờ cháu có thể tập môn của thầy cháu chỉ cùng với môn của ông Tám được không? Hay là cháu chỉ nên tập môn của ông Tám, xin ông Tám chỉ bảo, cháu thật biết ơn ông.

Ngày 8 năm 5 năm 1992

H D 7 .

Ong Tâm nhận được thơ của con, được biết con đã tập luyện lung tung làm cơ thể mất sự điều hòa, phương pháp nào cũng muốn tập mà tập không lâu, vì điện năng của con bị rối loạn., cho nên rất dễ bị ngoại xâm, độc tố chuyển chạy lung tung. Con cần phải thanh lọc để giải ra, nhiên hậu mới thiền được theo PLVVKHHBPP, bằng không để lâu ngày sẽ kết thành bệnh nan y khó trị. Để thanh lọc con có thể liên lạc đến các nơi như sau:
Thiền đường Thông Hải

Dallas, TX 75211

hoặc ở Vĩ Kiên, Los Angeles. Để biết thêm chi tiết về khóa thanh lọc ở đây vào mùa hè này, thì con nên liên lạc với Thiên Uy hay anh Nguyễn Hoàng Long, tel:
Con nên thanh lọc theo phương pháp uống thuốc thanh lọc (bentonite) nhịn ăn và rửa ruột trong một tuần lễ là tốt nhất. Chúc con vui khỏe.

Zui thương,

Lương Sĩ Hằng,

C 21-4-92

Ông tâm kính !

Cháu có duyên được đọc qua cuốn "Tới tầm đạo" và tâm muốn công phu nhưng vì không có ai đã thành công chỉ dẫn nên cháu chưa dám mà cháu không thể qua tận Canada được, xin ông chỉ dùm cháu một phương cách và cháu cũng xin nói thật hoàn cảnh là ba cháu rất khó, không tin cái gì cả, nếu ba biết cháu hành "Thiền" thì không ổn, tuệ cháu còn u muội nên không biết cách giải quyết. Giờ cháu chỉ có thể hành được có lẽ lối từ 0 giờ đến 2 giờ khuya, và nếu ba cháu bắt ăn nhiều thì có hại gì không. Cháu còn đi học high school. Nếu ông có ý gì xin tỏ lời cho cháu gặp. Còn về câu nguyện "Nam mô Ngọc Hoàng Thượng Đế vô cực đại thiên tôn" là niệm suốt trong khi công phu hay là chỉ niệm cúc khởi đầu. Nếu ông tâm có gì chỉ thêm xin biên cho cháu. -Học sinh-

TB: Cháu có thể gọi điện thoại không ? và giờ nào thì thuận tiện.

Ngày 8 tháng 5 năm 1992

H D ,

Ông Tâm nhận được thơ con đề ngày 21/4/92, được biết con muốn thực hành theo PLVVKHHEPP để tự khai mở tâm thức, để giúp đỡ cho sự học hành tiến bộ càng nhanh hơn. Con đang đứng dưới sự bảo trợ của gia đình, bên trên có cha mẹ thì con nên băn bạc với cha mẹ trước khi con thực hành, không nên giấu diếm mà tạo ra sự sức mẻ tình yêu thương giữa cha và con. Luôn luôn phải có sự đồng ý của người cha yêu quí, thì mới có thể phát triển về tâm linh. PLVVKHHEPP là giúp cho sinh viên, học sinh sớm thức về triết học, ổn định tâm cang, tự xây dựng điện năng trong cơ tạng, nội khoa tâm lý sẽ được xây dựng tốt đẹp, hiểu luật nhơn quả, không bị bỏ ngỏ trên đường đạo cũng như đường đời ở tương lai. Ông Tâm đề nghị con nên băn bạc với gia đình trước khi tiến tới một giai đoạn mới trong gia cang. Phương pháp mà con đã đọc trong cuốn Tôi Tầm Đạo là không bắt buộc một ai trên mặt đất nầy phải tu theo, nhưng luôn luôn nó hỗ trợ cho sự tự thức của cá nhân mà thôi.

Con nên theo sách Phương Pháp Công Phu gần đây mới in ra mà hành. Con chỉ cần niệm Nam Mô A Di Đà Phật , mà không cần niệm Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế mà làm gì. Con đọc kỹ để hiểu rõ mà hành.
Chúc con và gia đình vui khỏe.

Zui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 14-8-1991

Cô Ba,

Nhận được thơ cô, được biết cô muốn đọc lời thơ phân giải của tôi. "Rất tiếc vì bận rộn, không có thì giờ phúc đáp" xin cô tha lỗi cho.

Người đời với tâm đạo khác. Người đời có quyền phê phán bất cứ trình độ nào để tự thức, còn người đạo nhịn nhục, trầm lắng để tự thức tâm, thăng hoa theo chiều hướng phát triển của tâm linh. Không biết nói gì hơn, tôi chỉ biết lo tu để cho mọi người có cơ hội thức tâm, thay vì bàn bạc quá nhiều nhưng họ chỉ có ỷ lại mà thôi.

Kính chúc cô đường vui khỏe.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính gởi ông Tám 29-9-91

Tôi có nhận được thơ của ông Tám và được biết lúc này ông rất "bận rộn không có thì giờ phúc đáp".

Xin lỗi ông vì đã làm phiền đến ông, ông dạy tôi rất nhiều, sự thực tôi không dám phê bình gì đến ông cả, tôi còn thọ thực, chưa biết được mình thì biết cái mà dám phê bình ông, tôi chỉ viết lại, hỏi một người, bạn nói về ông, để được ông chỉ, chớ tôi không có ý gì dám phê bình ông là một hay ám, cao hay thấp cả. Tôi còn nhớ lại cách đây vài năm ông có viết trong một cái thơ "M/M cái việc viết thơ cho tôi, còn một lời thơ nào, là tôi thả lỏi cái thơ đó" Nhưng nay thì nhắc nhỏ, "Rất tiếc vì bận rộn, không có thì giờ phúc đáp.

Đến nay thì tôi cũng ~~xin thưa~~ "Rất tiếc vì đã làm phiền ông"
Nhưng ông khỏi lo, tôi sẽ không làm phiền đến ~~thì~~ giờ
bận rộn của ông nữa đâu. Tôi xin thả lại ông lá thư
này, và ông khỏi bận tâm đến tôi nữa. Để ông có thì
giờ trong thư là "chỉ biết lo tu để cho mọi người có cơ hội
thức tỉnh" Cám ơn ông rất nhiều đã cho tôi có cơ hội thức tỉnh
để không dám làm phiền đến ông nữa

Kính chúc ông tu càng ngày càng tiến, để còn có nhiều người
nữa thức tỉnh

Kính thư
Cô Ba

Kính thưa ông Tám,

Chúng con là con của ông M ép dầu phong ở D X đã tu theo pháp lý vô vi từ năm 1972 Chúng con đã sang Pháp gần 2 năm nay và rất mong ước được gặp ông Tám. Chúng con không có đủ phương tiện và thì giờ để đi dự các ngày đại hội cũng như các buổi sống chung ở các nước nên phải chờ đến khi nào ông Tám sang Pháp để gặp mà thôi.

Chúng con nghe nói tháng 6 này ông Tám có ghé Pháp nhưng bận chấp hành Bảo là Thầy sang để nghỉ ngơi chứ không phải để tiếp xúc với các bạn đạo, tất cả phải chờ đến tháng 8 khi nào Pháp tổ chức khoá học rồi gặp Thầy luôn.

Ông Tám ơi, chúng con biết rằng tháng đêm ai cũng được gặp Thầy qua buổng điện, nhưng tánh thần còn, chúng con rất mong mỏi được gặp ông Tám càng sớm càng tốt. Chúng con còn nhớ khoảng năm 74, ông Tám có nói "sau này gặp thì khó lắm." Chúng con đều nghĩ rằng nếu không gặp ở xa lộ thì đến Hoà Hưng, cũng lắm thì chạy thẳng vô chợ lớn thì gặp chứ có gì đâu mà khó. Bây giờ mới thấy lời ông Tám quả đúng, đã đi mấy chục ngàn cây số và chờ gần 2 năm mà Thầy có sang Pháp cũng không được phép gặp mặt.

Thời thì ông Tám hãy thương dùm chút lòng thành của chúng con mà cho phép chúng con được gặp ông Tám trong tháng 6 này đi. Cả ông bà Âu vĩnh châu (con gái và rể của bác Sáu Lâm Quang) đã sang Pháp gần 1 năm nay cũng rất mong gặp ông Tám.

Nhân dịp ghé Pháp, khi nào ông Tám cho phép gặp mặt thì báo tin cho chúng con biết, Trong vòng 24 tiếng đồng hồ dù Thầy ở xa xôi cách mấy chúng con 4 người sẽ tìm cách đến được (Chúng con và ông bà châu đều ở ngoại ô Paris)

Chúng con viết thư này không ngoài mục đích mong muốn được gặp Thầy và tỏ lòng biết ơn Thầy đã dạy dỗ nhắc nhở chúng con nhiều trên đường tu học. Chúng con nguyện cố gắng siêng năng tinh tấn hơn để khỏi phụ công Thầy hoằng hoá. Mong Thầy được khoẻ mạnh, sống lâu để dẫn dắt nhân sinh về bến Giác.

Thương nhớ vô cùng.

Nguyên

L _ V _ V

N _ T _ N _ S

Tây Đức Ngày 4 Tháng 6 Năm 1972

T . S .

Ông Tám đã Bình an Đến Tây Đức đã nhận được thư của hai con. Trong Lòng Nhớ và mong muốn được Sớm Tái Ngộ.

Các con ơi! ở Trên Đời Này Cuộc Sanh ly Tử Biệt là Chuyện Thông Thường, Nhưng Nhắc lại Tình Đời Người Ta Lại có Cơ-Hội Tái Ngộ Hoặc Vĩnh Viễn Hay Tức Khắc, Các con Hiểu Tại Sao Không ? Đối với Người Tu Hành Đạo Hướng Thượng Tận Tâm Tu Hành, Thì Chữ Sầu Chữ Ly Sẽ được Khai Trừ Niềm Tin yêu Sống Động Hơn, Tức Là Hy Vọng Thiện Tri Quang Cảnh Đời Bên Sẽ được Giảo Cảm Bức Tranh Ngộ Sẽ Không Còn Sự Ngăn Cách và Khó Khăn Nữa, Chỉ Có Thật Tâm Tu Học Thì mới Sự Sẽ được Thành Tựu.

Ông Tám Sẽ Diện Thoại Thăm Hai Con. Sau Khi Ông Tám Đến Pháp, Trước Khi Rời Khỏi Việt Nam Ông Tám Có Thăm Banh Chị Chín và Bác Tôm Dương Trong Tịnh Thường Đời, Ông Tám Lúc Nào Cũng Còn Nhớ và Không Bao Giờ Quên.

Chúc Bộ-Chồng Con Được Bình An Chị Chín Vui Khỏe . / .

Đời Thường .

Lương . Sĩ . Hành

1

S 12-6-1992

Kính gởi Đức Thầy :

Trước hết con kính chúc Thầy giữ thể an khang, sống lâu muôn tuổi, để lãnh đạo Phật pháp và cứu độ chúng sinh.

Hôm nọ con được nghe những lời Thầy giảng dạy qua điện thoại telephone, con rất vui lắm phần khởi và thường thú và nhận thấy con được nhiều tiến bộ về tu học. Hôm nay con xin mạo muội nhờ cô Oanh Kinh chuyển thơ này đến Thầy, để hỏi thêm vài điều thắc mắc mà con chưa được hiểu, vậy mong Đức Thầy từ bi đại lượng niệm chấp và giải thích cho con được rõ, kính tôi ơn Thầy.

Dưới đây là những câu hỏi :

1/. Sau khi được Thầy giảng dạy, thì con tiếp tục thiền, đêm kế đó khi con đang ngồi thiền thì bỗng nhiên từ trên bộ đầu con có một vật gì phóng nhanh ra, khi ấy hơi thở con rất là nhẹ nhàm, tinh thần là đang ở giữa khỏ không vậy, một lát sau thì hơi thở trở lại bình thường, trường hợp như vậy có phải là xuất hồn không? bạch Thầy.

2/. Kế tiếp mấy đêm nay khi con thiền, thì nhận thấy trên bộ đầu hơi tê và cảm thấy đầu con từ từ cao lên như cái tháp vậy. Sau khi con xả thiền rồi thì đầu

(2)

trở lại bình thường, hiện tượng như vậy là như thế nào và con có nên tiếp tục thiền không? bạch thầy.

3/. Hồi con còn nhỏ mới bắt đầu vào trường học, thì mỗi ngày mà con đều thấy bóng Cô Sách cặp về nhà và đi vô thẳng tự phòng trước khi tan trường, sau đó vài phút thì con mới thật sự về tới, vậy có phải là thần con đi về trước không? Bạch thầy.

4/. Khi con trưởng thành, thì mà con thường khuyên con nên đi tu chớ đừng lập gia đình, con cũng rất chán ngán cảnh không trên tam bảo này, con cũng muốn nghe theo lời mà con làm, nhưng mỗi đêm con đều thấy mắt là thấy có bốn đứa trẻ con mặc đồ màu xanh nước biển cứ rượt bắt con hoài, có 1 lần chúng nó rượt con chạy tới đường cùng bí ngõ thì bị chúng nó nắm được, 2 thằng thì nắm lấy 2 bên vạt áo của con còn 2 đứa kia thì nắm áo 2 đứa trước. Sau đó thì con lập gia đình và sanh đặng 2 trai và 2 đứa bị thông, vậy có phải là con nhiều nợ chúng nó không? Bạch thầy.

5/. Hồi con còn nhỏ thường hay bị ma nhát lắm, có 1 lần nó biến thành 1 cục đá đen đỏ chúng 5 tất vuông đè trên bụng con, con rờ nó thì lạnh như nước đá vậy, con bèn kêu lên, má ơi! Cục gì đè trên bụng con, nặng quá nè. Mà con xoay qua thì nó liền bay thẳng giường

(3)

và biến mất. Có một lần con đang ngủ, thì có 1 người đàn bà mặc bộ đồ đen đứng trên đầu giường con và bóp cổ con, con liền dùng 2 tay đánh người bà lên và niệm Phật to lên, thì nó liền buông ra và biến mất. Có 1 đêm con đang ngủ say, thì nó nhẹo mạnh vào tay con con giựt mình và ngồi nhỏm dậy và thổi lớn lên, ai vậy!! thì nó liền chụm xuống dưới giường, con dòm theo thì thấy nó xõa tóc dài và mặc đồ trắng đoạn biến mất, kể đó thì chúng cũng tiếp tục phá con ta những trường hợp khác nhau, nhưng từ hồi 20 năm nay thì tình trạng đó hết còn nữa, vậy có phải là chúng nó thù ghét con hay là phá chơi? và cái con mụ mặc đồ trắng đó là thuộc về loại ma gì? mà từ xưa tới nay con chưa hề được mình sư nào giải rõ, vậy mong thầy giảng rõ cho con hiểu, con kính tạ ơn thầy.

Kính thơ

N

Amphion, ngày 21-6-1992

N con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 12-6-1992, được biết con đang bị tình thế ô nhiễm của điện năng, chuyển hóa thành hình dạng cúng quảy, tự làm yếu mình tạo thành ngoại xâm là vậy, con đã có sẵn từ quang từ kiếp trước tu học cho đến bây giờ, cho nên trạng thái con có, người khác thiếu thanh nhẹ không thể giải thích được.

Qua cuộc điện đàm giữa Thầy và con, con được một sự hỗ trợ thanh nhẹ hóa giải tâm tư và điện năng của chính con, cho nên cảm thấy có kết quả liền, luồng điển càng ngày càng được vọt lên cao, thì từ quang của con càng ngày sẽ càng được thanh nhẹ và sáng suốt, luồng điển xuất ra và trở lại, chứng minh luồng điển của con đến đó nhưng không đủ sức lên cao nữa cho nên mới hồi lại, cứ vậy điêu luyện nhiều ngày năm tháng thì sẽ cảm thức rõ ràng mô-ni-châu tức là Thánh Thai của chính con, nhiên hậu mới có cơ hội về Trời, con đường Thiên Xích, phải nhờ sự phát triển của điển quang, mới khai lối mở đường cho phần hồn tiến hóa.

Khi thiền cảm thấy đầu tê và từ từ cao lên rất tốt, cứ tiếp tục thiền và nguyện xuất hồn đãnh lễ Phật, tập trung ý niệm một lần rồi quên đi, tâm hướng về Niết Bàn thanh nhẹ, chư Phật sẽ ban chiếu cho con từ quang thanh nhẹ ở tương lai.

Muốn đi đâu thì vía lo sắp xếp trước khi hồn đến nơi, mỗi mỗi đều có trật tự, chứng minh con người có hồn có vía, chứ không như người đời hiểu một không hiểu hai. Duyên nghiệp từ tiền kiếp nay tái hội, tạo thành cảnh gia cang không sai chạy, thiếu nợ thì phải trả nợ, người thật tình tu thiền thì mới dứt khoát được mối nợ trần gian, lưu luyến từ kiếp nầy cho đến kiếp nọ, sự cúng quảy là cơ hội cho ma ỷ lại và phá phách, chỉ có trì tâm tu luyện thì mọi vong linh sẽ hàng phục và giúp đỡ cho chúng được tiến hóa nhanh hơn thay vì ỷ lại, xáo trộn cuộc sống của người phàm và thiêng liêng, người chơn tu hướng tâm tận độ thì mọi việc sẽ xong và kết quả tốt về con đường tu học.

Chúc con vui khoẻ, tiếp tục giữ lấy chơn pháp mà tu, thì mọi việc sẽ được toại nguyện ở tương lai./.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

P , ngày 26 tháng 5 1992

Kính thưa Đức Thầy.

Con mạo muội viết lá thư này cho Thầy. Con kính xin Thầy rộng lượng hải hà dạy bảo cho con điều ngay lẽ phải. Con làm nghề Nails được gần 8 năm nay, con bị bệnh Allergie khá nặng, Năm nay con ghi tên học Anh Văn ở PCC, con học giỏi lắm Thầy ơi con muốn lấy A không hà! Chồng con tên là Trần Như Long, có bằng P.H.D, nhưng ở chưa đi làm công, ảnh chỉ thích làm business thôi. Gánh nặng gia đình, chồng chất trên vai con ngày nay qua ngày khác, mắt con bị cận thị rất nặng, con rất là mỏi mệt và các nhọc. Chồng con và con xa nhau 14 năm. Chúng con đoàn tụ vào năm 1986, nhưng gia đình chúng con hay lục đục với nhau vì chồng con rất ỉ lại mọi chuyện Bé Trúc v. Con thiên giờ đi làm và đi học rất là các nhọc, con tính dành dụm 1 số tiền mua 1 căn nhà nhỏ khi nào Thầy về VIỆT NAM, con kính xin Thầy ghé nhà con chơi để con có dịp trau tha cơm nước cho Thầy. Lúc này kinh tế khó khăn, con tính share phòng 1 bà bạn gần trường PCC, nhưng con lại lo Bé Trúc về chơi nhà người ta rủi ro nó phá phách, lục lọi đồ đạc của người ta, người ta sua đuổi, con lại phải học hành dở dang, thì chồng con lại nổi giận lên, đòi dọn đi nhà khác, ảnh nói ảnh ở chung cư được mà. Con không

biết vụ này lỗi của con hay lỗi của anh. Con đã lo hết sức mình mà cũng ko vừa lòng anh, con cũng không biết làm sao bây giờ. Tiền lương của con lãnh ra là con phải lo chi trả tiền nhà, cơm nước và gas điện và con phải châu cấp cho Cha Mẹ già và anh em ở VIỆT NAM 1 tháng 100 dollars. Chồng con chạy business ở ngoài, chỉ bỏ túi xài riêng. Nhưng mỗi lần xe hư là anh kiếm chuyện cãn nhăn với con, mặc dầu mỗi lần anh chở con đi, con đều đưa tiền cho anh đổ xăng. Con nhờ Thầy soi sáng mối việc cho con, con đã sáng hết sức mình rồi Thầy ơi. Thầy thấy vợ chồng con phải xa nhau, từ từ và từ tiền. Hay là vợ lại chung sống với nhau, chịu đựng nhau. Con không muốn mang tiếng mẹ ghẻ hà hiếp con chồng. Con ruột của con, khi nó làm quấy, con có quyền rầy là đánh đập nó. Còn con riêng, thì mỗi lần con than phiền thì chồng con, anh lại bực bội, vợ chồng con lại phải lục đục, cải vã với nhau. Mà chịu đựng ở nơi ra, thì con rất là bực bội. Con xin tạm ngưng viết nơi đây. Con nghe tin Thầy đi Âu Châu chơi, con kính thăm Thầy thượng lộ bình an. Thầy nhớ viết thơ trả lời cho con ở nhà Thầy. Con xin nhờ Thầy dạy bảo cho con điều hay lẽ phải. Con liên tang phân vân và bối rối.

Con kính lạy Thầy 100 lạy.

Con thưa Thầy nhiều

N l

(Ca Sĩ Ban T X)

Am Phien Los Banh ngày 23-6-92

N 1

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26-5-92, được biết con đang phân vân và lo âu cho sanh kế.

Con là trai có chồng biết tu thì sẽ có cơ hội giải quyết tất cả những sự nan giải ở tương lai, người tu phải luôn luôn ý thức ta là người ~~đang~~ đang đóng kịch ở trần gian, nhìn nhục học hỏi không ngừng mà tiến thân, như đã kịch động và phấn đồng của gia công, chúng ta mới có cơ hội tự lui về lãnh việc thanh tịnh của nội tâm mà sống, ngày qua ngày tháng qua tháng năm qua năm lâu ngày mới cảm thức được khả năng chịu đựng của chính mình là quí, nhìn nhục để tự phát triển tâm từ-bi vô sanh. Sẵn có.

Hiện tại con đang đóng vai hiền thê và hiền mẫu, không có mẹ chồng con chồng, những chị có tâm chịu học hỏi hay không? Tiếng chuông của con là hòa-ái tương thân và nhìn nhục, thì sẽ đem lại hòa-khí cho gia đình.

Chồng con học về kinh tế, làm thường mãi là đúng. Muốn có sự thành công cũng phải nhờ nơi sự hòa khí của vợ con, thì việc làm mới thông suốt được, con không nên sợ mất hay là lỗ, chỉ cần tâm thường yêu và đem học thì mọi việc sẽ được tốt đẹp ở tương lai, hoạt động của chồng con trong giờ hơn, cũng là phát sanh từ mầm mống thương yêu mà ra, vì con vì vợ mà sản sinh, đó cũng là yếu tố xây dựng cho chung, con phải làm ngược lại thì chỉ có nhìn nhục và thực hiện từ bi là sẽ yên vui. Đã nói là vợ chồng thì không còn tính toán nữa thì mới mua tìm được hạnh phúc cho gia đình, con có thì giờ nên đọc nhiều bổ tâm nhiều lần trong ngày thì sẽ giải quyết mọi việc tốt đẹp hơn.

Chúc vợ chồng con mọi khỏe thư đẹp./.

Dì thương.

T.B. không nên làm sức nữ tính yếu thương và đẹp trong lẫn nhau./.

S , 24.9.91

Kính thưa Sư Tam ,

Con A - t - H kính thưa Sư Tam , Chúc Sư Tam
khỏe mạnh luôn ; dạo đây Chúng con bận rộn thêm được đạo hạnh
Tâm khi con nhận được thư và tiền của Sư Tam
tới nay đã lâu lắm rồi , trong khoảng thời gian khá lâu
sau khoá của Sư anh , con luôn viết nhớ tới dạy
của Sư Tam .

Con có hướng dẫn cho Hà con ngồi thiền theo Sư
Tam ; đến nay đã tám năm rồi , mẹ con luyện tập khá
khá , cô ngồi cũng tịnh tĩnh nhiều hơn , không lo
nghĩ nhiều .

Sư Huỳnh Quân có gửi cho mình sách và bằng thầm
khen gửi của Sư .

Con là con cả trong gia đình , gánh nặng nhiều hơn
đàn sư cho ai , cha mẹ đã hai thế em , Bố
cũng là gần 80 . Năm nay , con mới thật sự được
nghỉ , không có việc làm , mà nhà cửa đất rất tốt mới
mua mua sắm tới lắp lắt làm sao đủ . Mình chưa
quen nhà vườn , có dành dụm chút đỉnh nhưng mua sắm cũng
không khỏi vất vả cho Sư Huỳnh Quân lắm .
Con có thêm hai tuần nữa ở Sư Tam và quý
Sư Huỳnh có mới . Để viết thư
đạo hữu gửi đến trước mùa mưa .

Con đã làm phiền anh Huỳnh , con nhờ
Sư Tam trong thư , nên con mạo muội
kính xin Sư Tam gửi đến cho con chứng đã người nhà
thước mua mưa .

Kính xin Sư Tam nhận nơi đây lòng biết ơn sâu của Gia-
đình con . Một lần nữa kính chúc Sư Tam và gia đình
an lành .

Con ,
A - t - H

Thầy Gửi ngày 22-8-91.
50 US$: 487.500 đ VN
Cho Đ H

Ngày 15-8-1991

H ,

Thầy đã nhận được thỏ con, được biết con đang ở trong hoàn cảnh thiếu thốn. Kiếp này nhà bị đốt, thiếu thốn t ức là kiếp trước thiếu tu. Phúc là căn nhà che thân. Thiếu phước, nhà không tốt và không ổn định. Đó là bằng chứng cho con thấy rõ, và lo tu thì mọi việc sẽ được giải quyết.

Con đã biết hành trình của Thầy thì con sẽ tu như: " Ông Tám có tu mới có ngày hôm nay bàn bạc với con, nếu ông Tám thiếu tu thì không có cơ hội này".

Gặp phải nhồi quả, đau khổ thiếu thốn là chìa khóa xây dựng đức tin, có Trời có Phật mới có ta, không nên tự thị mà đau khổ, chúng ta có giỏi đến mấy, lo cho biết bao nhiêu công chuyện cũng không bằng tình trời thương yêu và lo lắng cho chúng ta.

Chúc con vui khoẻ.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

C 4/14/92

Kính gửi thầy qúi thương,

Cách đây hơn tháng con có nhận được tiền lì xì và một bài thơ do anh Long ở thiền viện Nhân Hòa trao nói là thầy tặng. Con thật vô cùng cảm kích không biết nói sao cho hết sự biết ơn và thương nhớ trong lòng của con. Nay con xin gửi đến thầy sự cảm ơn chân thành nhất và chúc thầy dồi dào sức khỏe, con mừng.

Chắc con không cần nói ra đây thầy cũng biết con đã nằm lăn bảy lượt viết thư thăm thầy nhưng không thành. Lần sau cũng viết được là thư dài 2 trang nhưng không dám gửi một phần muốn viết thêm vài hàng cho chị Bê, phần nữa thấy mình diễn tả chưa được đúng ý. Bây giờ đọc lại thấy chẳng nghĩa lý gì, toàn là những lời than chẳng đúng với tính thần vô Ưu nên con xin giữ lại không gửi nữa. Con xin lỗi thầy vì xử xung đột gia đình vừa rồi mà thầy bị mang tiếng con thấy khổ tâm vô cùng. Vì con thiếu nhịn nhục mà mẹ con đã thất lễ với thầy thêm lần nữa. Con có lời mừng với thầy và cha mẹ vì đã không làm chủ được hoàn cảnh lúc bấy giờ. Bây giờ nghĩ lại thấy mình thật đáng sợ, những cuộc xung đột đó con mới hiểu được con [illegible] mình. Có lẽ thầy là người hiểu con hơn hết, Con có tánh tự, mặc tự những không biết Tu và thiếu Dũng công việc sự ngu si sẵn có nên khổ càng khổ thêm. Thầy ơi với những tính xấu sẵn có, con muốn sửa lắm nhưng thấy ra không tiến bộ bao nhiêu vì bổn phận và trách nhiệm không cho phép con công phu tự do như khi còn độc thân. Có những ngày quá bận rộn đêm lại không ngủ được vì con quấy nên công phu đã bị gián đoạn nhiều lần. Bây giờ con mới thật hiểu nghiệp là gì. Lúc đọc bài thơ thầy tặng con biết thầy khuyên con phá mê phá chấp nhưng khi đọc bài thuần tử của thầy ở đài hỏi hồi Quang phản Chiếu con mới hiểu tại sao thầy khuyên con thế: phá mê chấp để giải nghiệp. Lý con đã hiểu, bây giờ chỉ còn trông vào công phu của mình mà thôi. Hôm nay con nói dông dài đã nhiều, giờ con xin được hỏi thầy ba điều xin thầy chỉ giáo cho con:

1) Tình dục là một vấn đề lớn của con hiện giờ. Tuy con chưa diệt được nó nhưng ít khi đòi hỏi. Chồng con thì nghĩ dâm dục là điều cần thiết cho sự sống như ta đói thì cần phải ăn, khát cần uống. Con đã nhiều lần nói với chồng về sự trở ngại

nay nhưng anh ấy thường như không hiểu và nhiều khi làm con khó xử. Khi lấy con, anh ấy hứa để con tự nhưng vì bổn phận và trách nhiệm con có được tự theo ý mình đâu? Cha mẹ, anh em người ngoài đều công nhận rằng con không chiều chồng mới khi cần thiết là con là người vợ thiếu bổn phận, phận con, vì kinh nghiệm đã cho con thấy khôi khi dục con không công phu hoặc nếu có thì về sau người lấy lệ. Thế hiểu nỗi khổ của con, xin thầy chỉ con phải làm sao cho đúng. Con bây giờ không mong muốn gì hơn là sức khỏe đừng bệnh hơn để có thể công phu tiến đạm hơn đặng sửa tâm tánh nhanh hơn. nhưng con lại không muốn mang lại xáo xáo cho gia đình nếu ở không làm đúng ý chồng. có phải con đã lỗi nhiều với chồng con trong vấn đề này?

2/ Mỗi lần gần gũi cha mẹ con, con thấy mình mang lại nhiều bực mình cho người hơn là niềm vui, xa đi thì con lại thấy mình bất hiếu không săn sóc được người khi tuổi đã cao. Thưa thầy, con phải làm sao trong tình trạng này?

3/- Khi một người thân qua đời, thầy khuyên chúng con nên cầu nguyện thường tâm thắng đêm để linh hồn sớm được siêu thăng. Tỉ dụ con có người thân qua đời, con với trình độ chưa mở tuệ nhãn, thì mình phải cầu nguyện như thế bao nhiêu lâu thoát làm sao mới biết được linh hồn người thân mình có được cứu hay chưa và đã ở cảnh giới nào?

Con chỉ nghĩ được bấy nhiêu câu hỏi chắc cũng đủ làm thầy mệt lắm rồi. Trước khi ngừng bút con thành thật cảm ơn thầy đã tận tâm giáo hóa chúng con trong bao nhiêu năm nay. Con không biết nói gì hơn là cố gắng tu được tí nào thay tí nấy và rất hy vọng có duyên gặp lại thầy trong tương lai gần cho thỏa lòng nhớ mong.

Kính bái,

T m Th

Minhtuongtam

P.S. Xin thầy chuyển bức thư kèm đến chị Bé dùm con.

Montréal, ngày 9/9/92

H con,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 4/14/92, được biết con đang đứng lẩn quẩn trên đường đời và đạo. Khi đã chấp nhận lấy chồng, túc là dấn thân vào đời thì phải có tinh thần phục vụ đầy đủ trong và ngoài đều tốt đẹp, nhịn nhục tối đa, nhiên hậu mới đúng vị trí tiến hóa.

Còn đạo, thì phải lo cho hồn tiến hóa trong thanh tịnh, túc là niệm Phật thuờng xuyên, tụ xây dựng ý thiển lành cho phần hồn có lối thoát, đó là nguyên lý của đời đạo song tu.

Con phải luôn luôn ý thúc hồn là chủ của thể xác, chú không phải thể xác là chủ của phần hồn, còn tu về Vô Vi, luôn luôn phải thục hành rò rệt đời đạo song tu thì chẳng có gì than trách cả, mỗi mỗi đều giới hạn, chúng ta chỉ giữ tâm huống về từ bi để phát triển thì phương diện nào cũng tốt cả.

Giờ giấc phục vụ gia cang và giờ giấc tu học đều có thú tụ . Củng cố tình dục, gia tăng ham muốn huống ngoại thì khối óc sẽ suy đồi và chậm tiến, nếu chúng ta gìn giữ điều hòa trật tụ tùy khả năng sẵn có, thì sẽ không có gì trở ngại cả. Đối với đời thì sống vui hòa bình, đối với đạo thì khai triển tâm linh, cú vậy tiến tới trong tuần tụ, thì chẳng còn gì thắc mắc cả.

Còn về việc qua đời của người thân, giây phút tu học tham thiền nhập định, nên dành chút ít thì giờ huống tâm về họ, thì người khuất lấp sẽ được huởng một phần ấm áp của tâm linh. Cuộc sống chúng ta đã có rồi, chỉ chờ cái chết là chúng ta có cơ hội huống về đạo, dày công tu luyện thì lúc ra đi, sẽ được ở nơi cỏi nhẹ nhàn để tiếp tục. Cuộc sống hiện tại gặp phải những sự chông gai của tình tiền duyên nghiệp thì mới có cơ hội thúc tâm, dấn thân học hỏi , chẳng có gì hoang mang và bỏ ngõ cả.

Chúc con vui tiến.

Quí thương,

Lương Sĩ Hàng

12-8-92

Kính Hầu Thầm Thầy Tâm Mến

Con xin chúc Thầy cùng gia đình Thầy được an vui. Riêng con cũng khoẻ, từ khi con rời từ, con có một chứng bệnh mộng tinh hơn ba năm rồi, mà con chẳng thấy hết, xin Thầy cho con biết tại sao vậy Thầy.

Kính Thầy, năm ngày trôi qua con rất cố gắng tham thiền, để giải bớt những gì tâm tối nực muội chính con tạo nghiệp, con rất hổ thẹn quá, buồn quá Thầy ạ. Cuộc đời trong bốn cách trường ngoài lắm truông sâu buồn mọi thứ, không biết ngày ra, con cố gắng tham dật thế sự, để tìm giải thoát tâm linh hơn, con đã hình như chết đi sống lại đôi xác thay hồn mới, con hình như được Thượng Đế ban lại cho con một cuộc sống mới, để đánh thức tìm lại chính con, đã một mất tự vô minh, con cố gắng tìm lại tâm hồn con, mà con chẳng thấy tâm hồn con ở đâu cả? Thưa Thầy con

phải làm sao, xin Thầy chỉ dạy con cách tu.
Thưa Thầy! con cố gắng làm cho ra con
người, con cố gắng mở hai tay để đón
chào mọi người về về thực trong tình thương,
nhưng thưa Thầy ở đây hình không để gì làm
được, theo ý con mong muốn, thật là khó
biết bao. Thưa Thầy con rất mong muốn
được gặp Thầy cùng sống trong tình thương đó,
là con hân hạnh vui sướng biết bao nhiêu,
mà con thấy điều này dường như không được
toại nguyện Thầy ạ.
Thưa Thầy! giờ đây con xin Thầy cũng Bồ
Tôn thương xót cho con, để chúng lớn thành
cho con, để con được ăn năng sám hối từ đây,
rửa hết những tội nghiệp mà con đã gây
tạo nhiều kiếp đến giờ. Con xin Nguyện Quy Y
Phật Pháp Tăng, để tu tâm sửa tánh, bỏ
những điều sai quấy đã phạm, trở về chân thiện,
và Nguyên Cội. Con xin tạ Thầy và Bồ Tôn
ba lạy. Con mong được thư Thầy, cho con
ít lời chỉ dạy, để được vững tâm tinh tấn
tu hành, con xin tạm bút nơi đây.

Kính Thầy Tâm thường An
con T

Thưa xin thầy cho con ít lời giải thắc mắc trong tâm con. Có lần con nằm mở thấy hình như con bay khỏi giường nằm của con trong rất ngắn, con thấy lóc sáng ở vác trăng, thấy mỗi khi con có ý niệm nó thì nó đau. Trên đầu nó nứt nát, khoảng 2 tuần sau lại nó hết nứt nữa, lúc thì con thấm thiền nó mọc nứt lại ít ít, nhưng nó không có mạnh bằng lúc trước, mà nó mất bộ đầu. Hiện giờ khi con thiền nó bật quá bật lại. Xin Thầy cho con biết những hiện tượng đó là gì.

Thưa Thầy! Khi thiền định bỗ ngữ cần phải thở hay không, hoặc thở mạnh hay nhẹ nhàng, còn cách bỗ ngữ ra sao mà con không hiểu rõ. Xin Thầy chỉ dạy cho con nhỏ để tường tận tu. Tới đến trình độ nào có thể xuất hồn, xuất vía, và khi xuất hồn hay xuất vía nó làm sao có thể dễ xuất. Thưa Thầy xin Thầy hiểu cho con, không biết nói vậy có ngay

Thưa Thầy Thầy, mong Thầy hiểu về chữ học con con khó quá, con mong Thầy viết lại ân tâm hơn vì con sao con có thể giống Thầy thì con ở gần xa, thưa Thầy, Thầy có thể xuất Hán dạy dễ cho con, những điều Thầy nói và những điều con dạy bị kết. Con xin đa tạ về công.

Kính Thầy yêu Hán

con Chó

Montréal, ngày 9/9/92

T con,

Thầy đã vui nhận được thơ con đề ngày 14/7/92, được biết con đang bị mất tự do của cơ thể, nhưng con vẫn còn sự tự do của tâm linh.

Con đã được may mắn gặp được tin lành của Pháp lý Vô Vi đang độ tha tại trần, đó là nguồn sống tâm linh giải thoát . Con có nhã ý thực hành pháp lý, tức là con có cơ hội ăn năn sám hối, cải sửa sự sai lầm từ tiền kiếp đến bây giờ, nhiên hậu tâm thức mới được sáng suốt. Nhân loại ở dưới vòm trời này, ai ai cũng bị giam hảm phần hồn trong thể xác, hướng ngoại đấu tranh, phạm pháp tù tội không nhiều thì ít, ngược lại người tu thiền càng thấy rõ chính ta là một tội hồn, và cũng là một ánh sáng của mặt đất, kẻ đi trước người đi sau, ban chiếu sự thức tâm cho nhau trong chu trình tiến hóa của nhân sinh. Ngày hôm nay con đang bị tù tội, mất quyền tự do của pháp luật hiện hành, đây cũng là cơ hội ăn năn tự thức, biết là chính mình đang sai, chẳng có ai sai cả. Cần nhịn nhục để tiến hóa, nhiên hậu mới thông suốt được vị trí tâm linh của chính mình. KHổ! KHổ! KHổ! rồi mới bằng lòng bước vào biên giới của Phật Pháp, tức là buông bỏ sự tranh chấp vô lý, lui về thanh tịnh, và dung hòa cuộc sống trong thanh tịnh. Mắt mũi tai miệng đều cảm nhận sự kích động của ngoại cảnh, rồi cũng phải lui về trật tự của tâm linh. Con cảm nhận được PL Vô Vi là nguồn sống của tâm linh, con cứ theo nó mà hành và tiến, thì con sẽ được thoát ngục trước khi xác rời khỏi ngục.

Hiện trình của Thầy cũng vậy, ngày đêm lo tu thiền để tiến tới sự kỳ diệu của tâm linh mà mặt đất đang khao khát.

Chúc con vui tiến.

Quí thương,

Ngày 25 tháng 5 - 92

Kính gởi Minh Sư,

Tôi là C u K , vừa được anh Vinh cho biết địa chỉ của Minh Sư. Xin có lời thăm Minh Sư và xin Minh Sư chỉ dẫn cho trường hợp của tôi hiện tại cần phải sửa đổi như thế nào ?

Nguyên trước đây khi ở Nam Hà, tôi đã được Minh Sư chỉ dạy, cũng Khúc Nguyện huế Khang. Qua năm 83 chúng tôi phải chuyển về Xuân lộc. Về đây được 1 năm thì tử dùng bên cô trái của tôi, nói 1 cục bướu và trêng nói của tôi chậm hẳn đi. Thầy có cho thuốc uống nhưng không dứt - thời gian này tôi có xin tạm ngưng Thiền; và từ sau đó trêng nói của tôi lấp lấp trở nên không rõ ràng nói tay phải bị run. Được thư về vào dịp 2/9, tôi đã đi khám và chữa bệnh, nhưng vì hoàn cảnh sống của gia đình, tôi không thể ở thường xuyên tại Saigon và hơn nữa qua mấy tháng chữa trị, bệnh cũng không bớt, tôi quyết định trở lại Thiền, và theo đúng sự chỉ dạy, nhưng hơi thở của tôi không được nhanh và dài như trước đây, đôi lúc hai quá ngắn - vì tay phải bị run, nên lúc "Soi Hồi" có trở ngại là ngón tay chỏ không chạm đúng chỗ được.

Trong số 5 anh em ở Nam Hà trước, thì Khúc và Nguyên đã qua Mỹ, còn lại Huê, Hoàng và tôi. Xin thay mặt cho những người chưa được đi chúc Mình Sư vạn sự tốt lành.

Kính

Địa chỉ của tôi

Ngày 10 tháng 9 năm 1992

C n K ,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 25/5, được biết con đang mang bệnh uất khí trong nội tâm, dồn dập nhiều năm tháng, hư hại cơ quan khí quản, do bản tánh hờn giận sân si từ thủo bé đến giờ, hậu quả của nó là bệnh bướu cổ. Nói về tâm linh, thì phải thức tâm, thay đổi tình thế trong nội thúc, hướng tâm về Trời Phật, giàu lòng tha thứ và thương yêu, óc khai tâm sáng, bệnh tật tiêu trừ, phải dụng ý, co lưỡi răng kề răng niệm Phật tối đa trong ngày, khi đi đứng ngồi nằm để tự cứu tâm thân. Nhịn nhục tối đa, buông bỏ tình đời trong tâm, tự lui về thanh tịnh, tâm giác lự lri, hướng về chánh gốc vô sanh, tai nạn tiêu trừ. Con nên đọc kỹ lá thơ nầy nhiều lần và hành đúng pháp, sẽ có cơ hội tự cứu.

Chúc con vui tiến.

Quí thương,

(1)

[redacted], WA state sept 4,

Kính Cha và các Thầy.

Hôm nay con mạo muội viết lá thư này gửi đến để cầu xin Cha Thầy và tổng cứu giúp cho gia đình con tránh được cảnh bỏ vợ, mất tổ, vỡ, con xa cách nhà thời gian lâu lắm. Con biết việc hàn gắn lại tình cảm vợ chồng là điều khó khăn mới làm được điều tốt. Con đã biết lỗi lầm của con và con cũng rất hối hận hối hận sau khi sự việc đã xảy ra, cũng tại con chưa hiểu rõ mọi điều đi sâu nhận nhau, vui hoan nên mới ra nông nỗi thế này.

Con khẩn khoản cầu xin Cha Thầy mở lòng thương tổng cứu giúp để cho con có cơ hội chuộc lại lỗi lầm với vợ con. Vậy con xin phép sơ lược tình trạng sự việc để Cha Thầy được rõ phần nào.

Con tên là ĐAO-BÁ-MẠNH, vợ con là NGUYỄN THỊ-QUÝ. Chúng con có 2 con và sống tại số nhà 11129 157th AVE NE REDMOND, WA. 98052-2661.

Hạ tuần tháng 7 vừa qua, vì nhận thấy vợ con đã không quan tâm đến sự khổ cực cũng như hy sinh của con cho gia đình từ suốt 15 năm qua. Nên bắt mãn việc từ trong lòng người đàn ông mình tổng con gánh vác. Con đã tận tụy săn sóc vợ con trong những năm đầu còn phải nằm bệnh viện trong khoảng từ 1983 đến 1990 vì bệnh tâm thần, bệnh mù lòa, đến nay vẫn còn mang bệnh nặng. Vì hoàn cảnh gia đình con đã xin đổi làm việc để các cô:

Chú con ngày, ca chiều, cả chữ tuần và tiền 2
năm nay con sẽ đổi xuống con 3 lần việc trong đến
đến sang mới về. Ông bình con ngủ rất ít chỉ từ
2 đến 4 tiếng vì sợ ông ngủ quên về con. Xưng
con bị phải lo việc bảo trì nhà cửa. Bao năm nay vẫn
không phải đi làm vì con Trang có ông bắt làm và mà
Cô ấy ở nhà lo cho con con ông có nhiều thì giờ để
Công phu. Thứ 24 tháng 7, 22 tháng con cái và với
nhau ông chỉ vì trẻ con ồn ào, phá phách trong khi
Cần sự yên tĩnh nghỉ ngơi, và vợ con lại thiếu trách nhiệm
ông bảo, khuyên nhủ khi mang thêm 2 đứa cháu về nữa
Ông cứ nói giữ lời qua tăng lại con đi sĩ và
con thêm tế, lại chăm lo cái và giúp Quỹ thường
nặng. Cô ấy thấy con, bỏ nhà ra đi với 2 đứa con
Xưng nghĩa lời người ngoài đến đón xin lỗi đi. Cô
nghe lời xúi bảo của người ta nên có những lời khó
Trái sự thật, đồng thời cô ấy đồng ý để cho bà
của cô ấy sắp xếp ~~bắt cóc~~ sự việc, xưng gọi
sắt đến nắp sau và bắt ông tay em đến đi
Vì con mở cửa vào nhà sau khi đạp xe đạp trở
(Lúc làm đơn xin lỗi ký, bắt sự cưỡng cô ấy đã
Trục xuất con ra khỏi nhà kể từ lúc nạp đơn,
có giờ đến thứ cho họ biết là em sẽ đến ở
hôm, tháng tháng 8, nhập chiều 31 tháng 7 họ gọi
cảnh sát bắt con). Kể từ hôm 31 tháng 7 đến
nay con không được trở về nhà, không được tiếp
với vợ, con. Riêng vợ con cũng không muốn nói
với em nữa và còn cấm các con của con tiếp

với con. Con hiện tại đang sống bỏ vợ thất thiệt. Có điều vấn đề công phu đến đến nếu ông cần tính toán phân nào.

Còn ông là tất cả sự việc con đã sơ lược kể lại. Con khẩn khoản cái xin thế ông lo lắng chu vật cho gia đình con trước khỏi cảnh khổ. Và để cho tình cảm vợ chồng con sẽ được thắt chặt hơn bao giờ hết. Con nguyện thề với thế ông lời con sẽ làm làm, tiến tục chăm lo sửa chữa lấy chính con để không phụ công ơn thế ông và để làm vui lòng vợ con, cũng như để cho sinh hoạt của gia đình con sẽ luôn luôn được vui vẻ.

Con xin kính lạy và tạ ơn
thế ông
Con.
Minh Anh

P.S: Con cái xin thế ông viết thư không về con tha thứ cho con theo địa chỉ này cũng sớm cũng tốt nghe thế ông. Số điện thoại đã đổi, con không biết số mới.

Montréal, ngày 10-9-92

M con,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 4-9-92, được biết nội thức con đang ở trong tình cảnh bấp bênh; con đang bị vầy xéo bởi quá tình chơi bùa phép, nhưng duyên lành vẫn đến với con sau giây phút động loạn, tan vỡ mộng trình thương yêu của chính con, thức tâm hướng về con đường tu học độc nhất vô nhị của tâm linh. Trên hành trình tu học không nên phủ nhận lời đại nguyện của chính mình, mà phải giày công thực hành đúng pháp, cũng là một kỳ công thăng hoa một cách vinh quang ở tương lai. Con biết qúi vợ, qui con nhưng mà không biết qui chính con, lơ là con đtờng tu chính tâm, cuối cùng sẽ chuốc lấy sự đau khổ triền miên trong nội thức, biết ai là kẻ cứu ta ngoài ta. Con đã phát nguyện tự tu thức thì phải nhị n nhục tối đa, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trên con đường lớn rộng vô cùng bất diệt, gốc gác của chính nó là Đại Từ Bi. Còn bùa phép thì chỉ giới hạn trong qui luật tranh chấp mà thôi. Con đường Thầy đã vạch sẵn cho con tiến, nhưng con không chị u tiến, mà lại lui về lãnh vực thiếu trí, sân si, thì hậu quả chính con phải gánh vhị u. Phật có câu: "Ưng vô sở trụ di sanh kỳ tâm", tức là hứa thì phải làm, không nên tự hủy lời

hứa của chính mình, thì hồn vía sẽ tan nát, cũng như gia đình tan vỡ vậy. Một lần nữa, Thầy nhắc cho con, phải cố gắng hành đúng pháp, tức là thương con nhiễn hậu mới thương gia đình và đồng loại, ngược lại con sửa pháp và hành không đúng pháp, thì con sẽ triền miên đau khổ trong tâm thức .

Còn việc vợ con cũng đã mang đầy bệnh tật trong thân, cũng là để có cơ hội thức tâm, thì chúng con phải thành thật với chúng con, nhiễn hậu mới tạo được một mầm mống tha thứ và thương yêu, tự cấy lại phúc điền trong tâm mà bước . Thầy là người đi trước, hằng ước mong nhiều người kế tiếp tự giải tâm thân, trở về ánh sáng từ bi của chính mình mà học đạo và hành đạo. Thầy không muốn nhìn thấy cảnh đổ vỡ và tan thiết trong nội tâm nữa. Nếu con có thì giờ, nên truy nghiệm những gì Thầy đã nói trong lá thơ này, tự thức và hướng tâm về thanh tịnh, hầu tiến hóa trong thanh nhẹ.

Chúc con vui khỏe.

Qui thương,

T2. 09.10.92

– Sept. 24, 1992

Kính thưa Thầy,

Con là một cô bé gái trưởng thành sớm, 19 tuổi đầu nhưng có cuộc sống nội tâm rất sâu, và hiện tại con chẳng những tự lo cho cuộc đời mình mà con gánh vác một phần cha mẹ, anh em. Không như mọi người trong gia đình đã bị upset trước thực tế của xã hội phũ phàng này, với những thay đổi lạnh lùng của người thân sau bao thời gian xa cách, con đã biết và chuẩn bị tất cả. Thầy ạ, có lẽ đến bù cho công lao mới chớm nở đó, trời phật đã cho con gặp những người bạn tốt trong họ Võ Vi. Ngôn từ 'giải thoát' không phải con mới biết từ môn khoa học thần giáo này, mà nó đã in trong tâm thức con từ rất lâu rồi, chỉ khác là con bị lạc vào nẻo đường bi quan, con không thiết sống; nào ngờ đâu nghiệp đã mang thì dù chết kiếp này, kiếp sau cũng phải sống lại để trả, và sau nào với nước mắt chẳng giúp ích được gì v.v... tóm lại là tất cả nằm ở trong những điều Thầy giảng. Nói lại sau quen, nay con đã tập thiền gần một năm rồi, và kết quả không biết nói gì hơn là chữ tất ngờ như đã đối với bao người khác. Con nghe nói bài thở sơ cấp có thể xin được từ Thầy, hãy khuyến khích con trên bước đường tu học. Nay con mong Thầy dành một chút thời gian ít ỏi ứng vài dòng cho ý nghĩa tên họ con, để cho con hiểu thêm con sinh ra để làm gì trong xã hội lắm người gian dối, tham mê này... Vài dòng cho Thầy hiểu lòng thành của con, muốn tâm sự với Thầy nhiều hơn nữa nhưng hiểu rằng cũng còn có người khác mong Thầy độ thử như con, không khéo Thầy lại bảo "tham sân si" mất !?... Thầy có thể gởi về địa chỉ con để ngoài phong bì, hay địa chỉ của anh Vương Thanh Sơn, thiền đường Vancouver con có ghi phía sau.

Con cám ơn Thầy
và mong thư hồi âm nhiều lắm.

Con: [illegible]

Atlantic 09-10-92

Sư Giác Trần Học Khổ Tiễn Thân
Thị Hòa Tâm Sự Tự Phần Trần
Thu Đông Giao Cảm Cùng Sanh Diệt
Thảo Hường Trời Bao Thiết Nghĩa Ân
Nghĩa Ân Đời Đạo Tiền Lân
Chiều Sâu Tâm Đạo Ân Cần Dựng Xây
Xa Xưa Cho Đến Ngày Nay
Tình Thương Đạo Đức Mãi Này Cảm Giác
Thực Hành Khai Triển Đời Tạo
Đời Là Tạm Cảnh Thấy Cao Dung Hòa
Tự Mình Khai Triển Thật Thà
Tình Thương Đạo Đức Chan Hòa Tình Thương
Tâm Mình Khai Lối Dẫn Đường
Người Tu Phải Hiểu Phải Tường Nghĩa Ân
Hiểu Tâm Khai Triển Tới Gần
Phần Cao Phần Thấp Phải Gần Phần Xa
Cảm Thông Nguyên Lý Thật Thà
Thương Mình Tu Giải Chan Hòa Tình Thương
Cảnh Đời Tạm Đạo Tạo Gương
Thương Yêu Thế Thế Tiên Đường Tự Do
Thực Hành Khai Triển Từ-Bi
Tâm Ân Từ Độ Trường Thi Của Đời
Khai Thông Trí Tuệ Hợp Thời
Tâm Hồn Thanh Nhẹ Đời Đời Dựng Xây
Vô Sanh Nguyên Lý Đổi Thay
Bằng Lòng Nhẫn Nhục Dịp May Vẫn Còn. /.

Đức Thường.

Sydney, 27/08/92

Kính gởi thầy Thích Thanh Từ

Thưa thầy con là T Đ T một tu sinh tu học tại Sydney Úc châu. Lời đầu tiên con xin thầy thân tâm an lạc.

Thưa thầy con có 2 điều kính xin thầy hoan hỉ cho con.

① Con có ý định sang một kỳ vào giữa 1993 và ghé ở tại Thiền viện Vĩnh Liễm để tu tập. Trong thời gian từ 6 → 9 tháng con không biết có được như thế hay không. Con kính xin thầy cho con biết ý.

② Con đã tu tập tới lên bát xứng hàm chứa hai đến 3 năm trời nhưng vẫn tiến quá lu lờ không tới đâu mấy phút mong muốn bao bất kể tất bỏ thật thì giờ quý báu mà cho con một lần thử về con đường tu học của con trong vòng mười năm (10) tới coi nó làm gì tu như thế mà có thể có kết quả mỹ mãn. Vì con ngu muội tối tăm nên xin Thầy cho thử với những lời thuốc đến giản và dễ thiền (xin thầy hạ tầng nói xuống cấp thấp cùng tốt) có thể con mới không hiểu mới thì mong thầy khi ý đọc thư của Thầy.

Cuối thư con kính chúc Thầy thân tâm an lạc. Con mong sự hồi âm của Thầy.

Kính bái

T Đ T

Ngày 18-10-1992

Đ T con,

Thầy nhận được thư con đề ngày 27/8/92, được biết con mang danh tu bảy năm trời, nhưng không tiến vì tâm không định, niệm Phật không rành mạch, vì không lưu ý nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, không tâm trong lúc thiền giác.

Hướng ngoại thu hút chuyện ngoại cảnh quá nhiều, tâm dục u ơ, óc không minh mẫn, làm mất trật tự trong nội khoa tâm lý, đâm ra hoang mang, không dứt khoát. Nếu con muốn lên thiền viện tu, tâm con phải lãnh hội giá trị "dứt khoát" thất tình lục dục nhân duyên, không còn biết gì chuyện đời nữa, nhiên hậu mới lên thiền viện tu tâm dưỡng tánh, mục đích rõ rệt, tuân theo 10 Điều Tâm Niệm của thiền viện, ngày đêm lo hành thiền niệm Phật, hành tâm pháp. Niệm Phật là hành tâm pháp, thiền định là ổn định thân pháp, xuất triển tâm thân. Thầy đã bỏ công viết Mục Bé Tám, giúp cho những người nào đọc thơ thi mà không hiểu gì hết. Nếu trung tim điển tâm không khai mở, thì khó hiểu tinh thật của chân lý.

Nếu con có biết thương con thì phải cắm đầu tu học và niệm Phật rõ rệt, quyết tâm dứt khoát tu học nhiều giờ trong ngày thì con sẽ đạt được siêu lý phát triển từ trung tâm khối óc của chính con. Bằng không thì con chỉ dấn thân vào đời, lập nghiệp khổ tâm nhiên hậu mới thức tỉnh, tự hướng về lãnh vực từ bi thanh tịnh, nhiên hậu mới tiếp tục hành pháp tiến thân.

Máy hư thì phải sửa, muốn sửa tốt thì phải dứt khoát thay đổi món phụ tùng tốt đẹp và thích hợp hơn. Trí óc của Thầy không thể hạ thấp hơn nữa để làm bài thơ không gía trị, cho nên Thầy mạn phép không cung ứng thơ thi cho con, con ráng tu con sẽ thấy giá trị hạnh đức của chính con, tự tìm tàng trong con mà có.

Lên thiền viện tu học, phải hạ mình nhịn nhục tối đa trong thời gian tu luyện tại thiền viện. Nhiều người đến thiền viện mà không thành tâm sửa mình cũng sẽ bị loại ra khỏi thiền viện. Thầy ước mong con biết tự cúi tự hành thì tương lai tâm lẫn thân của chính con sẽ sáng suốt và vinh quang.

Chúc con vui tiến.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Oct-14-92

Kính Gởi Đức Thầy

Trước hết cho con gởi lời thăm hỏi sức khoẻ của Đức Thầy và chị Bé, lúc nầy Đức Thầy có khoẻ không Thầy và con xin chúc Đức Thầy luôn luôn, lúc nào cũng trường sanh bất tử để phò độ chúng con về Bến Giác. Thưa Đức Thầy con biết bổn phận con là phải báo hiếu với cha mẹ của con và con đang có dịp giúp cha mẹ con trả nợ nhưng luôn luôn gặp chác trở cho nên trả không nổi. Bây giờ gia đình con nghe hỏi Bà coi bói đó thay đổi số mạng bằng cách bà thêm tên lót vào. Gia đình con tám người sáu người đã thêm vào rồi và còn phải làm giấy tới lại. con thật sự không biết phải làm sao bây giờ, con chỉ thấy tội cho Gia đình con. Con chỉ sợ linh hồn của họ xe không thuộc về bản thân của họ nữa. đau óc của con cũng muốn điên gì con suy nghĩ nhiều thứ quá. con nhận thấy chỉ có tu mới giải quyết mới vấn đề và con đã tìm được chìa khoá cho bản thân con là lục thiên nhập không nên nghĩ đến tình, tiền, duyên nghiệp ảo hư, dụng tâm thông cảm nguyện, hý Nam mô A Di Đà phật và cố gắng nhớ nguyện hy Nam mô A Di Đà phật. con đã làm thử có hiệu nghiệm lắm, như gì nghiệp lực của con quá nặng cho nên con khó tu. Con xin Đức Thầy cho con xin làm tu sinh ở Thiện Viện Vi Kiên để con có cơ hội làm một chút công quả để giải bớt nghiệp lực của con và để đền đáp công ơn của cha mẹ con. Nam Đức Thầy về Vi Kiên mở khoá Thanh lọc con

Lên ở không tới 2 tháng mà gia đình ở nhà thay đổi nhiều cái tốt lắm. con Nhân thấy báo hiếu cho cha mẹ con là con phải tu tâm sửa tánh cho tới. Khi nào con tìm được chỗ tâm của con và con có cơ hội làm công quả, mới thật báo hiếu thật sự. có thể con nhận thấy sai lắm con lật muốn dụng cái tam của con để hiếu, nhưng con không biết đâu để mà dụng. con cầu xin Đức Thầy cho con dài hỏi minh giải. Con xin Đức Thầy cho con đi được Đại hội Du hành tu thuế để con có cơ hội góp một chút thanh điện cho thế giới sớm được hòa bình và cho con sớm thuế tâm lo tu hành.
Con xin cảm ơn Đức Thầy

Con
HMĐ

Ngày 19-10-1992

M Đ con,

Thầy đã nhận được thơ của con đề ngày 14-10-92, được biết gia đình con đang lâm vào trận đồ nhân sinh bày biểu. Danh là danh gia, đàng là đàng tu, có tu thì mới có cơ hội nhìn lại thực chất của mình, là một ánh sáng của mặt đất, nhất khí sanh ra trong hỗn độn. Nếu biết tu thì mới có cơ hội trở về thanh tịnh. Cảnh đời là bãi trường thi, nhưng tình trời là một mà thôi.

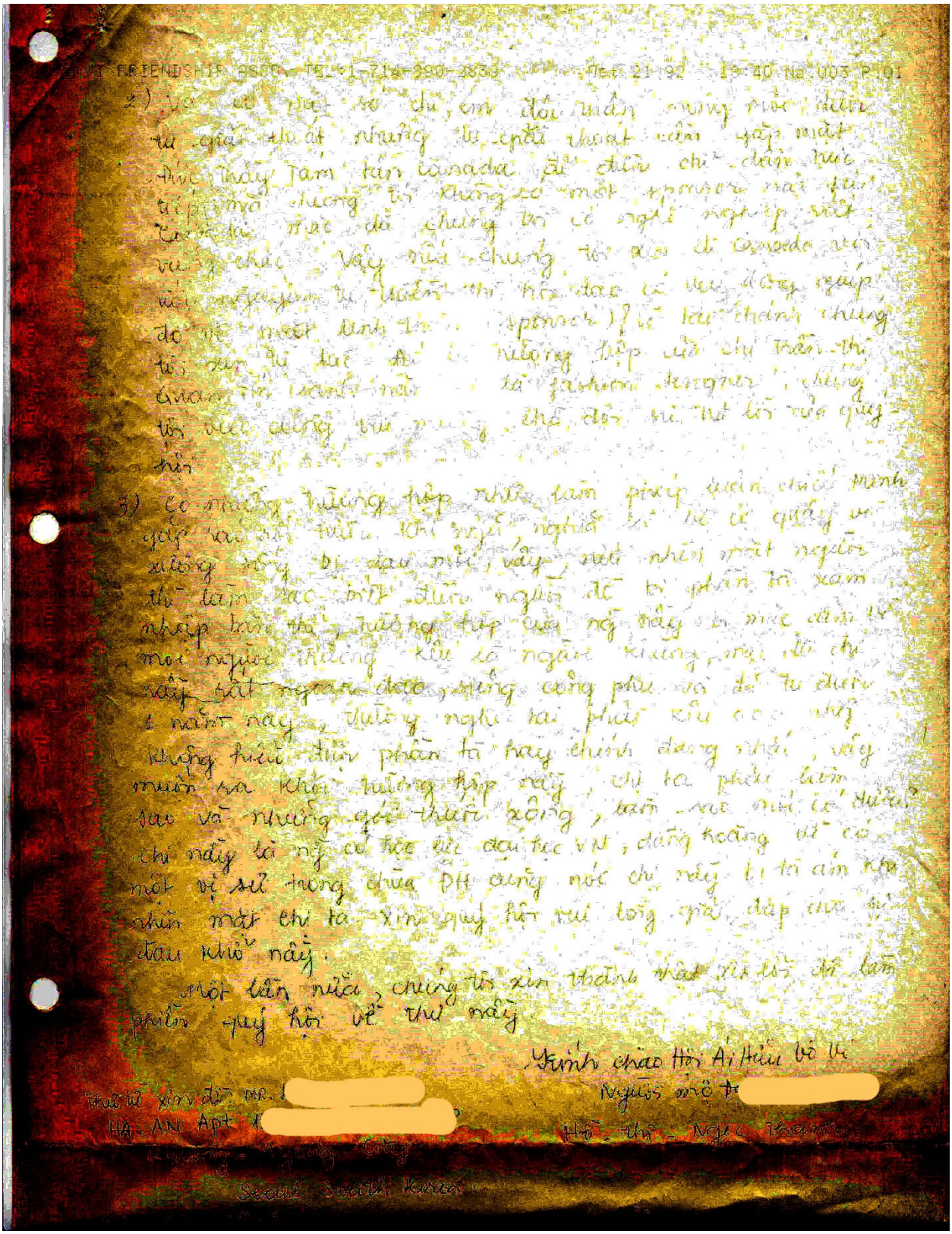
Nếu con quyết định tu học để sớm thức giác trở về với sự từ bi giàu mạnh của chính mình, thì con nên có cơ hội ẩn tu nơi thiền viện, tuân theo 10 điều tâm niệm để mà thực hành, thì tình thế gia cang sẽ thay đổi nhanh chóng. Tâm dứt khoát chuyện đời thì chuyện đạo sẽ được khai triển, là việc hóa độ quần sanh. Đó là làm việc lớn chứ không phải làm việc nhỏ. Con có ý chí thực hành đến đích là điều quí nhất cho quần sanh hiện tại.

Thiên cơ thay đổi, gia đình lộn xộn, tâm không vững tiến thì hồn xác sẽ bơ vơ ở tương lai. Những điều con đang ý thức là hạnh đức của chính con bắt đầu đang uớm nở, nếu thực hành được thì tương lai nó là đóa hoa hạnh đức dâng Trời Phật, nghìn năm không héo, nhưng cần sự nhịn nhục, nhưng cần sự nhịn nhục và tu luyện trong thực hành thì mới ngộ được huyền vi chánh pháp để tiến thân. Những gì con hiểu được và bằng lòng thực hành đúng đắn thì tương lai sẽ có kết quả tốt.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 23/10/92

Kính gởi chị H T N T ,

Chúng tôi nhận được thơ chị đề ngày15/10/92, được biết chị thấy rõ đời là tạm, quyết chí muốn tìm một phương pháp tự tu tự tiến. Đây là cơ hội chị đã nhận được pháp tự thực hành. Điều thứ nhất, chị cần xem video, chính đích thân ông Tám đã thực hành, vì sợ người đời hay gian dối thêm bớt. Thứ nhì là cần đọc Mục Bé Tám cho rõ rệt để cảm thúc sự dày công tu học của ông Tám, để nghiên cứu rõ rệt hơn trước khi hành pháp, tự mình thực hành, đạt đến đâu hay đến đó, hơn là lệ thuộc mà không lối thoát, chỉ tạo khổ thêm, thì thà là không tu còn hơn.

Vô Vi là không không, muợn pháp thực hành, để tự trở về không không giải thoát nghiệp tâm, không nghe lời bất cứ ai bằng cách tự thực hành tiến thân. Còn về bệnh tà xâm thì phải hiểu rõ nguyên lý tại sao bị bệnh tà xâm. Vì ngũ tạng và khối óc ô trược nên mới ruớc trược vào thân; thí dụ như ăn uống không đúng cách vv... Vậy chị ấy cần thanh lọc trước khi tu. Vì độc tố hoành hành, cho nên bị đau mỏi, chúng tôi sẽ gởi đến chị thuốc để thanh lọc và chị ấy nên làm đúng theo lời chỉ dẫn , phối hợp với cách ăn uống thì chị sẽ khỏe ra , và việc thực hành pháp lý sẽ dễ dàng hơn.

Còn vấn đề muốn đến Canada để gặp Thầy Tám thì không đủ thì giờ, vì Thầy Tám sẽ rời khỏi Hoa Kỳ đi Đông Nam Á. Nếu có dịp Thầy sẽ ghé ngang Đại Hàn thăm các bạn, chưa nhất định ngày nào. Còn về sách võ và băng nhạc, ngâm thơ, video thực hành tu học, thì Hội sẽ lo gởi đến chị.

Kính chúc chị thân tâm an lạc.

Kính thư,

Kính Hầu Thầm Thầy Tám

Kính Thầy Thường Kiến. con rất vui mừng được nhận thư Thầy, gởi đến với yêu thương, khi được Thầy kêu gọi bằng con, lòng con cảm thấy sung sướng lắm, đây là lần đầu cảm động nỗ ràng trong tâm, con vội bỏ thư xuống đánh lễ cảm tạ cha cũng Thầy đã ban cho con tình thương, tự nhiên con lệ hai hàng, thấy nhẹ nhàng đi hẳn khi nào, những lời quí báu đó, đã làm an ủi tâm linh con rất nhiều và đầy ý nghĩa đối với con. Con xin ghi nhớ thực hành, những lời Thầy dạy bảo, lắm lúc con cũng bị vật ngã yếu đuối, nhưng con sẽ cố gắng hơn nữa để vượt lên sống với Đời Đạo và chấp nhận trở nghiệp vui tiến.

Thưa Thầy, con xin trình lên Thầy hiện tại có anh bạn từ thực hành Pháp-Lý mà con có đưa cho anh bạn sách cách chỉ dẫn thực hành và con đồng thời cũng bàn bạc với gia đình con cũng thực hành, tuy rằng trình độ con không đủ cảm lòng mọi người, nhưng con mong rằng những cuốn băng giảng Thầy sẽ đánh thức tâm linh mọi người, xin Thầy giúp đỡ cho.

Thôi con xin dừng bút, tả lên giấy bút, thì giới hạn quá, chúc Thầy khỏe mạnh và độ thêm nhiều tâm linh thức tỉnh nhiều hơn. Con xin đa tạ Thầy cũng Bề Trên mở lòng từ bi cho con duyên may được gặp Pháp Lý, ăn năn sám hối lỗi lầm.

Thưa Thầy, nếu Thầy có rảnh cho con ít hàng sống qua ngày, con tạ Thầy nhiều.

Thầy của con

Thọ Trần

Ngày 28/10/92

T con,

Thầy đã nhận được thơ con, được biết con đã nhận được thơ của Thầy và cảm thấy yên lòng tu học. Môi trường tù tội ở trần gian là cơ hội tiến hóa của tâm linh, mất quyền hạn động loạn thì quyền hạn thanh tịnh sẽ hồi phục. Ở trên đời này, không ai yêu thương người đau khổ bằng thanh quang từ bi của Trời Phật. Chúng ta thực thi pháp lý Vô Vi, hướng tâm về Trời Phật thì mọi sự an bài tâm linh sẽ tốt đẹp ở về sau. Chỉ có đạo mới tiến tới vô cùng và giải thoát. còn đời thì giới hạn, đụng chạm và gây cấn mà thôi.

Hồn là chủ của thể xác, chứ không phải thể xác là chủ của hồn. Chúng ta bị giam hảm trong thể xác ở trần gian nầy, phải tự ý thức phần hồn là chủ, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa trở về cỏi trên, gom gọn lại là được giải thoát, ngược lại ở đời thì hướng ngoại lo âu nhiều chuyện không cần thiết cho phần hồn. Sống làm người mà không biết mình, cơ tạng lộn xộn, bôn ba muốn giàu có, liều lĩnh làm sai, không làm chủ được chính mình, gây ra ác tính.

Con có cơ hội thiền về Pháp Lý thì phải hướng về phần hồn nhiều hơn. Đời là giả tạm, tình tiền duyên nghiệp đều không thật, khi ta chết nhắm mắt thì mới thấy ngoại cảnh là giả tạo, xác thân do nước lửa gió đất hợp thành, rồi cũng trở về không mà thôi. Người biết thật thà với chính mình, lo tu thì mới thật sự lượm lại bất cứ những gì mình đã mất từ lâu. Khi hồi phục rồi thì mới hiểu được nguyên lý vô sanh bất diệt của tâm linh. Cho nên Thầy thường nói:

"Th ương ai hơn họ, thương mình hơn ai?"

Cứ lo chăm chú tu học thì mọi sự sẽ được giải quyết ở tương lai. Rồi đây con sẽ có cơ hội biết lấy con nhiều hơn và con sẽ được vui hơn lúc nào hết.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

16.10.92

Kính lạy Thầy

Mặc dù con đang bị bịnh nhiều, con vẫn cố gắng viết cho Thầy, con lạy Thầy như Thầy ban cho con lời dạy.

Con tên CAO THU HỒNG là vợ của Huỳnh văn Hưng, Anh Hưng đã đi Mỹ gần 2 tháng nay, anh có nói chuyện với Thầy và khi con bị bịnh nặng nhắn nhủ chị Bé Linh dùm để báo tin cho anh thì tất cả mọi sự việc đều đổ bể ra, có lẽ Thầy đã biết rõ chuyện của gia đình con, thật là 1 chấn động, 1 đau thương cho con. anh Vũ Quang mình đã nói cho con biết và có đọc lời thỏ của Thầy khuyên nhủ con,

Con lập gia đình với anh H gần 17 năm qua, khi đến xin cưới con, anh và gia đình đều không hề nói về người vợ cũ. Đến sau này khi có nợ nói lại thì Ba Má con có mời cha mẹ anh lên và hỏi thì cha mẹ anh và anh đều nói đó chỉ là thời đi lính lăng nhăng thôi, với gia đình con và con thì sự việc đã rõ, con đành phải cam chịu với số phận, lúc đó con cũng định rút lui ra khỏi con người không thật đó nhưng có lẽ vì duyên nghiệp quá nặng, vì vẫn đã đồng thuyền và vì thấy anh qua đau khổ van xin nên con không nỡ bỏ đi, lúc đó con cũng biết qua pháp của Thầy và có hành thiền, khi gặp anh H anh cũng ăn chay lo tu pháp vô vi nên con đã vì quá tin tưởng vào đạo hạnh mà lầm lạc, Anh nói với con rằng đó là những việc đã qua, giờ anh biết còn nặng và lo tu, 17 năm qua vợ chồng sống với nhau biết bao gian lao các khó, cũng có vài lần anh lại làm con đau thương, những vì thương con, con lại tha thứ cho anh, chỉ việt biển qua đây là chứng minh đã thuyết phục con, nói là vợ chồng sống chết có nhau,

Anh đi Mỹ ngày 31.8.92 do chú anh gởi vé máy bay qua Mỹ, nói bắt tin luôn, khi con bịnh nặng không biết anh ở đâu mà liên lạc. và khi tìm ra được thì mới

là anh đã tìm ra nguyên cớ.

hay Thì / con đã không ngờ 1 con người đạo đức như anh lại có thể làm như vậy, dù sao cũng 17 năm tình nghĩa anh lại đối xử tệ bạc với con. khi hay con bệnh nặng, anh có phone về và nói với con rằng: có người bạn mua cho vé về VN, nếu không đi bỏ uổng và nói là sẽ ở bên đi làm để gởi tiền về cho mẹ con con. Thưa thầy, hiện tại anh vẫn dấu con chuyện bên kia, anh đâu có biết rằng các bạn đạo và con điều biết, thật ra con đã quá ngán ngẩm và ghê tởm lòng dạ của người này, nhưng dù sao con cũng đã có 2 đứa con về cha mẹ con ở VN nếu biết được thì sẽ đau lòng vì con bên đây bỏ vợ nói xấu là. Con mới qua nhà của con đón tới, đón lui còn đang thiếu thốn mọi bề, có lẽ anh thấy nghĩ đến bà kia sau 17 năm ở Mỹ đã giàu có lại đẹp đủ nên sống với bà để sướng sướng hưởng, mới đây lại có phone bên Mỹ gọi qua cho 1 đứa em nói là anh H như nhắn lại: nếu có bằng thì cứ về, còn không thì anh về VN xong mới về đây. cho tới bây giờ anh vẫn không có ý về để lo cho con dù biết con bệnh nặng nhưng con thử hỏi là con muốn anh về gặp con.

Thưa Thầy ý con là con muốn gặp anh để dứt khoát 1 lần, thật đau 1 lần rồi làm lành cho nên để đây đứa thì con sẽ không hoài, con biết là trong 2 ngày nữa anh sẽ về. con đang nói thì không biết sẽ sau mà làm sao. con sẽ tiếp tục sống để anh sẽ đối xử với con? vì con biết anh sẽ thì các dì nữa vì đã gặp hàng ế hay là con dứt khoát không để không bận lòng, nếu thế thì 2 con của con nó có bỏ vợ vì không cha không? con muốn anh sửa đổi con người lại, phải biết ăn năn hối hận làm, và không nên gây nghiệp nữa sẽ ảnh hưởng đến 2 con của con.

Thưa Thầy, con được biết Thầy là người tu đắc đạo tới thế, thấy có thể xem xét mấy vụ thật đúng quá không vậy vì lại. Thầy có thể bảo cho con 1 lời khuyên tu: giữa con và anh H có còn nghiệp nữa hay không? nếu như đã hết duyên hết nợ thì con sẽ để làm dứt khoát mà nếu còn để lo cho 2

Thưa con và còn quay trở vào tâm để lo cho chúng mình vì thời gian 17 năm qua con vì bận lo cho chồng con mà dã bê trễ trong việc tu thiền, còn nếu như nghiệp của con còn nặng thì phải tuân theo sự trở lại để tiếp tục trả nghiệp hay sao? và người đàn bà kia có còn duyên nợ với chồng con không? tại sao 17 năm về trước lại lạc mà giờ lại xuất hiện để gây khó dễ cho anh H, nếu như anh ấy với con mà bỏ nó kia thì có tội không, và nếu như anh còn duyên nợ với người đó thì con sẽ sáng suốt lui để anh yên tâm lo 1 bề, anh H có lẽ tham ~~th~~ lam muốn quá hết cả 2 nên không bỏ bên nào, nhưng với con thì không được phải chọn 1 để còn yên tâm lo tu, còn không muốn chồng con cứ mãi sống trong giận dỗi và không thương thương, con muốn anh phải ăn năn và chuộc tội, xin thầy hãy độ dẫn anh vì thực ra anh cũng là người có tâm đạo, nhờ anh mà mới dính con vì sợ con phản đối. Tóm lại bên con đang nói thì con muốn được 1 lời chỉ dẫn của thầy đúng như sự, thầy là người sáng suốt thầy có thể chỉ dẫn con 1 lối đi, con còn có nghiệp nặng hay không? nếu con còn nghiệp nặng -- không ly dị với nó chồng nặng con sẽ thương yêu, không xử ngặt nữa không; hay là con lại còn liên lụy thêm bước nữa cho các con con phải sống bạc đãi vì không cha mất mẹ, con chỉ vì 2 con của con thôi vì chúng còn quá nhỏ, vì sự sai lầm của con mà chúng nó phải khổ, con không muốn con sai lầm thêm nữa cho nên con dù nhẫn nhục với nó chứng này, nhưng giờ anh dã sang lòng phản bội thì con phải làm sao. con cũng không muốn đánh với nó đàn bà kia vì theo con, con người chỉ thấy trong ở tâm hồn và lòng chung thủy, một khi anh dã có ý phụ nghĩa, bạc tình với con con còn giữ làm gì, nhưng nếu anh mãi là vẫn thương con và không bỏ 2 đứa con được yên - con phải làm sao?

và anh cứng khó bỏ nợ đam bao khi vì anh có 2 đứa con thì thế nào?

Thưa thầy mấy hôm nay con cứng tập thiền trở lại nhưng nhanh mất là con bắn loạn lên. con lạy thầy xin thầy giúp con 1 lối thoát. Con giống như 1 người đang đứng giữa đồng vực thẳm, âm u chẳng biết lối nào lối nào đi đúng lối nào sai. Xin thầy từ bi hỷ xả ban cho con 1 lời dạy, con sẽ nghe theo thầy.

Con đang chờ mong từng ngày để được thầy trả lời, để được thầy chỉ dạy, xin thầy hãy cứu thoát con đừng bỏ quên con. 1 đứa con đang ngu muội trong tăm tối và đang lạc loài.

con.

C . T . H

Ngày 9/11/1992

T H con,

Thầy đã nhận được thơ con đề ngày 16/10/1992, được biết con đang đứng trong vị trí khó xử, cũng như Hùng bất ngờ đã tái hội câu chuyện yêu thương mà chính mình đã tự bỏ quên lòng chung thủy của một người chồng đã biết tu học, nhưng không giữ được nghiêm luật của Trời Phật để tận độ quần sanh, nhưng đã vấp phải nghiệp duyên trần trược , điều luyện tâm thức trở về sự dứt khoát tu học của chính mình. Đây cũng là bài học xứng đáng đánh thức tâm hồn của ba bên, để tự hiểu được chân lý là tròn, không bao giờ bóp méo sự thật được.

Ngày hôm nay, con cũng nhờ Hùng mà con biết được một phần đạo pháp để tiến thân, hơi thở của Trời Đất dìu tiến tâm nên ngày nay con hiểu được một phần nào về đạo lý, túc là con không muốn làm đau lòng bất cứ một phương diện nào cả. Đây cũng là cơ hội để cho con dứt khoát vượt khỏi cõi hồng trần, hướng tâm về con đường tu học; Hùng với con sẽ gắn bó nhau hơn trên đường tu học thay vì tình đời dối trá, đen bạc không phân minh.

Chỉ có tu mới giải quyết tất cả mọi sự việc. Con nói con đau khổ, ngược lại người vợ trước của Hùng, lại càng đau khổ gấp mấy lần con, trong lúc chia tay ở xứ lạ quê người, một lòng tin yêu có ngày tái ngộ giữa đôi bên, vì Trời không phụ người tu, nên Hùng mới có cơ hội tái ngộ được người yêu ban đầu của cuộc đời. Sự thật là sự thật, không thể chối bỏ được. Hùng đang ở trong tâm trạng đau khổ gấp mấy lần con đã và đang có.

Một mặt bất trung, bất nghĩa về đời, một mặt khác là không thành thật tiến hóa trên đường đạo pháp. Tâm hồn vất vưỡng không thoát được.
Chúng con đã có cơ hội hiểu được nghiêm luật của Trời Đất cũng như nghiêm luật của nhơn gian, vậy chúng con nên thành thật với chính mình để chung lo tiến hóa trong cõi tạm này. Tất cả đều là bài học đã xắp đặt từ tiền kiếp cho đến bây giờ, mới có cơ hội giải thoát. Chúng con nên giàu lòng tha thứ và thương yêu nhiên hậu tâm từ bi của các con mới thật sự phát triển ở tương lai. Vàng cũng không đổi.

Thầy đã thường nói: " Làm người phải nhận lấy khổ, khổ, khổ !!! nhiên hậu mới có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp". Hiện tại chúng con đang đứng vào dung điểm mà tình đời xét thấy là lài, nhưng đường đạo từ bi hỉ xã là tiến. Vậy các con nên lấy đại bi làm gốc thì mọi sự sẽ được yên vui ở tương lai. Không còn ghét bỏ mà tạo bệnh cho nhau, hồn tiêu phách tán ở tương lai. Thầy ước mong các con lo tu hành đứng đắn, vô vi là phương pháp cuú rỗi tất cả và xây dựng cho tất cả.

Chúc chúng con vui tiến, nhịn nhục, thăng hoa.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng

#

#

#

VO VI ASSOCIATION OF CANADA

2590 ALLARD ST

MONTREAL. QC

H4E 2L4

CANADA